

Giới thiệu [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma của tác giả Chriram. Cha cô đã cảnh cáo phải tránh xa người nọ nhưng cô lại không có cách nào cự tuyệt sự bá đạo của người kia. Anh là con riêng của lão đại hắc đạo, sống một mình bên ngoài nhiều năm, tuy còn trẻ nhưng lại thành thực, mười mấy tuổi đã là nhà đầu tư tài chính lớn. Anh đối với cô nâng niu chiều chuộng, đối với người khác lại khinh thường. Cuộc sống ngôn tình hiện đại mười mấy năm của cô đã bắt đầu bị anh xâm chiếm, không chống cự được mà sa vào cuộc hôn nhân không lựa chọn ấy. Nhưng anh chiếm được trái tim cô rồi lại hung hăng bỏ cô ra đi. Anh khiến cho cô đánh mất năng lực yêu thương... Liệu còn những sóng gió và thử thách nào nữa sẽ đến với họ? Anh có vẫn hồi được tình cảm của cô hay không? Mời các bạn cùng xem truyện hay để biết kết quả cuối cùng của cuộc tình này nhé.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Mở Đầu

Cha đã cảnh cáo phải tránh xa người nọ, nhưng không cách nào kháng cự người nọ bá đạo tới gần. Anh là con riêng của đại ca hắc đạo, nhiều năm sống một mình bên ngoài, còn trẻ lại thành thực, mười mấy tuổi đã là nhà đầu tư tài chính lớn. Anh tặng cô đồng hồ, tặng cô đàn Piano, ôm cô cất móng tay, đối với người khác lại khinh thường. Cuộc sống ngắn ngủi mười mấy tuổi đầu, đã bị anh mạnh mẽ xâm lấn, anh không thể chống cự mà sa vào. Nhưng anh chiếm lấy tất cả trái tim cô, tất cả tình yêu của cô rồi lại hung hăng bỏ cô ra. Trải qua trò khôi hài này, cô đã lì lợm, nước lửa bất xâm. Cô đã đánh mất năng lực yêu...

Chương 1

"Lớp trưởng, nhìn hán kia." Sư Tử ngồi cùng bàn chọt chọt Ma Kết.

"Cái gì vậy." Ma Kết còn đang chăm chú chép bài trên bảng đen.

"Người kia kia, hán lại ngủ trong lớp, thầy giáo cũng không nhắc nhở gì hán."

"Thầy giáo cũng không để ý, cậu để ý làm gì." Ma Kết đầu cũng chưa nâng, đem notebook lật qua một tờ.

"Hừ, cậu thực không thú vị chút nào." Sư Tử dô dô than thở đem sách mở ra. "Cậu không phải lớp trưởng sao, cũng không quan tâm sao~"

Ma Kết không thèm nói tiếp, chuyên tâm ngắm đầu xem bảng đen, thuận tiện liếc mắt sang bên kia một cái.

Hán mặc áo sơ mi, tư thế nằm úp sắp ngủ thật sự rất quen thuộc, lưng theo hô hấp phập phồng lên xuống. Trên bàn sách vở gì cũng đều không có, cứ như vậy không thèm che dấu.

Hán tên là Thiên Yết.

Trong trường học đồn hán là con riêng duy nhất của ông trùm xã hội đen Đại Lâm, chánh chủ không cho hán vào cửa nhà chính, lão Đại kia liền mua một căn nhà ở bên ngoài mượn một bảo mẫu chăm sóc hán.

Mỗi ngày hán chạy xe máy đến đến trường, đi học thì ngủ, không làm bài tập, thầy giáo nói sao thì nói hán cũng không sửa. Thầy giáo vốn cũng không dám quan tâm, mặc dù hán bị đuổi ra khỏi nhà nhưng vẫn là cốt nhục của trùm xã hội đen, làm bị thương mấy cộng lõng tở của hán ai cũng khó có thể chắc hay không ngày mai thiếu một cánh tay mất một cái chân. Lâu ngày thầy giáo cũng không để ý hán nữa.

Học sinh luôn có người không sợ trời không sợ đất. Có chút không biết trời cao đất rộng cười nhạo hán là con riêng, có một lần nhục mạ mẹ hán làm hán giận lên đem đám người kia toàn bộ đánh ngã trên mặt đất. Có người nhiều chuyện đi tìm mấy tên anh chị lớp trên cáo trạng, mấy tên anh chị liền hện hán đến một nơi vắng vẻ, nói là muốn "giáo dục" hán, kết quả bị hán đánh cho nằm bẹp luôn, hán chỉ vài vết máu ứ đọng mấy người kia lại nằm ở bệnh viện mấy tháng. Hán một trận chiến thành danh, từ nay về sau thành đại ca trường học, trận chiến ấy cũng thành truyền kỳ "Trận chiến sân thượng". Từ đó, phía dưới hán cũng tập hợp một ít đàn em. Kỳ thật hán không có ý thu đàn em, chính là những người đó nịnh bợ muốn theo hán, muốn làm đệ lo khỏi thuốc hay lau giày gì đó, hán cũng lười quản tới.

Hôm nay tổ Ma Kết làm trực nhật, tan học quét dọn vệ sinh. Tổ viên làm xong đều đi rồi, cô còn tận chức tận trách ở lại kiểm tra từng cái cửa sổ xem đã đóng kỹ chưa.

Ma Kết đem tất cả mọi thứ đều kiểm tra xong rồi, muốn tắt đèn khóa cửa lại nhìn thấy Thiên Yết còn đang nằm sắp trên bàn ngủ, giống như từ lúc hán đến trường thì vẫn nằm úp sắp đến bây giờ tan học. Ngoài cửa vài tên đàn em thân cận luôn luôn theo hán cũng không dám tiến vào gọi, có ai dám quấy rầy "Yết ca" nghỉ ngơi đâu.

Ma Kết do dự một chút đi qua gõ bàn hắc: "Anh có khỏe không?"

Đối phương không nhúc nhích.

"Này? Anh có khỏe không? Tôi phải đóng cửa."

Đối phương lúc này mới ngẩng đầu, gãi gãi tóc. Trên trán còn có vết hồng do đè ép lâu.

Ma Kết chưa từng nhìn Thiên Yết ở khoảng cách gần thế này. Ấn tượng so với những gì cha nói về xã hội đen khác xa, cứ nghĩ những người đến từ hắc đạo đều là mang kính đen về mặt dữ tợn, đứa con sinh ra chắc cũng là tính tình kiêu căng thô bạo vô cùng, hơn nữa những tên đàn em của hắn cũng đều một dạng như vậy, nhưng người trước mặt này lại không giống.

Ngũ quan hắn đứng là rất không hiền lành, nhưng cũng không đến nỗi thực sự hung ác. Hốc mắt hãm sâu, mũi cao thẳng, hình dáng thực cũng coi còn pha một chút một chút vẻ đẹp tây phương. Tóc là màu đen thuần khiết, kiểu tóc tuy rằng không phải tóc húi cua*, cũng không đến nỗi làm thầy chủ nhiệm phun huyết, không giống những tên côn đồ ven đường nhộm màu mè lộn xộn còn phía trước một dóm phía sau một dóm. Làm Ma Kết kinh ngạc nhất chính là hai đồng tử của hắn không cùng màu, một mắt màu đen, một mắt kia lại là màu nâu.

Nhìn chăm chú ánh mắt đối phương hồi lâu mới hồi phục lại tinh thần, Ma Kết có chút sợ hãi hắn có thể nổi khùng vì mình quấy rầy giấc ngủ của hắn hay không, bất ngờ là người nọ chỉ hỏi: "Mấy giờ rồi?"

Âm thanh của hắn lạnh như băng, tựa như vẻ mặt của hắn, không mang theo độ ấm.

"Năm giờ rưỡi, tôi muốn khóa cửa."

Người nọ đứng lên thì đi ra ngoài, Ma Kết lúc này mới phát hiện hắn ngay cả túi sách cũng không mang. Ngăn kéo cũng chỉ có một ít tạp chí để lung tung.

Nhìn hắn xiêu vẹo đi ra, còn đưa tay cào cào tóc, ma xui quỷ khiến thế nào Ma Kết lại mở miệng hỏi: "Buổi chiều anh ngủ lâu như vậy, anh bị bệnh sao?"

Người nọ cũng không đáp, đi thẳng ra ngoài. Ngoài cửa tiểu lâu la trong nhóm ninh nọt chạy lên: "Yết ca hôm nay muốn ăn cái gì?" "Yết ca muốn đi nơi nào?"

Xa xa nghe được hắn cúi đầu không kiên nhẫn nói: "Về nhà, ăn cái gì mà ăn."

Ma Kết đem ghế ngồi của hắn nhét vào dưới bàn, nhìn thoáng qua phòng học sạch sẽ mới tắt đèn khóa cửa.

Ở cửa trường học, xe riêng trong nhà đang chờ cô.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

"Chào chú Hà."

Ma Kết mở cửa xe ngồi xuống, cẩn thận cài dây an toàn, đem túi sách đặt lên đầu gối.

"Chào cô chủ."

Hà Vinh lưu loát khởi động tay lái, xe văng vằng mà nhanh chóng chạy đi.

Ma Kết nhìn ra phong cảnh ngoài cửa sổ, những toà nhà lay động xẹt qua nhìn không được nhớ tới khuôn mặt làm cô khắc sâu ấn tượng buổi chiều. Mới vừa lên trung học chợt nghe nói trong lớp có con cháu hắc đạo, cha dặn dò cô có thể cách xa thì tận lực cách xa, người như thế dính vào không phải là chuyện tốt. Cứ như vậy sau này cô đối với hắn cũng làm như không thấy, không giao bài tập cũng tốt, đi học ngủ cũng tốt, kệ hắn đi, cũng may hắn đi học cũng không quấy rối. Hôm nay nhìn thẳng mặt cùng hai tròng mắt của hắn gần như thế, trong lòng thế nhưng vẫn thùng thùng nổi trống, làm sao cũng không dừng được. Hai câu nói lãnh đạm của hắn cũng giống như mọc rễ bên tai, vẫn lặp đi lặp lại.

Cô cuối cùng nhìn không được mở miệng: "Chú Hà."

"Có chuyện gì vậy cô chủ?"

"À...Chú biết Thiên Nhất Huy không?" Cô không dám hỏi trực tiếp về Thiên Yết, cô sợ Hà Vinh báo cáo lại cho cha. Kỳ thật báo cho cha cũng không sao, chỉ là cô không muốn.

"Thiên Nhất Huy à, là trùm xã hội đen nơi này, Nhâm bang chủ hiện tại. Lại nói hẳn thật đúng là truyền kỳ, mới trước đây mẹ cô cha mẹ lưu lạc bên ngoài, được lão bang chủ nhặt được túm cổ về nhận làm con nuôi. Thiên Nhất Huy cũng không phải gỗ mục, tay chân chịu khó lại thông minh, biết làm việc nên làm, rất nhanh trở thành trụ cột lực của lão bang chủ. Sau này khi lão bang chủ đột nhiên mất, không chỉ định người thừa kế, đưa con trai của lão bang chủ ở ngày đưa tang làm khó dễ muốn loại bỏ Thiên Nhất Huy, kết quả Thiên Nhất Huy sớm đã có chuẩn bị, đem thể lực của con ruột của lão bang chủ quét sạch sạch sẽ, sau khi làm mạnh mẽ vang dội một phen thì xác lập địa vị bang chủ của chính mình. Người này đúng là "phần trư ăn lão hổ" a"

Cái Ma Kết muốn nghe một chữ không có, có chút buồn bực, hay là từ bỏ.

Hà Vinh thấy Ma Kết không nói chuyện, nhìn không được bồi thêm một câu: "Cô chủ hiện tại học cùng lớp với Thiên Yết cũng nên cẩn thận, chộc tới hắc đạo không phải có thể ngồi yên. Tuy rằng chúng ta không sợ bọn họ, nhưng sẽ không tốt cho việc buôn bán. Đặc biệt là các cô, bọn tiêu bồi tuổi trẻ khí thịnh..."

Ma Kết quay sang cười cười: "Con biết rồi, chú Hà."

"Ha ha, chú lại dài dòng." Ai ai, bắt quá gien Tần thị thực không phải bình thường, đại thiếu gia oai hùng tiểu thiếu gia tuần tú, cô chủ cười, ôi thật sự là tránh mau không mất sẽ viễn thị.

Trải qua sự tình lần trước, Ma Kết có chút cố ý vô tình mà chú ý Thiên Yết. Tuy rằng cha cùng chú Hà đều đã dặn dò, nhưng "lòng hiếu kỳ giết chết con mèo", càng không cho xem lại càng muốn xem. Hơn nữa người nọ thật sự... thật sự có loại khí chất bất đồng... Trong nhà Ma Kết đều là nam nhân kiệt xuất, cha ở thương giới được xưng "Nho thương", anh hai cũng oai hùng cương nghị, làm chủ tịch hội học sinh n lần, nhưng cũng không giống người nọ, hẳn nhìn mọi người xung quanh như cục đất, ai cũng không để vào mắt, thậm chí là khinh thường.

Người như hắn... sẽ để ý cái gì nhỉ...

...Trong phòng học, trên hành lang, ngẫu nhiên hai người đi sát qua nhau, người nọ như là không có việc gì giống mọi chuyện ngày đó chưa từng xảy ra, liếc mắt một cái cũng không thèm liếc qua cô.

....

Ma Kết đi qua sân thể dục thấy hắn đang đá banh. Trên sân có mười mấy người, cận vẫn có thể liếc mắt một cái liền nhận ra hắn.

Thiên Yết thường thường đi học muộn, chủ yếu chính là cùng bọn lâu la trong nhóm đá banh.

Hắn chạy rất nhanh, tóc bay lên ở trong gió, T-shirt màu trắng bị gió thổi bay bay.

Hắn sút vào goal, tư thế tuyệt đến không thể tả, cả người gần như bay lên. Mà ngay cả tư thế sau khi dừng lại chờ bóng đều kiệt ngạo bất tuân tới cực điểm.

Ma Kết nhìn thoáng qua, tiếp tục yên lặng mà đi về phía trước.

Đột nhiên nghe được có người hô to, cô còn chưa kịp phản ứng đã cảm thấy tai trái ong ong lên, bên trái gương mặt đau giống như phát sốt, cô theo bản năng che mặt quay đầu lại, một học sinh năm nhất đá bóng đang hướng cô chạy tới, dẫn đầu là Thiên Yết. Phản quang làm cô không thấy rõ vẻ mặt của hắn.

Ma Kết rất nhanh bị vây ở giữa, cô rũ mắt xuống.

"Thật ngại quá, hôm nay may thật xui xẻo." Nam sinh không biết lỗi mà còn nói, lập tức đã bị Thiên Yết hung hăng đập cho một cái.

"A! Yết ca!" Nam sinh kia khóc thét lên, lông mi ánh mắt đều sụp xuống, che đầu nói: "Ách... Thực xin lỗi... tôi vô tình..."

"Không sao." Ma Kết khoát tay.

Đang muốn đi tới phía trước, người nọ lại tiến lên từng bước che ở trước cô, Ma Kết có chút kinh ngạc mà ngẩng đầu, người nọ đem tay đang che mặt của cô mở ra, vươn hai ngón tay nắm cầm cô đem má trái của cô lật qua xem, cúi đầu nhìn kỹ gương mặt của cô.

Trong nháy mắt trái tim Ma Kết kinh hoàng, máu đều dồn lên mặt, chỉ cảm thấy má trái nóng bỏng. Không kiềm chế được, khuôn mặt người nọ gần ngay trước mắt, ngay cả lông mi đều nhìn rõ nhất thanh nhị sở, dị sắc song đồng gắt gao khóa cô lại, Ma Kết nhất thời ngốc không biết phản ứng thế nào.

Người nọ lại vẫn vươn ngón trỏ cùng ngón giữa nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt cô, như là đang xác nhận không có việc gì. Chung quanh một vòng nam sinh miệng đang há to đến độ có thể nhét vào một quả trứng: "Yết ca..." "Đại ca..."

Mơ mơ hồ hồ Ma Kết cũng không nhớ rõ người nọ làm sao buông cô ra, cô làm sao đi đến phòng học. Ý thức trở lại là lúc cô đang ghé mặt trên bàn, Sư Từ bên cạnh lấy khủy tay thúc cô: "Này, cậu rốt cuộc làm sao vậy?" "Sắp vào tiết học rồi đó." Cô lắc đầu, hít sâu một hơi mới đem mặt đang chôn ở cánh tay nâng lên, vừa lúc nhìn thấy người nọ từ cửa phòng học đi vào, một bên đem T-shirt trắng lau mồ hôi trên mặt, một bên thẳng tắp mà chăm chú

nhìn cô, hướng cô đi tới.

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Ma Kết vội vàng cúi đầu, tùy tiện lấy một quyển sách trong ngăn bàn mở ra.

Sóng mắt trộm liếc thân ảnh nọ, đem hai chân đang đi tới của người nọ thu vào vũng mực.

Hơi thở người nọ càng ngày càng gần, ngay cả cái loại hương vị sinh sôi sau khi vừa mới vận động kịch liệt cũng giống sương khói quanh quẩn lại đây.

Không hiểu sao cô lại khẩn trương lên.

Người nọ càng ngày càng gần, cuối cùng dừng lại phía trước bàn học cô, cả lớp lập tức an tĩnh lại: tên con riêng hắc đạo này bình thường đều không chủ động gây sự, chẳng lẽ hôm nay ngoại lệ? Hay là nói công chúa của "Vua thép" ngoan ngoãn sao tự dưng đi trêu chọc hắn? Hắc đạo thái tử chống lại thương giới công chúa, thật sự là trò hay đáng xem.

Liếc thấy T-shirt trắng của người nọ, trái tim cô cấp tốc gia tốc, ngay cả trang sách đang nắm trong tay đều hơi hơi phát run. Lòng mi cũng rũ xuống hơi hơi rung động, trên sách viết cái gì có một chữ đều không biết.

Sư Tử có chút cảnh giác đứng lên, đề phòng người nọ động thủ. Nếu đánh nhau thật con gà luộc Ma Kết kia chắc chắn sẽ chịu không được. Cô từ nhỏ được nuôi như một tiểu công chúa, phòng bếp cũng chưa đến nói chi là đánh nhau.

Ở một khắc tiếng hít thở ngừng lại, người nọ nửa ngồi xổm xuống. Một đầu gối quỳ xuống đất, một tay gác lên bàn cô, một tay chống đỡ, thể nhưng cao bằng cô ngồi.

"Có sao không?" Người kia hỏi.

"Ừm... không sao." Cô thấp giọng đáp. Bị cả lớp nhìn chăm chú như vậy, thật sự là đứng ngồi không yên mà.

"Đến phòng y tế kiểm tra một chút không?"

"Không cần, thật sự không có việc gì đâu." Thấy người nọ còn ngồi đó không đứng dậy, cô ma xui quỷ khiến còn nói thêm: "Anh mau trở về chỗ đi, sắp vô học rồi."

Thiên Yết lúc này mới đứng dậy, đi đến cuối phòng học. Toàn bộ quá trình Ma Kết liếc mắt một cái cũng chưa dám nhìn hắn.

Khi Thiên Yết đặt mông ngồi xuống nằm úp sấp ngủ, mọi người mới từ trong khiếp sợ quay trở lại, trong phòng học lại dần có âm thanh nói chuyện.

Sư Tử nuốt nước miếng một cái mới lắc lắc cái mông ngồi xuống, chột chột Ma Kết nói: "Làm tôi sợ muốn chết, thật sự là... Tôi còn tưởng rằng hắn muốn làm gì. Nay, cậu cùng hắn rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Sao cậu gặp phải hắn?"

"Không, lúc đi qua sân bóng bị bóng đập trúng, hình như là người dưới tay hắn." Ma Kết thấp đầu nói.

"Vậy hắn coi như có chút lương tâm rồi, còn biết tới hỏi cậu có sao không."

"Ừm..." Không chỉ dừng lại là hỏi tới có sao không... Hắn còn... Hắn còn...

"Tớ còn nghĩ cậu thực sự xong rồi, dám bảo hắn trở về chỗ ngồi... Tớ còn tưởng rằng hắn muốn mắng to "Con mẹ nó mày là ai a dám nói như thế với tao" linh tinh... thật sự là hù chết người mà."

"Hắn cũng không hung ác như thế đi..." Ma Kết bị giọng nói cùng biểu tình khoa trương của Sư Tử đùa nỡ nụ cười.

"Cậu thật sự không có việc gì sao? Đập trúng chỗ nào?"

"Má trái..."

"Hừ, sẽ không sưng lên chứ." Sư Tử vừa nói một bên muốn đem đầu Ma Kết xoay qua xem, Ma Kết nhanh tránh đi: "Thầy giáo vào rồi, để sau đi."

Ma Kết cách một chút đều sờ sờ gương mặt, cảm thấy nhiệt độ một chút cũng không giảm. Cũng không dám quay đầu nhìn lại phía sau, bởi vì người nọ ngồi ở bàn cuối cùng. Bất quá chuyện này xé chiều hôm đó thì truyền khắp toàn trường. Không ít người kinh dị nói "hắc đạo thái tử" cùng "Nữ vương

thép" công chúa có giao tình. Những tay anh chị trong trường nghe được sự kiện này thì xém nữa sặc khói thuốc: "Cái gì? Thiên Yết ngồi xổm trước mặt người khác? Có lầm không?!"

Tan học là thời điểm Ma Kết lại bị mấy nam sinh cuốn lấy hỏi một chút bài tập, ngay cả Sur Từ đều cảm thấy không nói nên lời. Mấy thằng nhãi đó thật sự học tập sao? Hôm kia đã giảng một lần còn không biết xấu hổ tới hỏi tiếp?

Gặp Ma Kết lại còn có kiên nhẫn giảng một lần lại một lần, Sur Từ thật sự chịu không nổi tiến lên lời cô đi: "Xin lỗi nhé, hôm nay Ma Kết có việc gấp!"

Hai người chạy một mạch, Ma Kết mệt quá dừng lại thở dốc: "Cậu làm sao vậy... Chạy mau như vậy... Các cậu... Các cậu ấy cũng sẽ không... đuổi theo..."

"Cậu còn nói! Cậu cùng mấy thằng nhãi ấy giảng cái gì mà giảng, biết rõ bọn họ không có ý học tập"

"Cực tuyệt sẽ không tốt..."

"Cậu đúng là mềm lòng. Cậu hôm nay không cực tuyệt, ngày mai người đến quấy rầy cậu lại càng nhiều! Đến lúc đó xem ai cứu được cậu!" Sur Từ một bên oán giận một bên kéo Ma Kết đi ra cửa trường học.

"Aizz..."

"Được rồi được rồi..."

"Tôi lo cho cậu, cậu còn..."

Sur Từ nói đến một nửa thì không lên tiếng, Ma Kết nghi hoặc ngẩng đầu liền thấy người nọ thế nhưng lại đứng ở nơi đó...

Đã tan học mấy chục phút, học sinh đều đã ra về, hình dáng người nọ ở cửa trường học ngậm thuốc lá nghiêng người dựa vào mô tô màu đen thì có vẻ đặc biệt nổi bật, giống như đã chờ ai thật lâu, bộ dáng không kiên nhẫn.

Ma Kết có chút do dự, cúi đầu bước nhanh qua. Trong nháy mắt đến sát bên người, người nọ cuối cùng cũng mở miệng: "Này."

Ma Kết bất đắc dĩ dừng bước nhìn hắn.

Thiên Yết miệng ngậm thuốc, nói: "Tôi dẫn cô đi bác sĩ." Nói xong đem thuốc ném xuống đất lấy chân giẫm lên.

"Không cần phiền như vậy, tôi không sao."

Người nọ "hừ" như là còn muốn nói cái gì, Sur Từ nhanh miệng hơn: "Nhà cậu ấy có bác sĩ riêng, có việc gì bọn họ sẽ chữa trị."

Thiên Yết lạnh lùng quét mắt liếc hắn một cái, không khí quanh mình lập tức lạnh xuống: "Tôi không nói chuyện với cậu".

Ma Kết bước lên phía trước thấp giọng nói: "Tôi thật sự không có việc gì... Cảm ơn anh..."

Người nọ khẽ hừ một tiếng, không nói thêm nữa nhấn ga chạy đi.

"Sao tôi cảm thấy tên kia đối với cậu quan tâm quá đáng?" Sur Từ rướn cổ lên nhìn bóng dáng người nọ đã đi xa, mô tô màu đen ở trên đường cái cực kỳ phong cách.

"Nói cái gì vậy." Ma Kết tiếp tục hướng cửa trường học đi đến.

"Ôi, cậu đừng nóng giận." Sur Từ cười hi hi chạy nhanh hai bước theo kịp. "Giờ thôi mà."

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Thời gian sau là thi cuối kỳ, Ma Kết một lòng một dạ chui vào học tập, không suy nghĩ thêm về chuyện ngày đó nữa.

Người nọ từ sau chuyện đó giống như không biết cô, cũng không nói thêm một câu nào nữa, đi qua bàn học của cô cũng chưa bao giờ dừng lại, giống như chuyện ngày đó chỉ là ảo mộng. Đi học chăm ngủ, đi muộn về sớm, đá bóng đàn đúm, lái mô tô qua lại, không coi ai ra gì mà hút thuốc.

Bọn họ chỉ là ngẫu nhiên xuất hiện cùng một chỗ mà thôi. Không cần quá khẩn trương như vậy.

Thi cuối kỳ Ma Kết an ổn đứng nhất, thời điểm phát bài thi cô tò mò mà muốn nghe tên người nọ, nhưng thầy giáo căn bản không đọc đến tên hần. Lúc trước không chú ý qua, chẳng lẽ kỳ thật mỗi lần thầy giáo đều hoàn toàn xem nhẹ người nọ? Ma Kết thu sách bài tập vừa đi vừa nghĩ.

Đầy ra cửa phòng giáo sư, các thầy cô đang ngồi một chỗ nghị luận. Ma Kết đem sách bài tập đặt trên bàn chủ nhiệm, vô tình nghe thấy chủ nhiệm lớp nói: "Đúng vậy, đã hai ba ngày rồi nó cũng chưa đến trường." Người kia nói: "Không ai quan tâm nó, nó thật đúng là càng ngày càng vô pháp vô thiên."

"Quên đi, ít đi một chuyện thì càng tốt."

Mấy ngày nay không cố ý xem nhẹ, không nhìn tới cuối lớp, không nghĩ tới hần đã hai ba ngày không đi học.

"Ma Kết, còn có việc gì sao?"

Ma Kết giật mình thốt ra: "Thầy ơi, để em tới nhà xem bạn ấy đi."

Mấy thầy cô đều sững sốt.

Học sinh không đi học, theo lý thuyết nên thông báo cho cha mẹ. Nhưng Thiên Yết này là tình huống đặc biệt. Gọi một cuộc điện thoại tới nhà hần lại sợ sẽ rước họa vào thân. Đi quan tâm người ta ngại nhiều việc, mặc kệ đi, lỡ ảnh hưởng tới trường học, thật đúng là gánh không nổi trách nhiệm này. Vừa vận đoạn thời gian trước chuyện của Thiên Yết cùng Ma Kết thầy giáo cũng có nghe thấy, nói không chừng để cho Ma Kết đi nói chuyện một chút cũng tốt. Chủ nhiệm lớp trong đầu nghĩ vòng vo nửa ngày mới từ trong ngăn kéo lấy ra sổ liên lạc, lật tới địa chỉ nhà Thiên Yết.

"Em đi xem bạn ấy làm sao, trở lại báo cho thầy."

"Vâng." Ma Kết đem địa chỉ và điện thoại viết lên giấy.

Thiên Yết mặc dù là con riêng nhưng Thiên Nhất Huy cũng tại trung tâm thành phố mua cho hần một biệt thự. Mặc dù kém khu nhà cao cấp một chút, nhưng so với kí túc xá nhà trọ gì đều là dư dả. Bảo an tiểu khu cũng làm việc tận chức tận trách, ngăn Ma Kết lại hỏi tới hỏi lui nửa ngày, may mắn Ma Kết toàn thân đều là hàng hiệu, giờ tay nhắc chân rất có giáo dưỡng, lai lịch cũng đáp được trật tự rõ ràng, ở chỗ bảo vệ đăng ký một chút là có thể đi được rồi.

Ma Kết nhấn chuông cửa, không bao lâu bên trong liền có một giọng nữ hỏi: "Ai vậy?"

"Xin chào, tôi là Ma Kết, là bạn học của Thiên Yết, Thiên Yết mấy ngày nay không có đến trường, thầy giáo thực lo lắng, để tôi tới xem bạn ấy."

Cánh cửa lập tức mở ra, là một phụ nữ hơn năm mươi tuổi: "Thì ra là bạn học của thiếu gia. Mau vào mau vào. Thiếu gia mấy ngày nay sinh bệnh phát sốt..."

Nhà của Thiên Yết rất lớn, chỉ hai người ở có vẻ trống trải yên tĩnh. Phòng được trang hoàng thật trầm, cũng không đường hoàng như nhà giàu mới nổi, thu dọn cũng sạch sẽ, chỉ là có chút trầm.

Bà vú nói liên miên cẩn thận, đưa Ma Kết đi qua phòng khách, lên tới phòng ngủ của Thiên Yết ở lầu hai, thay cô mở cửa liền đi xuống lầu bận việc.

Phòng ngủ Thiên Yết cũng thực sạch sẽ. Tường giấy trần nhà đều là màu xanh biển, thật nhột nhạt lại mang cảm giác trong suốt. Mở mắt ra nhìn trần nhà như vậy, không biết cảm giác kỳ diệu như thế nào. Ở giữa phòng trên giường lớn, Thiên Yết đang nằm úp sấp ngủ, nửa đầu lồm sấu vào gối, tóc hỗn độn lộ ra hình dáng một nửa khuôn mặt. Cái chân tuyết trắng đắp một nửa lưng nửa kia lỏa lồ bên ngoài, còn có một cánh tay buông thõng trên mặt đất, da thịt màu mật ong cùng cơ thể rắn chắc triển lộ không bỏ sót, hô hấp lên xuống cũng nhìn thấy rõ ràng.

Ma Kết nhẹ nhàng đến gần một chút, muốn đem chân kéo lên một chút lại không đoán trước được mới chạm vào chân cổ tay đã bị nắm chặt.

Hai mắt mới vừa rồi còn nhắm phút chốc mở ra, lộ ra một chút ánh sáng rồi lại khôi phục bình thường, rồi mới buông lỏng tay ra.

Ma Kết cảm thấy mình cũng chưa có làm cái gì nhưng lại có loại cảm giác làm chuyện xấu bị bắt được. Cô xoa cổ tay lui lại hai bước: "A... Anh hai ba ngày nay không có đi học, thầy giáo thực lo lắng nên kêu tôi tới xem anh."

Thiên Yết lúc này mới xoay người ngồi dậy, xoa xoa một đầu tóc rối.

"Muốn uống thuốc không?"

"Ừ." Người nọ thần nhiên gật đầu.

Giống như hết thảy đều tự nhiên, Ma Kết đi xuống lầu tìm bà vú, lúc đem thuốc lên Thiên Yết đang mặc đồ. Trên thân vẫn đang trần trụi lộ ra ***g ngược tình kiện, hạ thân mặc cái quần vận động màu xám rộng thùng thình, trên lưng không có một tia sẹo lồi. Mới trung học đã có được vóc dáng một mét tám, quả thực có thể so sánh với người mẫu. Chỉ ngồi ở bên giường chăm chú nhìn sàn nhà gần người cũng đã đẹp trai chói mắt.

Ma Kết đem nước với thuốc đưa cho hần. Người nọ tiếp nhận một ngụm thì uống hết, nước theo khóe môi hần chảy xuống hần chỉ tùy ý gạt đi, đem cái

ly đặt ở đầu giường.

"Có việc gì sao, lớp trưởng?"

"A... Anh khỏe chưa?..." Hấn chẳng lẽ... Không biết tên của mình? Không gọi tên mình còn chưa tính, tại sao muốn kêu lớp trưởng?

"Không chết được."

"..."

Ma Kết không biết nói cái gì, người nọ đứng dậy lướt qua cô đi xuống lầu.

Bà vú từ trong phòng bếp mang ra một chén cháo: "Thiếu gia, ăn một chút cháo đi." Người nọ liền lập tức ngồi ở trước bàn ăn cháo, Ma Kết đi cũng không được ở lại cũng không xong, đứng ở phòng khách có chút xấu hổ, may mà bà vú đi ra hoà giải: "Cô học sinh ngồi đi, đứng làm gì, để vú đi lấy cho cô một chén trà."

Đến cũng đến rồi, nhìn hấn có chuyện gì đâu? Bị mù mới quan tâm đến thăm hấn, hấn ngay cả liếc mình một cái cũng không nhìn, nói không chừng ở trong lòng đang mong chờ mình nhanh cú đi. Sau này thật sự là... không cần tự mình đa tình...

Người nọ hai ba ngum thì ăn xong cháo, Ma Kết do dự một chút, đứng lên nói: "Bài học mấy ngày nay cùng bút ký tôi đều mang đến, anh cần thì có thể xem một chút..."

"Cô cảm thấy tôi cần sao?"

Ma Kết thật sự không biết mình còn có cái lý do gì ở trong này, cô cảm thấy mình quả thực ngu ngốc: "Anh không có việc gì là tốt rồi, khỏi bệnh nên đi học đi. Tôi đi trước."

Còn không bước hai bước cổ tay đã bị bắt được: "Tôi có cho cô đi sao?"

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Cái tên bá đạo này... Hấn rốt cuộc là muốn như thế nào?

Ma Kết nghĩ muốn giật tay ra, nhưng khí lực người nọ thật lớn, nắm chặt không chút kẽ hở.

"Anh..." Cô đang muốn phát tác, bà vú từ trong phòng bếp đi ra lau tay lên tạp dề: "Cô học sinh hôm nay ở lại ăn cơm đi? Vú Trương làm một chút đồ ăn ngon cho cô."

Ma Kết đang muốn nhẹ nhàng từ chối, chợt nghe người kia nói: "Tốt." Rồi không phân trần gì thêm kéo cô lên lầu.

Sao lại có người bá đạo như thế?

Thiên Yết đem Ma Kết đẩy mạnh vào phòng, chia chia bàn học: "Cô ngồi ở kia làm bài tập một lát đi."

Ma Kết bất đắc dĩ, vốn tưởng rằng hôm nay tới thăm một chút thì xong việc, kết quả... Com chiều không thể trở về ăn, không biết cha có nghỉ ngơi không. Cô lấy điện thoại gọi cho lái xe, nói dối là tự tập với bạn học, buổi tối ở bên ngoài ăn xong rồi sẽ tự gọi xe về. Cùng Hà Vinh nói chuyện còn tốt chứ loại nói dối này mà nói với cha không biết có qua ải nổi không...

"Con gái ngoan trình độ nói dối cũng không tồi." Người nọ ở đầu giường vừa gỡ tạp chí vừa nói.

"Anh!" Đầu là do ai làm hại! "Sau này anh có thói nát sinh ruồi bọ ở nhà tôi cũng không thêm quan tâm anh!"

"Vậy sao? Nghe giọng điệu này của cô, hôm nay là cô chủ động xin thầy giáo đến "quan tâm" tôi?"

"..." Ma Kết chỉ từ trong cặp lời sách ra.

"Chấp nhận?"

"..." Ma Kết yên lặng ngồi xuống mở sách giáo khoa.

"Cô không nói tôi cũng biết. Mấy lão đó ước gì tôi nhanh cú đi, làm sao lại hảo tâm như vậy đến xem tôi. Trừ phi là tới nhìn xem tôi đã chết chưa."

"AnhCô đừng nói như thế."

"A..." Người nọ miễn cưỡng cười."Cha Ba ba của cô không có nói cho cô biết, cách xa tôi một chút sao?"

"... Không đâu." Cô lắc đầu: "Tôi cảm thấy anh cô không phải người xấu."

Người nọ cười rộ lên. Ma Kết lại rõ ràng nghe được trong tiếng cười một chút sung sướng đều không có, lại có chút thần nhiên châm chọc.

Nhớ tới ngôi nhà to như vậy thế nhưng chỉ có hai người, Ma Kết có chút chua xót thay hân.

Cô viết vài chữ, cuối cùng lại nhin không được mở miệng: "Nói thật... anh hay là học tập cho tốt đi... Không thể dựa vào trong nhà, phải nhờ vào chính mình chứ..."

Người nọ chỉ hừ nhẹ một tiếng, không nói gì, Ma Kết cũng không tiện nói thêm.

Thời gian tí tách, một người gục xuống bàn làm bài tập, một người ngồi ở mép giường trở mình xem tạp chí bóng đá, nhưng lại ngoài ý muốn hài hòa. Ma Kết cũng không biết mình cùng Thiên Yết sao lại đi tới một bước này, hơn mười ngày trước hai người rõ ràng một câu cũng chưa nói với nhau. Cô trộm quay đầu lại xem người nọ, giống như tượng điêu khắc Hi Lạp, cho dù mặt không chút biểu tình đều khí thế凛然.

Bữa tối được làm thực phong phú, ba người ăn bốn món mặn một món canh. Làm Ma Kết kinh ngạc chính là vú Trương cùng bọn họ ngồi trên bàn ăn cơm, việc này ở nhà cô là không có khả năng. Tuy rằng nhà cô đối đãi với người giúp việc cũng rất tốt, nhưng trên bàn cơm chỉ có cô, cha mẹ cùng anh hai bốn người. Mà xem biểu tình Thiên Yết, như là bình thường đến không thể bình thường hơn.

Thiên Yết nhìn cô gấp rau, sắc mặt càng ngày càng khó coi, đem một khối thịt bò bỏ vào trong chén cô: "Ăn nhiều sợ hết đồ ăn? Còn ngại chưa đủ gầy?"

Cô vừa định mở miệng, người nọ đen mặt: "Ít nói nhảm, ăn!"

Đúng là phần tử độc tài!

Ma Kết bị nhét n khối thịt, còn bị người nọ cùng vú Trương một mềm nhũn một cứng rắn ép ăn nhiều hơn một chén cơm, xưa nay chưa từng no như vậy.

Cô vốn muốn gọi xe về, người nọ không phân trần đã đem xe ra, đem nón bảo hiểm đội lên đầu cô thô lỗ cài khoá lại.

Cô chưa từng ngồi qua loại phương tiện giao thông nguy hiểm này, có chút khó khăn mà đứng bất động, người nọ cuối cùng phát hỏa: "Ngồi xe tôi chứ có phải bảo cô đi chết đâu!"

Ma Kết bắt đầu đi đi qua ngồi xuống, người nọ quay đầu nói: "Ôm chắc." Cô còn đang mờ mịt, tim đập mạnh và loạn nhịp, người nọ đơn giản nắm tay cô đặt trên lưng tay kia thì diu mô-tô, đạp động cơ cứ như vậy chạy ra ngoài.

Mô-tô màu đen ở chạng vạng bay nhanh, cô bị hù dọa ôm chặt lấy thắt lưng người nọ, tay hân cầm chặt tay cô vẫn chưa dòi ra.

"Anh biết nhà của tôi ở đâu sao?" Cô lớn tiếng hỏi.

Người nọ gật gật đầu.

Đèn đường mờ nhạt trong bóng đêm, một loại cảm xúc không hiểu tràn đầy trong lòng. Cô chậm rãi quay mặt tựa vào trên lưng vững chắc của người nọ. Người nọ hơi hơi hoảng hốt mà quay đầu một chút, từ kính chiếu hậu nhìn cô một cái.

Người nọ như là biết cô đang lo lắng cái gì, cách cửa lớn khắc hoa mấy chục mét thì dừng lại. Cô đem nón bảo hiểm trả lại cho người nọ, thấp giọng nói câu "Cảm ơn" rồi bước đi về phía trước. Lúc ấn chuông cửa quay đầu lại nhìn thoáng qua, người nọ vẫn đậu ở chỗ đó. Cô vẫy vẫy tay rồi đi vào, đi vài bước mới nghe thấy tiếng mô-tô gào thét một trận rồi đi xa.

Ngày hôm sau đến trường, Ma Kết cố ý nhìn cửa, hề một người tiến vào thì cô liền liếc mắt một cái xem có phải người nọ hay không. Sư Từ ngồi cùng bàn nhin không được: "Cậu nhìn cửa hoài làm gì vậy? Có cái gì đẹp sao?" Lúc đó cô mới vội vàng cúi đầu.

Cũng may người nọ hôm nay cuối cùng cũng đi học, lúc chuông vào học vang lên thì từ cánh cửa tiến vào, lập tức đi đến bàn cuối cùng. Làm như không biết cô, đi qua bàn Ma Kết cũng không có chào hỏi. Ma Kết cũng không ngại, nếu cô cùng Thiên Yết biểu hiện quen thuộc, nhất định sẽ bị Sư Từ niệm đến chết. Nhà Sư Từ cũng làm kinh doanh, cùng nhà cô có lui tới buôn bán, nếu Sư Từ nói chuyện với cha cô ta, cha Sư Từ sẽ cùng cha cô nói chuyện, khẳng định sẽ bị dạy bảo... Ai, hy vọng bệnh của người nọ tốt hơn rồi.

Thời điểm tan học Ma Kết lại bị mấy nam sinh vây quanh, tiết mục này ba ngày hết hai ngày đều sẽ trình diễn. Sư Từ không biết nói gì tới cực điểm, cũng không thể mỗi lần đều bắt hân hóa thân thành ác nhân đi. Đang lúc buồn bực, Thiên Yết cầm một quyển sách bài tập đi tới "ba" một tiếng ném lên bàn Ma Kết.

Mấy nam sinh đang lúu rúu lập tức im lặng, nhìn bộ dáng Thiên Yết lạnh như băng thức thời mà thu dọn bài tập chuẩn đi.

Sư Tử trong lòng thật buồn bực: nam sinh tuy rằng không dễ đối phó, nhưng người này lại càng không dễ chọc. Chứa ôi!

Người nọ lãnh đạm mà quét mắt liếc cô một cái: "Cậu không đi? Cậu cũng có vấn đề muốn hỏi cậu ta?"

"Không có... Ách..." Sư Tử nghĩ thầm anh quan tâm tôi làm gì, không phải cái người vạ năm không làm bài tập như anh cũng có vấn đề muốn hỏi Ma Kết chứ.

Ma Kết trong lòng thở dài: "Sư Tử, cậu đi trước đi."

"Uh..." Cuối cùng lại không sợ chết mà bồi thêm một câu: "Cậu cẩn thận một chút."

Người nọ lập tức ngồi xuống vị trí của Sư Tử, nói cũng không nói, trở mình xem bài tập. Ma Kết không biết hắn muốn làm cái gì, cũng không tiện bắt chuyện với hắn, đành phải đem bài tập ra làm.

Đợi cho học sinh quét dọn vệ sinh xong việc đều đi hết, người nọ mới mở miệng: "Bài này làm thế nào?"

"..." Cô có chút sững sờ.

Ma Kết nghĩ nếu Sư Tử ở bên cạnh nhất định sẽ kêu to "Trời ạ cho cái sét đánh chết tôi đi." Hôm nay sắp có mưa to hay sao vậy.

"Sao vậy? Không phải cô kêu tôi học tập cho tốt còng?"

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6

"A..." Ma Kết lúc này mới có chút phục hồi lại tinh thần.

Ngày hôm qua chính mình nói câu kia, đến giờ ngẫm lại kỳ thật có chút xen vào việc của người khác. Cô là gì của hắn? Hình như cái gì cũng không phải. Người nọ đến trường không học hành gì như thế, nói không chừng kỳ thật sau này đã có hướng đi khác rồi, bằng cấp gì đó căn bản không là gì cả. Trước kia cha đã nói qua: "Rồng sinh rồng phượng sinh phượng, con của hắc đạo trừ bỏ chém giết còn có thể làm gì." Không nghĩ tới người nọ thật sự nghe lời... Hay là hắn đang đùa giỡn? Không đúng... Người nọ làm sao muốn giỡn với mình?

"Này." Người nọ không kiên nhẫn mà gõ bàn.

"A... đây là loại bài chứng minh, dùng định lý này cho đề mục này..." Cô cầm lấy bút máy viết lên.

Cô phát hiện người nọ tuy rằng không biết rất nhiều định lý, nhưng năng lực lĩnh ngộ rất cao, giảng một lần thì hiểu hết, hơn nữa gần như dạy một suy ra ba, loại bài đồng dạng cô hoàn toàn không cần giảng lần thứ hai. Hơn nữa người nọ làm bài cũng là chọn viết, có một số bài hắn liếc mắt một cái có thể ra đáp án, rồi mới trở về bắt đầu viết ra bài giải. Cứ thế về sau hiệu suất cao kinh người, một giờ thì học được rất nhiều chương và nội dung. Ma Kết gần như có thể khẳng định mà nói: cô gặp qua rất ít người thông minh giống người nọ, không biết hắn cùng anh hai ai giỏi hơn...

Một giờ thoáng cái trôi qua, mặt trời cũng ngả về tây, nắng chiều tà tà theo cửa sổ chiếu vào, lông mi đen dài của người nọ phả lệ rõ ràng, cô nhìn đến có chút xuất thần. Thiên Yết ngũ quan có chút giống phương Tây, hơn nữa hai đồng tử khác màu, gần như có thể khẳng định là con lai. Lông mi dài lại rậm như vậy cô cũng rất ít nhìn thấy. Ngón tay của hắn cũng rất đẹp. Cô gặp qua hai loại tay, một loại đúng là nam nhân thực thụ, ngón tay thô to, làn da thô ráp, bàn tay cũng rất dày, tay phụ thân chính là như vậy. Một loại là khớp xương có chút lớn nhưng ngón tay vẫn nhỏ dài, làn da trắng nõn nhẵn nhụi, vừa thấy đã khiến cho người ta cảm thấy hắn là nên chơi Piano. Người nọ thì thuộc về về sau. Tay người nọ vô luận làm gì cũng đều dị thường đẹp, móng tay cũng rất đẹp, một mảnh phấn hồng giống như vỏ sò. Cái này hắn đều là di truyền từ mẹ hắn đi... mẹ hắn...hắn là người rất đẹp... Bất quá, bà vai người nọ lại rất rộng, tay dài chân dài, vóc dáng cao ngất, hắn là chính là di truyền từ cha hắn rồi..

"Này, nhìn gì vậy?" Người nọ đem sách bài tập khép lại, ném bút vào hộp.

"A... Không có..." Ma Kết vội dời tầm mắt, "Anh thông minh như thế, tại sao không học tập cho tốt đi." Cô nhỏ nhỏ mà oán giận một chút, đem sách bỏ vào cặp.

Người nọ miễn cưỡng đi về chỗ ngồi, đem sách nhét vào ngăn bàn: "Bởi vì không cần thiết."

"Vậy hôm nay thì sao?"

"Có cần thiết."

Này... Kiểu trả lời gì đây?...

Người nọ đi về phía cô, cầm cặp của cô. "Đi thôi."

Thiên Yết dắt xe, hai người dắt nạt lá vàng rụng cùng ánh trời chiều vàng óng song song đi, trong sân trường không nhiều người lắm, ngẫu nhiên có mấy người vội vàng đi ngang qua họ.

"Hôm nay mấy tên đàn em của anh sao không thấy tới?"

"Tôi kêu bọn chúng đi chỗ nào khác rồi."

Ma Kết xì một tiếng nở nụ cười: "Có người làm đại ca như thế sao?"

Người nọ hừ một tiếng: "Tôi cũng chưa nói thu bọn chúng làm đàn em."

"A... Trễ như vậy còn có người chơi bóng rổ sao?"

Trên sân bóng rổ còn có mấy người đang di chuyển, tựa hồ có người còn đang không ngừng luyện ném rổ.

"Cô thích chơi bóng rổ?"

"Cũng không hẳn... Chỉ là cảm thấy chơi bóng rổ rất tuần tú... Giống như chạy nhanh và nhảy cao, có loại cảm giác bay lượn."

"..."

Người nọ xoa xoa tóc yên lặng

Nhà Ma Kết đúng là đại gia tộc truyền thống, anh hai Tần Ma Kết tên là Tần Văn, hơn cô bảy tám tuổi. Lúc Ma Kết sinh ra vợ chồng Tần thị đều có chút lớn tuổi, cha mẹ già có con nên rất cưng chiều, chạy một chút đều sợ ngã. Sản phụ tuổi càng lớn, đứa nhỏ sinh ra cũng càng yên tĩnh, Ma Kết sinh ra thì không có hoạt động nhiều, có khi ngồi chơi dương cầm hoặc đọc sách một ngày cũng không đi ra ngoài chơi.

Ở cửa trường học, Ma Kết cùng Thiên Yết vì vấn đề về nhà mà tranh chấp nửa ngày. Ma Kết kiên trì muốn đi xe riêng về nhà, Hà Vinh đã đợi ở cửa hơn một giờ. Thiên Yết hết kiên nhẫn nổi giận: "Cô rốt cuộc có lên xe hay không?"

"Không lên."

Tối hôm qua Ma Kết về nhà đã bị Tần cha bắt được hỏi chuyện một chút, còn nhiều lần cường điệu rằng lần sau nếu có loại tình huống này thì kêu lái xe đi đón. Nếu hôm nay không nghe lời, ngồi xe người nọ về, trong nhà còn không loạn lên sao.

Ma Kết cảm giác người nọ còn thiếu điều bộp cổ mình thôi, bất đắc dĩ nói: "Ba của tôi nhất định tôi phải ngồi xe chú Hà về nhà ông ấy mới yên tâm, hôm nay cho dù anh không trả túi sách cho tôi tôi cũng sẽ ngồi xe của mình về nhà." Người nọ trừng mắt nhìn cô nửa ngày, mới đem túi sách ném cho cô, tự mình lái xe chạy đi, lốp xe ma xát mặt đất phát ra âm thanh chói tai. Ma Kết lúc này mới khẽ thở ra một hơi: nếu cả hai ngày đều không nghe lời, cha chắc chắn sẽ tức giận.

Ngày hôm sau buổi chiều lúc tan học, Sur Từ ngồi cùng bàn với Ma Kết bị đổi thành Thiên Yết. Chủ nhiệm lớp mới vừa mới tuyên bố cả lớp liền ồ lên, rất có loại cảm giác cừu vào miệng cộp. Sur Từ tức giận đến mặt đỏ rần, nhin không được nói tục, thấp giọng nói với Ma Kết: "Có phải Thiên Yết uy hiếp cậu hay không? Tôi đi tìm thầy giáo..."

"Không phải! Cậu đừng đi." Cô một phen túm lấy Sur Từ.

Thiên Yết không uy hiếp cô. Cô không biết người nọ tại sao lại nói với thầy giáo, buổi sáng cô còn bị kêu lên văn phòng, chủ nhiệm lớp hỏi cô có chịu không.

"Ma Kết, Thiên Yết nói muốn ngồi cùng bàn với em."

"..."

"Thầy còn chưa đáp ứng bạn ấy, nhưng nếu em không muốn thầy có thể từ chối bạn ấy nó."

Cô tuy rằng có chút khiếp sợ nhưng vẫn phản ứng mau, gật gật đầu nói: "Được ạ." Phát giác ánh mắt chủ nhiệm lớp nhìn cô có chút kinh dị, vội vàng bổ sung nói: "Thiên Yết gần đây muốn cố gắng học tập, em muốn giúp bạn ấy một chút. Đây là điều em nên làm."

Chủ nhiệm lớp sững sốt nửa ngày, khen ngợi tinh thần không biết sợ của cô: "Àn, thật sự là giúp người làm niềm vui, trò ngoan."

Bất quá Sur Từ... cảm thấy có chút có lỗi với cậu ấy.

Nếu hai cái đương sự đều đã đồng ý như vậy ý kiến của Sur Tử cũng sẽ không có gì quan trọng. Sur Tử nghiêng răng nghiêng lợi mà thu hồi cặp sách đứng lên, hung hăng trừng mắt nhìn Thiên Yết một cái. Thiên Yết bộ dáng miễn cưỡng, đem mấy quyển tạp chí, sách bài tập dọn lại đây ngồi xuống.

Trong lớp thì thầm một trận, sau khi chủ nhiệm lớp quát lớn một tiếng thì yên tĩnh trở lại.

Người nọ mở ra quyển sách, từ hộp bút lấy ra một cây bút viết viết. Chủ nhiệm lớp thấy một màn như vậy hài lòng mà bước đi thông thả ra khỏi phòng học.

Ma Kết kỳ thật trong lòng không có bình tĩnh như ở mặt ngoài. Không biết tại sao, cô chính là cảm thấy Thiên Yết thực sự đặc biệt. Đại khái là bởi vì trước kia chưa bao giờ gặp loại nam nhân này đi.

Bỗng nhiên tay trái đặt ở trên đầu gối bị bắt được, một vật ấm áp được nhét vào.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Ma Kết cúi đầu nhìn, là một cái di động. Là Nokia mẫu mã mới nhất, sử dụng kim loại thân máy bay, phun sơn công nghệ, ống kính 5.0 megapixel, giá trên thị trường tới ba bốn ngàn. Là thân phận nhị thế tổ*, cho dù người nọ lấy ra Vertu (1) cao cấp cũng là bình thường, lấy ra một cái Nokia ngược lại là có chút keo kiệt. Bất quá Thiên Yết bị đuổi ra khỏi nhà, đài ngộ sẽ kém nhị thế tổ chính quy là bình thường. Không biết người nọ trong lòng đối với đài ngộ chênh lệch như vậy sẽ có cái cảm giác gì? Ngầm hâm mộ, ghen tị, hay là trong ngoài bất nhất, căn bản khinh thường không thèm quan tâm?

* Nhị thế tổ: đời thứ hai, chỉ có người hưởng công lao của cha mẹ thôi.

Cô có chút sợ run, chỉ nghe người nọ nói thêm: "Số của tôi đã được lưu vào, phím số 1."

Cô lúc này mới kịp phản ứng: "Không cần, tôi có di động rồi."

Người này đang suy nghĩ cái gì?

Lông mi người nọ lập tức dựng đứng lên: "Lấy."

"Thật sự không cần. Điện thoại mới ba tôi nhất định sẽ hỏi."

Người nọ hừ một tiếng: "Ba của cô ba của cô, cái gì cũng ba của cô. Cũng chưa nói cô phải đổi. Di động này chỉ dùng liên lạc với tôi thôi, hiểu chưa?"

"..." Ma Kết trong lòng chấn động, nhiệt độ trên mặt lập tức tăng cao.

Người này...

"A... Đây, nhưng mà rất..."

"Sao vậy? Ngại không đủ xịn?" Người nọ tà tà liếc mắt một cái.

"A... Không phải..."

Cô vuốt phẳng khung kim loại còn mang chút nhiệt độ cơ thể, do dự nửa ngày, người nọ nhìn không được, một phen đoạt lấy nhét vào nơi sâu nhất trong cặp cô.

Buổi chiều lúc tan học, Sur Tử lưng đeo túi sách đi qua, hung hăng liếc Thiên Yết một cái, bất quá Thiên Yết cúi đầu không coi ai ra gì mà làm bài tập, ngay cả ngẩng đầu cũng đều lười nâng. Sur Tử giận không làm gì được, lại hung hăng trừng Ma Kết một cái mới tức giận mà đi. Ma Kết nhìn bóng lưng của cô bất đắc dĩ thờ dài.

Buổi tối người một nhà ngồi ở trên bàn ăn cơm, Ma Kết chưa ăn đến vài miếng cơm, chợt nghe Tần cha hỏi: "Gần đây sao con về muộn vậy?"

Cô để đĩa xuống: "Thầy giáo để con phụ đạo một học sinh yếu, chiều nào cũng giúp bạn ấy học bỏ tức một giờ."

"Vậy à, rất tốt, rất tốt. Là ai vậy?" Tần cha cười tùm tùm mà gấp một miếng thịt vào trong chén cô.

"Một nam sinh, ba không biết đâu." Cũng không phải Ma Kết muốn chấm dứt đề tài nhanh, cô vốn không nói nhiều lắm.

"A... Là nam sinh à. Phải chú ý giữ khoảng cách một chút, các con tuổi còn nhỏ, không biết cái gì gọi là tình yêu, hơi mẫn một chút đã nghĩ là yêu sớm, làm chậm trễ học tập..." Tần cha lại bắt đầu thao thao bất tuyệt giảng về "yêu sớm". Cũng không phải do ông buồn lo vô cớ, nữ sinh giống Ma Kết, bộ dạng ngũ quan đoan chính, ngọt ngào, thành tích ưu tú, đối với ai cũng đều dịu dàng có lễ, quả thực chính là nữ sinh hoàn mỹ mẫu mực, không muốn ai theo đuổi cũng khó.

Hơn nữa nam sinh bây giờ so với trước kia càng bạo dạn hơn, Ma Kết cùng anh hai Tần Văn từ nhỏ đã nhận thư tình tới mỗi tay. Tần Văn đã hai mươi tuổi đầu lại là con trai biết cân nhắc tình cảm của mình, tạm thời không nhắc tới, Ma Kết còn nhỏ lại là con gái, đang ở thời điểm dễ phát sinh chuyện xấu nhất, bởi vậy cách một thời gian ngắn Tần cha như cũ sẽ nhắc lại, sợ đứa nhỏ nhà mình đi sai đường.

Thấy con gái ngoan yên lặng gấp rau ăn, Tần mẹ vội vàng đánh gãy chồng: "Tuần này không phải đã nói rồi sao, sao lại bắt đầu nữa rồi. Ông nói nhiều không phiền, tôi nghe đều phiền."

Tần cha ha hả hai tiếng nở nụ cười, lúc này mới ngừng.

Ma Kết com nước xong trở lại phòng ngủ, mới vừa lấy ra bài ra chuẩn bị viết viết, di động bất chợt vang lên. Bất quá cũng không phải di động mới. Ma Kết cầm lên nhìn, thì ra là Sur Từ, cô mới "Alo" một tiếng, đã nghe đối phương bên kia hân hân nói: "Ma Kết! Cậu gần đây bị sao vậy! Sao lại thân cận với tên kia như vậy?"

Ma Kết thoáng đem di động rời xa lỗ tai một chút: "Tên kia? Cậu nói Thiên Yết sao?"

"Không phải hắn thì còn ai?"

"Cậu ấy gần đây giống như muốn vươn lên cố gắng học tập..."

"Đừng lấy lý do này lừa gạt tớ! Hắn đã lơ là mười lăm mười sáu năm đột nhiên muốn chăm chỉ học tập, có quý mới tin! Hắn cho cậu uống thuốc gì rồi?!"

"Cậu ta không có thuốc tó. Chúng tớ cũng không có chuyện gì hết. Thỉnh thoảng cậu ta không hiểu bài nào sẽ tới hỏi tớ, chỉ có như vậy thôi."

Sur Từ chán nản: "Không đơn giản như cậu nghĩ đâu! Cậu nghĩ như thế nhưng kẻ thù của hắn chỉ sợ không nghĩ như thế! Cậu có biết tại sao chú Tần cùng ba tôi đều nói chúng ta ít qua lại với hắn không? Quân tử vô tội, hoài bích có tội*! Cho dù cậu không làm gì cũng khó bảo toàn ngày nào đó ai nhìn hắn không vừa mắt thì sẽ hại cậu! Chán chủ Thiên gia sao sẽ trợ mắt để hắn không bệnh tật không đau đến lớn lên!..."

* Câu nguyên bản là: "Thất phu vô tội, hoài bích kỳ tội" (Kẻ thường dân vốn không có tội, chỉ vì có ngọc bích mà thành có tội.) Ở đây ý là nếu thân cận quá với anh Yết thì sẽ bị đó =)). Hai nghĩa nhá, tự hiểu nhá

"Cậu suy nghĩ nhiều quá." Ma Kết bình tĩnh mà đánh gãy lời của Sur Từ, "Tớ với cậu ta chỉ là quan hệ lớp trưởng cùng học sinh. Tớ chỉ làm đúng nghĩa vụ lớp trưởng mà thôi."

"Được được... Dù sao tớ cũng chưa nói gì liên qua đến cậu. Tóm lại cậu chú ý giữ khoảng cách một chút, đừng cho người ngoài cảm thấy cậu cùng hắn rất thân nhau!"

"Biết rồi." Tới nhà hắn, ngồi mô tô của hắn, nhận di động hắn đưa. Không biết có tính là rất thân không?

"Ai, dù sao tớ nói cái gì cậu cũng không nghe, quên đi quên đi. Cúp máy đây."

"Ừ. Bye bye."

Mới trước đây lúc xem Manga, thấy có loại người tên là "Thiên Sát cô tình". Tiếp cận ai sẽ đem người đó khắc chết, nhất định cô độc cả đời. Mới đầu cô nghĩ đây chỉ là truyền thuyết, hiện tại cô cảm thấy kỳ thật trong cuộc sống thật sự có người như vậy. Trời sinh ra cô gia đình lại hoàn toàn là người dư, người chung quanh đều hận hắn không thể chết nhanh một chút, đúng là rất cô đơn. Cho dù có mấy người bạn, đều bị coi là đối tượng áp chế hắn mà đưa tới tai họa. Chẳng lẽ, đây chính là nguyên nhân hắn lạnh lùng với người khác sao.

Ma Kết từ sâu trong túi sách lấy ra di động người nọ đưa, nhìn không được quan sát trong chốc lát. Vỏ kim loại lạnh lẽo sáng bóng, cảm giác thật giống người nọ.

Cô đem di động để vào túi áo khoác, cầm bút bắt đầu làm bài tập.

Di động người nọ đưa cả buổi tối đều im lặng, một lần đều không có vang lên.

Người nọ kỳ thật cũng không thường gọi điện thoại cho cô, gửi tin nhắn cũng không nhiều, ngẫu nhiên sẽ gọi điện thoại hỏi cô bài tập làm sao. Một thời gian ngắn ngồi cùng bàn với người nọ cô mới phát hiện, người nọ tuy rằng nghe đồn hung ác, nhưng chỉ là tính kiên nhẫn tương đối kém mà thôi, khi tức giận cũng sẽ không đánh người, ít nhất sẽ không đánh cô. Bất quá người nọ lạnh lùng ít nói là thật, hắn chỉ "uh" với "được". Người nọ nói chuyện thì gần như rất lãnh đạm, hơn nữa tựa hồ không biết "nói chuyện phiếm" là cái gì. Bản thân Ma Kết cũng yên tĩnh, cũng không thích nói chuyện nhiều, cùng một chỗ với Sur Từ thường thường không chịu nổi quá nhiều, ngồi cùng Thiên Yết ngược lại có loại ảo giác bình an.

Ma Kết không biết người nọ về nhà rồi cuộc đọc sách, hay là chơi điện tử, hay đi ra ngoài lêu lổng, người nọ đến trường tan học đều là tay không, cái gì cũng không mang đến, cái gì cũng không mang đi. Nhưng là thành tích người nọ đúng là vững bước nâng lên, bất quá chỉ giới hạn toán lý hoá. Toán học

người nọ đã có thể thi đỗ đến chín mươi phần trăm, lúc thầy giáo số học phát bài còn vui sướng ra mặt, cô nghĩ trên mặt người nọ có lẽ sẽ có biểu tình khác, không muốn người nọ về mặt lãnh đạm mà cầm bài thi, nhìn một chút bài sai, lại hỏi cô làm sao, xong thì vo thành một cục nhét vào học bàn. Người nọ đi học cũng vẫn không nghe giảng, có khi đọc sách giáo khoa có khi làm bài tập, có khi xem Manga có khi lật tạp chí, có khi xem tiểu thuyết có khi vù vù ngủ, đem chủ nhiệm lớp ban đầu vốn tưởng rằng hắn muốn tiến lên giành vinh rêu trừng mắt.

Cô hỏi người nọ: "Đi học sao không nghe giảng?"

Đáp án của người nọ không biết muốn làm cho bao nhiêu người học máu: "Một công thức đơn giản như thế cũng giảng tới giảng lui, ông ta nói không phiên tôi nghe phiên." Người nọ học ngữ văn, tiếng Anh, lịch sử tạm được nhưng địa lý, chính trị, sinh vật thì thực sự thối nát không xong.

Lúc sắp đến thời điểm tổng kết cuối kỳ, người nọ số lý hoá gần như tốt đẹp, địa lý, chính trị, sinh vật lại hai ba bước đều, khiến cho thầy giáo cũng gần như phân thành hai phe, một phe cho rằng hắn thiên tư xuất sắc, một phe cho rằng hắn "Trẻ con không thể dạy",

Ma Kết lúc ở văn phòng nghe được bọn họ nghị luận gần như cười ra tiếng, trở về nói lại cho người nọ, người nọ chỉ là lười lười cười, nói: "Đã là gì, trên đời này đều là lấy thắng bại luận anh hùng."

Bạn đang đọc truyện [*Ma Kết- Thiên Yết*] *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Tuy rằng người nọ không thêm để ý, cũng không biết tại sao Ma Kết lại thực sự để ý, số lý hoá của người nọ tốt như vậy, tại sao không cố gắng học tốt địa lý, chính trị, sinh học, như vậy sẽ xóa đi cái danh dựa vào tiền, tất cả mọi người sẽ nhìn hắn với cặp mắt khác xưa. Ma Kết ngày thứ tư mà bắt đầu do dự chuyện này, do dự đến tan học ngày thứ sáu, cuối cùng cố lấy dũng khí nói: "Ngày mai tôi tới nhà cậu giúp cậu học bỏ tức đi."

Người nọ nhú mày: "Học bỏ tức cái gì?"

"Lịch sử, địa lý, chính trị, sinh học gì đó..."

"Mấy cái đó cần gì bỏ? Không phải đều là học thuộc lòng sao?" Lòng mày người nọ nhăn càng chặt hơn.

Quả nhiên là không muốn... Ma Kết trong lòng thở dài. Thôi thôi, hắn cũng không cần mình lo nhiều như vậy.

"Tôi đi đây."

"Ừừừừ."

Ma Kết dừng bước lại nhìn lại hắn.

Người nọ đem thuốc lá trong miệng ném xuống đất giẫm tắt, phun ra khói thuốc nói: "Sáng mai tôi đón cô."

"Ừ..." Ma Kết gật gật đầu. Đi hai bước lại quay đầu liếc nhìn Thiên Yết một cái, người nọ vẫn đang dựa vào mô-tô chăm chú nhìn cô. Cô bị ánh mắt nóng cháy đó nhìn có chút khựng lại, bước nhanh ra cửa trường, ngồi lên xe riêng.

Sáng ngày thứ hai, Ma Kết ngồi trên bàn ăn điểm tâm, Tần cha một bên ăn sáng một bên lật "Tuần San Tài Chính". Túi quần ngủ của Ma Kết bỗng nhiên chấn động hai cái cô đề đi động dưới cái bàn mặt mở ra, là tin nhắn của người nọ: "Chỗ cũ." Ý là ở chờ ở nơi lần trước đưa cô về. Người nọ gửi tin nhắn cũng là có thể gõ ít một chữ liền gõ ít một chữ, thường thường muốn làm cô liều mạng đoán mới ra.

Ma Kết đem đi động nhét vào túi quần, ngẩng đầu nói: "Ba, hôm nay con cùng bạn ra ngoài chơi, chắc buổi tối mới về."

Tần cha uống hớp trà: "Kêu lái xe đưa con đi. Tiền còn đủ không?" Nói rồi sờ túi tiền.

Ma Kết vội nói: "Không cần không cần. Hôm nay bạn con mời, con không cần xài tiền. Nhà bạn ấy có xe riêng tới đón, sẽ không cần phiền tới chú Hà."

"Vậy à..." Tần cha cười cười: "Là bạn học bỏ tức lần trước sao?"

"Ừm... Không phải..." Đứng ra mà nói... Thật ra thì, ít nhất là cùng một khuôn mặt. "Là bạn nữ"

"À... Vậy là tốt rồi." Tần cha thoáng thở ra: "Nên cùng bạn bè ra ngoài chơi nhiều một chút, không cần mãi rúc ở nhà."

"Vâng."

Cha luôn lo lắng cho mình quá thân cận với nam sinh, nếu biết mình kỳ thật cùng... Nếu biết được, không biết sẽ giận đến thế nào?

Ma Kết chỉ nghĩ đã cảm thấy lưng run lên, nhanh đổi quần áo chạy ra ngoài.

"Ba, con đi đây."

Người nọ đứng mô-tô đứng ở góc ngã tư đường, lại dựa vào xe hút thuốc thấy cô đến mới đem thuốc ném. Ma Kết nhìn không được nói: "Cậu ít hút thuốc một chút đi."

"Biết rồi." Người nọ không để ý mà tùy tiện đáp lời, từ phía sau lấy ra một cái áo gió dày ném lên vai cô.

Cô có chút ngạc nhiên: "Đây là?..."

Người nọ hất cằm chia chia mô-tô: "Xe này không thể so với xe xịn nhà cô, mùa đông ngồi sẽ tương đối lạnh."

"A..." Ma Kết dứt hai tay vào tay áo mới phát giác áo này thật lớn thật dài, mặc ở trên người cô có chút buồn cười. Người nọ vươn tay đến thay cô kéo khóa kéo, buộc nút thắt, lại lấy nón bảo hiểm đội cho cô.

Chờ cô ngồi xong, người nọ nắm tay cô bỏ vào túi áo, nghiêng đầu nói: "Ôm chặt" Lúc này mới đeo bao tay nỏ máy.

Người nọ ở phía trước thay cô chắn phần lớn gió, cái áo khoác trên người lại dày ấm áp, Ma Kết cảm thấy mình một chút cũng không lạnh, thậm chí nóng đến hơi hơi đỏ mồ hôi.

Người nọ tuy rằng kiên nhẫn cực kém, tính khí táo bạo lại lạnh lùng, nhưng thật sự rất cẩn thận. Lúc đi bộ trên đường thì luôn luôn để cô đi ở phía trong, mới vừa vào đông đã vô thanh vô tức ném cho cô một cặp bao tay.

Cô nhìn không được chặt tay ôm thắt lưng tinh trắng của người nọ, người nọ tựa hồ phát hiện, thả chậm tốc độ quay đầu nói: "Sao vậy? Lạnh à?"

Cô lắc lắc đầu.

...

Vũ Trương nhìn thấy cô thì vô cùng vui sướng lại nhiệt tình, cắt một đĩa hoa quả lớn, còn kèm chút nữa là muốn đi nướng bánh ga-tô, làm cho cô nhìn không được hoài nghi Thiên Yết có phải hoàn toàn không có người bạn nào khác hay không.

Sách giáo khoa của Thiên Yết thật sự là sạch sẽ muốn chết, đừng nói không viết tên, ngay cả dấu vết lật ra đều không có, Ma Kết nhìn đến lắc đầu.

Học bỏ tức áp dụng hình thức đơn giản nhất, nhằm chán cũng là trực tiếp nhất: người nọ xem một lần, rồi khi làm phần trọng điểm thì hỏi Ma Kết, có chút giống loại bài thi điền vào chỗ trống và trả lời ngắn. Bất quá đây đã là cực hạn của người nọ, muốn cho hắn trình bày và phân tích cái gì Trần Thắng Ngô, ý nghĩa và bài học của cuộc khởi nghĩa nông dân*, nói không chừng người nọ sẽ trực tiếp lấy bàn đánh người.

*Khởi nghĩa diễn ra vào thời Tần, khoảng tháng chín (209 TCN)

Giống như dự đoán của Ma Kết, trí nhớ cùng năng lực lĩnh ngộ của hắn thật kinh người, gần như đạt tới trình độ gặp qua sẽ không quên, năm phút hoàn tất một chương giống như ăn cơm uống nước không cần tốn sức. Mặc dù Ma Kết thiên tư thông minh đứng nhất hàng năm vẫn có chút bất bình: đây đại khái là thiên tài đi.

Đáng sợ nhất chính là tiếng Anh của người nọ, bài thi hai giờ hắn có thể làm xong trong nửa giờ, tỉ lệ đúng cũng đáng kinh ngạc. Ma Kết thử nhìn qua bài người nọ đang làm, cô mới nhìn đến một nửa người kia đã dùng bút chọn đáp án. Cô kinh ngạc hỏi người nọ, mới biết được thì ra người nọ trước đây cùng mẹ Mỹ, thân thể mẹ hắn nhiều bệnh, khi hắn sáu tuổi thì qua đời, lúc đó hắn mới bị cha Thiên Nhất Huy đón về Trung Quốc. Bởi vậy tiếng Anh xem như nửa tiếng mẹ đẻ. Chỉ là người nọ cực kỳ chán ghét loại bài điền vào chỗ trống, bởi vậy mỗi lần đều lười làm trực tiếp để trống, mới đưa đến tiếng Anh chỉ bảy tám chục điểm.

Người nọ trước kia chưa bao giờ nhắc tới chuyện cũ về người mẹ đã mất, hôm nay có dịp mới nói ra, làm Ma Kết có chút cảm giác bút rút vì biết bí mật của người khác.

Đứa nhỏ mất mẹ mà cô độc, từ Mỹ chuyển đến một nơi hoàn toàn lạ lẫm, không chỉ không có một người bạn, lại không thể cùng cha ở chung, chỉ có thể cùng một bà vú ở bên ngoài, đối với một đứa nhỏ sáu tuổi mà nói là thâm hiểm đến thế nào. Có lẽ tính cách người nọ quái gở, lạnh lùng là có quan hệ tới thời thơ ấu thâm lương đi. Ma Kết nghĩ đến đây, trong lòng thậm chí có chút co rút đau đớn.

"Thật có lỗi... Làm cậu nhớ lại chuyện không vui."

Người nọ vẫn là vẻ mặt hồ hững: "Không có gì."

Tuy rằng học bỏ tức đúng là rất buồn tẻ, nhưng khi hai người ở cùng một chỗ thời gian lúc nào cũng qua nhanh, ăn xong cơm trưa không bao lâu, mặt trời đã từ từ hạ xuống phía tây.

Ma Kết đưa tay nhìn đồng hồ nói: "Hôm nay đến đây thôi, buổi tối cậu nghỉ ngơi đi." Do dự lại bồi thêm một câu: "Ngày mai muốn tiếp tục không?"

Người nọ nâng mắt lên: "Ngày mai tiếp tục, cô đêm nay cũng đừng về."

"Sao?... " Cô choáng váng nửa ngày, người này sao tự nhiên chăm chỉ như thế? Sừng sốt hai giây mới lắp bắp mà nói: "Không cần... không cần... Ngày mai tôi sẽ lại đến." Cô lớn như thế này cũng chưa từng qua đêm ở nhà người khác! Nhà có xe riêng nên không qua đêm ở ngoài!

Người nọ trừng cô, cô mới vội vàng nói: "Ba của tôi..."

Người nọ không kiên nhẫn: "Đừng đem ba cô ra. Nói cô cùng bạn đi KTV* suốt đêm, chẳng lẽ cái này cũng không cho? Cô ngồi tù hay sao vậy?"

*KTV: karaoke tv

Cô muốn nói cô chưa từng đi KTV, hoặc là cô chưa từng ngủ lại bên ngoài, nhưng nhìn bộ dáng khó chịu cực độ của người nọ, lời nói đến bên miệng lại nuốt xuống.

"Để tôi thử một chút..." Nói xong lấy di động trong áo khoác ra.

Bạn đang đọc truyện [*Ma Kết- Thiên Yết*] *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Ma Kết theo lời Thiên Yết dạy nói đi KTV suốt đêm, Tần cha không ngờ lại đồng ý, đề không được vui sướng mà liên tục gật đầu, lại dấn dò nói nếu chơi đến nửa đêm phải về nhà thì gọi điện thoại cho tài xế tới đón. Ma Kết thường thường ở nhà một mình cả ngày, không làm bài tập chơi Piano thì là đọc sách, thỉnh thoảng bị Sư Từ nài ép lôi kéo cũng ngẫu nhiên sẽ cùng vài con cháu nhà giàu đi chơi một chút, điều này khiến cho Tần cha thực lo lắng không biết năng lực xã giao của con mình có phải có vấn đề hay không, lo lắng thiếu bạn bè sẽ ảnh hưởng đến tâm sinh lý phát dục bình thường, thường thường hay thúc giục cô sao không cùng bạn bè ra ngoài chơi. Cho nên hôm nay cô xin đi KTV suốt đêm quả thực là một bước nhảy vọt, Tần cha mặc dù cảm thấy có chút ngạc nhiên, nhưng tin tưởng đứa con ngoan ngoãn nhà mình sẽ không nói dối, thế là càng thêm vui sướng.

Như dự kiến, khi Ma Kết cúp điện thoại xoay người lại, người nọ cũng không hề có một chút kinh ngạc, chỉ ném sách đứng lên nói: "Đi ăn cơm thôi."

"Ừm..."

Khi chạng vạng trong phòng khách mở đèn và hệ thống sưởi, căn phòng sáng ngời lại ấm áp.

Bữa tối rau xanh tuy rằng không nhiều lắm, nhưng đều là đồ ăn mình thích nhất. Vú Trương vừa bưng đồ ăn lên bàn vừa nói liên miên: "Đồ ăn này đều là thiếu gia chỉ định đó, đây đều là những thứ cô thích ăn nhất, cô học sinh cần phải cho vú Trương mặt mũi, ăn hết đồ ăn nghe không..."

"Làm sao ăn hết được a... nhiều như thế..." Ma Kết một bên nhỏ giọng nói một bên nhìn Thiên Yết, trông mong hẳn có thể nói giúp hai câu cứu mạng, nhưng người nọ lại chỉ ngồi đó dùng khuỷu tay chống cằm, mở một con mắt nhắm một con mắt, một chút ý định nói thêm cũng không có.

Lúc vú Trương đi vào phòng bếp, cô mới lại thấp giọng nói: "Sao thím biết... Cháu thích ăn cái gì..."

Người nọ lúc này mới mở mắt ra: "Nhìn cháu ăn cơm một lần sẽ biết."

"..." Người nọ là Sherlock Holmes (1) đầu thai sao?

Lúc ăn cơm, người nọ gấp một con tôm, thuần thục lột vỏ rồi để vào trong chén cô. Cô đề đũa xuống nói: "Tôi tự làm được rồi..." Người nọ lập tức trừng cô một cái: "Ít nói nhảm! Ăn nhanh đi."

"..."

Cô ngượng ngùng mà, nhưng nhìn vẻ mặt của người nọ cùng vú Trương lại thần nhiên như chuyện gì cũng chưa xảy ra, giống như tự nhiên nên là như vậy.

Cơm chiều xong Ma Kết cùng người nọ cùng ngồi ở sofa xem TV. Ma Kết còn tưởng rằng người nọ sẽ xem mấy thứ như "Young and dangerous the prequel" (2), "God of Gamblers 1999" (3) linh tính, bởi vì Sư Từ thực thích xem mấy cái đó, có một lần còn muốn xăm một hình rồng lên lưng, kết quả bị ba cô ta mắng té tát không cho. Nếu không thì là "Cúp cầu thế giới" hay "giải NBA" (4) gì gì đó. Thế nhưng người nọ chỉ xem một chút tin tức tài chính kinh tế. Làm Ma Kết ngạc nhiên là phát hiện trên bàn trà đây là các loại tạp chí tài chính kinh tế, trên cùng là một quyển mà cha mới xem sáng nay "Tuần San Tài Chính"!

Tuy rằng Tần gia được gọi là "Vua thép", nhưng hy vọng của Tần cha trên cơ bản hoàn toàn đặt ở trên người anh hai Tần Văn, từ nhỏ đã bồi dưỡng Tần Văn như người nối nghiệp. Ma Kết thì từ nhỏ được cưng chiều đến lớn, muốn học Piano sẽ cho học Piano, làm cho Ma Kết gần như không biết gì đối

với tài chính thương mại. TV trong chốc lát thì "Chỉ số chứng khoán" chốc lát lại "Giới hạn", các đường cong màu đỏ và xanh lá cây lần lượt thay đổi, Ma Kết hoàn toàn không nhận thức được, nhưng người nọ lại xem rất chăm chú có đôi khi còn nhắm mắt nhắm mày.

Lúc trước khi quen biết người này, ấn tượng của cô đối với hắn chỉ có: xã hội đen, con riêng, đánh nhau, lạnh lùng, thành tích kém. Cùng người này ở chung càng lâu, cô mới càng cảm thấy ý nghĩ trước kia của mình thật ngây thơ. Người này tuy rằng lãnh khốc, nhưng là lại dịu dàng; tuy rằng lười học, thực tế là thiên phú ngất trời, là con riêng, nhưng là không có loại tính nết xấu như con cháu nhà giàu hay nhị thế tổ. Hiện tại lại có thể thấy một mặt khác của hắn: người nọ không giống cô, hắn rất chú ý rất quan tâm tới giao thiệp và nghiệp vụ.

Người này... Còn có bao nhiêu thứ của hắn mà cô chưa biết đây?

Hắn rốt cuộc là thật sự khinh thường, hay là có ý che giấu? Là tránh tai họa vào thân, hay là giấu tài?

Cô thậm chí có chút sợ hãi: có phải người này thật sự giống như Sur Tử nói, rất nguy hiểm? Có phải người này... Mới là thái tử chân chính hay không?

"Nghĩ cái gì vậy?"

Cô giật mình một chút, từ suy nghĩ du đãng trở về, lỡ tai nghe được một chút âm thanh trong TV, mới phát giác là đang thời gian quảng cáo.

"Không có..." Cô đột nhiên có chút không dám nhìn mặt người nọ.

Người nọ đưa remote cho cô: "Muốn xem cái gì thì mở. Chỗ tôi còn có rất nhiều đĩa phim."

Ma Kết đầu óc lộn xộn một đoàn, trong TV lú lú chỉ làm cô cảm thấy ồn ào. Cô ấn đến ấn đi tìm đến một cái phim điện ảnh, liền để đó. Lối kịch của nam chính nữ chính căn bản không lọt vào tai cô, tuy rằng đã mở hệ thống sưởi, nhưng cô vẫn cảm thấy tay chân mình thật lạnh lẽo.

Chín giờ rưỡi người nọ đưa cô lên lầu, hắn ngồi xem sách một lát thì đến phòng tắm tắm rửa. Ma Kết ngồi sợ run trong chốc lát, người nọ tắm xong mang một cái áo choàng tắm màu xám đi ra. Hắn ngày thường cao lớn cân xồng, bà vai lại rộng, ở thắt lưng áo choàng thắt một cái dây lưng, tóc còn ướt sũng, nước từng giọt từng giọt nhỏ xuống, quả thực chính là người quảng cáo áo choàng tắm sống mà. Ma Kết gặp qua n lần Tần Văn mặc áo choàng tắm nhưng cũng không kêu gọi như thế này...Người này có bạn gái không? Phụ nữ đối với đàn ông như vậy nhất định sẽ nguyện chạy theo đi?

"Cô đêm nay luôn luôn thất thần. Rốt cuộc là đang suy nghĩ cái gì?" Khẩu khí người nọ không tốt lắm.

"A... Không có..." Ma Kết rũ mắt xuống. Người nọ cũng không ép cô, từ tủ quần áo lấy ra một cái áo sơ mi lớn mới ném cho cô: "Bên trái là nước nóng bên phải là nước lạnh."

"À,...nhà cậu có phòng cho khách không? Tôi đến phòng khách tắm là được rồi..."

"Không có!"

Gạt người... biệt thự hai tầng không có phòng cho khách, nói ra ai tin...

Gặp người nọ lông mày nhăn lại giống như sắp tức giận, cô vội vàng ôm quần áo vào phòng tắm.

Thiên Yết chán đến chết mà trở mình lật tap chỉ thể dục, nghe thấy cửa "xẹt" một tiếng mở ra, Ma Kết đẩy cửa ra đi ra, đồng tử Thiên Yết trong nháy mắt mở to.

Bởi vì mới vừa tắm xong, môi Ma Kết đỏ tươi giống như anh đào, hơn nữa da cô vốn trắng hồng lên như vậy quả thực tựa như tuyết nhuộm huyết, kinh tâm động phách. Áo sơ mi quá lớn lộ ra một mảng da thịt cùng xương quai xanh trước ngực, vạt áo dài qua hông, lộ ra một đôi chân dài trắng muốt. Miệng hắn khô khốc muốn thốt ra mấy câu mắng thô tục.

Đây xem như là tự làm bậy không thể sống đi?

Ma Kết thấy môi Thiên Yết giật giật như là muốn nói cái gì, nhưng mình lại không nghe thấy. Cô có chút chần chờ mà chậm rãi đi tới mép giường.

"Thật không có phòng khách sao? Tôi đây..."

"Lên đây ngủ." Thanh âm Thiên Yết có chút ám ách.

"Nhưng..." Chưa kịp nói hết đã bị ánh mắt sắc lạnh chiếu đến cô đành chậm chạp đi đến.

Ma Kết ngồi ở mép giường, xóc lên chân trắng tiến vào, đem chân kéo đến ngực, quay sang nhìn Thiên Yết. Thiên Yết giờ tay tắt đèn đi, tháo thắt lưng, cởi áo choàng tắm.

Trong bóng đêm Ma Kết không thể nhìn thấy, chỉ nghe âm thanh sột soạt cởi quần áo, đột nhiên nhớ tới người nọ hình như ngủ trần, tim không hiểu sao đập nhanh hơn.

Hô hấp người nọ gần bên tai, cùng giường cùng chăn, cô gần như có thể cảm giác được nhiệt độ da thịt của người nọ.

(1) Sherlock Holmes

Là một nhân vật thám tử hư cấu vào cuối thế kỉ 19 và đầu thế kỉ 20, xuất hiện lần đầu trong tác phẩm của nhà văn Arthur Conan Doyle xuất bản năm 1887. Ông là một thám tử tư ở Luân Đôn nổi tiếng nhờ trí thông minh, khả năng suy diễn logic và quan sát tinh tường trong khi phá những vụ án mà cảnh sát phải bó tay. Nhiều người cho rằng Sherlock Holmes là nhân vật thám tử hư cấu nổi tiếng nhất trong lịch sử văn học và là một trong những nhân vật văn học được biết đến nhiều nhất trên toàn thế giới.

(2) Young and dangerous: The Prequel

là một bộ phim Hồng Kông năm 1998 của đạo diễn Andrew Lau. Bộ phim kể về Chan Ho Nam (Nicholas Tse), Chicken Chiu (Sam Lee) và bạn bè của họ được Uncle Bee tuyển dụng (Ng Chi-Hung) để gia nhập bộ ba "Hung Hing".

(3) God of Gamblers III: The Early Stage (sản xuất năm 1999)

Là bộ phim hài hành động Hồng Kông của đạo diễn Wong Jing. Leon Lai đóng vai Ko Chun, một trẻ mồ côi dưới sự giám hộ của Kent (Chung King Fai), một con bạc cự chiến binh. Ko Chun học được kỹ năng cờ bạc huyền thoại từ người thầy của mình, trong khi cố gắng để bước lên danh hiệu God of Gamblers, nhưng anh gần như bị ám sát bởi Kent trước khi anh giành chiến thắng trong vòng chung kết và rơi vào tình trạng hôn mê.

Ko Chun cuối cùng với sự trợ giúp của người bạn thời thơ ấu của mình, Seven (Anita Yuen) và bạn bè của cô vậy (Cheung Tat Ming) và Lung Wu (Jordan Chan), một người lính đã xuất ngũ và trở thành vệ sĩ của Ko Chun. Trong khi đó, đối thủ của Chun Ko, Ko Ngo (Francis Ng), đã đạt được danh hiệu God of Gamblers.

(3) Giải NBA: National Basketball Association, là giải bóng rổ nhà nghề dành cho nam tại Bắc Mỹ. Giải bao gồm 30 câu lạc bộ thành viên. NBA là một trong bốn giải thể thao lớn ở Bắc Mỹ, bao gồm cả Major League Baseball (MLB), National Football League (NFL), và National Hockey League (NHL).

Trụ sở văn phòng chính đặt tại tòa nhà Olympic Tower, tại 645 đại lộ 5 Thành phố New York.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

Như có một loại áp lực vô hình nóng rực bao quanh mình, Ma Kết cứng ngắc không dám di chuyển, nhịp tim từ từ bình tĩnh, mới dần nghe thấy tiếng hít thở yên tĩnh của người nọ.

Cô xoay người sang chỗ khác đưa lưng về phía người nọ, cảm thấy như vậy tựa hồ an tâm hơn một chút. Trong đầu lại bắt đầu miên man suy nghĩ người đàn ông này còn có cái gì mà cô không biết. Hắn sẽ cầm đầu băng đảng đi gây chiến đánh nhau sao? Sẽ chém đứt đầu ngón tay người ta sao? Sẽ mua bán bạch phiến súng ống đạn dược sao? Ừm... Rất đậm máu... chắc sẽ không đâu... Ma Kết lắc đầu, cố gắng đem ý niệm kỳ lạ trong đầu đuổi đi. Đồng hồ sinh học của cô từ xưa tới nay đã quen quy luật ngủ sớm dậy sớm, làm việc và nghỉ ngơi đúng giờ, dần dần con buồn ngủ dâng lên mơ mơ màng màng.

Trong lúc mê mẫn dường có người khoát tay lên eo cô, đầu óc cô hôn mê choáng váng, không phản ứng lại được lại tiếp tục ngủ, trong chốc lát thì đi vào mộng đẹp, ngay cả hô hấp cũng trở nên thư hoãn nhẹ nhàng.

Mơ màng lung lung trong mơ hình như có người hôn cô.

Đôi môi xúc cảm mềm mại, nhẹ nhàng ngậm lấy môi cô liếm mát từng chút từng chút, như là ngậm chocolate trân quý, nhắm nháp, ngậm đến tan ra nuốt vào.

Động tác mềm nhẹ như thế, cứ vậy làm Ma Kết choáng váng hồ hồ nhưng cũng không có tỉnh lại.

Môi tựa hồ lại chuyển lên mặt, cái mũi, thậm chí là cằm, xương quai xanh mảnh khảnh. Ma Kết cảm thấy có chút ngứa, mơ mơ hồ hồ mà "Ummm" một tiếng, đôi môi phiến lòng kia cuối cùng mới đình chỉ tàn sát bờ bãi.

Thiên Yết thấp giọng chửi một tiếng, trở mình xuống giường vào phòng tắm.

Rõ ràng chỉ muốn hôn một chút, kết quả lại nhìn không được, nếu không phải Ma Kết lên tiếng không chừng hắn sẽ làm luôn.

Là do gần đây không tìm phụ nữ sao? Tại sao lại khát khao như thế?

"Mẹ nó."

Thiên Yết một quyền đâm ở trên tường, vách tường "rắc" nở hoa.

Cảm giác ngủ được còn tốt hơn so với ở nhà. Buổi sáng Ma Kết chậm rãi mở mắt ra, ánh vào mi mắt là một mảnh tường giấy màu biển rộng, tâm trạng đột nhiên tốt hơn rất nhiều. Cô chậm rãi quay đầu, thấy người nọ đang ngồi dựa vào đầu giường nhìn mình, trong tay là một quyển tạp chí đã lật được một nửa. Người nọ mặc một cái áo len màu trắng, bên trong là áo somi màu tối, lộ ra phần cổ, có vẻ vô cùng giản dị nhưng lại thanh nhã. Sư Tử cũng là mười bảy mười tám tuổi, nhưng cả ngày đều mang áo ngắn, trên quần thì treo toàn là móc xích này nọ, cái quần vá mấy trăm miếng cũng bị ma xui quỷ khiến mà muốn mua. Ma Kết nguyên bản đối với chuyện quần áo cũng không chú ý gì, hết thấy đều dễ mẹ lo, sáng nay là lần đầu cảm thấy chỉ ăn mặc đơn giản cũng đẹp như thế. Hay là nói, người nọ vốn chính là móc treo quần áo*, cho nên mặc gì cũng đẹp? Cô gặp qua rất nhiều người có thể đem hàng hiệu mặc thành hàng vỉa hè, người nọ là số rất ít có thể đem hàng vỉa hè mặc thành hàng hiệu.

* Móc treo quần áo a.k.a Mannequin trong cửa hàng

"Sao ngăn người ra đó vậy?"

"A... Chào buổi sáng..."

"Mới tám giờ. Ngủ tiếp đi."

"Không được... muốn dậy rồi..."

Cô dụi dụi mắt, trở mình xuống giường. Mơ mơ hồ hồ cảm thấy ngày hôm qua có mơ thấy cái gì đó nhưng tỉnh dậy lại không nhớ rõ.

Buổi sáng, hai người theo thường lệ ở nhà học bổ túc, người nọ trí nhớ siêu quần tiến bộ thần tốc đã học xong một môn lịch sử. Ma Kết cảm thấy tồn tại của mình quả thực không cần thiết, cúi đầu mà oán giận nói: "Chính cậu tự học là được rồi, hoàn toàn không cần tôi hỗ trợ..."

Người nọ mí mắt cũng không nâng: "Không phải cô ngồi đây trông coi, tôi con mẹ nó mới lười học cái đồng hồ này."

"Học tập là vì mình mà..."

Người nọ giễu cợt cười một tiếng, cũng không đáp lại.

Buổi chiều người nọ nói muốn dẫn cô xem phim, cũng không chờ cô đồng ý, cứ thế quyết định. Người nọ nói đi mô-tô tới trung tâm thành phố rất rêu rao, liền gọi taxi. Ma Kết trong lòng có một chút tò mò nho nhỏ, nếu Thiên Nhất Huy đã mua cho con trai khu nhà cấp cao để ở, sao lại không mua xe cho hẳn. Giống nhà cô, sinh nhật cô được tặng một cây Piano thực giá trị cũng là bình thường, tiền lì xì lễ mừng năm mới đều là mấy vạn mấy vạn*. Gặp người nọ dựa vào ghế thần sắc như thường mà nhìn ngoài cửa sổ, sự tò mò của Ma Kết đối với hắn lại tăng thêm một bậc.

*Một vạn = 10,000 cny = 33,500,000vnd (O_O)

Người nọ cho cô chọn phim, cô nhìn áp-phích trong chốc lát, một cái là phim khoa học viễn tưởng nước ngoài được đề cử, cương thi, người ngoài hành tinh một đồng, chỉ nhìn áp-phích cô liền ngán, một cái là phim hành động nước ngoài, bắn bắn giết giết cô không có hứng thú, một cái là phim hoạt hình, tình yêu lãng mạn. Ma Kết thật bất đắc dĩ chọn cái phim lãng mạn kia. Cô rất ít xem phim, thời gian nhàn hạ đều ngoan ngoãn đọc sách, chơi Piano.

Lông mày người nọ gần như xoắn tít lại: "Muốn coi cái này?"

"... Kia... Vậy đôi cũng được... Cậu muốn xem cái nào?"

"Cái này đi."

"..."

Người nọ lừ lóat mà lấy ví ra, lấy hai vé ghế VIP, hiệu quả âm thanh, thị giác tuyệt hảo, người chung quanh không nhiều lắm.

Hai trăm một vé, cho dù là Ma Kết cũng cảm thấy hơi mắc một chút. Trước kia trường học có tổ chức diễn kịch cũng chỉ thu mười đồng một người. "Này..chọn ghế bình thường là được rồi..."

"Ghé bình thường? Đến lúc đó có người cắn hạt dưa, ăn popcorn, còn tán tỉnh, cô muốn ngồi sao?"

"..."

Xem đến một nửa thì Ma Kết hối hận khi chọn phim này. Hai người đi xem phim, dù sao cũng phải xem cái gì buồn cười, vui vẻ một chút. Phim này rõ ràng là một phim nghệ thuật, nữ chính bị bệnh nan y, kết cục Đại Bi kịch là tám chín phần mười. Cô vốn thiện lương mềm lòng, nhìn đến thời điểm cuối cùng nữ chính chết, nước mắt chảy ra muốn dùng cũng không được, bận tâm người ngồi bên cạnh không dám khóc lớn tiếng, ngay cả hơi thở đều phải nhẫn xuống.

Bỗng nhiên có cái gì mềm mại dán lên má, Ma Kết sững sốt một giây, mới phản ứng được là khăn tay.

Cô có chút ngượng ngùng mà cầm khăn lau khô nước mắt. Người nọ thực hiểu ý cái gì cũng không nói, chỉ đưa tay qua cầm tay cô, như là đang nói

"Không có việc gì, tôi ở đây."

Đợi cho phim cuối cùng kết thúc, Ma Kết theo Thiên Yết đứng dậy, bị hấn kéo ra khỏi phòng chiếu phim, ngọn đèn chói lọi gần như làm cho cô có loại cảm giác đã trải qua thật lâu.

"Sau này không nên đi xem loại phim đó." Người nọ thân nhiên nói.

"Ừm..."

Thực ra suốt hai giờ Thiên Yết không hề xem phim, luôn luôn nhìn người bên cạnh. Lông mi mảnh dài, mắt to sáng ngời, cái mũi nhỏ, chiếc cằm thanh tú. Thấy được tạo hóa có bao nhiêu chiều cổ cô, cho cô một thân thể như vậy.

Hai người đi đến cửa rạp chiếu phim mới phát hiện trên bậc thang, mặt đất đều là nước, thì ra là lúc xem phim đã có một trận mưa to. Quần với giày thể thao của Ma Kết đều là màu trắng, đang do dự tìm chỗ nước cạn bước xuống, bỗng nhiên thân thể bay lên, bị người nọ ôm lên. Cô theo bản năng mà vòng tay quanh cổ người nọ.

Người nọ chân dài sải bước qua vũng nước, rồi mới xoay người đem cô buông xuống, lúc này hấn mới thu tay lại. Cô cảm thấy thực ngượng ngùng. Nếu như là chú bác, hoặc là anh hai còn chưa tính, bị người con trai khác ôm như vậy...

"Bốn giờ rồi, tôi đưa cô về đi."

"Ừ..."

Người nọ đưa tay gọi taxi.

Bạn đang đọc truyện [*Ma Kết- Thiên Yết*] *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

Ma Kết kinh nghiệm đối nhân xử thế còn hữu hạn, cũng chỉ dừng lại ở "ngượng ngùng", ngay cả một chút cảm giác "Bị con trai ôm như vậy có phải rất kì lạ hay không" đều không có. Ở phương diện này, cô thật sự tương đối chậm chạp.

Cô cảm thấy Thiên Yết bề ngoài lãnh khốc thật ra là người tốt, tuy rằng tiếc chữ như vàng, nhưng lúc hai người ở chung chưa bao giờ cảm thấy xấu hổ, làm gì cũng tự nhiên, có một loại cảm giác ở chung lâu sinh ra quen thuộc cùng phù hợp. Ma Kết cũng không phải không có bạn, Sư Tử rất huyền ảo, cũng rất mạnh mẽ, mặt khác lại có một ít bạn chơi thân từ nhỏ, không phải con cháu nhân vật trọng yếu thì là quý công tử trong thương giới, sống an nhàn sung sướng, có đôi khi không đem dân chúng bình dân để vào mắt, đối với tiền cũng hoàn toàn không có khái niệm, Ma Kết thực sự không thích như vậy. Thiên Yết tuy rằng tính tình hơi tệ một chút, nhưng ít ra Ma Kết thấy hấn vẫn tuân thủ "trên kính dưới nhường", ít nhất Thiên Yết đối với vú Trương cũng chưa từng dùng qua giọng điệu sai bảo, ăn cơm cũng là ăn cùng trên bàn.

Ma Kết hồi thần, mới phát hiện mình lại đem người nọ ra so sánh. Kết quả đương nhiên là người nọ toàn là ưu điểm..

Sau đó một tuần là cuộc thi cuối kỳ.

Kể từ khi lên trung học, trình tự thi là dựa trên bảng xếp hạng học kỳ, Ma Kết luôn đứng nhất đương nhiên thi đầu tiên, Thiên Yết thì không biết đã đi đâu. Kể từ khi tiết học cuối cùng kết thúc, hai người gần như đã không gặp mặt. Người nọ không điện thoại, cũng không nhắn tin, chắc là không muốn quấy rầy cô ôn tập.

Người nọ có quên mạng số báo danh không? Có bút chì 2B không? Có quên thời gian, đi muộn không?... Ma Kết ngồi thi tâm tình không yên, cô thật sự hy vọng lần này người nọ thi được thành tích cao.

"Này, Ma Kết, thi được không?"

Ma Kết đang đi trên đường nhỏ, phía sau có người quàng vai cô. Cô không nhìn cũng biết là ai: "Cũng được."

"Ai... đáng lẽ không nên hỏi cậu, lúc nào cũng một câu "cũng được", lúc nào cũng đứng nhất. Thật nhàm chán."

"Cậu thì sao?"

"Miễn cưỡng qua được! Tôi chỉ vậy thôi~ aizz, cậu có biết lễ mừng năm mới năm nay có tổ chức hoạt động lớn không?"

"Hoạt động gì lớn?"

"Câu lạc bộ quốc tế Palm Springs tổ chức vào năm mới, cha cậu không nói cho cậu biết sao?" Palm Springs International Club (1), nằm ở trung tâm thành phố, câu lạc bộ cao cấp đầu tiên của thành phố chỉ nhận khách VIP. Muốn có thể ra vào nơi đó phải có thân phận nhất định. Theo Ma Kết biết, hàng năm cha cũng đến đó vài lần, có khi được mời đi chơi, có khi bàn chuyện làm ăn, cũng có thể tham gia đấu giá từ thiện.

"... Không."

"Ba tôi với ba cậu hàng năm đều đi, năm nay Bí thư thị ủy nói để cho bọn người trẻ chúng ta đi xem thử, cho nên tôi cũng sẽ đi!" Sur Từ vẻ mặt hưng phấn, mắt long lanh. "Mới nghĩ tới là đã ham rồi! Sau này tôi sẽ trở thành người của các câu lạc bộ tầng lớp thượng lưu, tán gái uống rượu, kẻ ra sẽ có người ghen tị với tôi đến chết, còn không nhanh đi được sao!"

Ma Kết đối với khẩu khí lưu manh của Sur Từ cũng là gặp nhiều không trách: "Chỗ đó có gì chơi vui? Chắc tôi không đi đâu." Người lớn ngồi cùng một chỗ nói chuyện cô nghe không hiểu, mấy người trẻ tuổi lại kéo các cô gái tới khoe khoang so sánh tiền lì xì, cô thật sự không hứng thú. Cô thà cùng người nọ ở một chỗ, người nọ xem tạp chí, cô đọc sách.

"Cậu ở nhà cả ngày không ngớt ngát à... Cho dù cậu không muốn, đến lúc đó cả nhà cậu đều đi, cậu có thể ở nhà sao?"

"Chờ ba nói cho tôi biết rồi tính sau..."

Từ lúc thi cử đến lễ mừng năm mới một đoạn thời gian ngắn, Ma Kết vẫn ở nhà. Người nọ lại như bốc hơi rồi, không điện thoại, không tin nhắn. Người nọ chú ý tin tức tài chính kinh tế, chuyện này làm cô vạn phần tò mò, không tự chủ được mà muốn biết tài chính và kinh tế rốt cuộc là như thế nào có thể lọt vào mắt xanh của cái người gì cũng không thèm để ý kia. Trong thư phòng của cha có sách nhiều lắm, từ kinh tế học đến tiền tệ ngân hàng học, muốn màu muốn vẽ, cô cũng không biết nên xem cái gì trước. Có lần ăn cơm chiều nói với Tần cha việc này. Tần cha vui vô cùng, cho cô lời khuyên vài cuốn sách rồi quay đầu lại đặc ý dáo dạt với Tần mẹ: "Con chúng ta đứng là có khiếu kinh doanh! Nhỏ như vậy đã biết đọc sách kinh tế!"

Đêm 30, một nhà Ma Kết quay quần bên bàn ăn cơm tất niên, trừ bỏ anh hai Tần Văn còn đi du học không thể trở về. Ma Kết trong đầu đều là muốn biết người nọ lúc này đang làm gì. Chánh chủ vẫn không cho hấn vào cửa, nói vậy lễ mừng năm mới người nọ cũng chỉ có thể ở căn phòng lớn lạnh lẽo tùy tiện ăn một bữa cơm. Nghĩ tới một bàn cơm hai người ăn, quả thực thê lương tới cực điểm. Không có cô đi chúc bác cho tiền mừng tuổi, cũng không có quà tân niên. Bất quá người nọ đại khái cũng không sao đi.

"... Kết, Ma Kết, ba đang nói chuyện với con."

"... Dạ?" Ma Kết sững sốt một lúc lâu mới nhận ra cha đang nhìn mình.

"Nghĩ cái gì vậy? Gọi con nửa ngày cũng không phản ứng."

"A... Không có..."

"Ngày mai ba dẫn con đi Câu lạc bộ quốc tế Palm Springs, mấy đứa nhỏ kia cũng sẽ đi, con thấy sao?"

Cô muốn cự tuyệt nhưng lại nhìn ánh mắt Tần cha có chút chờ mong, lời nói đến miệng lại không nói được nữa, với lại cô là đứa nhỏ rất ít khi ngỗ nghịch cha mẹ. Thôi vậy, đi xem thôi... ờ như... ờ như người nọ cũng có đi thì sao? Tuy rằng sắc xuất rất nhỏ.

Nghĩ đến đây, Ma Kết không không chế mà "Vâng...", cũng không quan tâm tới suy đoán của mình sơ hờ chông chênh như thế nào. Khi người ta muốn tin vào một điều gì đó sẽ luôn tìm thấy lý do hợp lý để thuyết phục bản thân tin tưởng.

Mấy ngày nay vẫn không có tin tức của người nọ, trong lòng Ma Kết luôn cảm thấy có chút bất an. Mỗi ngày đến trường đều nhìn thấy hấn đã thành thói quen, cho nên mấy ngày nay hoàn toàn không có tin tức người nọ, cô cảm thấy như là thiếu cái gì. Buổi tối lúc đi ngủ nằm ở trên giường đếm từ một tới một trăm lại đếm từ một tray đếm tới một cũng không có buồn ngủ. Di động người nọ đưa nằm ở dưới gối, im lặng, một âm thanh đều không có. Ma Kết thờ dài, đem di động lấy ra vuốt một lần, đang chuẩn bị bỏ vào lại bỗng nhiên rung lên, trên màn ảnh chớp động thông tin một cái tên duy nhất. Cô sững sốt một giây mới đề xuống nút nghe.

"Hey, Chúc mừng năm mới." Âm thanh lãnh đạm quen thuộc truyền tới. Dường như tín hiệu không tốt lắm, có chút sần sật tạp âm. Thông qua microphone cô đã có thể cảm giác được bộ dáng người nọ, lúc này chắc là lại ngâm thuốc lá, nhắm mắt nhắm mày.

"Cám ơn... Chúc mừng năm mới..."

Kế tiếp hai người như là rất ấn ý đều không nói lời nào, giống như lắng đọng hưởng thụ giây phút yên lặng này. Ngoài cửa sổ ánh trăng xuyên thấu qua thủy tinh cùng màn mỏng chiếu vào trong phòng, Ma Kết chưa từng cảm thấy ánh trăng lại dịu dàng như vậy.

Như là qua rất lâu, Ma Kết mới mở miệng: "Cậu gần đây... đang làm gì vậy?"

"Có một số việc bận" người nọ dừng một chút, "Có thể khai giảng mới trở về."

"Vậy à... Cậu đang ở đâu?"

"À, ở Mỹ."

"Oh..." Không thể tưởng được, bọn họ cách xa như thế. Người nọ không nói tiếng nào đã chạy ra nước ngoài rồi.

"Kia... Vậy bên cô bây giờ là...?"

"Giữa trưa."

Đầu kia di động bỗng nhiên truyền đến âm thanh kêu to, Thiên Yết "hừ" một tiếng: "Lần sau nói tiếp, bye."

"Oh... Bye..."

Tuy rằng tò mò không biết người nọ chạy đến Mỹ làm gì, bất quá cô biết có một số việc chỉ cần người nọ không nói, cô tốt nhất không cần hỏi. Tóm lại, đêm nay có thể yên tâm ngủ rồi.

_____oOo_____

(1) Palm Springs International Club: ở Bắc Kinh Trung Quốc

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

"Lin, nói chuyện với ai vậy?" Một người đàn ông mặc y phục đen chậm rãi đến gần, hỏi một câu tiếng Anh.

"Phụ nữ của tôi." Thiên Yết lưu loát đáp, đem di động bỏ vào túi, xoay người lại. Mặc dù sáu tuổi thì rời khỏi Mỹ, nhưng tiếng Anh của hắn vẫn thành thạo như vậy.

"Thì ra là thế. Trách không được người chưa bao giờ nói điện thoại cũng sẽ nghe điện thoại." Người nọ cười cười.

Thiên Yết không muốn nói thêm: "Bắt đầu huấn luyện buổi chiều đi."

"OK."

Người nọ một bên đi về hướng sân tập, một bên trêu ghẹo hỏi han: "Lấy tiêu chuẩn của cậu, yêu cầu đối với phụ nữ hắn là rất cao? Người kia của cậu chắc là rất gọi cảm nóng bỏng hay là kỹ thuật trên giường rất cao?"

"Nhàm chán."

Người nọ tựa hồ cũng không muốn truy cứu thêm, cười ha ha. "Hôm nay học Thái quyền, không nên bị đánh đến tàn phế, sẽ ảnh hưởng tính phúc."

"Còn không biết là ai bị đánh tàn phế đâu." Thiên Yết lạnh lùng đáp, đẩy ra cửa sân tập.

...

Mới vừa thi xong, Thiên Yết nhận được điện thoại của Thiên Nhất Huy, kêu hắn quay về tổng bộ Hồng bang một chuyến. Mấy năm qua Thiên Yết cùng ông già* vẫn quan hệ ôn hoà, ông già một năm gọi hắn không đến hai lần, lần này triệu kiến đến trụ sở Hồng bang, có thể là có chuyện lớn.

Tầm mắt nhìn chăm chú cùng tiếng nói nhỏ khe khẽ từ lúc hắn tiến vào tổng bộ một lần cũng chưa từng dừng lại: "Đây là con riêng của ông chủ trong truyền thuyết đó!", "Cũng không tệ lắm, rất giống ông ấy." Ở cửa có chuyên gia tiếp đãi, trực tiếp đưa hắn lên phòng ông già ở tầng cao nhất.

Phòng ông già rất được trang trí rất hoa lệ. Trên mặt đất trải thảm đỏ, ở trong có để một bình hoa men sứ trắng xanh lớn, ông già đứng ở sau bàn gỗ, lưng đối diện với hắn. Bên trái đứng một người rất giống như thương nhân, tuy rằng mang mắt kính, nhưng Thiên Yết quét mắt liếc hắn một cái liền biết, cơ bắp bị che giấu dưới bộ quần áo đồ một khi bùng nổ lên chắc chắn rất kinh người, lại còn trẻ như thế, phải cẩn thận ứng phó. Phía bên phải đứng một vị gầy gò, ước chừng bốn năm năm mươi tuổi, người này hẳn là cánh tay phải đắc lực của ông già — Hào thức.

"Thiên ca, đại thiếu gia tới rồi." Người dẫn đường chào rồi liền đi ra ngoài.

Thiên Nhất Huy vẫn không xoay người lại, chỉ từ từ mở miệng nói: "Mấy năm nay con làm ăn thực sự làm người ta phải chú ý."

Thiên Yết im lặng.

"Lễ mừng năm mới hàng năm cho con 10 vạn làm phí sinh hoạt, sinh nhật cũng kêu người mua quà cho con, đưa đến thì con nói chỉ cần tiền mặt, không

cần quà."

"Ta tưởng món quà không hợp tâm ý con, nghĩ rằng con không khỏi quá trực tiếp. Đã là con trai của cô ấy, sao không hiểu biết cấp bậc lễ nghĩa như thế."

"Nếu không phải ta nhất thời tò mò cho người điều tra tài sản ra vào trên danh nghĩa của con, còn thật không nghĩ tới con có thể làm đến như thế. Có phải hay không, Yết nhi?"

Thiên Nhất Huy xoay người lại. Một người đàn ông hơn bốn mươi tuổi, trên mặt mặc dù đã có chút phong sương, nhưng khí phách thời trẻ vẫn không giảm. Ông cầm một phần tư liệu trên bàn mở ra đọc: "Ba năm trước đây, nhà đầu tư Thiên sứ thành lập, đầu tư 100 vạn vào "Điện tử", một năm sau "Điện tử" đưa ra thị trường, giá cổ phiếu tăng vọt, đầu tư Thiên sứ bán đi toàn bộ cổ phiếu, thu được 900 vạn. Tiếp, đầu tư 500 vạn để mua 30% cổ phiếu của "Quảng cáo sáng tạo", hai năm sau giá cổ phiếu tăng gấp 4 lần, bán đi lợi nhuận hơn 1500 vạn. Trừ lần đó ra còn có hơn trăm vạn đầu tư chắc chắn, tích lũy hơn 400 vạn, lợi nhuận ròng 900 vạn. Bản ghi chép gần nhất là 2500 vạn đi vào công ti giải trí Long Đằng, là một trong những cổ đông lớn nhất của Long Đằng."

"Thật sự là đánh giá thấp con rồi."

"Con đã muốn làm ra chuyện như thế, nghĩ đồng con cũng không muốn rảnh rỗi đi. Văn Thanh."

"Vâng." Người đàn ông mang mắt kính nhà nhận tiền lên từng bước.

"Dẫn nó đi Mỹ, phân bộ đặc huấn."

"Vâng. Thiên ca."

Nhìn theo Văn Thanh cùng Thiên Yết rời đi, Hào thúc hơi hơi cong người, nói: "Lão gia, đại thiếu gia cũng không phải là vật trong ao* a."

* Vật trong ao = tôm tép

"Ừ..."

"Lão gia chuẩn bị bồi dưỡng cậu ấy, hay là..."

Lâm Nhất Huy phát tay: "Đề xem một chút."

Thế là Thiên Yết tội lỗi nặng nề một lần nữa bước chân vào nước Mỹ.

Lần đặc huấn này không hề nghi ngờ là do ông già đặc biệt an bài "huấn luyện địa ngục". Buổi sáng năm giờ dậy chạy 10km, về lại nâng xà 100 lần, tay đều run lên còn phải học dùng súng. Giữa trưa nghỉ ngơi một giờ, buổi chiều là huấn luyện đánh dã chiến. Buổi tối là diễn luyện bắn nhau bằng laser, bị trúng một lần làm hít đất mười lần. May mắn Thiên Yết ở trong nước cũng chú ý phương diện này, từ nhỏ đã tự giác luyện thể năng, cũng học qua vật lộn cùng bắn súng nghiệp dư, trừ bỏ vài ngày đầu ăn cơm có chút cảm đũa không xong, vài ngày sau cơ bản có thể thích ứng. Ngay cả Văn Thanh biểu tình vạn năm không thay đổi nhìn đến Thiên Yết ngày thứ năm có thể thoải mái vượt qua, cũng hơi hơi kinh ngạc một chút.

Văn Thanh tựa hồ còn có chuyện khác phải xử lý, chỉ dạy Thiên Yết dùng súng mà thôi. Còn về huấn luyện đánh dã chiến thì do đại ca của các băng đảng bản địa Mỹ phụ trách. Hôm nay dạy Thiên Yết Thái quyền là một người Mỹ. Về phương diện đánh dã chiến Thiên Yết cũng không hồ là con trai trùm xã hội đen, gien hắc đạo di truyền chảy trong máu, chỉ có thể dùng "Thiên phú kỳ quái" để hình dung. Huấn luyện đánh dã chiến chỉ như cười ngửa xem hoa. Thời điểm Văn Thanh làm báo cáo đánh giá mỗi tuần cũng phá lệ mà dùng cấp bậc "Excellent".

Ngày đầu năm mới, thời tiết rất lạnh.

Mới bảy giờ, là lúc mới lên đèn rực rỡ, một nhà Tàn thị ngồi xe đi tới Cầu lạc bộ quốc tế Palm Springs. Cửa lớn phong cách châu Âu, đi vào bên trong là một suối phun thật lớn, bốn phía cột sáng bắn phá, có vẻ hoa lệ phi phàm. Ngay cả phục vụ sinh dẫn đường đỗ xe đều mang tây trang cà-vạt, nho nhã lễ độ.

Bên ngoài im ắng không có âm thanh, đẩy ra cánh cửa phòng khách, bên trong náo nhiệt so với bên ngoài như hai thế giới. Phòng khách trang hoàng được xanh vàng rực rỡ không cần phải nói. Nam nhân đều tây trang giày da, phụ nữ cũng trang phục dạ hội tham dự, các chính trị gia nổi tiếng, ông trùm kinh doanh, tốp năm tốp ba tập hợp cùng nhau nói chuyện. Trên đài cao đối diện cửa lớn, còn có dàn nhạc ở diễn tấu, giai điệu thật vui vẻ.

Tàn thị vừa vào cửa tự nhiên sẽ có người đến hàn huyên, di chuyển đến gần. Mỗi người thoạt nhìn đều rất quen thuộc với Tàn cha, khuôn mặt tươi cười tới đây chào hỏi, tự nhiên sẽ khích lệ Ma Kết một phen.

Ma Kết hôm nay mặc một bộ váy màu trắng do Tàn mẹ tỉ mỉ chọn lựa, cô vốn đã rất trắng, khí chất lại nhã nhặn, mặc một thân quần áo này lại như châu như ngọc, đẹp đến cực kỳ. Mới vừa vào cửa đã có vô số tầm mắt dừng ở trên người cô, đàn ông không thể rời mắt, vừa ý, cũng có phụ nữ ghen tị, kinh diễm.

"Ồi, Tàn gia, đứa con út của ngài ngày càng xinh đẹp hơn đó."

"Chào cô chú. Chúc mừng năm mới."

Tần cha trong lòng nổi nhạc nở hoa, ở ngoài mặt còn giả bộ khiêm tốn nói: "Đâu có đâu có, con gái tôi còn chưa trưởng thành đâu. Hôn nữa, xinh đẹp như thế thì làm gì?"

"Xem ngài nói kia. Bộ dạng xinh đẹp cũng là do trời thiên vị đó! Đứa nhỏ này lại hiểu biết lễ phép, tôi xem sau này nhà ngài có viên minh châu sáng rồi! Tôi phải nhanh đưa con trai tới xem mắt thôi!"

"Ha ha ha..." Vây một đám người đều cười ha hả. Ma Kết cũng khẽ cười cười, kỳ thật cô cảm thấy một chút cũng không buồn cười.

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Bí thư thị ủy lên đài phát biểu ngắn gọn, chúc mọi người năm mới hạnh phúc rồi xin mọi người thoải mái ăn chơi, liên xuống đài.

Tần cha luôn luôn cùng vài bạn bè làm ăn tán gẫu, Ma Kết nghe không hiểu lắm. Đạo bốn phía một vòng, trừ bỏ nhìn thấy Sur Từ cùng công tử bí thư thị ủy thân nhau, thỉnh thoảng phát ra một trận cười to, còn lại cũng chẳng thấy ai quen thuộc. Người nọ... Hình như cũng không ở đây. Người nhiều lắm, các-bon-đi-ô-xít càng ngày càng nhiều, cô dần cảm thấy có chút bị đè nén. Do dự một chút liền ra ban công hít thở không khí.

So với phòng khách tiếng người ồn ào, ban công im lặng hơn, không khí cũng mát mẻ hơn rất nhiều. Ma Kết hít sâu một hơi mới cảm thấy đầu óc choáng váng hồ hồ hơi chút thanh tỉnh. Cô ngưỡng mặt lên, nhìn chân trời một vầng trắng sáng, thờ dài.

Người nọ... đang làm gì nhỉ...

Thiên Yết từ sau cú điện thoại buổi tối đêm 30 kia lại không có tin tức. Một tháng nghỉ đông cứ lặng im như vậy mà trôi qua, rất nhanh đã đến học kỳ sau.

Lúc đưa đơn đăng ký dự thi thì biết Thiên Yết không có đến, một ngày trước cuộc thi chia lớp Thiên Yết vẫn chưa đến. Trường học Ma Kết là trung học trọng điểm, học kỳ đầu là để thích ứng, học kỳ sau sẽ bắt đầu học nâng cao, tổ chức một cuộc thi, chọn lựa ra một nhóm người tương đối thông minh tách lớp ra tạo thành lớp thực nghiệm. Ma Kết thực sự lo lắng Thiên Yết đã xảy ra chuyện gì, nhưng cô lại cảm thấy người nọ làm cái gì cũng đều có nguyên nhân, nếu người nọ nói có việc bận có thể sẽ trở về trễ một chút, cô cũng không muốn gọi điện thoại quấy rầy người nọ. Ma Kết chắc chắn có thể thi đậu lớp thực nghiệm, cô nghĩ Thiên Yết nhất định cũng có thể thi đậu, người nọ bởi vì về trễ mà bỏ qua, cô cảm thấy có chút đáng tiếc, trong lòng cũng ần ần có một chút tiếc nuối.

Sau khi cuộc thi chấm dứt, ngày hôm sau chủ nhiệm lớp phát ra đơn nguyện vọng trợ ở trường. Ý nhà trường là từ nay trở đi việc học sẽ tương đối nặng hơn, theo lệ thường mở thêm lớp tự học buổi tối, vì an toàn của học sinh, khuyến khích học sinh trợ ở trường. Thực ra đó cũng chỉ là một loại hình thức kiểm tiền của nhà trường thôi.

"Ê! Ma Kết, trợ ở trường đi!" Ma Kết còn đang viết tên, Sur Từ đã kích động chạy tới, đặt mông ngồi ở vị trí của Thiên Yết.

"Tại sao? Nhà cậu không phải có xe riêng sao?"

"Đầu óc cậu rốt cuộc bị sao vậy? Trợ ở trường sẽ có nhiều tự do hơn, muốn ra ngoài chơi đêm liền ra chơi đêm, cha mẹ không quan tâm, thích lắm a!" Sur Từ kích động hai mắt tỏa sáng. Loại con cháu nhà giàu giống bọn họ, có xe riêng chỗ không tốt là rất khó qua đêm bên ngoài, vô luận khuya thế nào cha mẹ cũng luôn muốn cho lái xe đón bọn họ về nhà, cuộc sống như vậy giống như thiếu một chút kích thích cùng tình cờ ngoài ý muốn.

"..." Ma Kết mỗi ngày về nhà đều đọc sách một chút thì ngủ, cho nên cô đối với việc trợ ở trường một chút ý định cũng không có.

"Nào nào! Triệu tiểu thư nhà thị trưởng, con gái cục trưởng cục công an cũng đều trợ ở trường, đến lúc đó dùng một chút quan hệ cho ba người các cậu cùng một phòng, trở thành Công chúa Thái tử đáng mỗi ngày đi ra ngoài chơi đêm!"

"Tôi còn muốn nghĩ thêm..." Bị Sur Từ nói như thế nhưng Ma Kết thật sự là một chút cũng không muốn trợ ở trường.

Sur Từ đang nước miếng tung bay muốn tiếp tục khuyên, đột nhiên một thanh âm lạnh như băng truyền đến: "Đây là chỗ của tôi."

Đại não Ma Kết lập tức dừng lại, sừng sốt nửa ngày mới hoàn hồn. Bỗng nhiên không dám nhìn người nọ, cúi đầu gắt gao nhìn chằm chằm mặt bàn.

"Thèm vào..." Sur Từ đứng lên về chỗ ngồi của mình.

Mùi hương quen thuộc của người nọ lại đến gần rồi, mang chút cảm giác phong trần mệt mỏi.

Thiên Yết dựa lại gần, nhìn thoáng qua tờ đơn trong tay cô, mặt mày lập tức nhăn lại: "Đây là cái gì?"

Cô không dám nhìn người nọ: "Đơn xin trọ ở trường."

"Trọ ở trường?" Người nọ nhú nhú lông mày, "Trường học lại nghèo đến mức dùng cách này kiếm tiền rồi à?"

"..."

"Rất tốt, cô đăng kí đi."

"A... Tôi muốn bàn lại với cha mẹ... Hay là..."

Lời còn chưa dứt đã bị người nọ không kiên nhẫn cắt lời: "Nói là cô muốn rèn luyện năng lực sống độc lập. Cô ở cái nhà ngục giam kia thật không biết mệt à?"

"..."

Cô còn muốn nói thêm, người nọ đã giật phắt tờ đơn qua, xoẹt xoẹt giúp cô điền vào rồi nộp lên.

Mới về đã lộng quyền... Ma Kết dưới đáy lòng oán thăm

Lúc người nọ trở về ngồi, Ma Kết mới lại thấp giọng nói: "Ngày hôm qua có tổ chức cuộc thi chia lớp... sau này, tôi... có thể sẽ học lớp thực nghiệm..."

"Cái gì?!" Người nọ quẩn tít lông mày.

"Cuộc thi ngày hôm qua cậu không có tới đấy..."

"Tôi fuck!"

Đây là lần đầu tiên cô nghe Thiên Yết chửi tục.

"... Bằng không... Cậu thi lại đi?"

"Fuck! Thi làm cái gì nữa, cô cảm thấy ông già kia sẽ dễ dàng cho tôi thi lại như vậy à?!"

"Được rồi được rồi..." Ma Kết cảm thấy cô giống như đang trấn an một con báo gầm gừ.

"Quên đi quên đi, dù sao cô cũng trọ ở trường."

Dù sao tôi cũng trọ ở trường? Liên qua gì đến nhau? "Cậu cũng trọ ở trường sao?"

"Vô nghĩa! Tất nhiên là không!"

"..." Ma Kết cảm thấy trải qua một kì nghỉ đông sao đầu óc cô lại trở nên dốt nát như vậy, người nọ nói cái gì mà cô thấy chả ăn khớp với nhau gì cả.

"Khi nào thì cô đến lớp thực nghiệm?" Bộ dáng người nọ thoát nhìn rất khó chịu.

"Chắc ngày mai sẽ có kết quả."

Người nọ "hừ" một tiếng: "Nhanh dọn nhà vào trọ ở trường đi!"

"Ah..."

"Tôi có việc phải đi trước."

"Ừ..."

"Cái này cho cô." Người nọ nhét tới một hộp nhưng màu đen.

Cô tiếp nhận đến mở ra, trên hộp thêu "OMEGA" (1), bên trong là một cái đồng hồ đeo tay. Mặt đồng hồ là bạc trắng, bên trong 12 điểm tượng trưng cho 12 giờ đều được khắc kim cương, vòng bên ngoài mặt đồng hồ cũng được khắc một vòng kim cương, chế tác tinh xảo. Tuy rằng Ma Kết đối với đồ xa xỉ không hiểu biết nhiều, cũng biết vật này rất giá trị, không dưới mấy ngàn. Huống chi, Thiên Yết còn chưa nói cho cô biết, đây là đồng hồ sản xuất số lượng có hạn.

"Cái này... Rất quý giá..."

"Mua đã mua rồi, cô muốn hay không." Người nọ một bộ tùy tiện nói.

"Kia... Vậy cảm ơn cậu..." Cô có chút đỏ mặt mà nhận quà.

Cẩn thận mà đem hộp nhưng đóng lại, chuẩn bị cất vào túi sách, người nọ lại khó chịu mà nói một câu: "Đeo lên đi!" Nói xong cực không kiên nhẫn mà đoạt lấy cái hộp trong tay cô, lấy đồng hồ ra, nắm tay trái cô đeo vào. Cổ tay Ma Kết vốn trắng, mang đồng hồ dát đầy kim cương, thật sự là đẹp lóa mắt.

Nhìn biểu tình vừa lòng của người nọ, Ma Kết ngượng ngừng nhanh vội đầu vào bàn học.

"Tôi đi đây." Người nọ đứng dậy, quay lưng liền ra ngoài.

Nhìn Thiên Yết đi xa, Sư Từ lúc này mới chạy tới lại đặt mộng ngồi ở vị trí của hắn: "Tôi còn tưởng rằng cậu có pháp bảo gì khắc chế hắn, kết quả ở trước mặt hắn lại giống như con cừu nhỏ."

"Cừu nhỏ gì a." Ma Kết đem tay áo kéo xuống che đi đồng hồ.

"Vậy cô có quyết định trọ ở trường hay không?"

"Ồ."

"Ha?! Tôi nói nửa ngày cậu không chịu, hắn lại đây tùy tiện nói hai câu thì cậu ở lại?! Cô có phải là người hay không!"

"Đâu có nghiêm trọng đến thế..."

"Thực sự nghiêm trọng! Cậu đây là phản bội tổ chức cậu có biết không! Cậu bị tên Thiên Yết kia ăn mòn thoái hóa rồi! Phải cảnh giác nha đồng chí!"

Sư Từ lại bắt đầu nước miếng tung bay. Ma Kết chỉ là nhẹ nhàng xoa cổ tay trái, đầu óc không biết đã chạy tới đâu.

oOo

(1) OMEGA: Nguồn gốc khai sinh của thương hiệu danh tiếng này bắt đầu từ năm 1848 khi nhà chế tác đồng hồ nổi danh Louis Brandt với những chiếc đồng hồ bỏ túi. Vào cuối thế kỷ thứ 19, "Omega" - vốn là tên của một trong những cơ cấu chuyển động - đã được chọn làm tên của công ty và được phát triển cho đến tận ngày nay.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Tuy rằng trong đời Ma Kết đã nhận được rất nhiều quà, so với cái này quý hơn nhiều lắm, nhưng cảm giác không giống như thế, giống như mang trên tay cũng có thể nóng lên đến chảy lên.

Hình như người nọ hơi nặng nề đi một chút, bất quá giống như... Khí chất thay đổi lạnh thấu xương một ít... Lại nói, chuyện trọ ở trường này xử lý làm sao đây, đơn đã nộp lên rồi, chẳng lẽ sau này mỗi ngày đều phải nghe Sư Từ tra tấn lỗ tai? Aizz...

Lúc ăn cơm chiều Ma Kết thừa với Tàn cha chuyện trọ ở trường, cũng giải thích là muốn "Rèn luyện năng lực sống độc lập", Tàn cha nghe xong vui sướng vô cùng, phê chuẩn ngay tại chỗ, làm Ma Kết lại có loại cảm giác áy náy khi nói dối, cô vốn nghĩ cha sẽ lo lắng mà không đồng ý.

Kết quả cuộc thi tuyển rất nhanh đã được phát xuống, ngày hôm sau Ma Kết được chuyển vào lớp thực nghiệm, lúc cô đi Thiên Yết còn chưa có trở về đi học. Lúc ra cửa Ma Kết quay đầu lại nhìn thoáng qua bàn người nọ, trong lòng nhin không được có chút phức tạp. Quan hệ của cô với người nọ từ nay về sau có lẽ sẽ xa cách một ít đi. Một ngày không gặp mặt, người nọ cũng không phải mỗi ngày đều gửi tin nhắn hay nấu cháo điện thoại, xa cách cũng là tất nhiên. Sau này mỗi ngày cũng không cần mang khăn tay, sẽ không còn người đá bóng xong đi vào uống miếng nước lau lau mồ hôi rồi nằm úp sấp trên bàn ngủ nữa.

"Đứng ở cửa làm gì? Chưa gì đã nhớ tôi sao?" Sư Từ ở phía sau vỗ vỗ cô.

"Tôi bị chuyển đến lớp thực nghiệm rồi." Ma Kết thấp giọng nói.

"Được rồi được rồi, biết cậu không nhớ xa tôi mà "

"Đến lớp thực nghiệm cũng tốt, đỡ phải ngồi cạnh cái tên tai họa kia." Sư Từ cố ý đem "tên tai họa kia" nhấn thật mạnh.

"Cậu ấy đâu có tai họa." Ma Kết nhủ mày.

"Tôi nhìn hán thì khó chịu!" Sư Từ lầm bầm nói thẳng.

Bỗng nhiên một nam sinh đi tới, mặt đỏ như máu, đưa lên một thứ được gói tỉ mỉ, còn thất nơ bướm hồng nhạt, xấu hổ nói: "Lớp... lớp trưởng... Xin bạn nhận lấy..."

Ma Kết đang còn không rõ, Sư Từ đã rên lên: "Nếu biết còn có loại phúc lợi này tôi cũng ráng thi đồ!"

"Ồ... Bạn đây là..." Ma Kết vẫn không biết chuyện gì đang diễn ra...

Rất nhanh nam sinh xếp một hàng dài đi lên: "Lớp trưởng! Xin nhận của mình luôn đi!"

Ma Kết gần như bị bao phủ, miễn cưỡng xua xua tay nói: "Cảm ơn các bạn, tôi không thể nhận đâu... Thật sự không thể nhận..."

"Ai nha không nên không nên! Lớp trưởng bạn hãy nhận đi!"

Đang trong lúc giằng co không dứt, thanh âm chủ nhiệm lớp như trời giáng, "Khụ khụ" hai tiếng, các nam sinh lập giải tán, Sư Từ ở một bên khoa trương mà xoa ngực: "Được cứu rồi..."

Bị chủ nhiệm lớp thăm thía dạn dò hai câu, lúc này Ma Kết mới đeo túi sách đi qua lớp mới.

Buổi tối Tần cha Tần mẹ mang Ma Kết đi siêu thị mua đồ dùng một phen, ra giường, khăn tắm, áo ngủ, đồ rửa mặt kem đánh răng đều mua mới, hôm sau chất lên xe bao lớn bao nhỏ mà đưa tới trường học.

Phòng ngủ là phòng bốn người, có ban công và phòng tắm riêng, khung giường là loại bàn học phía dưới giường phía trên, điều kiện không tồi. Cha mẹ ba người cùng phòng kia cũng tới, tất cả mọi người đều là người quen biết trên thương trường cùng chính trị, mấy đứa nhỏ trước đây cũng thường xuyên chơi với nhau, tự nhiên là vô cùng thân quen. Nhóm các bà mẹ đều vội vàng căn nhắc mà giúp con gái trải giường chiếu, đem quần áo lộn gấp lại để vào tủ, nhóm các lão cha thì ở bên ngoài vừa hút thuốc vừa tán gẫu. Ma Kết vốn muốn đi giúp lại bị Tần mẹ vung tay lên kêu cô đi chỗ nào mát mẻ mà ngủ đi, cô cũng chỉ đành ngồi ở một bên nghe bọn họ tán dóc.

Đến chàng vạng các mẹ cuối cùng cũng cảm thấy vừa lòng, Triệu thị trưởng làm chủ mời mọi người ăn một bữa cơm ở nhà hàng gần trường học, sau đó đoàn người mới dần tán đi, Ma Kết cũng theo bọn họ trở về phòng ngủ.

Cha mẹ không có ở đây, mấy đứa con trai lập tức bắt đầu bày trò.

"Ồi, Sư Từ, cô thật lặc hậu, sao giờ này còn đọc mấy cái truyện đầy chữ như vậy, còn tới hai bộ nữa chứ.

"Đúng vậy... Hay là cô chỉ dựa vào tưởng tượng có thể xong "việc"?"

"Mấy người biết cái gì, tôi đang nghiên cứu văn học cổ Trung Quốc, không giống mấy người, dung tục!"

"Ha ha ha..."

Ma Kết trong bụng thật hối hận, lúc trước đã quyết sẽ không trọ ở trường, tự nhiên bị người nọ vài câu tẩy não lại đăng kí vào. Cô có chút bất đắc dĩ mà xoa bóp đầu mảy: ba người ở đằng sau lú lú, "Dâm tiếng thú ngữ", cô thật sự không đọc sách được.

Đang lúc buồn bực, cái di động "kia" vang lên, cô vội vàng đứng dậy ra ban công bắt máy.

"Alo..."

"Này, cô xuống đây đi."

"Sao?..." Cô nhất thời phản ứng không kịp.

"Tôi đang ở dưới lầu ký túc xá của cô, xuống đây đi."

Dưới lầu đột nhiên vang lên "tín tín" hai tiếng kèn, Ma Kết thò người hướng ra ngoài cửa sổ nhìn, một chiếc xe màu đen có rèm che đậu ở dưới lầu, nếu không phải có đèn của ký túc xá cùng đèn pha của xe, ở sân trường ban đêm sẽ khó có thể nhìn thấy. Người nọ dựa cửa xe, tay phải đút túi quần, tay trái cầm di động, mặc một áo măng tô đen dài, hoàn toàn là hòa làm một với chiếc xe.

"Nhưng mà... muộn rồi, lát nữa thì tắt đèn đi ngủ..." Mặc dù có chút vui vẻ, nhưng trễ như vậy, nói gì cũng không thể ra ngoài. Hôm nay ngày đầu tiên trọ ở trường, chắc chắn sẽ có người đi kiểm tra.

Người nọ "hừ" một tiếng, "Ít nói nhảm, nhanh đem sách bỏ vào túi rồi mới xuống dưới."

"A... để làm gì?..." Cô càng ngày càng chẳng hiểu tại sao: không phải muốn dẫn cô ra ngoài chơi sao? Mang sách làm gì?

Người nọ tựa hồ thấp giọng chửi một tiếng, "Cô có xuống không? Không thì tôi lên đó."

"A... cậu đừng lên..." Nếu như bị bọn họ phát hiện mình cùng người nọ thân nhau như thế, bọn họ chắc chắn sẽ nói với cha, khi đó chẳng những bị mắng chết, chắc chắn còn bị bắt tuyệt giao gì đó nữa...

"Vậy cô nhanh xuống dưới đi!" Người nọ tựa hồ kiên nhẫn đã cạn, từ trong điện thoại cũng nghe ra giọng nói có chút không kiên nhẫn.

"Ừ..." Cô nhanh cúp điện thoại, đem sách giáo khoa với bài tập nhét vào túi sách, Triệu Bạch Dương nhìn cô thu dọn đồ đạc, tò mò hỏi: "Ma Kết, cậu làm gì vậy?"

"Ừm. Bạn hẹn tôi ra ngoài tự học..."

"Buổi tối thì tự học cái gì?"

Ma Kết một bên nghĩ không biết Thiên Yết rốt cuộc muốn làm gì, một bên lại thần thực nói dối ứng phó Bạch Dương, đầu óc hoàn toàn hỗn loạn: "Ừm... tự học buổi tối..."

"..." Khó có lúc Bạch Dương bị ghen không nói ra lời.

"Có người đưa cậu về không?" Thời khắc mấu chốt Triệu tiểu thư đầu óc coi như sáng suốt.

"Có."

"Vậy chú ý an toàn đó."

"Ừ..." Ma Kết gật gật đầu hai ba cái với bọn họ thì xuống lầu.

Người nọ thấy cô lại đây, lấy qua túi sách của cô ném về ghế sau, rồi mới lại thay cô mở cửa ghế lái phụ.

"Trễ như vậy còn muốn đi đâu..." Cô có chút do dự.

Người nọ không kiên nhẫn nhíu mày: "Vào nhanh lên."

Lại không nói rõ cuộc đi chỗ nào... sao lại có người bá đạo như thế. Oán thâm oán thâm, nhưng xem sắc mặt người nọ càng ngày càng khó coi, Ma Kết ngoan ngoãn ngồi xuống, thắt dây an toàn.

Người nọ cũng ngồi vào, khởi động xe, lưu loát chạy ra ngoài.

Ma Kết nhìn chung quanh trong xe một chút, sạch sẽ sạch sẽ, ghế dựa đều là da thật, có lẽ là mới mua không bao lâu, liền tò mò hỏi: "Xe cậu mới mua sao?"

"Ừ."

"Sao đột nhiên muốn mua xe?" Lúc trước không phải người nọ điều lái mô tô sao.

"Mùa đông ngồi mô tô rất lạnh."

"..." Ma Kết lại bắt đầu có chút mờ mịt, người nọ lái mô tô nhiều năm như thế giờ mới cảm thấy lạnh? Được rồi, buông tha cho đề tài này, "Cậu có bằng lái xe hả?"

"Ừ."

"Cậu mười tám tuổi rồi?!" Ma Kết gần như từ chỗ ngồi nhảy lên.

"Sao vậy?" Người nọ nhíu mày, "Không giống?"

"Cô mấy tuổi thì đi học?"

"Sáu tuổi về nước, bảy tuổi đến trường, có ở lại lớp một hai lần."

"..."

Đang lúc giật mình sững sờ, Ma Kết bỗng nhiên cảm thấy phong cảnh ven đường càng ngày càng quen thuộc, cuối cùng xe quẹo vào cửa lớn khắc hoa, vào ga ra ngầm.

Ma Kết lúc này mới thấy không thích hợp: "Sao lại chạy đến nhà cậu?"

Chương 15

Người nọ tắt máy gõ xuống chìa khóa, quay đầu nhìn cô: "Sau này cô sẽ ở nhà tôi."

"Cậu nói cái gì?..." Ma Kết gần như nghĩ rằng mình nghe lầm.

"Tôi nói, sau này cô sẽ ở nhà tôi."

"..." Người này rốt cuộc suy nghĩ cái gì? Không phải lúc trước kêu cô trọ ở trường sao? Sao giờ lại muốn cô ở nhà hắn? Chẳng lẽ lúc trước người nọ kêu cô trọ ở trường là vì.. Nhưng mà... Tại sao lại muốn cô ở nhà hắn...

Người nọ tựa hồ cũng kiên nhẫn hiếm có mà chậm rãi chờ cô phản ứng.

"Không được, tôi phải về."

Thiên Yết nhú mày: "Sao vậy, cô không muốn?"

"Nếu đã trả tiền thì nên trọ ở trường. Lại nói, vô duyên vô cớ, tôi ở nhà cậu làm gì?" Hơn nữa nhà cô còn không có phòng cho khách. Ma Kết dưới đáy lòng bồi thêm một câu.

"Giúp tôi học bỏ túc được không?" Khẩu khí Thiên Yết hơi khó chịu.

"Học tập chăm chỉ là được, cậu thông minh như vậy, không cần học bỏ túc..."

Thiên Yết gần như muốn đập tay lái: "Tóm lại hôm nay tôi sẽ không để cô đi, cô làm gì thì làm"

"..." Người này rốt cuộc muốn bá đạo vô lý đến trình độ nào đây?

Ma Kết không nói một lời cởi seatbelt, xuống xe mở cửa sau lấy túi sách. Thiên Yết thấp giọng chửi một tiếng, động tác nhanh hơn đi vòng qua xe, bắt được tay cô.

Ma Kết cũng không có tránh ra, nhưng Thiên Yết biết bắt cũng vô dụng. Ma Kết nhìn như dịu dàng, nhưng cũng có vài vấn đề sẽ không thỏa hiệp.

"Được rồi được rồi, đêm nay ở nhà của tôi được không. Tôi đi gần một tháng, cô sẽ không... hừ..." Thiên Yết có chút buồn bực mà nói lỏng tay. Mẹ nó lớn ngần này hắn còn chưa từng ăn nói khép nép như thế đâu.

Lần đầu tiên nghe được người nọ dùng giọng điệu mềm nhẹ như thế, Ma Kết bỗng nhiên cũng không cứng đầu nữa. Cô vốn không phải là một người tâm địa cứng rắn, kỳ thật hiện tại địa vị của người nọ trong lòng cô cũng có chút đặc biệt, tuy rằng quen biết không lâu, nhưng tình cảm coi như vượt qua quan hệ bạn bè bình thường, bình thường cô cũng sẽ không làm phật ý người nọ, giống việc trọ ở trường này, cô đều theo người nọ.

Lại nói... Quả thật một tháng không gặp mặt, ngay cả điện thoại cũng chỉ có một lần, tin nhắn cũng không có. Sau này chia lóp, thời gian ở chung của hai người chỉ sợ sẽ thay đổi...

Ở một đêm thì ở một đêm đi...

Ma Kết xoay người lấy túi sách ra, thấy người nọ còn dựa vào xe nhú mày, bộ dáng rất khó chịu, liền thấp giọng nói: "Đi lên thôi."

Vũ Trương nhìn thấy Ma Kết lại thật vui vẻ nhiệt tình mà chào đón, nói có muốn ăn chút gì hay không, ăn khuya gì không, Ma Kết liên tục xua tay nói mới cơm nước xong không bao lâu. Thiên Yết vừa cầm túi sách ném trên ghế sofa, vừa nói: "Vũ Trương, tụi con muốn đi siêu thị, vũ có muốn mua gì không?"

"A? Không cần không cần, buổi chiều vũ mới đi mua đồ ăn rồi."

Buổi tối đi siêu thị? Ma Kết đang khó hiểu đã bị người nọ kéo ra ngoài.

"Chúng ta đi siêu thị làm gì?" Ma Kết một bên buộc seatbelt một bên hỏi.

"Mua áo ngủ cho cô." Thiên Yết khởi động xe.

"Mặc cái lần trước của cậu không được sao?" Chỉ ở một đêm, không cần phiền phức như thế.

Thiên Yết bắt đầu đi mà dùng tay phải chống đầu: em được nhưng tôi không được. Lại tiếp một lần nữa hấn cũng không biết mình có kiên trì được không, hấn cũng không phải Liễu Hạ Huệ (1). Hừ... Nhưng là lại không thể nói ra. Nhưng mà ngẫm lại sao hấn lại phải hấn, số lần hấn trước mặt Ma Kết so với số lần mười mấy năm qua của hấn cộng lại còn muốn nhiều hơn. Mẹ nó...

Bây giờ mới tám giờ tối, quảng trường trung tâm phồn hoa vẫn còn đèn đuốc sáng trưng. Thiên Yết kéo Ma Kết theo lối quen thuộc trực tiếp chạy đến cửa hàng gần nhất, lựa vài món ném cho Ma Kết, cho cô tự chọn. Ma Kết cảm thấy cũng được nhưng vừa lật bảng giá, đều là ba số trở lên, thật sự cảm thấy có chút thái quá: "Áo ngủ thôi mà...cần gì như vậy... Mua cái thoải mái là được rồi."

Người nọ miễn cưỡng cười: "Thật không nghĩ tới tiêu công chúa gia tiết kiệm như thế."

"..." Có tiền cũng không có thể phung phí mà. Thiên Yết lấy qua áo ngủ trong tay cô, chọn một cái in hình gấu nhỏ, lại chọn một cái in hình cừu nhỏ, đi đến quầy thu ngân. Ma Kết vội vàng kéo hấn: "Aizz không cần, mấy cái này thật trẻ con." Cô - một nữ sinh lớn đến từng tuổi này, còn mang đồ gấu nhỏ gì nữa...

Người nọ như là thực vừa lòng: "Không phải rất hợp với cô sao."

Ma Kết vừa tức vừa cười, đập hấn một quyền.

Thiên Yết không để ý kháng nghị của Ma Kết, mua bàn chải đánh răng, cái ly, kem đánh răng, khăn tắm... Làm Ma Kết buồn bực dọc đường đi không thèm nói chuyện với hấn.

Về đến nhà Ma Kết gọi điện thoại cho Bạch Dương, nói cô ở nhà buồn ngủ lại một đêm, nhờ Bạch Dương giữ bí mật. Bạch Dương hỏi bạn nào, Ma Kết chỉ hăm hăm hồ hồ nói "cô không biết", Bạch Dương cũng không hỏi tiếp, đáp đồng ý. Mặt khác hai người kia nghe thấy nháy mắt với nhau, Ma Kết đúng là cao thủ, mới ở kí túc xá ngày đầu tiên đã đi chơi đêm rồi, thật sự là nhìn người không thể nhìn mặt.

Lại nói, ở nhà Thiên Yết thật ra cũng có chút ưu đãi, ít nhất không có ba người kia ở phía sau huyền ảo. Người nọ ngồi ở bên cạnh xem một chồng tư liệu dày, Ma Kết im lặng đọc sách một lát, rất có loại cảm giác "Cuộc sống an ổn, ngày tháng yên tĩnh."

Gần mười giờ người nọ đi tắm rửa, hai mươi phút sau đi ra thúc giục cô đi tắm. Ma Kết ở trong phòng tắm do dự thật lâu mới miễn cưỡng mà thay áo ngủ hình gấu nhỏ.

Thiên Yết đang xem tin tức tài chính kinh tế, thấy cô đi ra thì lập tức nở nụ cười.

Người nọ rất ít cười, cho dù có cũng đều là cười lạnh chiếm đa số, hoặc là tuy rằng nở nụ cười nhưng không có ý cười. Lần này gần như là lần đầu tiên Ma Kết nhìn thấy người nọ cười thật. Hai phiến môi mỏng hơi hơi mở ra, lộ ra hàm răng trắng chỉnh tề, so với bộ dáng bình thường lạnh lùng của hấn còn đẹp trai hơn nhiều.

Ma Kết trừng hấn một cái, bước nhanh đến bên giường xóc chăn đắp lên. Có lẽ là do bị người nọ trêu chọc cười nhạo nên không cam lòng, Ma Kết đột nhiên nghĩ đến mấy chuyện xấu, đem chăn toàn bộ cuộn lại thành hình cầu, cuộn tròn giống con tôm, đưa lưng về phía người nọ nhắm mắt.

"Này, chần." Người nọ gõ giường.

"..." Giả bộ ngủ.

"Này!"

"...."

"Cô không đưa phải không?" Người nọ bỏ nhào lên người cô, sức lực của cô thật sự không địch lại, giãy giụa giãy giụa, cuối cùng bị người nọ nắm hai tay ấn trên giường.

Đầu tóc Ma Kết rối bời, đỏ mặt hồng thỏ hồn hên mà xin tha: "Được rồi được rồi, tôi sai rồi, trả chăn cho cậu."

Người nọ hô hấp dồn dập, buông lỏng tay ra, xoay người ngồi ở mép giường.

"Tức giận sao?"

"Không có."

"Không thoải mái à?"

"..."

Thấy người nọ không nói lời nào, Ma Kết có chút lo lắng mà ngồi xuống, sờ sờ trán hần, cũng không có nóng mà. Bỗng nhiên tay lại bị người nọ bắt được.

"Tôi chợt nhớ tôi còn có chút chuyện chưa làm, cô ngủ trước đi." Người nọ cúi đầu mà nói.

"Ừm."

Ma Kết đắp kín chăn, nằm xuống. Người nọ đưa tay tắt đèn rồi đi ra ngoài.

Đại khái là bởi vì đã ngủ lại một lần, lần này đã cảm thấy thực tự nhiên. Chỉ chốc lát sau, Ma Kết chìm vào mộng đẹp, hô hấp ngân nga đều đều.

_____oOo_____

(1) Liễu Hạ Huệ: có lần Liễu Hạ Huệ ngồi xe ngựa với đàn bà, đi cả quãng đường dài mà mắt ông chỉ nhìn thẳng chứ không hề liếc ngang lần nào.

Bạn đang đọc truyện [*Ma Kết- Thiên Yết*] *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16

Thiên Yết cảm thấy mình sắp bị dục hòa đốt người mà chết.

Cô Tên nhóc kia vẫn coi mình là bạn, là anh trai đi? Thần kinh của cô ấy rốt cuộc là làm bằng cái gì vậy?... Hay là ba cô ấy bảo hộ cô tốt quá? Nhẫn thế này nhẫn đến ngày tháng năm nào, hần sắp không xong rồi! Tuy rằng phương diện dục vọng của hần cũng không tính là đặc biệt mãnh liệt (!?), nhưng hần là thanh niên tuổi mười tám bình thường, trước kia thường xuyên ăn đêm 419*, cũng có một số bạn giường cố định nhưng từ khi gặp được cô nhóc đầu óc chậm chạp này đã cảm thấy tình sự làm sao cũng không thích được. Lúc trước thích thực nữ đáng đẹp ngực bự lại có kỹ thuật tốt, hiện tại vừa thấy bóng các cô xinh đẹp, ngửi được mùi nước hoa nồng nặc đã cảm thấy buồn nôn. Đối với cô bé... này lại... hừ...

*419: for one night = tình một đêm

Mẹ nó, ai kêu cô nhóc tới gần mình trước, chính cô gây họa thì cô tự chịu trách nhiệm đi!

Thiên Yết ở trên ghế sofa phòng khách hút một điếu lại một điếu thuốc, lâu sau mới cảm thấy nôn nóng chậm rãi bình ổn xuống.

Hần lên lầu đẩy cửa ra, Ma Kết đã ngủ thật say. Thiên Yết nhanh tay nhanh chân xốc chăn lên nằm vào, nhìn cô một lúc lâu, khom lưng xuống nhẹ nhàng hôn lên trán cô.

Sáng ngày thứ hai, Ma Kết mở mắt, phát hiện Thiên Yết cũng giống như lần trước đang dựa vào giường xem tạp chí.

"Sao cậu dậy sớm vậy? Tối hôm qua mấy giờ ngủ?" Cô có chút ngạc nhiên hỏi.

"Tôi ngủ ít." Người nọ khép tạp chí lại, "Rửa mặt ăn sáng đi."

"Ừm..."

Ma Kết ăn xong bữa sáng, thay quần áo, vú Trương từ bếp xách ra hai gói to, thì ra là cơm trưa. Thiên Yết đưa cô đến cửa phòng học, thấp giọng nói: "Giữa trưa tan học lên sân thượng đi."

Sân thượng? Đó không phải là nơi đánh nhau sao? Ma Kết vừa định nói, người kia đã đi rồi.

Quên đi quên đi, đến lúc gặp mặt sẽ đổi nơi khác là được.

Giữa trưa sau tiết học cuối cùng, Ma Kết cầm com hộp ra cửa thì nhìn thấy Sur Từ về mặt không vui mà tựa vào cửa.

"Cậu muốn đi đâu?"

"Tìm chỗ ăn com."

"Còn muốn ăn com! Cậu theo tôi lại đây!" Sur Từ nói xong túm cô đi, dắt cô lên lầu. Ma Kết càng nhìn càng cảm thấy đường này hình như là đi lên sân thượng, trong lòng không khỏi khẩn trương, lỡ như người kia đã ở trên sân thượng thì phiền toái...

Sur Từ dùng tay mở cửa đẩy cô vào, may mắn sân thượng trên không có một bóng người, rất nhiều học sinh thường ăn trong lớp hoặc là ở căn tin.

"Cậu nói tôi qua cậu đi với ai?" Giọng điệu thăm tra phạm nhân.

"Sao cậu biết"

"Bạch Dương nói với tôi! Hôm qua cậu đi với ai?"

"Bạn."

"Bạn nào?"

"Cậu không biết đâu..."

"Không biết? Tôi nghĩ đó là cái tên Thiên Yết kia đi?!"

"..."

"Thật sự là hần?!" Sư Tử thật sự cảm thấy hết chỗ nói... Hần chỉ là phỏng đoán, cũng không nắm chắc, nhưng Ma Kết lại im lặng như vậy chính là chấp nhận.

"Tôi không phải đã nhắc cậu tránh xa hần một chút sao? Cậu đúng là không biết sợ?"

Ma Kết ngẩng đầu nhìn thẳng Sư Tử: "Hần không phải là người xấu." "Còn nói hần không phải người xấu... Tôi đã nói với cậu hần có phải người xấu hay không không phải vấn đề, mấu chốt chính là thân phận của hần! Thân phận! Còn có thân phận của cậu! Cậu có hiểu hay không?!"

"Tôi cảm thấy không thể vì một số chuyện không xảy ra mà cô lập hần."

"Được rồi, bình tĩnh nói, sao cậu biết hần không phải người xấu? Trước mặt hần nói cười sõi lời với cậu, sao cậu biết đằng sau hần có giết người hay không? Có buôn ma túy hay không? Cậu là bạch đạo hần là hắc đạo, vốn đã không chung một đường. Cậu là đứa con cưng của "Vua thép" Tần thị, ai biết hần tới gần cậu có phải có mục đích khác hay không?" Không biết tại sao, Sư Tử không muốn Ma Kết cùng người khác thân cận quá. Lúc trước Ma Kết đối với hần tốt nhất, nhưng hiện tại...

"Nói hay lắm."

Bỗng nhiên một thanh âm lạnh lùng chen vào, Sư Tử giật mình sợ hãi. Hần đấu võ mồm với Ma Kết quá hang say, không phát hiện có người đứng ở cửa sân thượng từ lúc nào, còn là vai chính bọn họ đang tranh luận.

Người nọ tựa hồ cũng không nhúc nhích khí, không nhanh không chậm đi đến trước mặt hai người, "Tôi đến nói cho cậu biết tôi có mục đích gì khác." Nói xong thì nâng cằm Ma Kết lên hôn xuống.

Ma Kết chưa bao giờ hôn môi, lần đầu tiên lại bị con trai cưỡng hôn, sững lại ngay tại chỗ. Người nọ cực kỳ bá đạo mà thi cạy mở đôi môi cô, đảo quanh khắp ngõ ngách trong khoang miệng cô, cuối cùng ngậm lấy lưỡi cô mút vào, lúc này cô mới kịp phản ứng, vội vàng đưa tay đẩy người nọ ra.

Sư Tử cũng hoàn toàn trợn mắt há hốc mồm. Việc này phát triển quả thực khiêu chiến giới hạn tưởng tượng của hần.

Ma Kết nỗ lực hồng mặt, đầu óc hoàn toàn chết máy, chỉ nghĩ tới xoay người bước đi, Sư Tử cũng vội vàng đuổi theo.

Ma Kết trở về phòng ngủ thì đem mình chôn trong chăn. Sư Tử đứng dưới ký túc xá một lúc cũng rời đi tìm Bạch Dương nói vài câu với cô để cô biết ý mà chú ý về Ma Kết một chút.

Lúc sau hai người kia trở về, cảm thấy không khí trong phòng ngủ thực quái lạ, hỏi: "Đây là động nào vậy?"

Bạch Dương dựng ngón tay lên miệng, hai người kia lập tức hiểu ý mà lên giường ngủ.

Ma Kết cả buổi trưa đều chui trong chăn, buổi chiều đi học đầu óc vẫn hỗn loạn thành một đoàn, hoàn toàn không rõ cái gì ra cái gì. May mắn đi động người nọ đưa vẫn im lặng, bằng không cô thật không biết nên làm sao mới tốt.

Người nọ rốt cuộc suy nghĩ cái gì? Tại sao lại hôn cô?... Hai người bọn họ không phải là bạn sao?... Chẳng lẽ người nọ tiếp cận mình là để thăm dò loại tình cảm này? Vậy... Còn có thể làm bạn hay không...?

Buổi tối giờ tự học tự nhiên lại nhận được một tin nhắn khó hiểu của người nọ "Cho em ba ngày để suy nghĩ." Suy nghĩ cái gì chứ...

Lúc ra về thấy Sư Tử đứng ở cửa, cô không nói gì lên lầu, Sư Tử vội vàng đuổi theo.

"Này... Cậu tính giải quyết chuyện này làm sao?...". Sư Tử đã tới nước này rồi, Sư Tử cũng không muốn nói thêm cái gì mà "Sớm nghe tôi thì sẽ không như vậy" linh tinh vô nghĩa lại tăng phiền não đó nữa.

Ma Kết thấp giọng trả lời: "Tôi cũng không biết..."

"Còn muốn làm bạn với hần sao?"

Ma Kết yên lặng, thật lâu sau mới nói: "Tôi không biết..."

"Nhanh cắt đứt quan hệ với hần đi, nếu hần muốn cậu việc kia, cậu tính làm sao?"

"Việc kia?"

"Cậu bị ngốc hả, là lên giường đó!"

"... Không thể nào... Đây..." Ma Kết mặt đỏ rần, may là trong bóng đêm nhìn không thấy.

Cô không muốn mất đi người bạn này, nhưng loại sự tình này...

Ma Kết do dự một chút, còn nói: "Hần cho tôi ba ngày sau cho hần câu trả lời thuyết phục..."

"Cái gì?!"

Bạn đang đọc truyện [*Ma Kết- Thiên Yết*] *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

"... Tôi không biết hần muốn câu trả lời thuyết phục gì..."

"Tôi thật bó tay với cậu... trong đầu cậu trừ học tập ra thì không còn gì khác sao?"

"..."

"Hần... Hần muốn làm bạn trai cậu!" Sur Tử cảm thấy lúc mình nói ra mấy lời này miệng quả thực cũng đắng hết cả lên. Nếu tên kia thật sự muốn làm, không biết ai có thể ngăn được hần.

"... Nhưng mà...! Tại sao hần lại..." Tại sao có loại nghĩ này đối với tôi...

"Bằng không thì như cậu nói xem..."

"Nhưng... nhưng..." Lúc trước người nọ ở trước mặt mình cũng có điểm thu liễm, chưa bao giờ có hành động vượt quá, cũng không ép uống mình cái gì. Lỡ thực sự chọc giận người nọ thì làm sao? Thái tử hắc đạo đầu có dễ dàng thu phục như vậy?

"Nhưng nhưng cái gì... Ai bảo cậu chọc tới tên ôn thần đó..." Sur Tử cũng không có cách nào. "Quên đi quên đi, đừng nghĩ nữa, dù sao còn thời gian ba ngày mà."

Buổi tối Ma Kết nằm ở trên giường trần trọc không ngủ được.

Cô hồi tưởng lại thời gian mình ở cùng Thiên Yết, mới phát hiện rất nhiều chỗ trước kia mình không rõ đột nhiên đều sáng tỏ. Cái lần bị banh đánh trúng mặt, người nọ vươn ngón tay sờ sờ gương mặt cô, đó đã là một loại dấu hiệu. Người nọ đưa cô về nhà, cầm tay cô ôm thắt lưng hần. Người nọ đưa cô điện thoại mới, chỉ dùng liên hệ với hần. Người nọ muốn cô ngủ lại. Người nọ nhớ rõ tất cả đồ ăn cô thích ăn. Người nọ lúc nhìn cô xem phim rơi lệ liền cầm tay cô. Người nọ ôm cô vượt qua vũng nước trên mặt đất. Người nọ tặng cô đồng hồ. Người nọ muốn cô trọ ở trường, kỳ thật là muốn dẫn cô về nhà, cho nên người nọ mới mua xe có rèm che, còn dẫn cô đi mua áo ngủ. Thì ra người nọ từ đầu không đối đãi với cô như bạn, chỉ là cô không nhận ra.

Nhưng là... cô đối với người nọ... Thật sự trừ tình bạn thì không có tâm tư nào khác sao...?

Cô không muốn mất đi người bạn này, nhưng là... quan hệ của bọn họ chắc chắn sẽ phải thay đổi... Không phải một đao chặt đứt, mà là... Cô không có chuẩn bị tâm lý yêu đương với đàn ông... cô ngay cả tay con trai còn chưa nắm qua nữa là...

Rốt cuộc phải làm sao đây?

Ma Kết vẫn mở mắt nhìn trần nhà, nhìn đến mệt mỏi mới mơ mơ màng màng ngủ.

Mấy ngày nay người nọ đều không gọi điện thoại hay nhắn tin, nhưng lại giống như một loại áp lực im lặng, làm cho Ma Kết càng ngày càng không biết làm sao. Dù sao trả lời cũng chỉ có được hoặc không được, hơn nữa ý Ma Kết hơn phân nửa là đáp không được, Sur Tử cũng không nghĩ ra lý do thoái thác nào tốt.

Thời gian thông thả mãi cho tới ngày thứ ba, ngay cả Sur Từ cũng gấp đến đứng ngồi không yên: "Nếu không tôi tính vậy đi, trước tiên cô đừng gặp hắn, lảng tránh tất cả điện thoại tin nhắn của hắn, có thể kéo dài bao lâu thì kéo dài bấy lâu, chờ cô suy nghĩ tốt rồi sẽ trả lời hắn."

"... Hắn có thể sẽ tới dưới lầu ký túc xá chờ tôi..."

"Không xuống."

"... Không xuống hắn sẽ đi lên..."

"... Thật không hồ là xã hội đen mà..." Sur Từ bất đắc dĩ "Vậy chúng ta đi nơi khác đi!"

"Đi đâu?"

"Đi bar! Dù sao mọi người kia vẫn muốn đi quán bar để mở rộng tầm mắt, vậy thừa dịp hôm nay đi đi!"

"A...Nhưng..." Ma Kết thật sự là không muốn đi cái nơi chướng khí mù mịt đó, Sur Từ đúng là lấy việc công làm việc tư mà.

"Tôi nói cậu đấy, cũng nên đi gặp mặt mọi người một chút, vui chơi đi, cả ngày đọc sách sắp ngu chưa? Ngay cả người ta đối với mình thế nào cũng không nhìn ra."

"... Cái này gọi là chưa từng trải..."

"Đi thôi, hắn ở dưới ký túc xá đợi không được người, cho dù có đi lên gõ cửa cũng không có ai, làm sao hắn cũng sẽ không tìm ra cậu. Quán bar âm nhạc ồn ào, cậu sẽ không nghe thấy tiếng điện thoại, cả đêm không phiền, không phải rất tốt sao?"

"..."

"Đám bạn cùng phòng cậu đều đi! Cậu muốn ở đây một mình thì cứ ở, chờ bị hắn ta xử đi!"

"Tôi... Tôi sẽ về nhà..."

"Về nhà cái đầu cậu! Ba cậu hỏi thì cậu trả lời làm sao? Cậu không biết nói dối!"

"..." Vẫn là thôi đi.

"Ôi trời ơi! Sur Từ tôi lấy nhân cách ra đảm bảo cậu sẽ không mất một sợi lông?! Tôi sẽ không rời cậu nửa bước, được chưa?"

Ma Kết thật sự không lay chuyển được bị bọn Sur Từ lôi đi. Sau giờ tự học buổi tối, cả đám người gọi xe tới phố quán bar nổi danh nhất thành phố. Trên đường khắp nơi đều là biển hiệu đèn neon, những người sống về đêm đi lại khắp phố, hai bên đường thậm chí còn có phụ nữ ăn mặc hở hang thân nhiệt ôm vai khách, làm bọn Sur Từ nhìn đến lé mắt.

Cuối cùng bọn họ chọn một quán bar thoát nhìn quy mô khá lớn "Nghê hồng", hai cái tên thật lớn tỏa ra ánh sáng màu đỏ yêu mị trong đêm, âm nhạc đinh tai nhức óc trong quán bar cách tường mờ hồ truyền ra, Ma Kết vừa thấy đã muốn quay đầu đi rồi, lại bị Sur Từ nài ép lôi kéo vào.

Vừa vào cửa đã có một cỗ mùi nước hoa cực nồng nặc đập vào mặt, cùng với âm nhạc rầm rập, đầu óc Ma Kết ong ong gần như muốn vỡ ra. Trên sàn nhảy trai gái lắc mình khiêu vũ, trên trần quả cầu Disco chiếu xuống đủ mọi màu sắc lúc ẩn lúc hiện, làm cô choáng váng hết cả mặt mày.

Đám người bọn họ chọn một bàn trong góc ngồi, bồi bàn rất nhanh đã mang menu đến, hỏi bọn họ muốn uống gì. Bọn Sur Từ trực tiếp chọn loại rượu vang đắt tiền nhất, Ma Kết lại chỉ kêu một ly nước chanh.

La công tử của cục trưởng cảnh cục nhìn cảnh này kích động chịu không được hô một tiếng: "Tôi lên trước!" Thì bay vào sàn nhảy. Triệu tiểu thư của bí thư thị ủy cũng cầm ly rượu rồi đi, Hoàng công tử ngồi tiếp tục cùng Sur Từ bình phẩm từ đầu đến chân, nói cái mông này không đủ cong, bộ ngực kia quá nhỏ, ai nha thật vất vả mới nghĩa được một em đẹp thì lại là hoa đã có chủ... Tán gẫu tán gẫu, Sur Từ bỗng nhiên cảm thấy trong bụng một trận ợ ợ, nói với Ma Kết một tiếng thì chạy đi tìm WC. Mấy vị tiểu thư cũng muốn đi xung quanh chơi đùa một chút, cũng đứng dậy đi mất. Ở góc sofa chỉ còn một mình Ma Kết.

Ma Kết vừa vào cửa thì đã thật hối hận. Cô tha đổi mặt Thiên Yết cũng không muốn đến cái nơi trai gái lẩn lộn này. Đang ở buồn bức thì bỗng nhiên một giọng nam khàn khàn ghé lỗ tai cô: "Có ai ngồi đây không? Tôi ngồi cùng cô nhé!"

Cô nhìn lại, là một người đàn ông khoảng 23,24 tuổi một thân màu đen cầm điều thuốc đang nhả khói. Lúc này đầu Ma Kết hiện lên dòng cảnh báo đỏ nhấp nháy: "....." Ma Kết giả vờ như không nghe thấy tiếp tục nhìn xung quanh, cô hơi lùi ra cách xa người đàn ông.

"Không nói gì tức là đồng ý! Vậy thì tôi ngồi nhé." Người đàn ông kia nói rồi liền ngồi xuống cạnh Ma Kết, thuận thế sờ tay cô nói: "Lần đầu tiên tới đây sao?"

Ma Kết giật mình, rút tay lại, cả người run lên. Trong lòng cô gần như hét lên: "Sur Từ khôn kiếp kia, sao vẫn chưa quay lại???????"

"Cô thật đáng yêu, muốn cùng tôi một đêm không? Đảm bảo khoái hoạt..." Vừa nói hắn ta vừa cười hề tiện mắt liếc nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

Lông tơ Ma Kết đều dựng đứng hết lên, cánh tay hắn ta khoát lên vai cô, còn hơi hơi rung động. Cái móng vuốt kia cũng bắt đầu không an phận mà sờ bấp đui cô, còn vừa nói vừa thờ bên lỗ tai cô. Mùi thuốc lá nồng đậm gần như làm cô không thở nổi. Sao lại có chuyện ghê tởm thế này xảy ra với mình chứ?

Miệng Ma Kết ngáp ngừng hoàn toàn không phát ra được âm thanh, muốn đứng dậy lại bị người đàn ông kia ép tới không thể động đậy.

"Không nói lời nào anh coi như em đồng ý..."

"Không... Tránh ra..." Ma Kết gần như bị hù chết, trong lòng không biết mắng Sur Từ bao nhiêu lần. Nói cái gì mà một bước cũng không rời, hiện tại đã xảy ra loại chuyện này, sau này cô có chết cũng không tha thứ cho hắn!

"Ôi, em không cần thẹn thùng, anh đây sẽ thực dịu dàng..."

Ma Kết cảm tay người đàn ông kia muốn ngăn hắn ta tiến thêm một bước, ai ngờ cô hắn ta lần tay xuống dưới, khẽ khờ sờ mông cô, cô chấn động cả người, dẩy dụa không được. Tay người đàn ông kia tiếp tục bò lên trên, xoa nắn phần lưng của cô. Ma Kết gấp đến độ muốn khóc thành tiếng, trong đầu nháy mắt lại hiện lên bộ dáng Thiên Yết. Thiên Yết, Thiên Yết, anh ở nơi nào...

Bỗng nhiên áp lực trên người biến mất, Ma Kết mờ to mắt, ánh vào mi mắt là cảnh tượng gần như có thể gọi là khủng bố: người đàn ông kia bị đánh cho một cú ngã lộn xuống dưới mắt hắn trợn lên, cổ lệch sang một bên ú ớ không thốt nổi tiếng nào, chân đạp lộn xộn, dẩy dụa đau đớn không ngừng, mắt bắt đầu trợn trắng.

Mọi nơi lập tức xôn xao lên, mấy người ngồi ở sofa gần đó thấy một màn này cả kinh đứng lên, có người nhanh chóng phản ứng, vội vàng nắm cánh tay kia muốn cứu người xuống, chỉ nghe thấy một thanh âm lạnh lùng: "Chuyện này liên quan gì tới mày?"

Ma Kết vừa nghe thanh âm này, cả người run bắn: là hắn!

Cô vội bước lên trước hai bước: "Cậu...cậu tha cho hắn đi, hắn sắp chết rồi..."

Chỉ nghe "rầm" một tiếng, người người đàn ông bị đạp cho lặn ra chân bàn, ngất lịm đi.

Sắc mặt người nọ khó coi vô cùng. Cô cảm giác được ngay cả từng lỗ chân lông của người nọ cũng đều bốc hỏa, cô một câu cũng không dám nói, sợ tùy tiện nói gì đó thì châm ngòi lửa làm hắn bùng nổ.

Mọi người ban đầu là hoàn toàn yên lặng, tiếp theo thì khe khẽ nói nhỏ. "Chuyện gì xảy ra vậy trời?" "Sao tôi biết được..."

Bỗng nhiên một đầu khác của sàn nhảy xôn xao lên, có người kêu la: "Ông chủ đến đây ông chủ đến đây!"

"Có người đứng ra giải quyết rồi." Người xem châu đầu ghé tai.

Đám người tách ra hai bên, một người đàn ông mang tây trang cùng hai vệ sĩ đi tới, miệng ngậm thuốc phi phèo, tóc xịt keo tron bóng một mảng.

Sur Từ cùng Triệu tiểu thư cũng đi theo phía sau, Sur Từ còn rướn cổ lên ngó đông ngó tây. Đáng tiếc quán bar quá mờ tối hạn chế tầm nhìn, hắn thật vất vả mới nhìn đến chỗ Ma Kết đang cúi đầu đứng, vội chen lấn chạy tới, vừa định mở miệng hỏi xảy ra chuyện gì, mới giương mắt thì thấy ôn thần kia, nhìn sắc mặt tên đó đen thui lù, hắn cũng không dám nói tiếp nữa.

Ông chủ vừa tới gần thì vội vàng ném thuốc lá xuống đất, khoát lên về mặt cung kính: "Yết ca, sao hôm nay rảnh rồi đến nơi này của tiểu đệ chơi?" Nói rồi móc thuốc lá trong túi ra, cung kính đưa qua cho Thiên Yết.

Quần chúng vây xem đều choáng váng.

Thiên Yết lấy tay gạt ra lạnh lùng nói: "Tao đến đem người của tao đi, mày làm việc của mày đi."

Ông chủ nhanh chóng cúi đầu khom lưng: "Yết ca tùy ý, Yết ca tùy ý. Thằng này xử lý sao?"

"Nếu là người trong quán mày thì mang về dạy dỗ lại. Không phải người trong quán, làm sao thì làm."

"Vâng vâng" ông chủ lau mồ hôi trên trán, nói với hai bảo vệ phía sau: "Nhanh đem thang này ra ngoài, không cần để trong này chường mắt! Mau mau mau!" "Yết ca còn day bảo gì không?"

"Không."

Thiên Yết nói xong thì đi qua túm lấy cánh tay Ma Kết kéo cô ra ngoài. Sư Tử mới vừa "Này" một tiếng, đã bị người nọ quay đầu lại trừng một cái, lập tức ngậm miệng. Không nghĩ tới bối cảnh của người nọ lớn như thế... Không biết Ma Kết có xảy ra chuyện gì không... ôi...

Ma Kết gần như bị túm lấy, lực tay người nọ vô cùng lớn, cô cảm thấy cổ tay cô hơn phân nửa đều đỏ lên rồi.

Người nọ mở ra cửa ghế phụ thô lỗ nhét cô vào, "Rầm" một tiếng đóng cửa xe, rồi mới ngồi vào bên kia khởi động xe.

Chevrolet đen phóng hơn trăm km như bão táp trên đường. Ma Kết không biết người nọ muốn dẫn cô đi đâu. Người nọ từ lúc lên xe thì lạnh mặt một câu cũng không nói, trong xe không khí thấp đến 0 độ, cô cũng không dám nói gì, vẫn thấp đầu nhìn tay mình.

Cô mơ hồ cảm thấy lần này đã gây họa lớn.

Không cho người nọ câu trả lời thuyết phục, làm lơ điện thoại của người nọ, để người nọ leo cây, còn bị người nọ bắt được cô đang ở cùng một người đàn ông, lấy tính cách người nọ không biết sẽ nổi giận đến thế nào. Như bây giờ hoàn toàn chính là sự yên lặng trước bão táp.

Ma Kết cảm thấy trong tay mình đều là mồ hôi lạnh. Trong đầu một mảnh hỗn loạn, một câu đầy đủ cũng không nghĩ ra được.

Xe vào ga ra ngầm của tiểu khu, người nọ tắt máy rút chìa khóa mở cửa xuống xe. Cô thật sự không muốn vào nhà người nọ, cảm thấy đi vào nhất định sẽ chết, đang lúc cô còn do dự người nọ đã mở cửa xe kéo cô xuống, lúc này cô mới phát hiện mình ngay cả seatbelt cũng chưa cài.

Người nọ lôi cô đi qua phòng khách, lên lầu, đem cô đẩy mạnh vào phòng ngủ, đá một cước đóng cửa.

Trong phòng yên tĩnh lại không bật đèn, tiếng thở phẫn nộ của người nọ hỏn hển rõ ràng.

Ma Kết vẫn cúi đầu đứng, một câu cũng không nói. Cô thật sự không biết nên bắt đầu nói từ đâu.

Người nọ tựa hồ thoáng kiểm chế trong chốc lát, hít sâu vài cái, mới xoay người lại nắm cầm cô: "Em không muốn giải thích một câu với tôi sao? Hả?!"

Lực tay người nọ thật lớn, nắm làm cô đau. Cô bị bắt ngưỡng mặt lên, ánh vào mi mắt là một đôi con ngươi gần như muốn phun lửa, ngũ quan người nọ nguyên bản không tính hiền lành lúc này càng có vẻ lạnh lùng.

Giải thích? Muốn giải thích cái gì?... Cô do dự một chút mới lên tiếng: "Người đàn ông kia... Tôi vốn không muốn... Là hắn ta... hắn ta..."

Người nọ mạnh mẽ nâng cầm cô lên thật cao, cô gần như đứng không được: "Em thật ra rất có bản lĩnh, không tiếp điện thoại của tôi lại đi quán bar ung dung tự tại, nếu không phải tôi tới kịp lúc, em hôm nay sẽ phá thân sao? À... Nói không chừng em không phải như vẻ bề ngoài này. Sao tôi lại không nghĩ tới, thì ra học sinh ngoan ngoãn lại có cuộc sống về đêm phóng đảng như thế?"

"Tôi không có..." Nước mắt Ma Kết đảo quanh hốc mắt. Người này nói chuyện sao lại khó nghe như vậy... Cô không phải cố ý... Thật sự không cố ý...

Trải qua một màn kia đã làm cô sợ hãi không thôi, lại bị người nọ quát nước mắt cô tí tách rơi xuống.

Người nọ tiến lên từng bước, bức cô lui về sau từng bước.

"Mẹ nó, tôi đã chịu đựng không ra tay, còn có ý tốt cho em ba ngày, em lại coi tôi là kẻ ngốc mà đùa giỡn."

"Không... Không phải..." Nước mắt trong suốt tràn ra hốc mắt, theo gương mặt chảy xuống ngày càng nhiều. Ma Kết khẽ nhếch miệng, còn muốn giải thích, bỗng nhiên cảm thấy khuôn mặt trước mặt đột nhiên phóng đại, còn không có kịp phản ứng, môi đã bị ngăn chặn.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Chương 19 (H)

Cảnh báo: 18+

Khí tức xâm lược của đối phương theo hôn môi ập đến, toát lên miệng mũi Ma Kết, đầu cô vốn đã không rõ ràng giờ lại càng nóng lên.

Đầu lưỡi người nọ truy đuổi cái lưỡi cô không chỗ trốn, hút hết nước bọt trong miệng cô nuốt vào trong bụng.

Cô bị hôn quá thô bạo theo bản năng muốn lui mặt về phía sau, người nọ lại dường như rất không hài lòng, buông tay đang kiềm chế cầm cô, thay đổi vươn ra phía sau nâng đầu cô, dễ dàng làm sâu thêm hôn môi.

"Umm..."

Cô bị hôn đến sắp hít thở không thông, đứng cũng không vững gần như vô lực. Cô giãy giụa muốn đẩy người nọ ra nhưng tay lại mềm nhũn không có khí lực gì, đánh vào người nọ giống như đánh vào bông. Cô đành phải liều mạng quay mặt về một bên để lệch đi, muốn thoát khỏi môi lưỡi người nọ, người nọ không kiên nhẫn dùng hai tay ôm mặt cô, không nỡ buông ra mà vẫn mút vào, gần như muốn đem linh hồn cô cũng hút đi.

"Umm!..."

Đợi cho người nọ rút cuộc hôn đủ chịu buông ra, cô mới từ trong tình trạng thiếu đường khí hồi phục, đầu óc cũng hơi thanh tỉnh một chút, nhưng mặt thì vẫn nóng.

"Anh!... Anh làm gì vậy?!"

"Tôi làm cái gì? Em không cảm thấy sao?" Người nọ nói rồi cời áo khoác ném qua một bên.

"Anh..."

Ma Kết mơ hồ cảm thấy về mặt người nọ có chút không đúng, dường như giận giữ hơn bao giờ hết, nhưng biểu tình lại lạnh vô cùng. Cô sợ hãi mà nghĩ phải rời khỏi đây, vừa mới di chuyển đã bị người nọ một phen kiềm chặt cổ tay, vài bước kéo tới bên giường. Cô mất thăng bằng mà ngã xuống giường, mới vừa chống dậy thì thấy người nọ cời áo len trắng cúi người xuống, tay trái bắt đầu cời bỏ cúc quần áo, tay phải thì chống xuống bên cạnh thân thể cô, gần như hoàn toàn ngăn chặn không cho cô đứng dậy.

Mặt người nọ tựa vào rất gần, cho dù Ma Kết đang không hiểu chuyện gì đang diễn ra nhưng bản năng tự nhiên mách bảo cho cô biết tình huống này không đúng. Tư thái của người nọ- giống như dã thú sắp vồ con mồi...

"Thiên Yết... Anh muốn làm cái gì..."

"Làm cái gì sao, giúp em phá thân." Người nọ miễn cưỡng cười, cời quần áo, lộ ra thân hình tinh trắng không một tia sẹo lỗi.

Lời nói của nam nhân rõ ràng như thế, cô cũng đã hiểu được tình huống hiện giờ.

"Anh... Anh điên rồi?!" Cho dù là cô không đúng, là cô không nên không nghe điện thoại, là cô không nên để hắn leo cây, là cô không nên đi quán bar, không nên không đẩy người phụ nữ kia ra, người nọ cũng không cần như vậy!

"Tôi đương nhiên điên rồi. Tôi con mẹ nó đã sớm điên rồi! Bằng không tại sao nhìn đến bây giờ!"

Thiên Yết nói xong thì nắm cầm cô, thô bạo mà cắn lên môi cô. Ma Kết hiện tại như cá nằm trên thớt, ra sức giãy giụa đẩy đầu người nọ. Thiên Yết thoáng nâng lên một chút, Ma Kết đã nhân cơ hội nhô người dậy muốn bò xuống giường.

Thiên Yết duỗi tay ra bắt được cổ tay cô cố định ở đỉnh đầu, tay Ma Kết bị kéo đau chỉ có thể thuận theo lật người nằm ngửa. Cô giãy giụa đá hai chân, Thiên Yết "hừ" một tiếng dùng đầu gối đè lên hai đùi cô, tay kia túm qua quần áo trên mặt đất bắt lấy cổ tay Ma Kết, đem hai tay cô trói trên đỉnh đầu.

"Không... Không cần..." Ma Kết run rẩy khóc lại kích thích dục hóa người nọ càng mạnh.

Thanh âm người nọ càng thêm khàn khàn, dán vào mặt cô nói: "Em thật ra rất biết câu dẫn tôi..."

"Không!... Ừm..." lời nói của Ma Kết đều bị hôn môi như bão tố của người nọ cuốn đi.

Thiên Yết xé áo khoác cô ra, lại cời bỏ nút thắt váy của cô, kéo một cái cả váy tuột xuống dưới đất. Trên người cô chỉ còn một cái áo lót và quần nhỏ đáng thương.

Thiên Yết một bên làm sâu thêm hôn môi, một bên luồn tay vào áo ngực Ma Kết vuốt ve da thịt cô. Bầu ngực mềm mại, gần như muốn hút tay hắn vào.

Thiên Yết buông môi cô ra, thoáng nâng thân thể lên, Ma Kết như được đại xá mà hô hấp không khí, ngực kịch liệt đập phồng, sắc mặt hồng nhuận, môi khẽ nhếch để thở lại hồng giống như anh đào.

Thiên Yết cời áo ngực của Ma Kết ra, lộ ra vùng tuyết trắng mềm mại, hướng lên trên chính là hai khóa đầu nhũ phần hồng, vì ở trong không khí rét lạnh hơi hơi co rúm lại, cứng lên. Thiên Yết cảm thấy phía dưới của mình mạnh nhảy lên một chút. Mẹ nó, lần đầu tiên xem AV cũng chưa kích động như thế.

"Không... Không cần... Cầu anh..."

Trong khi Ma Kết khóc không thành tiếng mà khẩn cầu, Thiên Yết cúi thân thể xuống ngậm vào thùy du phần hồng.

"A!..." Đây là cảm giác kỳ dị xa lạ gì? Tựa như dòng điện chảy qua toàn thân, Ma Kết lập tức ức chế không được mà rên lên. Tay phải người nọ nắm

đầu nhũ bên phải của cô, có khi vuốt ve, có khi đảo quanh, người nọ nắn bóp, kéo nụ hoa của cô lại vắn vo dề ép, vị trí mẫn cảm kia chưa từng bị đối đãi qua như thế, khoái cảm điên cuồng mà nảy lên, làm cho cô kêu ra tiếng, rồi lại hội tụ xuống đến nơi đáng thẹn kia, Ma Kết cảm thấy phía dưới của mình nóng lên thực khó chịu...

Cô muốn cắn chặt môi, không cần phát ra âm thanh cảm thấy thẹn, nhưng người nọ không ngừng khiêu khích đầu nhũ cô.

Răng, lưỡi không ngừng đùa giỡn nhu hoa, hần đảo lưỡi quanh nhũ hoa lại hút vào răng khê chà sát làm đầu nhũ càng căng cứng lên. Ma Kết cắn bản không khống chế được... Nướu bọt theo khoe miệng chảy xuống, lại bị người nọ giống trân bảo nhanh chóng hút đi, thuận tiện ở lại trong miệng cô quấy đảo một phen.

Tay trái Thiên Yết gầy đầu nhũ cô, tay phải lắn mò xuống dưới, lập tức thờ dài một tiếng: "Thật là mẫn cảm a... Mới chạm một chút, nơi này đã ẩm ướt thành như vậy..."

"Ồ ô..." Người nọ nói ra ngôn ngữ tục tĩu đáng thẹn lại đem đến khoái cảm lớn hơn nữa, cô liều mạng lắc đầu, giống như làm vậy có thể phản đối lời nói của người nọ.

Thiên Yết từ bên ngoài quần lót, ngón tay nhẹ miết, mới ma sát vài cái, Ma Kết đã hoàn toàn chịu không nổi mà toàn thân phát run, thủy dịch cứ như vậy tràn ra ướt đầm chỗ Thiên Yết sờ đến.

"Nhảy cảm như vậy" Thiên Yết cời ra quần lót dính dịch thể.

Ma Kết quay đầu sang một bên thờ, nước mắt cũng khống chế không được mà trào ra. Minh xem hần là bạn, hần lại làm loại chuyện này với mình... Cô sống 16 năm, chưa từng có... Không có...

Bỗng nhiên dưới thân đau xót, cô đau đến "A" mà kêu lên: "Anh còn muốn làm cái gì?"

"Em không nghĩ thể này là xong rồi đi?" Người nọ kéo lên khoe miệng cười cười, đưa tay dính một chút dịch thể thăm dò vào hoa huyết, "Em thích rồi, nhưng tôi còn chưa đâu."

"Thiên Yết... Anh..." Ma Kết dự cảm một cơn ác mộng lớn hơn nữa đang đến. Mà cô hiện tại, cái gì cũng không làm được... Chỉ có thể chờ cơn ác mộng buông xuống...

Hạ thân bị dị vật xâm lấn đau đớn khiến cho tiểu huyết co chặt lại, người nọ nhẩn mày: "Kẹp chặt như thế làm gì? Thả lỏng thả lỏng! em định hút gãy ngón tay tôi sao."

Tên khốn kiếp này!...A... Thật sự đau quá... Tại sao muốn đi vào nơi đó?... Đã tiến vào ba ngón tay... hần rốt cuộc muốn thế nào?...

Hậu đình xử nữ tương đối nhanh, Thiên Yết đã vạn phần cẩn thận rồi. Nếu cứ như vậy mà vào, không phải hần bạo liệt mà chết, thì là Ma Kết đổ máu mà chết. Thiên Yết kéo hai chân Ma Kết tách ra, đầu Thiên Yết cúi xuống gần hoa huyết hơi thờ nóng bỏng của hần phả vào tiểu huyết.

Một tay Thiên Yết giữ chặt đùi Ma Kết ép lên bụng cô, một tay giữ chặt đùi còn lại không cho cô cựa quậy được. Hần cúi sát xuống dùng đầu lưỡi liếm láp bên ngoài cánh hoa, sau đó tiến vào bên trong hút lấy mật dịch.

"A!..." Ma Kết gần như muốn từ trên giường bắn lên, mặt chấy sạch hơi nước: sao lại có loại chuyện này... Hần rõ ràng dùng lưỡi..."Không cần... dừng lại... A! ——"

Lưỡi hần chạm vào vách tường nhạy cảm khiến có người cô run lên không ngừng, như biết được Thiên Yết càng gia tốc mạnh mẽ liếm vào điểm ấy

"A....không..." Bị hần điên cuồng liếm, cao trào đến mật dịch bắn ra, không kịp nuốt chảy xuống cằm hần.

Thiên Yết ngẩng đầu lên, ấn xuống môi Ma Kết một nụ hôn. Ở dưới hạ thể không ngừng ma sát bên ngoài.

"A...um..nóng quá....." Hoa huyết bị vật nóng ma sát khiến Ma Kết khó chịu vô cùng, cô muốn dẫy dựa muốn tránh né nhưng lại càng làm nó ma sát mạnh hơn vào cửa huyết.

"A...tiểu yêu tinh....." Bị cô ma sát Thiên Yết càng căng cứng hơn. Chỉ muốn vọt vào trong mà điên cuồng đánh phá vách tường non mềm kia. Hần quyết sẽ phải để cô cầu xin hần.

Một tay Thiên Yết lắn xuống dưới trước cửa huyết giữ lấy hạt hạch nhạy cảm vắn về lại ấn mạnh. Khoái cảm dâng đến khiến Ma Kết cong người lắc đầu nguây nguây "không cần..... ahh...aaa..."

Ngón tay Thiên Yết lại đi vào trong, một ngón, hai ngón lại ba ngón. Tay hần rút ra lại đâm vào khiêu khích hoa huyết nhạy cảm. Ái dịch ướt ái tiết ra nóng ẩm. Cảm giác dễ chịu ập đến Ma Kết mê man thờ dốt. Nhưng không đủ..... cô cũng không biết tại sao, cô nóng quá, nóng quá.

"Xin anh, nóng..... ưhmm..."

"Xin anh cái gì? Hửm?" Môi Thiên Yết cong lên cười khê, tốc độ ra vào ngày càng chậm có khi chỉ dừng ở ngoài cửa huyết vuốt ve.

"Không biết, không biết.... xin anh..khó chịu quá...hhuuu..." hoa huyết bị hấn trên đầu ngày càng khó chịu, cô thút thít cầu xin hấn giúp cô.

"Nói! Xin anh tiến vào. Anh sẽ giúp em"

"Ahh..Xin anh, xin anh tiến vào..." Chỉ chờ vậy, Thiên Yết nâng nam căn đã chướng căng lên ở ngoài hoa huyết mà sát hai cái. Nhắm cửa huyết mà đâm xuống.

Ma Kết cảm thấy cơ thể bị xé rách, phía dưới vừa nóng vừa đau, nhất định...chảy máu rồi..."Đau quá... anh đi ra ngoài..."

"Em nhìn một chút... Rất nhanh là tốt rồi..."

Thiên Yết nằm ở trên người Ma Kết hít thở. Bên trong thật sự rất chặt, đáng lẽ nên khuếch trương thêm một chút nữa mới tiến vào. Bất quá hấn thật sự là nhìn không được. Hấn đã muốn nhìn nửa năm, lấy tính nhẫn nại của hấn, nhìn nữa sẽ thành thần.

Thiên Yết hôn Ma Kết, đưa tay bao quanh nơi đó mà xát, đòi đi một ít chú ý, một bên chậm rãi luật động di chuyển.

Đau đớn qua đi, khoái cảm từng đợt từng đợt dâng lên, Ma Kết không phát hiện thanh âm của mình đang chậm rãi thay đổi.

"Umm..." Rên rỉ thể này không thể nghi ngờ là thuốc kích dục mãnh liệt nhất, Thiên Yết vốn nghĩ sẽ làm từ từ, bị một chút kích thích nhìn không được mạnh mẽ quấy đảo lên.

"Umm!... Ahh!..." Khoái cảm thật lớn đánh thẳng về đỉnh đầu, cùng chút tiền diễn vừa rồi hoàn toàn không thể so sánh, đầu ngón chân Ma Kết đều cong lại, nhìn không được rên lên, quả thực như lửa cháy đổ thêm dầu.

"Chậm... Chậm một chút..." Cô nhìn không được cầu xin tha thứ, người nọ lại di chuyển càng lợi hại hơn, mỗi một lần đều đâm đến sâu bên trong, cô gần như cũng bị đâm hỏng rồi.

Thở lớn nóng bỏng của người nọ ở trong thân thể của cô tiến tiến xuất xuất, mỗi lần đi ra cô đều nghe được tiếng nước ... Phía dưới thể nhưng lại vô si không ngừng tiết ra dịch, lay động theo từng lượt ra vào hung ác của người nọ...

"Ahhh" Một màn tục tĩu không chịu nổi này làm cô trực tiếp cao trào, thủy dịch tràn ra, loang lổ trên da giường.

Hoa huyết càng co rút mãnh liệt, Thiên Yết đưa tay níu gương mặt đầm lệ của cô: "Em thật lợi hại, thiếu chút nữa đã bị em hút ra." Thấy cô ngẩn lệ lắc đầu, người nọ lại nói: "Không nghĩ tới em lại mãnh cảm như thế."

"Ồ..." Cô còn không kịp nói cái gì, đã bị người nọ trở mình làm cô quỳ úp sấp xuống trên giường, đầu vùi ở hai cánh tay, cái mông cao cao nhếch lên, vừa vận tiện lợi cho người nọ bốn phía thảo phạt. Đâm vào từ đằng sau.

Lại là một đợt tiết tấu cùng lực đạo đều làm cho cô chịu không nổi công kích mãnh liệt, vật kia trong cơ thể, độ cứng cùng nhiệt độ so với vừa rồi lại càng sâu, cô cảm thấy hoàn toàn là một cây bàn ủi đốt hồng đang ở cô trong cơ thể ra vào, cô quả thực sẽ bị xuyên thủng...

"Thiên Yết... Từ bỏ... Thật sự không được..." Cô nhân lúc bên trong lay động nhẹ nhàng miễn cưỡng nói, lại bị người nọ đưa tay kéo mặt qua mãnh liệt hôn lên.

Hô hấp người nọ phun vào lỗ tai cô ngày càng nặng, tần suất nhanh hơn, cô hoàn toàn theo không kịp... Cuối cùng người nọ gầm nhẹ một tiếng, từng đợt chất lỏng nóng bỏng bắn vào chỗ sâu trong cơ thể cô, Ma Kết bị nóng lập tức cao trào lần thứ ba, rồi trước mắt tối sầm, hôn mê bất tỉnh.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Chương 20 (H Nhẹ)

Trong mơ mơ hồ hồ Ma Kết cảm thấy mình được ôm ấp vây quanh, đau nhức ở tứ chi với thất lưng tựa hồ cũng hơi giảm bớt một chút, cô miễn cưỡng chống dậy mí mắt nặng nề, trước mặt không có ai, nhưng lại có một cánh tay vòng qua người cô, tay kia thì đang dùng bọt biển bôi sữa tắm cho cô. Cả người cô đều bị người nọ ôm vào trong ngực, nghiêng đầu dựa vào trước ngực người nọ, dưới thân nơi bị điên cuồng chà đạp một đêm vẫn đang tiết ra thủy dịch...

Cô vừa nghĩ tới chuyện đã xảy ra đêm nay thì cả người vô lực, nước mắt cũng nhìn không được chảy xuống.

Bỗng nhiên cảm thấy ngón tay người nọ tựa hồ lại duỗi vào nơi bị tra tấn một đêm kia, Ma Kết kinh hoàng ngồi dậy, trên mặt còn mang lệ mà quay đầu lại: "Anh còn muốn làm sao?" Thanh âm đều run rẩy.

Thiên Yết nhủ mảy: "Em tỉnh rồi?"

"Lấy ngón tay anh ra đi!"

"Anh giúp e lấy những thứ đó ra!" Người nọ vừa nói ngón tay lại tiếp tục động tác.

"Không cần!"

Người nọ tựa hồ tâm tình rất tốt: "Sao vậy, muốn đem thứ kia của ông xã giữ lại bên trong? Em muốn sinh con cho anh ngay ư." Nhưng thật ra có rất nhiều phụ nữ muốn đem dịch thể của hân giữ lại trong cơ thể, bất quá hân không ngu xuẩn như vậy, không áo mưa cũng có thể bắn tinh bên ngoài. Mấy người phụ nữ đó cũng không phải cô nhóc trước mắt này, không dễ dàng làm hân mất đi không chế như vậy.

"Anh... đồ khốn!" Ma Kết vừa tức vừa thẹn, mắt ngấn nước trũng Thiên Yết, vốn đã định hân có nói gì cũng không để ý đến hân, kết quả bị hân làm hồ loạn một trận như thế, hoàn toàn phá vỡ ý định của cô.

Người nọ bỗng nhiên tiến đến bên tai cô khàn khàn nói: "Em ngoan ngoãn để cho anh rửa sạch đi, em xoay đến xoay lui..." Kiên nhẫn của hân vốn không tốt như vậy, hơn nữa đêm nay mới chỉ phát tiết một lần.

Ma Kết lập tức ngậm chặt miệng, quay đầu đi đưa lưng về phía người nọ, cứng ngắc không dám nói thêm câu nữa.

Một phòng yên tĩnh, ngược lại làm cho cô càng thêm nhạy cảm với sự chuyển động của ngón tay người nọ, tựa như mỗi một động tác đều phóng đại gấp trăm lần, cô có thể tinh tường cảm giác được người nọ đụng vào vách tường non nớt của cô...

"Ừm..."

Tựa hồ có chất lỏng ấm áp trong cơ thể chảy ra, thật sự cảm thấy rất thẹn... Mặt Ma Kết nóng đỏ lên, ngón tay người nọ vừa rút khỏi cơ thể cô, cô đã nhanh chóng tách ra ngồi sang đầu bên kia của bồn tắm lớn.

Thiên Yết cũng không tức giận, nhấc chân bước ra khỏi bồn tắm, kéo cái khăn tắm vây quanh hông, tóc cũng không lau, lấy ra khăn tắm in hình ngà voi lúc trước mua cho Ma Kết: "Đứng lên đi."

"Anh đi ra ngoài..." Nửa đầu Ma Kết đều vùi ở trong nước.

"Hừ... Vừa rồi đều đã xem hết, còn muốn nhấn nhó cái gì?"

"..." Ma Kết vừa thẹn vừa tức mặt đỏ lên.

"Đi ra, nếu không anh bế? Hay là em muốn bị anh ôm?"

Ma Kết trừng hân một cái, bắt lực đưa lưng về phía hân đứng lên. Nhưng cô một chút cũng không chống đỡ được, cả người vô cùng đau nhức. Tay Thiên Yết run lên, mở ra khăn tắm, đem toàn thân Ma Kết bao lại. Ma Kết bắt lấy khăn tắm như chạy trốn đẩy cửa ra lại thấy phòng ngủ Thiên Yết, hiện trường mới xảy ra, đồ lót quần áo mỗi thứ một nơi. Cô tìm nửa ngày mới tìm được quần lót, muốn mặc vào nhưng chân đều run lên, phía sau vẫn rất đau.

Thanh âm người nọ ở phía sau vang lên: "Đêm nay em không đi được, ngoan ngoãn ở lại đây đi."

Cô cũng không thèm nhìn, tiếp tục vội vã mặc quần lót, rồi áo lót, rồi lại muốn đi tìm váy, mới phát hiện trang phục đều bị người nọ xé hư. Cô sợ run một chút, người nọ đi lên cướp đi váy trong tay cô, ném lên ghế, rồi đứng trước giường vỗ vỗ chân.

"Tôi... Tôi phải đi về." Cô cũng không phải kẻ ngốc, sao lại cùng người vừa cưỡng bạo cô đồng giường cộng gối?

Người nọ nhú mày: "Em có tin hay không anh lại làm em một lần? Làm đến khi em ngất xỉu?"

"..."

Bạo quân bạo quân bạo quân! Ma Kết dưới đáy lòng mắng hân một vạn lần, đứng bất động.

Người nọ cuối cùng mất kiên nhẫn, tiến lên lấy ôm cô ném lên giường, cởi bỏ khăn tắm, đắp chăn, rồi mới tắt đèn, cũng chui vào ổ chăn.

Ma Kết vừa mới nhích qua bên kia một chút, đã bị người nọ vươn tay kéo lại, lưng cô dính sát vào ngực người nọ. Cô vừa định kháng nghị, người nọ lại không kiên nhẫn nói: "Đã một vài giờ rồi, mau ngủ đi!"

Tuy rằng Ma Kết cảnh giác trong lòng, nhưng đêm nay quả thật quá mệt mỏi, nhắm mắt lại rất nhanh đã chìm vào giấc ngủ.

Sáng ngày thứ hai khi thức dậy, lại vẫn duy trì tư thế tối qua. Chẳng qua đầu người nọ vùi vào cổ cô, tựa như đang hôn cổ cô.

Ma Kết mở to hai mắt thanh tỉnh trong chốc lát, suy nghĩ về những chuyện xảy ra tối qua, trong lòng lộn xộn cả lên.

Cô nghĩ hân là người tốt, cô cho rằng bọn họ là bạn, kết quả hóa ra là cô dẫn sói vào nhà! Không nghĩ tới người nọ lại ôm loại ý nghĩ này đối với mình... Không, có lẽ người nọ chỉ đơn thuần muốn làm cô mà thôi, nếu không sao lại chưa xác định quan hệ đã trực tiếp cưỡng bạo cô... Sớm biết vậy... Sớm

biết vậy nên nghe Sur Từ khuyên...

Bỗng nhiên âm áp phía sau biến mất, người nọ xốc chân xuống giường. Cô vội vàng nhắm mắt lại, nghe thấy người nọ giống như đi ra cửa, một lát sau lại đi vào. Tiếng bước chân ngừng ở trước mặt cô.

"Dậy ăn cháo."

Cô không tỉnh nguyện mà mở to mắt, hạ quyết tâm mặc kệ người nọ nói gì đều hờ hững.

"Muốn giả ngu với anh đúng không."

Người nọ cầm chén đặt lên tủ đầu giường, kéo cô ngồi dậy, múc một muỗng cháo, thổi thổi rồi mới đưa đến trước mặt cô.

Không để ý tới.

Người nọ lại đến gần môi cô.

Vẫn không để ý tới.

Thiên Yết lập tức ăn một ngụm cháo, nắm cầm cô muốn hôn lên. Ma Kết vội vàng nói: "Tôi ăn, tôi ăn." Bưng chén lên ngoan ngoãn ăn sạch sẽ.

Người nọ giống như gặp được thời cơ, ngồi xuống mép giường: "Đừng giận, được không?"

Cô lắc lắc đầu.

Chuyện này không thể nói tha thứ dễ dàng như vậy được.

Người nọ nhủ thầm: "Em không tiếp điện thoại của anh, để anh leo cây, còn đi loại nơi đó kiểm bặt tình..."

"Tôi không có đi kiểm bặt tình."

"Hừ... Anh gặp chuyện như vậy thì tức giận không nhịn được..."

Tức giận nhịn không được là có thể tùy tiện cường bạo cô sao? Hẳn xem cô là cái gì? Ma Kết không muốn nói thêm nữa: "Quần áo của tôi đâu?"

Thiên Yết đứng lên đem quần áo đưa cho cô. Bộ quần áo kia đã nhờ vú Trương khâu lại nút, miễn cưỡng mặc được.

Ma Kết mặc xong, ra cửa muốn gọi taxi lại bị người nọ nhủ thầm nhét vào Chevrolet. Lúc xuống xe lại cứng rắn đưa đi động cho cô. Cô nghĩ muốn ném vào thùng rác, do dự nửa ngày, vẫn là thôi.

Đây là lần đầu tiên cô đi trễ, tiết một tiết hai đều bỏ lỡ. Khi tiết học cuối cùng buổi sáng kết thúc thì Sur Từ xuất hiện ở cửa, lật qua lật lại mặt cô nhìn xem, lại nâng tay cô lên xem, mới hết hồn hỏi han: "Cậu... Tôi hôm qua cô không có việc gì chứ? Hẳn có làm gì cậu không?"

"... Không có."

"Tôi sợ tới mức thiếu chút nữa gọi điện thoại cho ba cô, bắt quá loại chuyện này vẫn là đừng cho ông ấy biết..." Chẳng lẽ muốn hẳn nói cho chú Tân, đứa con riêng của trùm xã hội đen chứ ghét có ý với con chú, còn bắt cóc cô ấy?"

"Cám ơn."

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Ma Kết cúi thấp đầu, lông mi thật dài che đi ánh mắt, Sur Từ mơ mơ hồ hồ cảm thấy Ma Kết có một loại mỹ cảm u buồn, hẳn nhịn không được lại nhiều chuyện: "Thật sự không làm gì cậu chứ? Tôi thấy hẳn tức giận như vậy..."

Ma Kết lắc đầu: "Sau này tôi sẽ không lui tới với hẳn nữa, cậu yên tâm đi."

"Ha?... Không phải hẳn muốn theo đuổi cậu sao?"

"Loại chuyện này sao tôi có thể đồng ý." Vốn cô còn muốn giải thích một chút có lẽ còn có thể tiếp tục làm bạn, nhưng xem ra bây giờ là không thể nữa

rồi... Lúc trước người nọ nói cái gì cô cũng có thể theo, chỉ có lần này, vô luận thế nào cũng không được... Người nọ còn tổn thương cô, cường bạo cô, có lần đầu tiên, sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba... Bây giờ thật sự ngay cả bạn cũng không làm nổi nữa.

Tại sao lại đến nước này...

Có lẽ... Bọn họ là người ở hai thế giới khác nhau, vốn không nên cùng xuất hiện.

Ai vượt qua ranh giới, sẽ bị thương.

"Oh... Được rồi..." Sư Tử nhìn về mặt cô đơn của Ma Kết cũng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, cũng không tiện an ủi, chỉ có thể yên lặng cùng cô đi ăn cơm trưa. Cơm nước xong quay về ký túc xá nghỉ ngơi trong chốc lát, buổi chiều lại đi học.

Ma Kết biểu hiện rất bình thường, cứ thế làm Sư Tử tuy rằng hoài nghi đã xảy ra chuyện lớn cũng đoán không ra.

Tâm tư Ma Kết, hẳn có lúc nào biết được đâu.

Di động người nọ đưa ban ngày đều im lặng, Ma Kết đã cảm thấy khá bình tĩnh, có lẽ ngày mai tìm một cơ hội đem di động trả lại cho hắn, giữa bọn họ nên kết thúc đi. Mỗi lần trong óc hiện lên cái từ "kết thúc" này, Ma Kết lại cảm thấy trong lòng một trận đau đớn không hiểu. Đã bị người nọ đối đãi như vậy, cô vẫn còn hoài niệm những ngày an bình bọn họ đã cùng nhau trải qua. Cô không rõ, tại sao người nọ lại muốn phá vỡ nó.

Buổi tối tự học, Ma Kết ở trong phòng ngủ đọc sách, ba người còn lại tụ tập cùng một chỗ xem phim truyền hình. Bỗng nhiên túi áo Ma Kết rung lên, thì ra là người nọ gọi đến.

Ma Kết do dự một chút, chính di động thành yên tĩnh rồi tiếp tục đọc sách. Như dự đoán di động búng bình chớp tắt hơn mười lần. Ma Kết vừa muốn tắt máy, lại muốn nhân cơ hội này cùng người nọ nói rõ ràng liền đứng dậy đến ban công nghe. Đi đến ban công vừa nhìn ra phía ngoài, người nọ lại đang đứng đó dựa vào xe hơi, tay phải kẹp thuốc lá, ánh lửa ở trong bóng đêm chớp tắt chớp tắt.

"Alo..."

"Uh." Người nọ lạ thay lại không tức giận.

Hai bên đều lặng yên trong chốc lát, Ma Kết mới cố lấy dũng khí nói: "Sau này chúng ta đừng gặp nhau nữa."

"Em lặp lại lần nữa xem." Thanh âm người nọ lạnh lùng truyền đến, Ma Kết gần như có thể tưởng tượng được dáng vẻ người nọ đè nén phần nộ. Nếu là đối diện với người nọ, chỉ sợ cô sẽ không nói nên lời.

"Tôi nói, sau này chúng ta không cần gặp nhau nữa."

"Vì tôi hôm đó?"

"Coi như vậy đi..."

Đầu kia di động nhân tựa hồ hít sâu vài cái: "Được, chuyện này là tôi không đúng. Vấn đề là trong đầu em rốt cuộc nghĩ cái gì? Tôi con mẹ nó đối với em lâu như thế... Em thì một chút cảm giác cũng không có? Mẹ nó tôi nhẫn nhịn và thế nào em có biết không? Nhẹ nhàng nói vài câu là kết thúc à?"

"... Người nọ... Xem như là đang thô lộ sao? Nhưng mà... Nhưng mà..."

"Anh... Anh thích tôi, tại sao không tôn trọng ý muốn của tôi, lại làm ra cái loại chuyện đó với tôi?"

"Hừ... Đó là do tôi không đúng, tôi không nên tức giận đến ép em làm chuyện đó. Vậy còn em? Không nghe điện thoại để tôi chờ tính cái gì? Cho dù em không thích tôi, vậy trực tiếp từ chối tôi là được rồi."

"Anh... anh không cần lãng tránh sang truyện khác, hai truyện này không liên quan đến nhau."

"Được! Vậy hiện tại tôi hỏi em, muốn quen với tôi hay không?"

"... Tôi... Tôi không biết..."

"Không biết?" Người nọ giễu cợt cười một tiếng: "Có cái gì mà không biết? Thích cùng tôi ở một chỗ, hay không thích cùng tôi ở một chỗ, em đều không biết sao?"

"... Tôi... Tôi thích cùng anh ở một chỗ... Nhưng không có nghĩa là tôi muốn quen anh... Tôi... Tôi..." Ma Kết nói xong câu đó mặt đã đỏ thành một mảnh. Quen nhau?... Ý tứ hàm xúc chính là phải làm loại "chuyện đó" chứ gì?

"Hừ... Con mẹ nó em thật là..." Người nọ tựa hồ thực buồn bực mà đi tới đi lui dưới lầu, "Em xuống đây, theo tôi về."

"Không!" Hắn lại muốn làm cái gì!

"Em có tin tôi lên tìm em hay không?"

"Cho dù anh đi lên cũng vậy, cùng lắm thì làm lớn chuyện, bị ba tôi biết sau này cảm chúng ta gặp nhau."

"Em!..."

Đây gần như là lần đầu tiên cô làm cho Thiên Yết tức giận như thế, người nọ "bụp" một cái cúp điện thoại. Cô có chút lo lắng người nọ thực sự sẽ đi lên, ở ban công nhìn trong chốc lát, người nọ chỉ là ngồi vào ghế lái, nhưng không có khởi động xe.

Ma Kết nhìn trong chốc lát, mới yên tâm trở về phòng ngủ, bọn Bạch Dương còn đang xem phim thực hăng say, Ma Kết liền nhớ lại lúc im lặng cùng hắn xem tin tức tài chính kinh tế. Tại sao... Nhìn đến cái gì cũng đều nhớ tới hắn...

Người nọ cũng không gọi điện thoại lại.

Cô cảm thấy người nọ hẳn là rất tức giận, đã không muốn để ý tới cô.

Có lẽ như vậy cũng tốt... Cô còn tưởng rằng, cắt đứt quan hệ với người nọ sẽ thực khó khăn...

Nhưng là, tại sao cảm giác đè ép trong tim một chút cũng không giảm bớt...

Ma Kết lẩn qua lộn lại không ngủ được, nửa đêm đứng lên đi tiểu đêm, đi qua ban công mà xui quýt khiến thế nào mà nhìn ra bên ngoài, xe người nọ vẫn còn đậu ở đó! Người nọ hình như ngồi trong xe hút thuốc, tay trái để bên ngoài, ánh lửa tàn thuốc ở trong bóng đêm tối đen phá lệ bắt mắt.

Đã khuya rồi mà hắn còn đang làm gì! Ma Kết lập tức bị dọa, vội vàng trở về phòng ngủ, trong bóng đêm mờ nửa ngày tìm được điện thoại người nọ đưa, tay cô chút phát run mà ấn số.

"Alo." Âm thanh người nọ rất là khó chịu.

"Anh... Anh còn ở dưới đó làm gì, không mau về đi!"

"Em không xuống dưới lại không cho phép tôi đi lên, tôi chỉ có thể đợi ở chỗ này."

"Anh mau trở về đi... Buổi tối bên ngoài rất lạnh..." Đều dưới 0 độ... Mặc dù tức giận nhưng nhìn đến người nọ tự thương tổn hắn như vậy, trong lòng Ma Kết thủy chung vẫn khó chịu khổ sở.

"Đáp ứng ngày mai đến chỗ tôi, tôi sẽ đi."

Lại uy hiếp cô!

"... Tôi không thể... Anh... Anh mà cứ như thế, tôi thật sự không có cách nào để làm bạn với anh..."

"Tôi vốn không nghĩ sẽ làm bạn với em."

"..."

"Anh muốn em làm bạn gái của anh." ($\geq \nabla \leq$)/

Bạn đang đọc truyện [*Ma Kết- Thiên Yết*] *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

Mặc dù lúc trước Ma Kết đã có chuẩn bị tâm lý, cũng đã được Sur Tử ám chỉ qua "Có lẽ Thiên Yết thích cô" vẫn bị chấn động, mặt lập tức nở hồng. Không nghĩ tới người nọ lại nói trắng ra như thế. Lúc trước người nọ là nhẹ nhàng mà nói "Muốn quen nhau"... Đây... đây xem như là chính thức tỏ tình rồi còn gì... trái tim Ma Kết đập bịch bịch, trong đầu giống như bị đốt khét thành một mảnh, ngay cả nói cũng không nói được. Kỳ diệu là chẳng biết tại sao mình lại dâng lên một chút cảm giác ngọt ngào, thật giống như thời điểm đi nhà trẻ được một bé gái đáng yêu cùng lớp nắm tay, cả người đều nhuyền đến tê dại.

Cô choáng váng sau một lúc lâu mới nói: "Anh... Anh nói bậy cái gì..."

Người nọ chỉ hừ một tiếng, cũng không nói tiếp.

Cô do dự một lúc lâu sau mới nói thêm: "Tôi... tôi..."

Người nọ giấu cợt cười một tiếng: "Em làm sao?"

"..."

"Chuyện hôm đó là tôi không đúng. Nhưng em phải nhớ, suy nghĩ kĩ càng, muốn cùng tôi ở một chỗ hay không, không được chưa nghĩ gì thì lấy cớ từ chối tôi. Hiểu chưa?"

"Tôi... Tôi biết rồi... Anh đi về trước đi, đã muộn rồi..."

"Được rồi." Không ngờ người nọ lại đồng ý.

Người nọ cúp điện thoại. Ma Kết nhìn xe sáng đèn lên khỏi động máy chạy ngoài. Nhiệt độ trên mặt cô cũng không hạ xuống, cô ở ban công hóng gió một lát đợi hơi chút thanh tỉnh mới trở về phòng ngủ.

Trước kia cô bị rất nhiều nam sinh tỏ tình qua, nhưng kỳ thật cô cũng không biết nó có ý nghĩa gì. Cô chỉ cư xử theo lời cha dạy: "Con còn nhỏ, đừng nghĩ tới loại chuyện này." Những thư tình hao hết tâm tư viết ra kia cô một tờ cũng không có đọc qua. Hôm nay bị cái người luôn ngang ngược bá đạo lại còn cướp đi lần đầu tiên của cô tỏ tình, cảm giác khác nhau rất lớn, cơ hồ làm cả người cô đều rung động, cô cảm thấy mình không phải đang đứng trên mặt đất nữa mà là phiêu du ở không trung.

Nhưng mà ngay cả như vậy, có một việc cô rất rõ ràng: cô cùng người nọ vô luận thế nào cũng không có tương lai. Cho dù có một ngày hắc đạo bạch đạo hợp tác làm ăn, cha cũng sẽ tuyệt đối không cho phép — cha ngay cả yêu sớm cũng đề phòng cẩn thận, sao có thể cho phép cô có hành vi vượt quá như vậy. Vẫn là... Tiếp tục ngắm làm bạn đi... (=.,=)

Lần tới khi người nọ gọi điện thoại thì cứ nói như vậy đi... Chỉ là, không biết người nọ có thể đáp ứng tiếp tục làm bạn hay không... Tiếp tục cùng hân lâm bạn, có phải là đang ôm bom hẹn giờ hay không? Cô cũng không còn sức mà nghĩ nữa.

Nhưng mà... lại không kiềm chế được cảm giác, vui vẻ trong lòng cuộn cuộn không ngừng nảy lên. Nhớ tới trước kia khi người nọ đụng vào cô, nắm tay cô, giờ phút này bàn tay không hiểu sao mà nóng lên, giống như mới bị người nọ nắm trong lòng bàn tay.

Buổi tối thứ sáu có xe tới đón Ma Kết, nói là có người mời cha ăn cơm thuận tiện đón cô cùng đi. Bữa tiệc được đặt tại một nhà hàng cao cấp nổi tiếng, trang hoàng xanh vàng rực rỡ không cần phải nói, ở cửa có nhân viên chuyên nghiệp dẫn đường, giữa đại sảnh còn có bàn đánh bóng bàn, trên cao còn có người diễn tấu Piano.

Song phương ngồi xuống thì bắt đầu hân huyên. Ông chủ kia Ma Kết không biết nên chỉ im lặng mà ngồi, có bị hỏi đến thì đơn giản đáp đôi lời, dần dần mà cảm thấy có chút nhàm chán. Người chơi Piano kỹ thuật rất bình thường, chơi không có cảm xúc thì thôi đi lại còn đàn sai mấy chỗ, Ma Kết cảm thấy mùa hè này mình hoàn toàn có thể đến thay thế. Trong lúc vô tình ánh mắt của cô xuyên qua nhạc công lại nhìn thấy Thiên Yết.

Người nọ ngồi cách bọn cô rất xa, gần như chéo góc. Hơn nữa người nọ hôm nay mang trang phục chính thức, tây trang cà-vạt, vai rộng hiển ngang, khí chất cả người lập tức thay đổi. Trước kia thì thực lãnh đạm, hôm nay mang loại trang phục này có thu lại một chút, nhưng có cảm giác sang trọng và trang nghiêm hơn.

Ma Kết nhìn đến hoàn toàn ngây dại, đến khi cha gọi cô mới hồi phục lại tinh thần, đáp vài câu lại nhấp nhóm không yên mà liếc về phía kia.

Ngồi bên cạnh người nọ là một người con gái, tuổi thoát nhìn không lớn lắm nhưng cách ăn mặc rất thành thực. Mái tóc quần búi cao trên đỉnh đầu, mang váy dài màu đỏ, trên cổ là một chuỗi kim cương dưới ánh đèn long lánh vô cùng. Kim Đồng Ngọc Nữ, tôn nhau sinh huy*, Ma Kết cảm thấy mọi người chung quanh thỉnh thoảng lại liếc qua bọn họ.

* tôn nhau sinh huy: hai bạn cùng đẹp, tôn nhau lên sáng chói +.+

Không biết ai nói câu gì đó người nọ ảm đạm cười, người con gái bên cạnh kia lại cười đến run rẩy cả người, tay cũng nhân cơ hội khoát lên tay Thiên Yết.

Ma Kết lập tức cảm thấy móng tay đỏ chót của cô gái kia đặc biệt chói mắt, người nọ cũng không có tránh ra, để yên cho cô ta đặt tay.

Ma Kết vẫn không ngừng liếc nhìn phía đó, ngay cả cơm cũng không ăn được.

Những người ở bàn kia cuối cùng cũng đứng lên, Ma Kết mới nhìn rõ, thì ra còn có mặt một nam một nữ khác, bất quá đã có chút tuổi. Cô gái ngồi cạnh Thiên Yết vươn một tay khoát lên vai Thiên Yết, mềm mại không xương mà dãn lên, giống như thực thân mật, lại còn thì thầm bên tai hân huyên gì đó, ánh mắt nửa mở bán mị, vô hạn phong tình. Thần sắc người nọ không thay đổi, tựa hồ không có nửa điểm không vui, cũng không có đẩy cô ta ra.

Một hàng bốn người vừa nói vừa chậm rãi đi ra ngoài.

Ma Kết hoàn toàn không còn cảm giác ngon miệng, để đĩa xuống nhìn chăm chú phần đồ ăn còn lại mà sững sờ.

Cô cảm thấy trong lòng rất khó chịu, rất hoảng.

Trước giờ chưa từng bắt gặp người nọ thân cận với ai khác như thế. Hôm nay thấy được, dạ dày lại như bài son đào hải mà bốc lên. Theo cô biết, người nọ không có chị em ruột gì, vậy kia chỉ có thể là...

Cô bỗng nhiên không còn dũng khí nghĩ tiếp.

Chuyện này có nghĩa là gì? Nói cái gì mà sẽ đối tốt với cô, muốn cùng cô ở một chỗ, muốn cô làm bạn gái, quay đầu thì cùng thiên kim tiểu thư nhà giàu anh anh em em. Rõ ràng là nam nữ thụ thụ bất thân, người nọ lại một chút phản ứng đều không có, chẳng lẽ kỳ thật lúc trước thường xuyên như vậy? Chẳng lẽ người nọ một bên muốn mình, một bên lại muốn cùng phụ nữ khác dây dưa không rõ... Vậy cô rốt cuộc là cái gì? Lúc trước người nọ cũng bởi vì cô cùng đàn ông tán tỉnh mà nổi giận, không màng đến ý nghĩ của cô thì cường bạo cô, hiện tại nghĩ lại quả thực là buồn cười tới cực điểm — người nọ có lập trường gì để làm như vậy đâu? Hắn có lẽ chỉ muốn tìm cái cớ làm cô thôi!...

Ma Kết cảm thấy nước mắt mình đều sắp chảy xuống. Minh hoàn toàn tựa như kẻ ngốc bị người nọ đùa bỡn trong tay, mất công cô còn vì người nọ thổ lộ mà suy nghĩ trong lòng thật lâu, hoàn toàn là dư thừa mà...

Tại sao lại có người như vậy? Tiếp cận cô lại đùa bỡn cô rất thú vị sao?

Nhìn thấy cha đứng dậy bắt tay với ông chủ kia, hình như là nói cái gì đó thật vui vẻ, bữa tiệc đã muốn chấm dứt. Ma Kết cũng vội vàng đứng lên.

"Tiểu Kết không thích đồ ăn nơi này sao? Hôm nay nhìn con cũng chưa ăn gì nhiều?" Người nọ hiền lành mà cười nói.

"Không phải không phải, là bởi vì trước khi đến đây con đã ăn vài thứ, cho nên vẫn còn hơi no. Cảm ơn chú đã chiêu đãi." Ma Kết cung kính mà đáp, Tần cha vừa lòng mà gật gù đầu.

Đi ra khách sạn bị gió lạnh thổi qua, Ma Kết rốt cuộc nhìn không được rót nước mắt, coi như bị gió thổi xuống đi. Cô một bên đi ra xe, một bên quay đầu dùng tay áo lau lau mắt.

Nhìn đèn đường ngoài cửa xe nhanh chóng xẹt qua, cùng hình ảnh phản chiếu ánh mắt hồng hồng trên kính xe của mình, Ma Kết cảm thấy mình chưa bao giờ khổ sở như thế. Ngay cả trong miệng cũng đắng.

Người nọ ở trong lòng cô lúc nào thì trở nên quan trọng như thế?

Nếu sau này thật sự chỉ có thể làm bạn, cô có thể chịu đựng người nọ cùng phụ nữ khác không coi ai ra gì mà anh anh em em sao?

Hôm nay cô biết rồi, chuyện đó là không được... Cô thật sự chịu không nổi...

Ma Kết cảm thấy trái tim mình vô cùng đau đớn, ngay cả thở cũng khó khăn. Cô muốn ngày mai đi tìm người nọ, đem di động trả lại cho người nọ, rồi cùng người nọ cắt đứt liên quan... Coi như đây là một con ác mộng thống khổ hạnh phúc...

Ma Kết lần đầu tiên tự đi taxi tới nhà người ta, trước kia đều là người nọ chở cô đi, thậm chí cô còn có chút không nhớ được địa chỉ, cô chỉ nhớ tên tiểu khu may là lái xe taxi tìm được.

Ma Kết đến trước cửa nhà người nọ, lại có chút do dự, cô lo lắng mở cửa vào thì gặp được người nọ đang ở cùng phụ nữ, không biết tại sao cô cảm thấy như vậy sẽ thực xấu hổ. Cô ở ngoài cửa nắm chặt di động trong túi, nắm đến vỏ kim loại bên ngoài cũng nóng lên, tay thấm mồ hôi có chút trơn.

Cuối cùng cô có lấy dũng khí, vừa muốn gõ cửa thì cánh cửa mở ra từ bên trong, bà vú đi ra: "Cô học sinh, thi ra là cô nha! Đứng ở bên ngoài làm gì, mau vào đi!"

Vú Trương vừa kéo cô vừa nói: "Thiếu gia tối hôm qua đi ra ngoài, bây giờ còn chưa trở về, cô ngồi ở sofa đợi lát đi, vú đi lấy cho cô chén trà."

Ma Kết còn không kịp nói không cần, vú Trương đã vào phòng bếp.

Tựa như cô thật vất vả có lấy dũng khí chém ra một quyền, đối phương lại đột nhiên biến mất, nắm tay đánh vào trong không khí. Ma Kết không biết tại sao bỗng nhiên rất muốn rời đi.

Người nọ tối hôm qua không về nhà, chắc là cùng cô gái kia tìm nơi nào để "thích" đi. Minh lại còn muốn ở trong này ngây ngốc mà chờ chỉ vì muốn đem di động trả lại cho hắn. Ma Kết cảm thấy mình tựa như oán phụ chờ tượng phu bên ngoài tìm hoan trở về.

Vú Trương làm cho cô một bình trà ngon rồi đi ra ngoài mua thức ăn. Cô đứng ngồi không yên một hồi lâu quyết định đem di động để lại rồi đi, nam nhân kia thông minh như vậy nhất định hiểu được ý tứ muốn cắt đứt của mình đi.

Ma Kết mới vừa đứng lên, từ trong túi lấy ra điện thoại đặt lên bàn trà, chợt nghe "két" một tiếng, người nọ đẩy cửa vào.

Keo xít tóc người nọ bôi tựa hồ đã mất tác dụng, tóc lười nhác mà rũ xuống trên trán. Âu phục tuy rằng coi như nghiêm chỉnh, nhưng lại phát ra một loại hương vị hỗn hợp nước hoa cùng khói thuốc, nồng đậm đến ngọt ngào. Cả người thoát nhìn vừa khó chịu lại có chút mệt mỏi.

Người nọ ngẩng đầu thấy Ma Kết, một tay chống tường, cười gầy hỏi: "Sao rồi? Đã nghĩ xong?"

Nói rồi đi về phía Ma Kết, Ma Kết cảm thấy người nọ sắp tới đây cô cố lấy dũng khí chia chia đi động trên bàn: "Tôi... tôi là tôi đem cái này trả lại cho anh..."

Người nọ lập tức dừng bước: "Có ý gì?"

"Chúng ta... Sau này không cần gặp lại."

Người nọ nhắm mắt hít sâu một hơi, mới chậm rãi nói: "Nói đi, lần này lại vì cái gì."

Ma Kết biết người nọ đang nén giận, nhưng này lần rõ ràng là hẳn không đúng: "Vì cái gì tự anh nên biết... Tôi đi đây." Cô nói rồi vội vã vòng qua Thiên Yết muốn ra cửa, cô có chút sợ hãi người này giận lên sẽ lại làm ra chuyện gì đó. Có lẽ... Đem đi động gửi qua bưu điện cho hẳn mới tương đối chính xác...

Tay Ma Kết mới vừa tiếp xúc đến cánh cửa đã bị người nọ chế trụ thất lưng xoay ngược lại, cả người bị đặt trên ván cửa. Cô sợ hãi lập tức giãy giụa: "Anh buông tôi ra!"

Thiên Yết bắt chéo hai tay cô sau lưng, hẳn đặt một tay trên cửa, tay kia thì hung hăng đập cánh cửa một quyền, âm thanh phần nộ tới cực điểm ngược lại trầm thấp hơn, gần từng tiếng: "Mẹ nó, em nói cho rõ ràng, lần này là vì cái gì."

Ma Kết vừa đau lại ủy khuất, trong mắt cũng phủ một tầng sương mù: "Anh... Anh còn hỏi tôi tại sao... Ngày hôm qua anh đi với ai, tự anh biết... Đừng tưởng rằng tôi khờ thì khi dễ tôi..."

"Ngày hôm qua tôi đi với ai?"

Nước mắt Ma Kết rót cuộc nhìn không được chảy xuống: "Cùng một cô gái! Anh một bên ở bên ngoài cùng phụ nữ anh em em, một bên lại nói những lời này với tôi, anh... Anh như vậy thì tính làm sao..." Ma Kết rót cuộc nói không được, nước mắt không thể khống chế trào ra. Tiếp theo lại bị mạnh mẽ hôn lên. Cô cố ý vịn vẹo cũng vô dụng, bị người nọ gắt gao đặt trên ván cửa, trần trọc hôn môi, mút đến môi Ma Kết đều sưng lên.

"Đồ khốn! Anh còn làm loại chuyện này với tôi! Anh buông tôi ra!" Ma Kết không có trật tự gì mà quyền đâm cước đá.

"Thôi nào, không có gì..." Người nọ đưa tay lau khô nước mắt trên mặt cô, "Là cô ta."

Ma Kết kinh ngạc mà mở to hai mắt nhìn: "Cô ta?"

"Chính là em gái cùng cha khác mẹ của anh. Ngày hôm qua là ba anh mở tiệc cùng mẹ kế ăn bữa cơm. Nếu không phải ba của anh an bài, ai mẹ nó mà đi. Vừa nhìn đã giận."

"..." Ý thức được mình giống như đã làm trò cười, mặt Ma Kết lập tức phát sốt, xấu hổ đến không muốn ngẩng đầu lên.

Người nọ lại như tâm tình rất tốt, buông lỏng ra hai tay bắt chéo sau lưng cô, nhưng vẫn đem cô hạn chế giữa cánh cửa và hẳn, vươn ngón tay vuốt ve gương mặt còn ẩm ướt của Ma Kết: "Đang ghen sao?"

"Không... Không có..."

"Giọng điệu vừa rồi của em, giống như là chỉ trích anh đi ăn vụng."

Bạn đang đọc truyện [*Ma Kết- Thiên Yết*] *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

"... Anh đừng nói bậy... Tôi chỉ là nghĩ đến anh một bên tỏ tình với tôi một bên lại đi theo cô gái khác thật không rõ ràng.....tôi đương nhiên muốn tức giận..." Ma Kết ấp úng nói.

Thiên Yết kéo lên khóe môi cười cười, biết tình nhân nhà mình da mặt mỏng, nếu còn so đo nữa chắc chắn sẽ làm cô tức giận, cũng không tiếp tục nữa mà nói: "Đêm nay ngủ lại đây đi."

Ma Kết lập tức lại bị dọa: "A... Không được... Tôi phải về..." Lần trước bị người nọ cường bạo còn ôm bóng ma chưa mất, cô mới không tự mình nhảy vào miệng hổ đâu.

Thiên Yết lập tức nhui mày: "Em làm gì sợ anh như vậy? Đêm nay anh hứa sẽ không chạm vào em, như vậy được rồi chứ gì?!"

"A..."

Ma Kết còn đang vắt hết óc nghĩ lý do cực tuyệt, người kia đã mắt nhắm nại mà túm cô lên lầu.

Thấy giường lớn giữa phòng kia làm Ma Kết khản trương mặt mũi trắng bệch, vội vàng muốn tránh thoát khỏi tay người nọ. Chuyện ngày đó thật không có lưu lại ấn tượng gì tốt.

Thiên Yết cũng nói lỏng tay để cô đi: "Anh đi tắm rửa một cái, em cứ tự nhiên. Máy tính trên bàn không có mật mã, muốn xuống nhà xem TV cũng được."

Thiên Yết vừa nói vừa bắt đầu tháo nút âu phục, sau đó là quần tây, somi trắng đều cởi ra ném xuống chân, lộ ra dáng người tinh kiện hoàn mỹ, giống như tượng điêu khắc cẩm thạch cổ điển.

Mặt Ma Kết bỗng nhiên nóng lên, tim cũng đập nhanh hơn, dường như không dám nhìn, lập tức không đoái hoài gì chạy đi mở ra máy vi tính. Khởi động, nhìn ảnh ngược trên màn hình đen người nọ đẩy cửa phòng tắm đi vào, cô mới thoáng bình tĩnh trở lại.

Nháo một trận khô hạn lớn như thế, kế hoạch nguyên bản muốn cắt đứt quan hệ với người nọ của Ma Kết đều đã chết từ trong trứng nước. Thật vất vả mới khôi phục được quan hệ hòa hợp như thế, cô chỉ muốn có thể duy trì như vậy lâu thêm một chút...

Tùy ý lướt web trong chốc lát, di động của người nọ vang lên nhiều lần, hơi có chút cảm giác "nhất lí vạn ky". Cô có chút ngạc nhiên, bình thường người nọ đều bận rộn như thế sao.

*nhất lí vạn ky: một dặm ngàn ngựa = điện thoại dồn dập

Thiên Yết rất nhanh đã thần thanh khí爽 đi ra, một bên lau tóc đi tới.

"Điện thoại vang lên rất nhiều lần." Ma Kết nói.

Phía sau một trận loạt xoạt, rồi mới chợt nghe người nọ có chút khó chịu mà nói: "Sao?... Ừ... Tôi sẽ gọi người đi xử lý. Có việc gửi tin nhắn hoặc bưu kiện, không có việc gì gấp thì đừng gọi điện thoại cho tôi... Được."

"Anh... hôm nay anh bề bộn nhiều việc sao?" Ma Kết chuyển lại nhìn Thiên Yết.

"Không có chuyện gì lớn." Thiên Yết ném điện thoại qua một bên, cầm lấy khăn tắm lau tóc, "Buổi chiều muốn đi đâu chơi?"

Ma Kết cảm thấy bộ dáng người nọ thật sự không giống như không có việc gì: "... Anh nếu vội vậy tôi về trước..."

Người nọ không kiên nhẫn cắt lời: "Anh hỏi em buổi chiều muốn đi đâu."

"..." Quả nhiên cùng người nọ lý luận vĩnh viễn là vô dụng, "Tôi muốn đi nhà sách mua một chút sách tham khảo..."

"Hừ... Em vạn năm đứng nhất còn đọc sách tham khảo làm gì?"

"VẬY... VẬY anh muốn đi đâu..."

"Đi nhà sách thì đi nhà sách."

Rõ ràng không muốn, lại... Người này thật sự là...

Hai người ở nhà ngồi tới trưa, giữa trưa ăn một chút cơm, buổi chiều thay quần áo liền đi ra ngoài. Thiên Yết mặc một cái áo gió Nike màu đen, hần vón là người cao vai rộng, mặc vào áo gió này nhìn từ phía sau quả thực đẹp trai tới cực điểm, Ma Kết ngây ngẩn nhìn

Người nọ tựa hồ biết cô suy nghĩ cái gì, búng trán cô một cái: "Thế nào? Dáng người anh rất đẹp phải không!"

"..."

Thiên Yết dẫn cô tới một nhà sách lớn nhất trong thành phố, Ma Kết chọn sách tham khảo, Thiên Yết thì ở một bên tùy tiện xem một chút tạp chí tài chính. Ma Kết chọn mấy quyển, do dự một chút, thấp giọng hỏi: "Anh có muốn... chọn mấy quyển hay không?"

Gặp người nọ giống nghe được cái gì vớ vẩn tà tà liếc mắt một cái, một câu cũng không đáp, Ma Kết biết mình lại ngớ ngẩn: "Biết rồi... VẬY... VẬY anh muốn mua "tuần san tài chính" này sao?"

"Ừ."

Ma Kết cuối cùng nhin không được nói: "Nếu anh hứng thú với những thứ này, thi đại học có thể chọn ngành tài chính, anh của tôi cũng..."

Người nọ giễu cợt một tiếng: "Kinh doanh không phải học là được, cùng tính cách cư xử cũng có quan hệ. Em xem các ông chủ lớn hiện tại có bao nhiêu người là xuất thân học tài chính? Máy người học tài chính đều đang làm công cho họ."

"A..." Ma Kết theo bản năng muốn phản bác nhưng nghĩ lại mấy câu nói đó thực có lý, cha đúng là lập nghiệp từ buôn bán vật liệu xây dựng, cha Sư Tử trước kia là người chạy tiêu thụ, quả thật không hiểu cái gì là "Tài chính", có thể làm ăn lớn như hiện tại, hoàn toàn dựa vào chịu khổ cùng tích lũy kinh nghiệm. Không nghĩ tới người nọ tuổi còn trẻ lại nói được như thế... Ma Kết cảm thấy mình càng hiểu Thiên Yết thêm một chút, thì càng cảm thấy còn có rất nhiều chỗ chưa hiểu hết.

Người nọ lại cùng cô đi dạo một lát quây Vãn, Sư, Triết Ma Kết ngạc nhiên phát hiện người nọ đối với những cuốn này đều có đọc lướt qua, đối với rất nhiều tác giả cùng bộ sách quan trọng đều có thể cho vài câu bình luận, Ma Kết gần như bội phục sát đất, người nọ ở trong mắt của cô hiện tại chính là hai chữ: Toàn năng.

"... Anh thật là lợi hại... Cái gì cũng biết..." Ma Kết vừa cầm sách đưa cho nhân viên thu ngân vừa nói.

Người nọ lấy ra thẻ tín dụng, cứng rắn nhét thẻ của cô lại: "Hừ, ai kêu hiện tại ấn tượng của em đối với anh giảm xuống, bằng không anh cũng lười dùng loại thủ đoạn này."

Nhân viên thu ngân cười liếc lại đây một cái, Ma Kết lập tức lại đỏ mặt, nhẹ nhàng đựng Thiên Yết một chút: "Anh nói cái gì vậy..."

Người nọ không biết kiêng dè cầm gói to kéo tay cô bước đi. Ma Kết ra sức giãy giụa nửa ngày vẫn bị nắm chặt đến khi lên xe mới được buông ra, làm Ma Kết dọc đường đi đều cúi thấp đầu, xấu hổ không nói một lời.

Buổi chiều ăn cơm, Ma Kết gọi điện thoại về nhà nói dối là cùng bạn chơi bên ngoài, buổi tối không về nhà. Ma Kết tắm rửa xong đi ra, Thiên Yết đang dựa vào giường chán đến chết mà trở mình, vỗ vỗ giường ý bảo cô lại đây. Ma Kết có chút do dự mà đi qua, bị người nọ một phen ôm lấy đặt ngồi trên người hắn.

Ma Kết có chút không hiểu: "Anh làm gì?..."

"Cắt móng tay."

Hai tay Thiên Yết từ phía sau vòng qua hông ôm lấy cô, tay trái cầm tay Ma Kết, đầu dựa lên vai phải cô, rất điều luyện mà cắt móng tay cho cô.

Ma Kết dựa vào trong ngực Thiên Yết, hô hấp người nọ phảng phất ghé vào lỗ tai cô, cô lại đỏ mặt lên: "Tôi... tôi tự làm..."

"Đừng lộn xộn."

"..."

Mặt người nọ chỉ cách Ma Kết có mấy ly, ngay cả lông tơ rất nhỏ đều có thể thấy rõ ràng. Ma Kết thực sự thích khuôn mặt người nọ, cứng rắn mà có hình dáng, rất nam tính...

Thiên Yết tựa hồ cảm giác được Ma Kết đang chăm chú nhìn mặt mình, quay đầu liếc cô một cái: "Nhìn cái gì?"

Ma Kết vội vàng quay mắt đi nhìn mũi: "Không có..."

Thiên Yết hôn lên khuôn mặt đỏ bừng của cô một cái, lại tiếp tục động tác, còn đem từng móng tay giữa giữa.

Ma Kết cảm thấy mình hình như càng ngày càng quen bị người nọ hôn, trước kia còn giật mình một chút, hiện tại như là "thuận lý thành chương", thực bình thường... Bất quá cũng càng ngày càng ngọt ngào... Cô mơ hồ cảm thấy như vậy có chút không đúng, nhưng loại ả ả lo lắng này rất nhanh đã bị ngọt ngào đẩy đến sau đầu.

Người nọ cắt móng tay xong, đem dụng cụ bỏ qua một bên, nhắc chân lên thì trực tiếp tắt đèn. Ma Kết muốn rời khỏi lòng ngực Thiên Yết, mới vừa giãy giụa một chút đã bị người nọ ôm chặt thắt lưng: "Anh không nói cái gì cũng không làm đâu." Ma Kết đột nhiên cảm giác được phía sau có một thứ nóng lên, lập tức cứng ngắc, một cử động cũng không dám.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Cánh tay Thiên Yết siết càng chặt hơn, môi dán sau cổ Ma Kết, nhẹ nhàng mà nói: "Ngủ đi." Hơi thở ấm áp phun vào sau gáy làm cả người Ma Kết đều ấm lên.

Ma Kết vẫn đóng băng khản trương như vậy, động cũng không dám động, đến khi hô hấp phía sau càng ngày càng nhẹ, mới chậm rãi yên tâm ngủ.

Người nọ nói đều giữ lời, nói không chạm vào sẽ không sẽ chạm vào.

Sáng sớm hôm sau, Ma Kết vừa mở mắt, ánh vào mi mắt chính là da thịt màu mật ong, vòm ngực tình kiện, cô vốn đang mơ mơ màng màng lập tức bị thân thể trước mắt làm tỉnh hẳn. Lại chợt nghe thanh âm trên đỉnh đầu nói: "Ngủ một chút nữa đi"

Lúc này Ma Kết mới phát giác tay cô vây quanh cổ người ta, tay người nọ xuyên qua dưới nách ôm chặt cô, cằm để ở trên đầu cô, xung quanh hơi thở ấm áp của người nọ, sáng sớm "cái kia" có chút bưng bưng phần chân mà đặt trong đùi cô, ngay cả mạch máu nhảy dựng cũng đều cảm giác được rõ ràng...

Mặt Ma Kết lập tức hồng thắm: "Không... Không được." Nói rồi gãy ra, kéo qua chăn che đến nửa khuôn mặt chỉ còn lộ đôi mắt ở bên ngoài, muốn xem lại không dám mà chỉ liếc Thiên Yết một cái.

Thiên Yết nhìn Ma Kết giống con thỏ nhỏ cảm thấy vừa đáng yêu vừa buồn cười. Ngồi dậy ấn xuống một nụ hôn lên trán cô, loạt xoạt loạt xoạt mà mặc quần áo từ tế, đem quần áo Ma Kết để ở bên giường rồi mới vào phòng tắm rửa mặt, Ma Kết lúc này mới xốc chăn lên bắt đầu mặc quần áo.

Vì tránh khiến cho cha già hoài nghi, Ma Kết cố ý yêu cầu Thiên Yết sáng sớm đưa cô về. Trước lúc xuống xe người nọ còn lướt qua môi cô hôn một chút rồi mới thấp giọng nói: "Giữa trưa thứ Hai tan học ở sân thượng chờ anh." Ma Kết hồng mặt gật gật đầu, ngay cả nhìn cũng không dám, chạy trốn xuống xe.

Vốn muốn cùng người nọ cắt đứt quan hệ, kết quả chẳng biết tại sao mà thì hòa hảo như lúc đầu, thậm chí so với trước kia còn thân mật hơn, Ma Kết tuy có chút lo lắng nhưng lại chẳng biết tại sao mà vui vẻ, ngay cả lúc đọc sách cũng không tập trung được tinh thần, đông nghĩ tây nghĩ, không biết hồn đã bay tới đâu.

Lúc Ma Kết nói cho Sur Từ giữa trưa không cùng bọn họ ăn cơm trưa được, về mặt Sur Từ như tròng mắt sắp rụng ra tới nơi.

"Cậu đừng nói với tôi cậu đã cùng tên khốn kia làm lành?"

"..." Ma Kết không thể nói thẳng "Không phải" thế là đành phải lặng yên.

Sur Từ về mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép: "Cậu sao lại vậy... Cậu không phải nói cậu muốn cùng hắn nhất đao lưỡng đoạn sao? Hắn lại cho cậu uống thuốc gì rồi?"

"..." Người nọ thật thuốc cô, chính cô cũng không biết sao lại trở thành thế này.

Nhìn Ma Kết cúi thấp đầu như tiểu hài tử ngoan đang nhận sai cùng ba, Sur Từ thật sự là hết chỗ nói rồi: "Quên đi quên đi, tùy ý cậu." Cuối cùng lại nhìn không được thêm một câu: "Cẩn thận một chút!" Bình bình lách cách quậy phòng ngủ một trận vang rồi mới tức giận mà ngồi trước laptop bắt đầu chơi game, cố ý đem bàn phím gõ lách cách lách cách.

Thời điểm Ma Kết đẩy ra cửa sân thượng Thiên Yết đã ở đó, nghiêng dựa đứng vào tường, tay trái xách một gói to, tay phải kẹp một điếu thuốc, thấy Ma Kết lên đến mới đem thuốc ném xuống đất giẫm tắt.

Ma Kết thấy trên mặt đất đã có hai cái tàn thuốc nhìn không được nói: "Ít hút thuốc một chút... không tốt cho sức khỏe..." Người nọ ở trước mặt mình chưa bao giờ hút thuốc nhưng sau lưng thì... Bất quá người nọ vô luận là tư thế tay kẹp thuốc hay miệng ngậm khói thuốc đều đẹp trai chết người như diễn viên điện ảnh, chẳng lẽ đây là khác nhau giữa đàn ông và thiếu niên?

"Biết rồi." Thiên Yết đem gói to đưa cho cô, rồi mới cởi áo khoác mang vào người Ma Kết.

"Anh không lạnh sao?" Sân thượng gió rất lớn.

"Không lạnh."

Thiên Yết lấy báo từ túi áo khoác ra trải trên mặt đất rồi mới mới để cho Ma Kết ngồi xuống.

Ma Kết mở hộp cơm ra, vừa thấy đúng là đồ ăn mình thích ăn nhất, ức chế không được vui vẻ mà hướng Thiên Yết cười cười. Cô vừa muốn động đũa, nhớ tới chuyện hôm nay bị chủ nhiệm lớp gọi lên, lại nói: "Ai... Thầy giáo kêu em làm ủy viên tác phong và kỷ luật..."

Thiên Yết nhú nhú lông mày: "Ủy viên tác phong và kỷ luật? Để làm gì?"

"Kiểm tra xem có học sinh nào đánh nhau ẩu đả, hút thuốc đánh bạc... hay không" Sao lại đem loại nhiệm vụ này giao cho cô... Cô thì yếu đuối như vậy, cho dù nói người ta cũng không nghe..." "Không biết chủ nhiệm lớp nghĩ sao... Trước kia không phải vẫn làm ủy viên học tập sao..."

Thiên Yết nhủ mày, cầm đôi đũa trong tay Ma Kết gấp một miếng đưa đến bên môi cô: "Loại chuyện này ít lo tới là được."

Ma Kết vừa muốn há miệng, chợt nghe tiếng bước chân sũ ồm ào truyền đến, hỗn loạn chửi má nó: "Làm! Lão từ lần này nhất định phải đánh đến mẹ nó cũng không nhận ra!"

Ma Kết có chút đứng ngồi không yên mà quay sang nhìn phía Thiên Yết: cô sao lại quên nơi này thường thì vắng nhưng trước giờ là nơi đánh nhau, không nghĩ tới hôm nay vừa tới thì có việc. Cô vừa muốn đứng dậy đã bị Thiên Yết đè vai xuống: "Em ăn cơm của em đi."

Cửa bị "bang" một tiếng đá văng, từng người từng người hùng hũ hũ mà lên đây. Rõ ràng đồng phục học sinh thực nghiệm chính lại bị bọn họ ăn mặc thành dáng vẻ lưu manh, tóc cứ như nửa năm không gội, cả người vị khói hỗn loạn.

"Fuck! Nơi này có người!" Một tiểu lâu la xé cổ rỗng lên một câu, không khí lập tức căng thẳng.

Người ra về đại ca kia nghiêng đầu sang chỗ này thì thấy Thiên Yết về mặt khó chịu mà đứng lên, sắc mặt nguyên bản hung hũ lập tức xoay chuyển ba trăm sáu mươi độ, chân chó mà nghênh đón, lại là xoay người lấy ra thuốc lá: "Yết ca! Yết ca hôm nay sao có hứng thú lên đây vậy?"

Thiên Yết đem thuốc lá ngậm vào miệng, mặc tên kia lấy ra cái bật lửa mời giúp, hũ hũ hũ cầm về phía Ma Kết. Cuối cùng đem tàn thuốc bắn ra, lại nói: "Tụi bay đi nơi khác đánh, đừng phiền bạn gái tao. Cô ấy sợ ồm ào."

Nghe Thiên Yết gọi cô là "bạn gái" mặt Ma Kết đỏ lên, lũng tũng nhìn xuống hộp cơm. Danh hiệu này... đáng ghét! Giương mắt nhìn tên cầm đầu kia một cái, cảm giác rất quen mắt hình như là một trong số mấy tên đàn em của Thiên Yết trước đây.

Cầm tên kia đều rụng trên mặt đất, nhìn ánh mắt của hũ thì giống như đang thấy quý, tên cầm đầu choáng váng một lúc lâu sau mới vội không ngừng mà lay Ma Kết: "Thì ra là sư tỷ, tiểu đệ có mắt như mù! Chúng mầy đều thấy chưa, đây là sư tỷ của tụi mầy, sau này phải cung kính!"

Nhóm lâu la hận không thể nghiêm nghị: "Đúng vậy đúng vậy.. Sư tỷ khỏe..."

Đây quả thực giống như hài kịch, Ma Kết thật sự có chút không thích ứng được liếc mắt đi chỗ khác.

Thiên Yết lắc lắc tay, tên cầm đầu kia lập tức hiểu ý mà chấp tay với Thiên Yết: "Yết ca, anh cùng sư tỷ chậm rãi ăn, chúng em đi nơi khác."

Thiên Yết gật gật đầu, một đám người cấp đuôi nhanh nhanh như chớp chuồn đi.

Ma Kết cuối cùng bật cười: "Ai là bạn gái anh chứ..."

"Em. Bà chủ gia đình nhà anh." Thiên Yết thuốc tắt ném đi, lại gần cô ngồi xuống.

"Nói hũ nói vượn..." Ma Kết lập tức đỏ mặt. Cha có đôi khi gọi mẹ là "Bà chủ gia đình nhà tũ".

"Bà chủ, ăn nhiều thịt một chút."

Ma Kết bị hũ lừa giỡn, nghĩ muốn chặn lại cái miệng xấu xa kia liền đưa một miếng thịt đến bên môi hũ. Thiên Yết ngậm thịt tiến gần lại nắm cầm Ma Kết dán lên đem thịt đẩy mạnh vào trong miệng Ma Kết, còn nhân tiện hôn mút một lần.

Ma Kết phản công thất bại còn bị lừa giỡn, liền đỏ mặt vùi đầu ăn cơm, không để ý cái người mặt dày kia.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25

Ma Kết nghĩ Thiên Yết nói "Bạn gái" chỉ là vui đùa một chút thôi. Vào buổi chiều tự học lần đầu cô tiên đeo phù hiệu lên tay áo ra ngoài tuần tra mới biết được danh hiệu này có năng lực rắn đẽ rất lớn.

Sau nhà kho luôn luôn là nơi tập hợp nhiều người hút thuốc, Ma Kết vừa tiến vào đã ngửi được một cỗ khói thuốc nồng nặc, sương khói lượn lờ giống như Phật đường, vài học sinh đang đứng dựa tường nuốt mây nhà khói. Cô gõ gõ tường còn chưa kịp nói, đám người kia đã lập tức tự giác bóp tắt tàn thuốc ném vào cống thoát nước, còn ở trước mặt cô cười làm lạnh nói "Lần sau sẽ không như vậy đâu ", rồi mới nói đuôi nhau mà ra.

Ma Kết là con cháu nhà giàu, tuy rằng không bao giờ chủ động can thiệp vào hành vi bất lương gì đó, nhưng nếu nhiệm vụ đã được giao lên đầu cô, cô sẽ có trách nhiệm thực hiện. Mà có thể dễ dàng thực hiện công việc như vậy, đây là lần đầu tiên...

Cô gặp qua rất nhiều nhóm tiểu lâu la vênh vảo tự đắc, ở trước mặt cô thì như chuột thấy mèo. Cô còn nghe thấy một số người đi ngang qua nghi hoặc hỏi han mà lời đồn vang xa cũng biến từ "Bạn gái " thành "Sư tỷ": "Nó là cái gì? Không phải chỉ là một uỷ viên tác phong và kỷ luật thôi sao?" Lập tức

"Bang" một tiếng rống lên: "Mày thì biết cái khi gì? Cô ta là Sư tỷ của Thiên Yết!" "Hà?!... vậy nó..." Mỗi lần như vậy Ma Kết đều cảm thấy mình như đang diễn hài kịch. Bất quá cô cũng tự biết, trong lòng mọi người hẳn đều rõ ràng cô mới là đàn em của Thiên Yết, bất quá nếu Thiên Yết đã nói như vậy, cho thấy đứa em này địa vị phi phàm, thế là mọi người cũng đều theo thôi...

Tuy rằng Thiên Yết không thường xuyên ở trường học, thần long kiến thủ bất kiến vĩ, nhưng Ma Kết làm ủy viên tác phong và kỷ luật thì mỗi ngày đều phải đến trường, tan học đúng giờ. Tên của Ma Kết dần dần được lan rộng, chẳng biết tại sao mà thu hút rất nhiều những "mối làm ăn" khác, tỷ như có sự kiện bạo lực gì sẽ rất nhanh có người tìm đến cô: "Ma Kết Ma Kết, sân thượng lại có người đánh nhau, cô nhanh đi khuyên can đi!" Ma Kết đối với "mối làm ăn" đột nhiên phát sinh này thật sự là bất đắc dĩ: cô vốn là cáo mượn oai hùm, sao có thể lạm dụng uy tín của người nọ. Lại nói, phong cách người nọ luôn luôn lười quan tâm mọi thứ, cô không muốn để người nọ dính vào chuyện thị phi. Bất quá đã bị đẩy cho trách nhiệm "Ủy viên tác phong và kỷ luật", gặp chuyện hơi lớn một chút Ma Kết đều tận lực ra mặt.

Sư Tử nghe được phong phanh liền nhanh chạy đến phun trào với cô: "Hừ! Cậu bây giờ sợ người khác không biết cậu cùng tên kia rất thân thiết đúng không?"

"..."

"Đi, bây giờ cậu là "Sư tỷ", chúng tôi đều được dựa hơi cậu! "Sư tỷ" thu em làm đàn em đi?"

"Được rồi... Tôi cũng không biết sẽ thành ra như vậy..." Ma Kết cảm thấy Sư Tử cũng đã biến đổi thành con báo rồi.

"Ai... Tôi thật sự là tro mắt mà nhìn cậu nhảy vào hố lửa mà, kéo cũng kéo không ra!"

"Đâu có nghiêm trọng như cậu nói..."

"Thôi!" Lại nghiêng đầu sang chỗ khác chơi game không để ý tới cô.

...

Ma Kết vừa bực mình vừa buồn cười kể lại chuyện đó với Thiên Yết, Thiên Yết ngược lại không ngại chút nào, miễn cưỡng cười: "Thấy không, giúp em chấp hành công vụ thuận lợi như thế, em tính làm sao báo đáp anh đây?"

Ma Kết đám hấn một quyền: "Trả cho anh phí tổn thất tinh thần mỗi tháng 50 đồng, thế nào?"

Thiên Yết cúi xuống hôn lỗ tai cô nói: "Anh không cần loại bồi thường này, anh muốn loại bồi thường khác."

Mặt Ma Kết lập tức hồng một mảnh, che lỗ tai trùm hấn một cái rồi vội vàng chạy mất.

Gần đây Thiên Yết càng ngày càng đùa giỡn cô quá đáng, trừ những lúc hứng lên sẽ hôn môi không nói, ám chỉ tính sự giống hôm nay cũng không phải lần đầu tiên. Ma Kết nguyên bản đối với hình thức ở chung giữa người yêu chỉ dừng lại ở nắm nắm tay, hôn hôn môi, bất quá bị người nọ cưỡng ôm qua một lần thì đã mơ hồ ý thức được người nọ chỉ sợ không muốn ngừng ở hôn môi mà thôi. Ma Kết có một lần còn nhìn không được đi hỏi cô vấn đề tình yêu – chuyên gia Sư Tử, liền bị đối phương liếc cho một cái khinh miệt: "Cậu nghĩ rằng ai cũng là đầu gỗ à? Tinh lại đi, đàn ông đều là động vật dùng nửa thân dưới! Không thể "đứng dậy" trước người yêu, chắc chắn là yếu sinh lý rồi!"

Hiện tại hình thức hai người ở chung rất ngọt ngào, Ma Kết chỉ muốn đem loại ngọt ngào này kéo dài lâu thêm, cô cho tới bây giờ cũng chưa làm tốt chuẩn bị tâm lý sẽ làm tình cùng người nọ. Một mặt là lần trước bị cưỡng ôm lưu lại bóng đen, về phương diện khác, cái loại chuyện này với cô mà nói thật sự là rất quá \$@%\$#. Cô ân ân cảm giác được người nọ đối với tính sự càng ngày càng mạnh mẽ, cô cũng càng ngày càng lo lắng. Bất quá cũng may gần đây người nọ chỉ muốn cùng cô ăn trưa, cũng không có đề cập qua muốn cô tới nhà hắn, nếu người nọ thực sự nói ra, Ma Kết thật sự không biết nên làm sao trả lời.

***Thiên Yết mặt không chút thay đổi mà uống xong một ly rượu đỏ, "!" đem ly để lên bàn liền nhận được một màn cổ vũ. Cô gái ngồi bên trái hấn lại giống rắn quăn lên, rót đầy thêm một ly.

Hôm nay là tiệc khánh công và sinh nhật của Thiên Yết.

Sau khi Thiên Yết đặc huấn từ Mỹ trở về lập tức theo chỉ thị của ông già tiếp nhận Đông khu và một số quận. Hấn từ trước đến nay luôn làm việc dứt khoát, ăn oán rõ ràng, mạnh mẽ vang dội, đem sở hạt quận tài vụ cùng quy định hoàn toàn chính lý một phen, hơn nữa hấn đầu óc khôn khéo cùng thân thủ không tầm thường, lập tức đã chiếm được sự ủng hộ nhất trí của mọi người. Nhóm nguyên lão nghĩ Thiên Yết là cậu ấm ăn com mềm* có ý làm khó dễ hấn, khơi mào mâu thuẫn thù hận từ lâu giữa Đông khu và Tây khu, rồi để cho Thiên Yết đi giải quyết. Thiên Yết điều tra rõ nguyên do, ngay tại chỗ lấy một chai rượu đỏ đập xuống đầu người gây chuyện, cũng làm rõ mâu thuẫn rồi tuyên bố dừng lại vụ này, muốn công bằng thì tìm hấn. Xuống tay một hành động này, mấy quận Đông khu Tây khu đều thuận phục hấn, cũng chỉ nhận mình hấn làm Đại ca, làm mấy người nguyên lão kia tức giận đến thôi râu trùng mắt.

*Ăn com mềm: đạt được mọi việc quá dễ dàng (?)

Chuyện này xử lý xong không đầy hai ngày sau chính là sinh nhật của Thiên Yết, Thiên Nhất Huy phá lệ mà tổ chức tiệc sinh nhật ở nhà, mời đa số nguyên lão đến tham dự. Tình hình này, dự báo một số thay đổi. Hai mươi năm trước Thiên Nhất Huy trẻ trung khỏe mạnh, độc tài quyền to, tất cả mọi người không dám đoán vấn đề người thừa kế, nhưng gần đây, thoát nhìn Thiên Nhất Huy tựa hồ vô cùng vừa ý đứa con riêng lưu lạc bên ngoài mười tám năm này. Xem ra thời điểm chọn người thừa kế sẽ không xa.

Người duy nhất biểu hiện ra khó chịu rõ ràng với chuyện này đương nhiên là mẹ kế Tô Diêu của Thiên Yết. Bà với Thiên Nhất Huy là hôn nhân chính trị, kết hôn xong lại dần dần rơi vào tình yêu với người đàn ông trầm ổn lại lòng dạ độc ác này. Nhưng trong lòng Thiên Nhất Huy thì mẹ đẻ của Thiên Yết vĩnh viễn là vị trí thứ nhất. Tô Diêu lại không được như ý nguyện chỉ sinh con gái, từ đó về sau Thiên Nhất Huy càng thêm chú ý, vô luận thế nào đều không để bà mang thai đứa con thứ hai của họ, vài năm gần đây chuyện phòng the lại càng ít đến đáng thương. Thế lực của cha bà trợ giúp Thiên Nhất Huy ngồi vững giang sơn, nhưng Thiên Nhất Huy đối với bà tôn trọng nhau như khách, còn có ý bồi dưỡng con trai người vợ quá cố, làm sao Tô Diêu không tức giận cho được. Lần trước ăn cơm cùng Thiên Yết đã là để cho mặt mũi, lần này lão gia thế nhưng lại tổ chức yến tiệc trong nhà, làm cho bà vô luận thế nào cũng khó để nén được phần uất. Đáng giận là con gái của mình lại có hứng thú với anh trai cùng cha khác mẹ, vẫn dán lên Thiên Yết như chim nhỏ nép vào người, Tô Diêu đen mặt uống mấy ly liền thì mượn cớ ra khỏi hội trường.

"Nghe nói quan hệ của anh cùng một nữ sinh trong trường đặc biệt tốt?" Thiên Trinh phong tình vạn chủng mà thay Thiên Yết rót một ly rượu đầy, Thiên Yết chạm cốc với từng nguyên lão trong bàn rồi một hơi uống cạn.

"Liên quan gì đến cô."

Thiên Trinh riu rít mà cười lộ lên, tay ở trên vai Thiên Yết rà qua rà lại: "Anh thật cưng chiều cô ta đó thôi, nghe cô ta là Sư tỷ của anh? Anh khi nào thì đi làm đàn em của người khác?"

"Con mẹ nó cô bớt lo chuyện của người khác đi." Con ả này nếu dám động một đến sợi lông tơ Ma Kết, hẳn trực tiếp giết ả.

Cô gái kia cũng không tức giận, thấy hắn không nói tiếp, liền đổi đề tài câu chuyện: "Đêm nay đừng về?"

"Trong khu của tôi có host cub, chỉ cần báo tên, tôi cam đoan bọn họ sẽ chọn ra người đầu bảng, không tính một xu."

"A... Anh biết rõ người ta chỉ có hứng thú với anh thôi mà."

"Cút."

Thiên Yết đối với loại trò đùa khiêu dâm buồn nôn này ghê tởm tới cực điểm, trong đầu lại hiện lên bộ dáng thẹn thùng đỏ mặt của người kia. Đáng tiếc hôm nay cả sảnh đường đều là nguyên lão, hắn lại là vai chính của bữa tiệc, chết sống gì cũng không thể về trước, buồn bực được gần như chịu không được.

Khó khăn lắm một đám người mới uống đủ, quây cũng quây đủ, Thiên Yết nhìn đồng hồ, đã 12 giờ. Mong muốn được gặp người kia bị cơn thức giục đến sôi trào sắp làm nổ đầu hắn. Nghe xong lời dạy bảo ân cần chậm chạp của ông già, Thiên Yết ngay cả trà già rượu cũng không uống, cũng không quan tâm cái gì là "Uống rượu không lái xe", cầm lên ô phục tiện vào Chevrolet, trăm km/h vượt qua vài trạm đèn đỏ đến thẳng trường học.

Bây giờ, Ma Kết chắc chắn đã ngủ.

Nhưng hắn chỉ muốn gặp cô.

Muốn gặp vô cùng.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

Cả đêm làm mấy chai rượu vang thập niên, rượu để mấy chục độ đối với Thiên Yết mà nói chỉ giống như uống nước. Nhưng trong phòng tràn ngập mùi rượu, các-bon-di-ô-xít, nhiệt khí cùng tiếng động lớn gần như bức điên hắn, còn phải áp chế buồn bực tiếp đãi đám người hai mặt kia. Bữa tiệc mới bắt đầu hắn đã tưởng nhớ con thỏ nhỏ thường xuyên đỏ mặt kia, lúc bữa tiệc chấm dứt, đi ra cửa bị đêm gió rét buốt thổi qua càng làm sâu sắc thêm nỗi nhớ khắc cốt ghi tâm. Gần như hoàn toàn phụ thuộc vào bản năng không để đầu óc suy nghĩ, hắn lái xe thẳng tới trường học.

Thiên Yết từ nhỏ đã ở trong hoàn cảnh cô độc lớn lên, không phải không có bạn cùng lứa mà là bạn cùng lứa căn bản không dám chơi với hắn. Hắn một mình sống đến mười tám tuổi, đã sớm tập thành thói quen cô độc, đột nhiên một con thỏ ngốc nghếch chạy tới, còn lo lắng hỏi han hắn: "Buổi chiều cậu ngủ lâu như vậy, cậu bị bệnh sao?"

Hắn cảm thấy con thỏ nhỏ có lẽ sẽ sợ hắn, tránh không thân cận quá với con thỏ nhỏ, ai biết con thỏ nhỏ còn ngốc nghếch này chạy đến nhà hắn, tự động nhảy vào miệng cộp, hắn liền càng không thể cứu vãn, thẳng đến đêm đó không không chế được ăn nó.

Hắn biết hoàn cảnh của mình đặc thù, con thỏ nhỏ theo hắn có thể không có cà rốt ngon để ăn (Hãy nghĩ theo cách của bạn ==)), nhưng hắn lựa chọn tin tưởng chính mình. Nếu hai tay của hắn không thể bảo vệ bé thỏ mình âu yếm, vậy hắn cũng không gọi là Thiên Yết.

Cô ta hóa ra cũng biết chuyện con thỏ nhỏ, còn nhắc tới trong bữa tiệc, làm hắn lập tức không hiểu sao rất lo lắng cho con thỏ nhỏ, đêm nay nếu không

thể nhìn thấy cô, hẳn quả thực không có cách nào yên lòng.

Bộ dáng con thỏ nhỏ thẹn thùng đỏ mặt quả thực làm hấn sôi sục huyết mạch, Thiên Yết vừa nghĩ đến điều này lại giẫm chân ga tăng tốc thêm một chút.

Không biết từ lúc nào, buổi tối Ma Kết sẽ không tắt điện thoại. Mẹ từng dạy cô, nói di động có phóng xạ, buổi tối nhất định phải tắt máy. Trước kia khi ở nhà, buổi tối tắt máy thì cũng không sao cả, nhưng từ khi quen biết người nọ, cô lo lắng sẽ bỏ qua tin nhắn hoặc điện thoại của người nọ, cho nên luôn mở máy 24 giờ, cho dù là lần trước trốn tránh vấn đề của người nọ, không dám bắt điện thoại của hấn, cũng chỉ là "Làm bộ không có nghe được", chứ chưa bao giờ tắt máy.

Nhưng trên thực tế, Thiên Yết biết cô luôn luôn ngủ sớm, sau 11 giờ thì hoàn toàn không gọi điện thoại, cũng không nhắn tin.

Hôm nay, là ngoại lệ đầu tiên.

Ma Kết đang ngủ mơ màng, chợt nghe dưới gối "Zi zi" rung động. Cô mắt nhắm mắt mở mò mò di động, vừa thấy trên màn hình hiện lên hai chữ "Thiên Yết", lập tức ngồi dậy trở mình xuống giường, ra ban công nghe.

Trễ như vậy, người nọ có chuyện gì gấp sao? Chưa bao giờ gọi điện thoại trễ như vậy, làm cô không hiểu mà có chút lo lắng.

Đi đến ban công vừa nhìn quả nhiên, xe người nọ đậu dưới lầu ký túc xá.

"Alo"

Đầu kia điện thoại như có như không truyền đến tiếng hít thở, nhưng vẫn không ai nói chuyện, Ma Kết lại "Alo" vài tiếng, nhớ tới trước kia xem một ít trong phim ảnh cầu huyết lúc nam chính sắp chết gọi cho nữ chính cuộc điện thoại cuối cùng, cơ hồ đem cô dọa sợ. Chẳng lẽ Thiên Yết cũng vừa mới bắn nhau ác liệt cả người đầy máu trở về mà...? Ma Kết không dám nghĩ tiếp, ngay cả tay nắm di động cũng phát run, vừa muốn mở miệng nói chuyện, liền nghe thấy bên kia truyền đến một câu: "Anh nhớ em."

Ma Kết chỉ cảm thấy máu đều tập trung lên đầu "Ào" một tiếng toàn bộ lui xuống lại "Bùm" một cái mà toàn bộ nảy lên, mặt lập tức đỏ bừng, đầu óc lại giống một đoàn tương khét, hoàn toàn không biết nên phản ứng làm sao, cả người như thiếu máu mà nhũn ra, cũng sắp đứng không được.

Người nọ cũng không biết nói lời ngon tiếng ngọt, ngay cả lúc dịu dàng cũng khoác thêm một lớp thô bạo. Tất cả lời nói ngọt ngào của người nọ cộng lại (nếu "Cho em ba ngày để suy nghĩ" cũng coi như lời nói ngọt ngào) cũng không bằng cô bị nam sinh tỏ tình êm tai, nhưng cô lại chẳng hiểu sao mà raats thích, thường thường nằm ở trên giường nhớ lại rồi chìm vào giấc ngủ.

Câu nói ngọt ngào nhất của người nọ chắc là nói khi tỏ tình "Anh muốn em làm bạn gái anh." Cô nghĩ đó đã là cực hạn của người nọ, nhưng hôm nay hơn nửa đêm một câu bực bạch "Anh nhớ em" hăm sức lại rõ ràng, gần như chuốc say cô.

Đang lúc choáng váng hồ hồ bên kia lại truyền đến một câu: "Anh muốn gặp em."

Lúc trước người nọ đều là ra mệnh lệnh "Xuống dưới", lần này lại giống như đang khấn cầu cô, làm cho trong lòng Ma Kết mềm nhũn lại rồi tỉnh rồi mù, không kịp thông qua đại não đã hàm hồ đáp: "Anh... Anh chờ một chút..." Rồi mới trở lại phòng, vội vã thay quần áo, cầm chìa khóa rồi kéo dép lê mở cửa xuống lầu.

Cô gần như chạy nguyên một một đường, hai ba bậc thang thì chạy thành một, chưa từng vội vàng như thế.

Ma Kết đẩy ra cửa ký túc xá, bị lạnh gió thổi qua nhiệt độ trên mặt mới thoáng hạ xuống. Cô có chút chần chờ đi về phía người nọ, bóng đêm dịu dàng, người nọ mặc tây trang màu xám đơn giản, thân hình cao ngất, tay trái đút vào túi quần, tay phải cầm di động, đứng ở dưới trụ đèn, đẹp như một bức tượng.

Thiên Yết rút cuộc chờ không được, tiến lên vài bước ôm Ma Kết vào ngực, giống như muốn đem cô hòa vào thân thể.

Đến khi nhìn đến bộ dáng Ma Kết chậm chạp lại ngơ ngác, trái tim xao động một đêm của Thiên Yết cuối cùng mới bình phục.

Ma Kết ở trong ngực hấn gần như hô hấp khó khăn, nhưng cũng không gãy giữa, tùy ý hấn ôm, tựa như chia ly nhiều năm gặp lại.

Sau một lúc lâu, Ma Kết mới chậm rãi vòng qua thắt lưng Thiên Yết, dùng thanh âm như giọng mũi hỏi: "Anh sao vậy?"

"Nhớ em." Thiên Yết hôn tóc cô, sau đó buông tay ra, cởi ra áo khoác tây trang bao lấy Ma Kết.

"Không được gat em, có phải xảy ra chuyện gì hay không?" Ma Kết có chút lo lắng, hấn sẽ không vô duyên vô cớ hơn nửa đêm chạy tới trường học, trên tây trang trên đều là mùi rượu.

"Không có gì."

Thấy hấn không muốn nói, Ma Kết liền biết có hỏi cũng vô dụng, tuy rằng rất phá phong cảnh, nhưng lại nhin không được nói: "Trễ như vậy rồi, mau về nghỉ ngơi đi. Anh... Anh có uống rượu phải không?"

"Đúng vậy, uống nhiều lắm không lái xe được, làm sao đây?" Thiên Yết luôn rất ghét ai quá quan tâm tới hắn, lúc nhỏ đã từng phát sinh qua xung đột với thầy giáo vì chuyện này, nhưng đối với Ma Kết đôi khi lái nhai không cần hút thuốc uống rượu gì đó hắn ngược lại thực hưởng thụ. Tuy rằng hắn vẫn tiếp tục hút thuốc uống rượu, nhưng hắn thích nghe Ma Kết nhắc nhở.

"Vậy sao anh tới đây được?" Mắt Ma Kết đều tròn tròn, "Uống rượu còn lái xe?"

"Ừ."

Nhìn Thiên Yết một bộ không sao cả, Ma Kết quả thực vừa vội vừa tức: "Uống rượu lái xe sẽ dễ dàng gặp chuyện! Nếu gặp tai nạn thì làm sao?!"

Nam nhân miễn cưỡng cười: "Vậy em nói làm sao bây giờ? Ngủ giường ký túc xá của em?"

"Kia... cái kia sao có thể..."

Thiên Yết kiên nhẫn nửa ngày, cuối cùng ném mồi ra: "Vậy anh lái xe về, em theo giúp anh?"

"..." Nói nửa ngày chính là muốn cô đến nhà hắn..."Ngày mai... có tiết học..."

"Anh đưa em quay lại."

"..."

Không đợi cô nói đồng ý, Thiên Yết đã mở cửa ghế phụ.

Ma Kết đỏ mặt trừng mắt nhìn Thiên Yết trong chốc lát, người nọ hoàn toàn đứng im bất động.

Không biết tại sao, đại khái là bị lời ngon tiếng ngọt của người nọ mê hoặc, đêm nay cô không muốn trái ý người nọ. Ma Kết đấu tranh tư tưởng thật lâu, nhìn áo somi người nọ ở trong gió rét phàn phật bay bay, mạnh mẽ quyết tâm ngồi vào ghế phụ.

Nếu sáng sớm bọn Bạch Dương dậy phát hiện không có ai, Vậy... vậy cũng chỉ có thể để ngày mai giải thích...

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Chương 27 (H)

Khi xe đã chạy lên đường lớn, Thiên Yết liền buông lỏng tay lái, kéo tay Ma Kết qua. Từ ổ ấm áp đi ra, lại bị gió thổi mấy cái, đến bây giờ Ma Kết vẫn còn hơi hơi phát run.

"Lạnh sao?" Thiên Yết hôn hôn mu bàn tay Ma Kết.

"Không lạnh." Ma Kết ngượng ngừng muốn rút tay về, lại bị người nọ kéo không cho. Cô cực lo lắng người nọ đêm nay đã xảy ra chuyện gì không giống bình thường, tay phải nắm chặt lại mới ngăn đầu nhìn Thiên Yết: "... Anh thật sự... Không có việc gì chứ?" May mắn bên ngoài người nọ không có thương tích gì, quần áo coi như nghiêm chỉnh.

Thiên Yết nghiêng đầu cười: "Muốn nói có cái gì lớn thì... Hôm nay là sinh nhật của anh."

"A?... " Ma Kết lập tức từ chỗ ngồi nhảy lên, "Anh... Anh sao không nói sớm?" Cô cũng chưa chuẩn bị quà gì, giờ lại đêm rồi, cũng không thể đi đâu mua bánh ga-tô.

"Quên." Thiên Yết nhìn đôi môi hồng nhuận khê nhếch của Ma Kết, hận không thể cắn xuống một ngụm. Ày, hắn nhẫn thêm một chút cũng không sao.

"Vậy làm sao bây giờ?..." Lời vừa ra khỏi miệng Ma Kết thiếu chút nữa đã muốn cắn lưỡi: đây là cô tự nhảy vào bẫy?

Thiên Yết thực hiểu ý mà nghiêng qua liếc mắt một cái, khoe miệng cũng cong tí lên: "Em nói đi?"

Ma Kết không dám nói tiếp, mặt đỏ hồng mà mắt nhìn mũi mũi nhìn chân, trái tim nhảy lên như nổi trống: cô có chút ý thức được hôm nay chỉ sợ chạy không thoát. Ma Kết thật sự còn nghĩ bây giờ nhảy xuống xe có thể thoát hay không, nhưng nam nhân đang chạy hàng trăm km/h, nhảy xuống có lẽ... Ma Kết nhìn nam nhân một cái, tay trái Thiên Yết lười nhác mà đặt hờ lên tay lái, một bộ dáng thật bình thản càng làm cô thêm khản trương, trong lòng bàn tay bắt đầu đổ mồ hôi. Cô chờ mong nam nhân sẽ nói gì đó, cô sẽ nhân cơ hội phủ quyết, nhưng nam nhân dọc đường đi đều thoải mái, một câu cũng không nói, cô lại ngại nói, lỡ như người ta không có ý kia thì sao?

Không có thời gian cho Ma Kết đấu tranh tâm lý, xe đã chạy vào tiểu khu nhà Thiên Yết. Thiên Yết xuống xe, Ma Kết cũng đẩy cửa ra, Thiên Yết kéo cô vào nhà. Hiện tại Ma Kết thật sự muốn chạy vô cùng, nhưng mà không có dũng khí.

Bên ngoài còn đèn hiên, vú Trương đã ngủ.

Mới vừa vào cửa Ma Kết đã bị túm lấy đặt lên cửa nghênh đón một cái hôn dài nóng rực. Cô phản xạ có điều kiện mà kháng cự, tay khoát lên vai người nọ giống như ôm hôn.

Người nọ tiến quân thần tốc mà công thành đoạt đất, hơi thở tà ác tràn đầy toàn bộ khoang miệng cô, làm hai chân cô lại vô lực đứng thẳng, đầu cũng cuộn lại như bột nhào

Nước bọt người nọ có phải có độc gì hay không? Tại sao mỗi lần vừa tiếp xúc đều làm cả người cô như nhũn ra, đại não đình trệ?

Lúc được buông ra, môi Ma Kết đã hơi hơi sưng lên. Mặt cô đỏ hồng mà nhìn mũi chân, đột nhiên thân thể bay lên không, lại bị người nọ bế. Người nọ bế cô lên lầu vào phòng ngủ khóa cửa rồi mới bế cô vào phòng tắm, cuối cùng Ma Kết kinh hoàng giãy giụa: "Anh làm cái gì vậy?"

"Tắm rửa, còn làm gì nữa."

Thiên Yết buông Ma Kết ra dùng tay mở vòi nước bồn tắm lớn, rồi mới bắt đầu cởi quần áo Ma Kết.

"Anh muốn làm gì!" Ma Kết khẩn trương vô cùng, tay túm cổ áo đều phát run.

"Em cũng chưa chuẩn bị gì cho anh, dù sao cũng phải thể hiện chút gì đó chứ, đúng không?"

"Anh... là anh không nói cho em biết... Không cần... Không cần..."

Ma Kết làm sao là đối thủ của Thiên Yết, người nọ tùy tiện kéo hai cái thì bỏ đi quần áo của cô, rồi mới ôm lấy cô cởi quần của cô. Ma Kết cực lực túm đai lưng cũng bị người nọ dễ dàng kéo xuống, chỉ còn lại quần nhỏ màu trắng.

Ý thức được đêm nay chỉ sợ thật sự chạy không thoát, Ma Kết vừa sợ hãi vừa then thùng chỉ gắt gao ôm cổ Thiên Yết, đầu nhũ phần hồng mà sát lên áo nam nhân cứng rắn lên, phía dưới cũng hơi hơi đứng dậy làm cho cô càng không biết làm sao, khó chịu đến mức khóc nức lên.

Thiên Yết thờ dài một tiếng, không cởi quần nhỏ của cô, thử thử độ nước rồi đặt cô vào bồn tắm lớn. Ma Kết lúc này mới buông tay ra, nhanh chóng ôm chân lui vào một góc bồn tắm lớn.

Người nọ loạt xoạt giống như cởi quần áo, trong lòng Ma Kết càng nhảy càng nhanh, muốn xem lại không dám nhìn thẳng Thiên Yết, nhưng có chết hay không lại liếc tới vị trí kia. Cái nơi kia của nam nhân thật có thể nói là hung mãnh dị thường, bộ dáng im lặng ngu đông cũng đã tương đối to lớn,... Từ từ... Đây, cái đó... Đợi lát nữa muốn cắm vào thân thể của mình...

Người nọ trần truồng đi tới, bước vào bồn tắm lớn. Bồn tắm của người nọ đã là siêu lớn nhưng với vóc người của hắn vừa tiến vào lại lập tức trở thành chen chúc chật chội.

Trái tim Ma Kết cơ hồ sắp nhảy tới cổ họng, trong đầu còn đang ảo tưởng trên trời một con chim ưng bay nhanh tới bắt cô đi, đã bị người nọ ôm ngồi đối diện, vừa vận ngồi vào giữa hai chân người nọ, cái nóng cháy kia giống như lần trước rực rạch đặt ở giữa hai chân cô.

"Thiên... Thiên Yết..." Ma Kết cúi đầu xuống không dám nhìn nam nhân.

Thiên Yết không trả lời, trực tiếp ngâm môi Ma Kết, một bên mút vào một bên ở dưới nước trực tiếp xé quần nhỏ của Ma Kết, ngón tay dài vuốt ve tiểu huyết lập tức đuối vào.

Dòng nước ấm áp mạnh mẽ chảy vào hoa huyết, cảm giác quái dị khó có thể mở miệng làm cho Ma Kết cả người sợ run. Người nọ như là ngại cô thất thần, thu hồi một tay đỡ lấy đầu cô làm sâu thêm hôn môi, tay kia thì bỏ thêm hai ngón tay tiến vào càng sâu.

Ma Kết thật sự không thể xem nhẹ động tác của dị vật trong cơ thể, muốn nói lại bị người nọ chặn môi, sợ hãi điên cuồng dâng lên, nước mắt không khống chế được mà chảy xuống.

Thiên Yết lúc này mới buông ra, xoa xoa tóc của cô: "Sợ anh sao?"

Ma Kết suy nghĩ trong chốc lát, chậm rãi lắc đầu.

Cô không sợ người nọ, ngay từ đầu đã không sợ.

Nhưng là loại chuyện này... Cô thật sự là... Cô..., hiện tại muốn cô cùng một người đàn ông làm tình, thật sự vượt quá sức chịu đựng của cô. Hơn nữa trải qua lần đầu tiên bị cưỡng ô, thật sự mang bóng đen rất lớn. Đã vào phòng tắm lâu như thế, ngay cả một ánh mắt cô cũng không dám nhìn người nọ.

"Không sợ thì tin tưởng anh." Thiên Yết dán vào cô lỗ tai nói. Ma Kết rụt cổ.

Tính cụ nóng cháy đề ở cửa u huyết, thông thả mà đẩy vào.

"Ừm..." Dị vật thật lớn thình lình tiến vào làm cho thân thể Ma Kết cứng lại một chút, cảm giác phía dưới rõ ràng như thế, ngay cả nội bích từng chút từng chút bị căng ra cô cũng đều cảm nhận được.

Rất... Quá lớn... Hón nữa thật nóng...

Tay Ma Kết vòng qua bả vai Thiên Yết, ngâm nước mắt chịu đựng để lưỡi dao lớn kia một tắc lại một tắc khai thác thân thể cô, da đầu cũng run lên. Thẳng đến khi người nọ bất động, mới chậm rãi thờ ra một hơi.

Cô gần như không thể tưởng tượng được vật lớn của người nọ lại đang nằm trong thân thể cô...

Ma Kết run rẩy lông mi làm cho Thiên Yết quả thực khó có thể nhẫn nại, không đợi cô nghỉ ngơi đủ, Thiên Yết đã chậm chậm ra vào.

Một khi lấy ra xuyên vào khoái cảm dâng lên. Nơi đó của Ma Kết không người xoa bóp tiếp xúc đã chậm chậm ướt át.

"Ồ... Thiên... Thiên Yết..." Ma Kết thấp giọng khóc nức nở chỉ làm cho dục vọng Thiên Yết càng thêm mãnh liệt, cũng không cách nào khống chế tốc độ, bóp thắt lưng cô hung hăng mà va chạm.

Ôm ấp người này, hắn đã sớm ở trong mộng làm vô số lần. Trong mộng cô ở dưới thân hắn điên cuồng sợ run, vô lực khóc gọi, mỗi lần đều bị làm đến cầu xin tha thứ rồi ngất xỉu đi. Nhưng mộng xuân vô luận chân thật kịch liệt thế nào thì khi tỉnh lại cũng là một mảnh hư không, chỉ có dục vọng muốn ôm cô càng ngày càng nghiêm trọng. Hón nữa trong mộng xúc cảm mơ hồ, cùng hiện thực cảm giác xác xác thật thật ôm thân thể ấm áp vào trong ngực, căn bản không cách nào so được.

Gương mặt cô đỏ muốn nhỏ máu, lỗ tai mỏng manh, lông mi cong dài run run buông xuống, đầu nhũ hồng nhạt dính bọt nước, da thịt trắng mịn đến có thể hút bàn tay vào, eo nhỏ tinh tế, hón nữa cục cụng khóc nức nở rên rỉ, không một cái nào không làm thần trí hắn điên đảo, hoa mắt ù tai. Phản ứng duy nhất của hắn chính là mạnh mẽ đâm vào lại mạnh mẽ rút ra, đến khi đem người trong ngực xuyên thủng mới thôi.

"Ồ ô... Aaa!... Chậm... Chậm một chút..."

Ma Kết hoàn toàn theo không kịp động tác đâm rút kịch liệt của Thiên Yết, ngay cả rên rỉ cũng đã bắt đầu trở thành mảnh nhỏ. Cô theo bản năng nâng thắt lưng muốn dễ chịu một chút, nhưng lại hơi nhếch nhếch cái mông, làm cho lưỡi dao lớn của người nọ tiến vào càng sâu.

Gân xanh Thiên Yết đều nổi lên, mạnh mẽ nhéo cái mông mềm mại của cô một chút, hô hấp khàn khàn nói: "Mới kêu chậm một chút, sau lại câu dẫn anh, tiểu yêu tinh..."

Ma Kết bị nhéo bỗng nhiên co rút lại, Thiên Yết hiểu chút nữa không chịu được lập tức trả thù đâm càng nhanh càng sâu hơn, Ma Kết hoàn toàn chịu không nổi, móng tay đâm vào bả vai Thiên Yết, ngừng mặt ngay cả rên rỉ cũng chỉ có thể phát ra đơn âm.

Tư thế ưỡn lưng ngăn mặt của Ma Kết thật dễ dàng cho Thiên Yết, hắn vừa mới vuron lưỡi đùa đầu nhũ còn dính bọt nước của Ma Kết một chút, cả người cô đã run đến rối tinh rối mù.

"Ồ..."

"A... Nơi này của em thật mẫn cảm"

Thiên Yết cười tà, lại ác ý mà ngâm đầu nhũ bên trái của cô mút vào, khoái cảm tràn ngập làm cho Ma Kết rốt cuộc chịu không nổi, giống như bị dòng điện đánh trúng cao trào đến, thủy dịch tràn ra. Phía dưới theo phản xạ mà co rút nhanh, hai chân cũng gắt gao quăn quanh thắt lưng Thiên Yết, ngón chân xẹt qua da thịt hắn, cả hai người đều run lên.

Bị bí huyết người yêu vận xoắn, cho dù là thánh nhân cũng cầm giữ không được, Thiên Yết cuối cùng mạnh mẽ đâm vài cái, liền phóng thích vào bên trong. Thử dịch nóng bỏng gần như lấp đầy tiểu huyết, nóng đến cả người cô phát run. Cao trào đến làm cho thân kinh bách chiến như Thiên Yết cũng có chút khó có thể khống chế, gắt gao ôm Ma Kết, mặt dán lên ngực cô, hít sâu vài cái mới bình phục lại.

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Chương 28 (H)

"Nhảy cảm như vậy, thích không," Thiên Yết ngâm lỗ tai cô ác ý nói.

"Không... Đừng nói nữa..." Ma Kết cảm thấy thẹn mà dùng hai tay che mặt lại.

Lần này không phải người nọ bắt buộc... Mình ở trong tình huống nửa bắt buộc nửa phối hợp, chẳng những hưởng thụ đến khoái cảm ngập đầu. Bình

thường một bộ ngoan ngoãn cảm dục, bị người sờ sờ ôm ôm một cái thì mẫn cảm *** loạn như thế, Ma Kết quả thực không thể nào tin mình là người như vậy.

"Sao vậy?"

Ma Kết lắc đầu.

"Em xấu hổ cái gì?"

Lại lắc đầu.

"Cảm thấy loại chuyện này thực sự đáng xấu hổ?"

Không gật cũng không lắc.

Thiên Yết một bên xoa cái lưng mềm nhẵn của Ma Kết, một bên nói: "Không phụ tử em tôn kính nhất không phải đã nói, "Thực sắc tính dã"* . Có gì mà cảm thấy thẹn?"

*Thực sắc tính dã:Ăn uống, sắc dục là bản tính

Lại lắc đầu.

Thiên Yết cong lên khoe miệng cười, ôm lấy Ma Kết ngồi cạnh bồn tắm lớn, đối diện là một tấm kính lớn sát mặt đất. Cục đại của hần còn trong cơ thể Ma Kết, chỉ vừa động như thể khoái cảm đã như điện giật lên hai người. Ma Kết nhìn không được mà rên rỉ một tiếng, lập tức lại bị Thiên Yết mặt mặt ngăn chặn môi.

Môi Ma Kết hồng hồng lại mềm mại, ẩm ướt lại ngọt ngào, giống như dâu đông lạnh, mỗi lần đều làm cho Thiên Yết mút đến khó có thể dừng lại. Trước kia hần ở bên ngoài 419 cũng không hôn môi, trực tiếp tiến vào làm, nhưng mà đối với cục cung chỉ hôn môi cũng đã có thể làm hần cháy lên.

Thiên Yết nâng Ma Kết lên, vị trí hai người mập mạp hồi lâu lúc này mới tách ra. Trong nháy mắt từ hoa huyết dịch thể nóng bỏng Thiên Yết rót vào trong cơ thể cô cũng theo đó chảy ra (>////<), làm cho gương mặt cô vốn hồng thắm gần như muốn thiêu cháy...

Ma Kết bị Thiên Yết kéo lên ngồi lên trên người hần, vẫn đang gắt gao che mặt, hai chân thon dài vẫn gắt gao kẹp chặt thắt lưng người nọ, ngay cả lỗ tai cũng cháy đỏ lên.

Chỉ nhìn bộ dáng thẹn thùng của Ma Kết trong gương cũng sắp làm Thiên Yết dục hóa đốt người: cục cung rút cuộc là không biết hay là giả bộ không biết? Mỗi lần đều có thể bày ra tư thái câu dẫn người như thế, làm cho hần muốn nổi điên.

Thiên Yết chụp lên tay Ma Kết, dùng lực khiến cho cô đem tay che mặt buông xuống, lộ ra khuôn mặt đỏ bừng mắt nhắm chặt. "Có gì mà cảm thấy thẹn? Em mở mắt ra xem em xinh đẹp thế nào."

Hai chân thon dài, da thịt trắng trẻo còn tích nước, bầu ngực tuy không to bằng những người phụ nữ khác nhưng lại vừa vặn tay hần, vẫn đẹp hơn so với tất cả phụ nữ hần từng ngủ qua một vạn lần, vô luận là ngôi sao ca nhạc cũng vậy, người mẫu cũng thế. Chỉ phần hồn nhiên vô tình dụ dỗ kia cũng đủ làm hần phát cuồng. Đương nhiên, bí huyết nhanh trút lại ướt át của cục cung cũng là hần bình sinh ít thấy.

Hiện tại hần đã có thể lý giải "Tướng quân giận dữ vì hồng nhan*". Bất cứ ai nhìn thấy bộ dáng Ma Kết mê người như vậy, hần lập tức móc con mắt kẻ kia. Nếu ai chạm vào một đầu ngón tay Ma Kết, hần sẽ giết cả nhà kẻ nọ.

Ma Kết chỉ nhắm mắt mãnh liệt lắc đầu, không muốn đối diện với mặt gương, vẫn cố vùi vào lòng Thiên Yết.

"Chỉ nhìn một cái thôi." Thiên Yết dụ dỗ nói.

"Không muốn..." giọng nói đều mang theo âm khóc nức nở.

"Được rồi... Không nhìn thì không nhìn." Thiên Yết ôm lấy Ma Kết, làm cho cô đối mặt với mình, nhắm ngay dục vọng dâng trào mạnh mẽ ngồi xuống. Cả lưỡi dao thịt thật lớn vào sâu trong một lần, Ma Kết thét lên thảm thiết.

Thiên Yết đặc biệt thích tư thế này. Một là không cần phí lực đã có thể xuyên vào thật sâu, hai là có thể thấy mặt của cục cung. Bất quá khuyết điểm là lúc nhắc lên phải dùng sức một chút, bất quá thể lực hần sung mãn, chút ấy không tính là gì.

Không đợi Ma Kết thích ứng vật lớn trong cơ thể, Thiên Yết đã nhanh chóng khiêu khích đâm lên, bóp thắt lưng Ma Kết dùng sức ấn xuống, Ma Kết bị đâm đến không thở nổi, cảm thấy nội tạng cũng sắp bị đâm nát. Mỗi một chỗ trong cơ thể đều bị người nọ lặp lại nghiền nát, hạ thể không biết cảm thấy thẹn mà sung lên, bị người nọ nắm lấy ma sát hai cái thì bắn lần thứ hai.

Ma Kết cố sức mà hít thở, cô sắp không được, người nọ sao còn sung sức như thế... Vật lớn Trong cơ thể kia một chút dấu hiệu mềm xuống cũng không có, lại như có thể biến lớn hơn, cứng rắn hơn nữa... "Ồ... Van cầu anh... Chậm một chút... A!..."

Ma Kết chịu không nổi mà khóc gọi, ngược lại càng khơi dậy dục vọng ngược đãi của Thiên Yết, mãnh liệt đâm vài cái mới dừng trong dừng dạo hỏi:

"Có thích anh không, hửm?"

Ma Kết nức nở lắc đầu. Ép cô thành như vậy, cô mới không thích...

Vật lớn trong đũng áo lại là mảnh mẽ đâm lên, hô hấp người nọ ồ ồ phun lên ngực cô, ngậm đầu nhũ cô dùng răng nanh cắn xuống nghiền qua nghiền lại: "Không thích sao? hửm?"

Ma Kết thực sợ người nọ nếu còn tiếp tục sẽ cắn đứt đầu nhũ cô, nức nở sửa miệng: "Thích..."

Thiên Yết bỗng dừng dừng lại, nâng mặt cô lên, gần từng tiếng hỏi: "Có thích anh không?"

Ma Kết bị đôi mắt dị sắc cùng giọng nói nghiêm túc của người nọ trối chặt khiến cho thẹn thùng, ánh mắt hồng hồng nhìn nơi khác, do dự trong chốc lát mới nhẹ nhàng gật đầu.

Sao lại không thích hửn. Cho dù cô chậm chạp, cũng biết người trước mắt là khác biệt.

Khi cùng người nọ hôn môi sẽ cảm thấy ngọt ngào đến choáng váng đầu óc, bị người nọ nựng mặt cũng sẽ cảm thấy xương cốt đều mềm ra.

Vừa nghĩ tới cùng nhau ăn cơm trưa với người nọ, tiết cuối cùng buổi sáng sẽ cảm thấy đặc biệt chậm, tinh thần cũng khó tập trung.

Đọc sách đến một nửa cũng sẽ lấy ra di động người nọ đưa, mở ra những tin nhắn của người nọ đọc lại.

Nhìn thấy những học sinh bộ dáng cao lớn thì nghĩ đến người nọ, lúc xem đơn nguyện vọng cũng sẽ nghĩ tới người nọ.

Đại khái... mình thật thích người nọ. Nếu không sao sẽ cho phép người nọ làm loại chuyện khó có thể mở miệng này với mình.

Cái gật đầu của Ma Kết không thể nghi ngờ đã hoàn toàn kích thích Thiên Yết, hửn lúc này xuất ra toàn lực, liên tục hoàn toàn rút ra lại đâm vào lút cán, đâm đến Ma Kết ôm cổ Thiên Yết ngay cả kêu đều kêu không được. Đầu hỗn loạn một đoàn, lý trí hoàn toàn bay xa, chỉ còn khoái cảm, nhiệt độ, cùng tiếng hít thở ồ ồ của người nọ.

Mơ mơ hồ hồ hình như mình cao trào lần thứ ba, mới hút được người nọ ra. Tinh dịch nóng bỏng của người nọ đánh vào thành đũng áo, làm cho cô run rẩy liên tục, yếu đuối dựa vào người nọ.

Người nọ nâng cầm cô lên ấn xuống một cái hôn thăm thiết, môi cô cũng vô lực khép lại, tùy ý người nọ cắn mút, nướu bọt trong suốt theo khóa miệng chảy xuống lại bị người nọ hút hết đi.

Người nọ ôm cô bước ra bồn tắm lớn, lau tóc cho cô rồi đặt cô trên giường. Cô nghĩ như vậy là xong rồi, lần trước người nọ cưỡng ôm cô cũng chỉ bán một lần mà thôi.

Nào ngờ người nọ lại nhanh chóng áp lên, tách hai chân cô ra tiến quân thần tốc vào tiểu huyết ướm át. Ma Kết nức nở cầu xin tha thứ:

"Không muốn nữa... Thiên Yết..."

Người nọ cong lên khóa môi cười: "Nhiều đây làm sao mà đủ?"

Hắn nhìn lâu như thế, từ khi quen biết bảo bối này, ngay cả 419 đều miễn, hiện tại dục hóa đã tích đến muốn nhả cũng không thể nhả nổi. Muốn hắn dừng lại, nằm mơ đi.

Ma Kết bị đối không biết bao nhiêu tư thế làm đi làm lại nhiều lần, mệt đến ngủ đi lại bị người nọ đâm cho tỉnh lại."Nơi đó" gần như không có cảm giác, nhưng khoái cảm vẫn từng đợt từng đợt quất lên. Cái cổ non mịn, xương quai xanh xinh đẹp, trọc ngực, phía sau, thậm chí đùi trong đều trải rộng dấu hôn, ở trên da thịt non mềm tựa như anh đào trên tuyết. Cuối cùng không biết gì mà hôn mê bất tỉnh. _____

* "Tướng quân giận dữ vì hồng nhan": Câu nguyên bản là "Xung quan nhất nộ vì hồng nhan" của nhà thơ Ngô Vĩ Nghiệp vào thời Minh mạt Thanh sơ (cuối nhà Minh, đầu nhà Thanh).

Trần Viên Viên là 1 ca kỹ nổi danh, sau trở thành hồng nhan của Ngô Tam Quế. (ai coi Lộc Đình Kí thì biết.)

Khi Lý Tự Thành đánh chiếm Bắc Kinh, Ngô Tam Quế vốn đang chỉ huy 10 vạn quân canh phòng sự xâm nhập của quân Thanh nghe tin, đã dẫn quân về cứu viện kinh thành.

Sau, hay rằng kinh đô đã thất thủ, Ngô Tam Quế vốn tính đầu hàng Lý Tự Thành, nhưng lại được biết gia quyến của mình bị Lý Tự Thành bắt giữ, Trần Viên Viên bị chiếm đoạt nên đã nổi con thịnh nộ quay sang đầu quân cho Mãn Thanh, giúp Mãn Thanh chiếm lĩnh Trung Nguyên vốn do người Hán làm chủ.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29

Có chút buồn ngủ mà mở ra mí mắt hơi sưng, Ma Kết miễn cưỡng thanh tỉnh một chút.

Con đau trên cơ thể lập tức nảy lên đại não, làm cô nhớ tới lúc nhỏ đã xem qua "Mười vạn câu hỏi vì sao". Trên đó nói, tốc độ dẫn truyền của thần kinh là vài trăm km mỗi giây, còn nhanh hơn tên lửa. Bây giờ thì cô đã tự mình chứng minh đó không phải là giả.

Toàn thân trần trụi, phần eo mới ngừng nói, hoa huyết bên dưới vẫn có cảm giác trường trường, giống như... Người nọ còn ở bên trong chưa đi ra...

Nghĩ đến đây, Ma Kết không thể ức chế mà đỏ mặt.

Tối hôm qua chính mình thừa nhận thích hắn, còn vong tình thét chói tai rên rỉ, cô không thể tưởng tượng được bộ dáng mình lại *** đáng như vậy.

May mắn... Bây giờ cô đang cuộn mình đưa lưng về phía người nọ, người nọ hẳn là không thấy bộ dạng lúng túng của cô đâu...

"Tĩnh rồi sao? Có đói bụng không?" Thanh âm trầm trầm khàn khàn từ phía sau truyền đến.

Lòng ngực người nọ cũng động đến phía sau cô, Ma Kết cảm thấy ngay cả đầu lưỡi mình cũng thất lại: "A... Máy giờ rồi?"

"Mười hai giờ trưa." Thiên Yết hôn tóc cô.

"A! Vậy... Em chẳng phải đã..." Bỏ thiết nhiều tiết học! Điều này sao được! Còn có Sư Từ!

"Yên tâm." Người nọ như là biết cô suy nghĩ cái gì, "Người bạn huyền não của em buổi sáng có gọi điện thoại đến đây, anh bắt máy nói em ở chỗ anh."

A... Người bạn huyền não... Cậu ta không có chửi ầm lên với Thiên Yết chứ..."Cậu... Cậu ấy có nói gì khác không?"

Về mặt nam nhân không thay đổi: "Không có."

Cũng không phải Sư Từ không muốn chửi má nó, mà là Thiên Yết nói xong thì lập tức treo máy, khiến cho Sư Từ ghen một bụng không có chỗ phát.

Ma Kết lui vào chăn, ngộp nửa ngày mới nói: "Em... Em muốn mặc quần áo... Anh đi ra ngoài trước đi..."

Tuy rằng cô cùng nam nhân làm cũng đã làm, nhưng lúc thanh tỉnh cô vẫn xấu hổ không muốn người nọ nhìn mình. Trước kia cùng bọn Sư Từ bơi lội cũng không có gì, nhưng ở trước mặt người nam nhân này thì lại khác...

"Làm đều đã làm rồi em còn xấu hổ cái gì?" Thiên Yết nói rồi nắm eo Ma Kết lật lại. Ma Kết gắt gao túm chăn che mặt, đôi mắt mở to nhìn nơi khác, lông mi run rẩy giống như con bướm chân kính.

"Anh... Anh đi ra ngoài đi..."

Thiên Yết "hừ" một tiếng, xóc chăn lên, phủ thêm áo ngủ rồi vào phòng tắm lấy quần áo Ma Kết ra đặt lên chăn rồi đi xuống lầu. Ma Kết vội vàng ngồi dậy nhưng mới vừa chuyển động thì cả người thì đau đến không chịu được, thắt lưng như bị gãy đôi. Miễn cưỡng mặc được áo somi, nhưng lại vô luận thế nào cũng không nâng chân dậy nổi để mặc quần lót vào. Đùi trong loang lổ rất nhiều dấu hôn, cô quả thực không thể tưởng tượng được tối qua người nọ đánh mất lý trí đến độ nào...

Đang trong lúc ảo não thì người nọ bùng chao vào, Ma Kết vội vàng đã túm chăn che đi bộ vị trọng yếu, còn khoát tay lên trên giữ chặt.

Thiên Yết đặt chao ở đầu giường, nửa ngồi xồm xuống, nhẹ nhàng giật một cái mở chăn ra, lộ. Ma Kết xấu hổ đến mặt đỏ bừng, đang muốn giãy giụa thì đã bị người nọ giữ hai chân, dẫn dắt để cô một chân đặt trên sàn nhà, một chân để ở trên giường. Thiên Yết cầm quần lót nhỏ màu trắng, nắm chân Ma Kết xỏ qua, rồi mới kéo lên trên, kéo đến đầu gối, đỡ thắt lưng Ma Kết diu cô đứng lên, rồi đem quần lót nhỏ kéo hết lên.

Ma Kết xấu hổ đến không có chỗ trốn, mặc cho người nọ làm gì cũng không dám nâng mắt lên một chút. Trước kia ở nhà, cũng không có ai từng hầu hạ cô như vậy... Liếc thấy người nọ nhặt lên quần dài giống như còn muốn thay cô mang vào, cô hốt hoảng vội vàng giật lại, chậm rãi tự mình mặc lấy. Lúc ngồi trên giường từng ngum từng ngum ăn cháo, Ma Kết cuối cùng nhìn không được hỏi: "Lần trước... Lần trước anh sao biết em ở quán bar?" Vấn đề này kỳ thật cô đã sớm muốn hỏi rồi, nhưng chẳng biết tại sao lại cảm thấy tội lỗi, sợ người nọ lại truy cứu chuyện cô trốn tránh lần trước. Nhưng hiện tại làm cũng làm rồi, tò tính cũng đã tỏ tính qua, nếu nam nhân còn muốn truy cứu, vậy cô... vậy cô trả lời qua loa là xong...

"Ông xã em hồ phong hoá vũ, cơ sở ngầm ở khắp nơi, đương nhiên là biết."

Ma Kết lập tức đỏ mặt: "Cái gì... Cái gì mà Ông xã..."

Người nọ tà tà liếc mắt một cái: "Sao vậy? Không phải à?"

"Anh đừng nói sang chuyện khác... Rốt cuộc là làm sao anh lại biết?"

Thiên Yết nhủ mày ném đi động tới trước mặt cô: "Bên trong có gắn thiết bị định vị."

Ma Kết lập tức làm rớt xuống chén: "Anh...! Anh theo dõi em?!"

Về mặt nam nhân không tốt mà nhân mày: "Thân phận của anh không được tốt, chỉ sợ có người muốn gây chuyện với em."

"Anh..." Ma Kết run run rẩy rẩy nửa ngày, một chữ cũng không thể nói ra. Lý do của nam nhân có vẻ khá đầy đủ.

"Được rồi, đây cũng không phải chuyện gì to tát. Sau này nếu em có gặp chuyện gì ngoài ý muốn, cũng không cần lo lắng, ngoan ngoãn chờ anh đến là được."

"..." Được rồi, lý do đều là lo cho cô, nói đến hợp tình hợp lý.

Ma Kết ăn cơm trưa xong quay về trường học, mới vừa lên lầu thì đụng phải chờ -đợi- lâu -ngày- nổi -giận- trong- bụng- không -chỗ -phát- ra -Sur Từ, đồ ập xuống là một hồi trách mắng, nói đến Ma Kết ngay cả khe hở để cãi lại cũng không có. Chờ Sur Từ quang quác gào thét nào động một hồi, mới chất vấn nói: "Hơn nửa đêm cậu còn đi tới chỗ hần làm gì?! Nếu Bạch Dương không nói thì cậu định dấu kỹ phải không!!"

Ma Kết không giỏi nói dối, ấp úng nửa ngày mới nói: "Hần uống nhiều quá nên tôi đến xem..." Lập tức lại bị hứng một màn mưa nước bọt.

Cuối cùng Sur Từ kiên quyết nói: "Cậu mà còn dây dưa cùng hần nữa, tôi sẽ nói cho ba cậu biết!"

Ma Kết thực sự bất đắc dĩ: "Nếu cậu muốn nói cho ba tôi biết, tôi muốn ngăn cũng không được. Nhưng là, cậu thật sự muốn tôi không vui sao?" (Thôi xong, con thỏ nhor học đc cái xấu rồi!!)

"Được được được, lo cho cho cậu còn bị cậu nghĩ là kẻ ác, tôi mặc kệ cậu, được chưa? Cậu thích cùng hần làm như thế nào thì làm!" Sur Từ tức giận đến mắt trợn trắng, khoát khoát tay đi thẳng.

"Thực xin lỗi..."

Sur Từ là bạn chơi từ nhỏ đến lớn của Ma Kết, nếu không phải chuyện quan trọng cô cũng không muốn có mâu thuẫn gì với cậu ta. Nhưng là... Vì người nọ... Cô không có cách nào.

Hiện tại, phân lượng người nọ trong lòng cô đã vượt qua bất luận kẻ nào, đặc biệt tới hôm qua... Sau khi, cô cùng người nọ có quan hệ thân thể, giống như càng thêm ngọt ngào, cũng càng thêm bí mật... Lấy đạo lý đối nhân xử thế hữu hạn của cô cô cảm thấy nếu thân thể đã giao hòa, thì đó là bước cuối cùng của tình yêu, tựa như cha và mẹ...

Buổi tối lại nhận được tin nhắn của người nọ, Ma Kết do dự một chút, sau tiết tự học buổi tối đi hướng ngược lại ký túc xá.

Từ đó về sau tựa như mặc định, mỗi tối đều ngủ trên giường người nọ, chỉ có cuối tuần là về nhà ở. Lúc này Ma Kết mới thật sự hiểu được tại sao người nọ muốn cho cô trọ ở trường: thì ra trong lòng người nọ đã sớm tính toán ở chung... Sur Từ mở một con mắt nhắm một con mắt, ba người cùng phòng kia cũng không lắm miệng, cứ như vậy, vũng vàng mà tiếp tục che dấu.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Buổi chiều đầu tiên ở chung, Thiên Yết cũng không có ôm Ma Kết, để cô ngoan ngoãn làm bài tập đến mười giờ rưỡi thì rửa mặt trên giường, Ma Kết mới thoáng thờ phào một cái. Cô kỳ thật rất sợ người nọ muốn ôm cô, nhưng tâm tình muốn ở chung với người nọ áp đảo hết thảy, cho nên lúc nhận được tin nhắn chỉ do dự trong chốc lát rồi lên người xe nọ.

Ma Kết lên giường bị người nọ ôm vào lòng, gây sát nóng bỏng lại để trên đùi cô, mặt cô ảm một cái thiêu cháy, lấp bắp nửa ngày mới nói: "Anh... Anh sao vậy..."

Người nọ nâng lên cái cằm tinh xảo của cô, hung hăng hôn trong chốc lát mới khăn khăn nói: "Mau ngủ đi."

Ma Kết không dám nói nữa, đem khuôn mặt nhỏ nhắn vùi vào ngực người nọ, nghe tiếng tim đập an ổn của người nọ, bị nhiệt độ cơ thể ấm áp của người nọ bao vây, ý thức lập tức không rõ. Trong lúc mơ màng, cảm thấy hai người giống như cặp vợ chồng mới cưới, cứ như vậy cả đời cũng không tòi...

Buổi sáng thức dậy cùng giường với Thiên Yết, ăn điểm tâm cùng bàn, người nọ mang theo cơm trưa của hai người đưa cô tới trường học, giữa trưa cùng nhau ăn cơm hộp ở sân thượng, sau tự học buổi tối thì người nọ đón cô tan học, buổi tối lại ngủ chung trên một cái giường. Có khi cùng nhau xem

TV, có khi cô làm bài tập người nọ bên cạnh xem giấy tờ. Người nọ hứng lên thì cung nựng mặt cô một chút, ngọt ngào đến không thể ngọt ngào hơn.

Tối thứ bảy, người nọ tới đón cô đi xem phim. Trong ấn tượng của cô người nọ rất ít khi hứng thú với gì đó, bất quá nghĩ lại, nam nữ đang yêu đương đi xem phim cũng là bình thường: chính là một hình thức trả hình của hẹn hò. Cô bắt người nọ cam đoan sẽ đưa cô trở về, mới áp ứng với Tần cha "Xin phép giả".

Bây giờ người nọ đến đón cô, mang tây trang đơn giản, chạy đến Universal Studio là lúc đèn đường mới lên.

Gần Studio đậu đầy xe hơi sang trọng, ở cửa xếp đầy lẵng hoa, xung quanh rất nhiều người hâm mộ và các phóng viên, thật xa đã thấy có fan giờ cao băng rôn, lớn giọng hét chói tai, đèn flash nơi nơi chớp sáng. Trên tòa nhà treo biển ngữ thật lớn: Buổi chiếu ra mắt "Dream"! Bên trong tòa nhà cũng dán đầy các áp-phích lớn trên lối đi. Trên áp-phích, một cô gái mặc váy hồng toát lên vẻ đẹp vừa trẻ trung vừa quyến rũ, ôm đàn ghi-ta mở miệng, giống như đang ca hát. Bên cạnh là dòng chữ đậm ghi tên: Phạm Hân Liên.

Người nọ cũng không vào từ cửa chính mà mang cô trực tiếp đi vào một lối VIP. Tường giấy màu ngà, cũng trải thảm đỏ. Thang máy dừng ở tầng chín, cửa vừa mở đã có bồi bàn mang đồng phục tây trang đứng cúi người, cung kính nói "Chào ông chủ".

Ma Kết có chút khiếp sợ, còn chưa phục hồi tinh thần đã bị người nọ túm vào hàng ghế lô xa hoa.

Ở ghế lô mở hệ thống sưởi ấm, nhạc violin nhẹ nhàng. Ở giữa mấy sofa lớn là một cái bàn trà chân thấp. Thiên Yết quay đầu lại nói nhanh: "Một ly hồng trà chanh, một ly rượu cocktail." Bồi bàn liền đóng cửa ra ngoài.

Ma Kết bị kéo ngồi lên đùi Thiên Yết, mới chậm rãi phục hồi lại tinh thần: "Anh là ông chủ gì vậy?"

Người nọ vẫn ung dung vuốt tóc cô: "Em đoán đi. Mỗi lần đoán không trúng thì hôn anh một cái.

"Em mới không thèm đoán." Ma Kết giãy giụa từ trên người Thiên Yết xuống, ngồi ở một cái sofa thật xa.

Người này luôn... Dùng loại thủ đoạn này... Hay là hần là ông chủ của Universal Studio? Xã hội đen cũng làm loại kinh doanh này sao?

"Tốt." Thiên Yết cũng không tức giận.

Bồi bàn gõ gõ cửa, đem đồ uống đặt lên bàn, liền ra ngoài.

Ma Kết nhìn xuống sân khấu có vài người đứng, lúc này mới đầu xuân, nữ minh tinh đều mang lễ phục dạ hội hở ngực lộ lưng, cô chỉ nhìn đã cảm thấy lạnh. Đứng bên cạnh người chủ trì là một thiếu niên đẹp trai trắng trẻo, tựa hồ có chút quen mắt. Chẳng lẽ hiện nay thịnh hành tiểu bạch kiểm sao?... Cô vẫn cảm thấy như Thiên Yết là được rồi, thật đẹp trai...

Cô đang chú ý nghe những người đó nói gì, bỗng nhiên bọn họ đều lui vào cánh gà, ngọn đèn cũng mờ tối đi, thì ra là bắt đầu chiếu phim.

Thiên Yết canh thời gian thật chuẩn, đem một đồng những thứ như điều hành thảm đỏ cùng bài giới thiệu vô nghĩa đều bỏ qua.

Mở màn bộ phim là logo một con rồng vàng óng ánh, phía dưới là một hàng chữ đỏ: "Dragon Age Entertainment".

Ma Kết có chút nghi hoặc mà liếc nhìn người đàn ông đang ngồi rất bình thản kia: Không phải hần là ông chủ của Long Đăng chứ? Ma Kết lắc đầu, đem ý nghĩ hủ chết người này đuổi ra khỏi đầu. Là vài năm gần đây Long Đăng nổi lên vô số phim truyền hình, điện ảnh, công ty giải trí, minh tinh vô số, trong đó có cả ảnh đế ảnh hậu, tài sản lên tới trên triệu. Thiên Yết mới mười tám tuổi, cho dù có ba đầu sáu tay cũng không thể là ông chủ Long Đăng được...

Suy nghĩ của Ma Kết nhanh chóng bị nội dung vở kịch hấp dẫn. Bộ phim rất thú vị, cũng rất truyền cảm hứng, nói về giấc mộng âm nhạc của một thiếu nữ, trước kia khi không có tiền thì đi khắp nơi làm công kiếm tiền, đạp xe đi giao hàng, chở gạch ở công trường, cuối cùng gom lại đủ tiền mua cây ghi-ta mình yêu thích đã lâu.

Không có tiền đi học thì đọc trộm ở một hiệu sách gần nhà, cố gắng nhớ kỹ rồi trở về luyện tập. Cuối cùng tự mình luyện ra một tay kỹ xảo, liền xin một chân ca hát trong rạp xiếc, có một lần cơ duyên xảo hợp được người quản lý minh tinh coi trọng, nói muốn cho cô ra album.

Kết quả bởi vì công ti giải trí không đồng ý với dự tính chế tác album cùng phương thức thực hiện, hợp đồng mới vừa ký đã bị đóng băng. Nhưng cô gái cũng không bỏ cuộc, trong lúc hợp đồng bị ngừng trệ cũng không ngừng luyện tập, cuối cùng được một công ty sản xuất âm nhạc có tiếng coi trọng mang đi, phát ra album đầu tiên liền thắng lớn, từ nay về sau bước trên con đường thực hiện lý tưởng âm nhạc của mình...

Cô gái thất bại nhiều lần nhưng vẫn bất khuất không suy sụp, Ma Kết xem đến rơi lệ mấy lần, khăn giấy trên bàn đều bị dùng hết. Nếu không phải được Thiên Yết ôm vào ngực, thật không biết muốn khóc thành cái bộ dáng gì. (=.,=)

Kết thúc phim là hình ảnh cô gái ở buổi concert hô to một câu "Ước mơ vĩnh viễn không phai màu" rồi chào cảm ơn, Ma Kết nghĩ còn chưa hết, vẫn mở to đôi mắt sung sướng nhìn phụ đề trên màn ảnh, ai có thể đoán được dòng đầu tiên lại là:

Giám đốc sản xuất: Thiên Yết

Ma Kết bị shock đến gần như mất đi khả năng ngôn ngữ, cho là mình hoa mắt. Choáng váng một lúc lâu mới quay đầu nhìn người nọ: "Anh đầu tư sản xuất?"

Người nọ ung dung mà gật gật đầu.

"..." Thế nào mà hôm nay người nọ kéo cô đến đây xem phim... (khoe ㄋ ㄷ ㄴ ㄹ)

Nhìn bộ dáng bình thân của người nọ, Ma Kết nhận không được hỏi ra vấn đề chấn động nhất: "Anh... Anh không phải là ông chủ của Long Đăng chứ?"

Người nọ chỉ chăm chú nhìn cô kinh ngạc nghi hoặc rồi mỉm cười.

"..."

Này... Điều này sao có thể..."Anh... Anh ở đâu có nhiều tiền như vậy?..."

"Tiền đầu tư ba năm kiếm được."

"..."

Ma Kết gần như dùng ánh mắt thấy người ngoài hành tinh nhìn Thiên Yết.

Đối với người chuyên tâm đọc sách như cô, thời gian rảnh thì chơi Piano, hết thấy những việc Thiên Yết làm quả thực vượt quá sức tưởng tượng. Khó trách bình thường lúc rảnh rồi người nọ sẽ xem tin tức tài chính kinh tế... Lúc mình đề nghị giúp hắn học bổ túc, có phải hắn đã..

Ma Kết bỗng nhiên cảm thấy trước kia mình giống như có chút tự mình đa tình.

Người nọ... Rõ ràng cũng không cảm thấy phiền, thật sự là... Kỳ tích...

Thiên Yết nhìn gương mặt đã khô nước mắt của Ma Kết thay đổi rất nhiều biểu tình, hắn néo néo gương mặt cô hỏi: "Sao vậy?"

Ma Kết muốn hỏi rốt cuộc còn những gì mà cô chưa biết nhưng cuối cùng lại nghẹn về. Người nọ không nói là không muốn cô biết. Người nọ nguyện ý nói cho cô biết, nhất định sẽ nói cho cô biết, giống như hôm nay vậy.

"Không... Phim rất hay..."

Được người yêu khen ngợi quả nhiên là điều làm tâm tình người ta sung sướng nhất, Thiên Yết ôm lấy gương mặt Ma Kết đem nước mắt trên mặt cô hôn khô sạch sẽ, lại trượt vào cổ mỗi quán lấy lưỡi cô mút vào chốc lát rồi mới lui ra.

Nếu còn tiếp tục, sẽ bùng lên súng hỏa. Thiên Yết sờ sờ mặt Ma Kết, lại thay cô sửa lại quần áo mới nắm tay cô đẩy cửa ra đi ra ngoài.

Một giọng nữ cao quãng tám vang lên: "A! Đây không phải là Thiên tổng sao?"

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

Nơi phát ra thanh âm là một người con gái xinh đẹp. Ma Kết đã gặp qua, chính là lần ăn cơm cùng nơi với Thiên Yết – người làm cô hiểu lầm là bạn gái hắn, em gái cùng cha khác mẹ của Thiên Yết: Thiên Trinh.

Cô gái mang một áo coat nỉ màu nâu nhạt cùng một đôi boot đen qua đầu gối, tóc được búi cao lộ ra hai khuyên tai pha lê. Thời trang, thành thực lại xinh đẹp.

Ma Kết vốn đang nghĩ có nên chào hỏi hay không đã bị Thiên Yết cầm tay kéo lại phía sau một chút. Ma Kết mặc dù có chút khó hiểu, nhưng vẫn ngoan ngoãn mà đem nửa mặt giấu sau lưng nam nhân.

"Ồi! Giấu cái gì mà giấu, em cũng đã thấy rồi."

Cô gái phong tình vạn chủng mà đi tới, một trận nước hoa nồng đậm lập tức xông vào mũi làm Ma Kết có chút thở không nổi.

"Cô ở chỗ này làm cái gì?" Thiên Yết nhú mày, giọng nói thật khó chịu.

"Hôm nay không phải là buổi công chiếu bộ phim đầu tiên anh đầu tư sao, em đương nhiên là đến cổ vũ."

"Hình như tôi không mời cô."

"Ha ha", cô gái kia yêu kiều cười một tiếng, Ma Kết nghe mà nổi cả da gà, "Xin anh. Bộ phim điện ảnh đầu tiên của anh trai, em gái đây tự nhiên phải đến tham dự."

"Nói xong chưa? Xong rồi thì rút đi." Cổ vũ con khi, đến điều tra mới là thật.

"Ha ha, em biết anh nóng lòng muốn tìm chỗ tâm sự với bảo bối nhà anh, nhưng cũng không nên gấp đến thế chứ. Chị nói có đúng không, em gái?....."

Cô gái nói xong còn vươn tay giống như muốn sờ mặt Ma Kết, "Bốp" một cái đã bị Thiên Yết chặn lại.

"Còn chưa rút?"

Bị mắng hai lần, cô gái kia cũng không muốn ngang bướng nữa: "Thật là keo kiệt, sờ một cái cũng không cho nữa."

Nói xong xoay người, vẫy tay, lắc lắc mông đi về phía thang máy.

"Shit!" Thiên Yết thấp giọng nguyên rủa một tiếng, kéo Ma Kết đi hướng ngược lại.

"Anh sao lại... hung dữ như vậy?" Tuy rằng Ma Kết đối với cô gái vừa rồi cũng không có ấn tượng tốt, nhưng mà... Đó là em gái cùng cha khác mẹ...

"Cô ta cũng không phải loại tốt gì, sau này em gặp cô ta thì tránh đi."

"Oh..." Sao cô sẽ có thể gặp cô ấy được chứ...

Dù sao nam nhân nói cái gì, cô nghe là được.

Đi một quãng xa Thiên Yết mới buông tay ra, thay đổi từ ôm vai sang ôm thắt lưng Ma Kết.

Khúc nhạc đệm vừa rồi cũng không có tạo ảnh hưởng gì tới Ma Kết, đầy đầu óc cô đều là cái "Sự thật" hù chết người kia. Việc này nếu truyền ra ngoài, ai có thể tin con riêng của bang chủ Hồng bang bây giờ là ông chủ của một công ty giải trí... Xã hội đen cùng giới giải trí có chung một người, quần chúng chắc chắn khó có thể tưởng tượng...

Thiên Yết mới mười tám tuổi thôi...

Tần cha ở tuổi này cũng chỉ là sinh viên cao đẳng. Cho dù là anh hai Tần Văn của cô, ở tuổi này cũng mới vừa mới tốt nghiệp trung học, thuận tiện giúp công ty xử lý một chút việc nhỏ thôi.

Hắn rút cuộc lợi hại đến thế nào, mới có thể...

"Anh... Anh làm ông chủ bao lâu rồi?"

"Chắc cũng hơn nửa năm."

"... Vừa đi học vừa xử lý việc trong công ty?"

"Trừ bỏ những việc quan trọng cần ra mặt, những cái khác thuê mấy quản lý chuyên nghiệp xử lý."

"..." Thảo nào... Hắn còn có thời gian "hướng dẫn", "học bỏ túi" với cô...

Ma Kết bỗng nhiên có loại cảm giác bị lừa dối: "Anh... Anh căn bản hoàn toàn không cần đến trường... Cũng... Cũng không cần học bỏ túi gì đó..." Rõ ràng có nhiều tiền như thế...

Thiên Yết dừng bước lại, nhìn Ma Kết: "Em thật sự không biết tại sao để em hướng dẫn cho anh học bỏ túi?"

Ma Kết có chút kinh ngạc, đến khi thấy trong mắt nam nhân dấy lên một ngọn lửa dục vọng trần trụi, đầu óc chậm chạp mới kịp phản ứng.

Chẳng lẽ người nọ... Khi đó đã đối với cô...

Nhiệt độ ẩm một cái dâng lên mặt, Ma Kết áp ứng không biết nói cái gì mới tốt, ngập ngừng nửa ngày mới lảng tránh ánh mắt người nọ, nhẹ nhàng gạt gạt đầu.

Bộ dáng Ma Kết thẹn thùng trong mắt Thiên Yết quả thực phiền tinh tới cực điểm. Hắn mạnh mẽ túm lấy Ma Kết, kéo cô vài bước vào thang máy. Cánh cửa vừa khép lại, Thiên Yết đã đặt Ma Kết lên tường, nâng mặt cô lên hung hăng mà cắn nuốt.

Bị người nọ ôm hôn, cả người Ma Kết như nhũn ra, nếu không phải người nọ ôm thắt lưng cô, cô cũng đã mềm nhũn trên mặt đất.

Cô chưa bao giờ chủ động hôn môi, mỗi lần đều là người nọ cưỡng thế mà áp lên môi cô, cái lưỡi linh hoạt ở trong miệng cô không ngừng quấy đảo, quấy đến nỗi môi cô đều không thể khép lại, nướn bọt thuận khoe môi chảy xuống...

Tay người nọ còn trên mông cô mà ác ý vuốt ve nắn bóp, làm cho cả người cô giống như bị điện giật, nhưng lại yếu ớt gãy không ra...

Mười mấy năm hoàn toàn không nhìn ra được đến khi bị người nọ ôm qua, Ma Kết mới nếm được hương vị mây mưa, cơ thể liền trở nên vô cùng mất cảm, người nọ ám chỉ khiêu khích cũng đã có thể làm cho cả người cô run rẩy không ngừng... Chính cô cũng cảm thấy thật thẹn...

Thời điểm hai phần môi tách ra, môi Ma Kết vừa hồng vừa sưng còn phềnh ánh nước, lông mi thật dài run rẩy, trong mắt đều là sương mù, bộ dáng ngây thơ lại thẹn thùng này làm cho Thiên Yết quả thực cảm giữ không được, ghé vào lỗ tai cô đề thấp thanh âm ác ý nói nhỏ: "Em lại câu dẫn anh, đêm nay không cho em về nhà."

Ma Kết vừa thẹn vừa vội: "Anh! Em không có..." Lão yêu tinh này nói cô câu dẫn hắn, cô cho tới bây giờ đều không có...

Bỗng nhiên "đình" một tiếng cửa thang máy mở ra, bên ngoài hành lang đèn điện sáng trưng, một bóng người vọt vào.

Người nọ tựa sát vào người cô cũng không tách ra, một bàn tay đặt lên đầu cô kéo vào ngực hắn ngăn cản tầm mắt, tay phải ôm thắt lưng cô, Ma Kết không biết người bên ngoài kia là ai, đẩy người nọ lại không chút lung lay, gấp đến nỗi cuống lên.

"Thiên tổng..." Thanh âm người đến mở đầu nghe thật vui vẻ nhưng đến âm cuối thì lại thấp đi.

"Có chuyện gì." Thiên Yết lạnh lùng nói. Quấy rầy hắn thân mật với người yêu, hắn không nổi bão đã là tốt lắm rồi. Huống chi hôm nay còn gặp hai chuyện làm hắn khó chịu,shit.

"Từ sáng sớm em đã ở đây chờ ngài... Lúc đi thăm đồ với phòng vẫn mở màn cũng không thấy ngài tới..." Người đến hình như có chút tủi thân.

"Tôi hỏi cô có chuyện gì." Tôi hay không liên quan gì đến hắn.

"Em... Em diễn như vậy ngài có hài lòng không?"

"Vừa lòng. Cô có thể đi chưa? Không thấy tôi đang bận rộn sao?"

Thiên Yết nói chuyện rõ ràng lãnh khốc không lưu mặt mũi cho ai như thế như thế, làm cho Ma Kết rất kinh ngạc, trong lòng lại có một chút lo buồn nhỏ nhỏ. Nếu người nọ nói chuyện như thế với cô, chỉ cần một câu thôi, cũng có thể làm cho cô...

"Vậy... Em không quấy rầy ngài nữa..."

Cái bóng trên mặt đất thu nhỏ rồi biến mất, Ma Kết nghe tiếng bước chân truyền đến thì biết người tới đã chạy đi khỏi đây.

"Đó... là ai vậy?..."

"Người lạ thôi." Thiên Yết buông tay đang giam cầm Ma Kết ra, nhưng trên mặt vẫn lộ ra vẻ khó chịu. Càng không thích chính là bảo bồi nhà mình lại đi hỏi thăm tên ruồi bọ vừa rồi kia dù là con gái.

Trong bóng đêm, Ma Kết nhìn đôi mắt dị sắc của người nọ, không biết lấy đâu ra dũng khí hỏi: "Đó... Đó là Phạm Hán Liên phải không?..."

"Ừ." Thiên Yết nhả mảy gạt đầu.

Trong lòng Ma Kết bỗng nhiên dâng lên đủ mọi loại tư vị.

Cô có ngờ cũng nghe ra người vừa đến có chút tình cảm với Thiên Yết, vô luận là ái mộ cũng vậy, sùng kính cũng thế. Diễn viên vốn là ngôi sao của công chúng, nhưng bây giờ lại lại rầm rầm chạy đến trước mặt người nọ, đợi cả ngày chỉ vì muốn hỏi người nọ một câu "Em diễn có được không".

Ngay cả khi cô chưa từng yêu đương cũng có thể cảm nhận được đây là loại tâm tình khiêm hạ nhỏ nhoi đến thế nào.

Nhưng cho dù là vậy, cô cũng không hy vọng... Có những người khác mến mộ nam nhân của cô...

Lúc trước cô đã không có nghĩ tới, nam nhân của cô anh tuấn như thế, vĩ đại như thế, có tiền có thế như thế, có lẽ sẽ có rất nhiều người muốn trèo lên giường của hắn.

Cô bình thường như vậy, không thú vị như vậy, trừ bỏ đọc sách với chơi Piano thì cái gì cũng không biết. Nam nhân rốt cuộc thích cô ở điểm nào?...

Ma Kết nghĩ đến đây, tâm tình bỗng dưng trùng xuống.

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Một loại không khí kỳ quái lan tràn ra.

Thấy nam nhân nhìn chằm chằm nhìn cô, Ma Kết cũng không dám giương mắt đối diện với hắn, tránh qua người nọ mà đi ra cửa. "Đi thôi..." Sắp đến mười giờ, đi quá giờ đó cha sẽ sinh nghi.

Ma Kết đang muốn đi nhanh, bỗng nhiên thân thể bị nhắc bổng lên không, tay người nọ vòng qua thắt lưng giữ lấy hông cô ôm vào lòng.

Cô ngây ngốc sững sốt một chút thì mạnh giãy giụa: "Anh... Anh làm cái gì vậy?... Sẽ... Sẽ có người thấy... Để em xuống..."

Thiên Yết thoải mái mà ôm cô theo cửa sau studio đi ra ngoài.

"Có phải em nghi ngờ anh đi ăn vụng bên ngoài hay không?" Nam nhân vừa đi vừa nghiêng đầu nhìn cô

Ma Kết không dám nhìn hắn, chỉ ôm cổ hắn nhẹ nhàng gật đầu.

"Sao lại không tin anh như thế, em nói anh nên làm sao trừng phạt em đây?" Thiên Yết nói xong thì mạnh mẽ nhéo hông Ma Kết một.

Bất thành lĩnh bị đùa giỡn như thế, Ma Kết lập tức kêu lên: "A!... Anh..." May mà đã đi ra khỏi tòa nhà, được bóng đêm che lấp, khuôn mặt đỏ gay của cô cũng không bắt mắt lắm. Nhưng Ma Kết vẫn cảm thấy ngượng ngùng, chôn mặt ở hõm vai Thiên Yết, giống như làm vậy tiếng kêu vừa rồi sẽ không phải do cô phát ra.

"Em vẫn chưa trả lời anh đâu, nên làm sao trừng phạt em? Hả?" Thiên Yết vẫn không buông tha.

"Anh... Anh đừng có vừa ăn cướp vừa la làng đi..."

"Sao anh lại làm ăn cướp? Hừm?"

"Anh cùng... Phạm Hân Liên rõ ràng có quan hệ..." Nghe giọng điệu của Phạm Hân Liên, giống như hai người đã quen biết thật lâu, nói không chừng đã sớm... Đã sớm... Cũng chỉ có cô là không biết gì...

"Oh... Biết ghen rồi."

Thiên Yết mở cửa ghế lái phụ, khom lưng xuống đặt Ma Kết vào, lại thay cô cài lại seatbelt mới ngồi vào xe.

"Cô ta hình như đã lên giường với đạo diễn, cho nên đạo diễn mới chạy đến để cứu cô ta với anh. Anh đối với việc chọn diễn viên cũng không có ý kiến gì, đạo diễn nói cô ta lúc trước cũng đã diễn qua mấy vai trên truyền hình, có chút tiềm năng, anh nói tùy vào đạo diễn. Còn bộ dáng như là rất quen thuộc với anh đó là do cô ta tự mình bày ra, không hề có chút quan hệ nào với anh."

"..."

Thấy vẻ mặt người yêu do dự, Thiên Yết lại kiên nhẫn nói: "Anh có đến trường quay xem vài lần, cô ta iền chạy tới như là rất thân quen với anh."

"Ông xã em rất chung tình, không tin em sờ thử đi." Thiên Yết nói rồi bắt lấy tay Ma Kết che lên vị trí kia của mình.

Cảm giác vị trí nơi được bàn tay bao trùm nóng rực một mảnh, thậm chí ngay cả mạch máu nảy lên cũng cảm giác được, Ma Kết thẹn thùng được không biết làm sao, muốn rút tay về, lại bị người nọ gắt gao đè lại, thanh âm cũng càng ngày càng thấp: "Anh buông tay... Buông tay ra..."

Thiên Yết thấy Ma Kết thẹn thùng sắp bốc hơi, mới thả lỏng lực đạo trên tay, xoa mặt người yêu: "Hiện tại nó chỉ đứng dậy với em, em còn hoài nghi nó ra ngoài ăn vụng, em nói xem em nên bồi tội thế nào đây?"

"Anh... Anh nói vậy..." Chỉ cần là nam nhân bình thường, dục vọng đều có thể đứng dậy, sao có thể chỉ đối với ai... Nhưng là... Tuy rằng biết nam nhân nói lời này chỉ để lừa cô vui nhưng tâm tình cô lại nhịn không được mà tốt lên một ít.

Trước kia có vài sự kiện gây gổ đánh nhau đổ máu, thầy giáo nghĩ là người nọ làm, nhưng người nọ chưa bao giờ thừa nhận, cũng chưa bao giờ giải thích. Hôm nay cô chỉ nghi ngờ chút xíu như vậy, người nọ lại giải thích nhiều đến thế, chứng minh... Chứng minh người nọ thật sự... thật sự rất coi trọng cô...

Thiên Yết lại tới gần một chút, cắn lỗ tai Ma Kết: "Đêm nay em chịu trách nhiệm cho nó ăn nó, hửm?"

"Biến thái..."

Còn chưa xong đã bị người nọ nuốt vào trong miệng.

Nam nhân càng nói lời hạ lưu, Ma Kết lại càng vô lực phản bác, khí lực trên người đều như nước bị tháo đi.

Giờ phút này cô bị đặt lên lưng ghế, bị hôn đến không thể động đậy, chỉ nghe thấy tiếng nước tiếp xúc, trái tim cũng bùm bùm nhảy loạn. Thiếu chút nữa ngạt thở mới được nam nhân buông ra. Ma Kết thở hổn hển, nhiệt độ bên trong xe dường như cũng tăng cao, sương mù ngưng đọng trên kính thủy tinh, phong cảnh ngoài cửa sổ đều mờ hồ. Tiếng thở của người nọ cũng trầm nặng hơn, quanh quẩn len lỏi vào lỗ tai cô, tình sắc đến cực điểm.

Sợ nam nhân muốn tử hình cô ngay tại chỗ, Ma Kết dán trên lưng ghế cứng người lại, không dám làm ra một cử động nào, trong bóng đêm đôi mắt dị sắc của người nọ gắt gao khóa cô lại, hô hấp cũng càng ngày càng nặng, tựa như bao vây con mồi, sói càng chạy càng gần.

Vài giây trôi qua tưởng như vô tận, ý nghĩ muốn chạy trốn trong lòng Ma Kết dâng lên tới cực hạn, cô mới vừa run rẩy đưa tay ấn nút mở seatbelt đã bị người nọ ôm eo gần như kéo qua đặt lên cơ thể hân, nơi nóng bỏng kia đâm vào đùi trong của cô. Ma Kết còn không kịp giãy giụa, đã bị xoay mặt qua mạnh mẽ hôn. Một cái hôn hoàn toàn khác biệt, lần này nam nhân dường như muốn nghiền cô ra ăn vào bụng, Ma Kết cảm thấy môi lưỡi của mình gần như sắp hòa tan, rồi mới bị người nọ hút vào bụng.

Bỗng nhiên cảm thấy trên người mát lạnh mới phát hiện áo khoác đã bị người nọ cởi ra từ bao giờ. Tay Thiên Yết đã luồn vào trong chạy loạn khắp nơi, bàn tay lạnh lạnh làm cho Ma Kết không ngừng run rẩy.

"Thiên Yết... Không cần..." Cô biết nam nhân một khi đã làm thì sẽ không dưới mấy tiếng, cô... Cô còn phải về nhà...

Thiên Yết ngoảnh mặt làm ngơ mà kéo xuống khóa quần Ma Kết, đưa tay vào xoa nắn hoa huyệt nhạy cảm của cô.

"Ồ ô..." Nơi tiếng tư mẫn cảm bị người nọ dễ dàng trêu đùa, vừa vuốt ve vừa xoa nắn, lời cự tuyệt của Ma Kết chưa nói ra khỏi miệng đã bị rên rỉ đứt quãng thay thế.

Ma Kết giãy dụa lung tung, tay đánh lên cửa kính xe mới ý thức được đây là bãi đậu xe công cộng, cô theo phản xạ mà che miệng lại, lại bị nam nhân kéo ra, lấy cà-vạt trói lại vòng ra sau cổ hân.

"Che làm gì? Anh thích nghe em kêu nhất..."

"Anh!... A!..."

Ma Kết vừa định trách cứ, tay phải người nọ đã bóp mạnh ấn vài cái, cô hoàn toàn mất đi ngôn ngữ.

Chỉ khi nào đi tắm cô mới đụng vào nơi xấu hổ khó mở miệng kia. Hiện tại nơi yếu ớt kia lại bị nam nhân thay đổi các loại thủ pháp nặng nhẹ tra tấn, khoái cảm giống như roi quất lên người, ngay cả thất lưng cô cũng không thể giữ thẳng, hoàn toàn ngổ phịch trong lòng nam nhân tùy hân vỗ về chơi đùa, đầu bị khoái cảm đốt thành đồng bột khét, lời lẽ cự tuyệt ban đầu giờ phút này đã quăng lên chín tầng mây, ngay cả trong miệng cũng thoát ra tiếng rên rỉ ngọt ngào.

Nam nhân còn chưa tra tấn được bao lâu Ma Kết đã hoàn toàn chịu không nổi, cái lưng vốn đang cong cũng lập tức thẳng dậy bật ra sau, cao trào đang đến toàn bộ thủy dịch bắn ra tay nam nhân.

Nam nhân ác ý quanh quẩn ghé vào lỗ tai cô nói nhỏ: "Thật nhạy cảm, có sướng không?"

Ma Kết cắn bản vô lực phản bác, vẫn ôm cổ Thiên Yết thờ dốc, Thiên Yết đem áo len của Ma Kết vén đến ngực vuốt ve, ngón tay như vô tình mà kẹp lấy đầu nhũ đỏ sẫm. Ma Kết còn đang chìm đắm trong dư vị cao trào chưa lấy lại tinh thần, đã bị khoái cảm kỳ dị trước ngực làm cho rên lên.

Cách lần hai người làm tình trước mới một tuần, Ma Kết làm sao chống đỡ được, cô cắn bản hoàn toàn chưa làm tốt tâm lý chuẩn bị... Tuy rằng biết người nọ sẽ đòi cô, nhưng không nghĩ lại tới nhanh như thế...

Khi ngón tay Thiên Yết thấm đẫm dịch thể lại duỗi vào cơ thể cô, Ma Kết cuối cùng nhịn không được nức nở ra tiếng: "Xin anh... Hôm nay như vậy thôi..."

Thiên Yết chuyển động ngón tay một chút: "Đêm nay đừng về."

"Không được... Không được... Thật sự... Ô... Thật sự không được... Chúng ta... Chúng ta rõ ràng đâu có..."

"Còn không phải là do em quyến rũ anh sao."

"Em... Em không có..."

Thấy bảo bối nhắm mắt lắc đầu, Thiên Yết "hừ" một tiếng: "Vậy em tự đi chuyển đi, di chuyển đến khi anh vừa lòng sẽ cho em về."

Ma Kết lắc đầu.

"Vậy quay về giường anh làm!" Chết tiệt hân đã sắp nổ tung rồi mà bảo bối còn muốn giằng co.

"Hức... Thiên Yết..."

Ma Kết vừa gọi tên nam nhân, vừa nức nở lắc đầu. Đến khi Thiên Yết đang muốn hung ác làm cô, bỗng nhiên một thứ mềm mại run rẩy vurun đến, khựng lại trong chốc lát như không biết làm sao, mới lại không thuận thực mà vurun lười, thăm dò vào khoang miệng hắn.

Thấy người yêu rõ ràng muốn cầu xin mà ngốc ngốc lầy lờn, khối cứng rắn trong lòng Thiên Yết lập tức bị bắn chết. Ngâm lườm người yêu dịu dàng hôn mút một hồi lâu, mới khàn khàn mà nói: "Không lay chuyển được em. Vậy làm một lần trên xe đi, một lần thôi."

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33

Nam nhân luôn luôn lộng quyền có thể thỏa hiệp như vậy đã là tốt lắm rồi. Ma Kết biết hôm nay sống chết cũng trốn không thoát, mặt phát sốt mà nằm ở trên vai nam nhân, tựa như đã điều đem đầu vùi vào cát.

Ngón tay Thiên Yết ở trong cơ thể Ma Kết mở rộng trong chốc lát liền lui ra ngoài, nâng mông người yêu lên, cúi đầu nói "Anh đi vào."

"A!..."

Ma Kết căn bản không kịp chuẩn bị, đã bị nam nhân nắm thắt lưng bóp mông hung hăng ấn ngồi xuống tính cự nóng cháy. Tính cự nam nhân vừa đâm lên thì xuyên vào, dừng đạo lập tức bị căng lớn, nhiệt độ nóng rực nóng đốt cháy vách tường yếu ớt của cô, Ma Kết theo phản xạ mà cong người ra sau, đầu đụng phải mũi xe.

Không đợi Ma Kết thở ra, Thiên Yết đã bóp cô mông bắt đầu tiến công. Ma Kết bị Thiên Yết nâng lên cao lại hung hăng thả xuống, mỗi lần đều xuyên vào đến nơi sâu nhất trong cơ thể, lúc bắt đầu Ma Kết còn có thể bắt kịp tiết tấu, sau đó chỉ có thể tùy ý nam nhân điên cuồng đâm vào, bám trên vai nam nhân nức nở rên rỉ, móng tay cũng cào rách lưng áo somi của người nọ. Tính cự nóng cháy trong cơ thể quả thực muốn đốt hư cô, cô cảm thấy linh hồn mình đều bị hơi thở nam nhân bao phủ...

"Kêu lớn như thế, không sợ người bên ngoài nghe thấy sao? Hả?"

"Ừm..." Ma Kết nhắm mắt mãnh liệt lắc đầu. Bị lấy ra xuyên vào rất hung mãnh, nước mắt cũng không nghe lời mà tràn ra hốc mắt. Giống như mỗi một lần tính sự, cô đều có thể bị nam nhân bức đến khóc ra.

Bỗng nhiên cửa sổ thủy tinh trên vang lên "Cộc cộc" hai tiếng, Ma Kết sợ tới mức vội ngâm miệng lại, chôn đầu vào vai nam nhân. Thiên Yết lại như không sao cả, vờ đại quần áo bên ghế phụ phủ thêm lên cho người yêu, xác định không để lộ chút cảnh xuân nào mới đề nút quay kính xe xuống.

Người ở phía ngoài mang đồng phục, cầm đèn pin chiếu vào trong xe kiểm tra.

"Ngài cảnh sát, có việc gì sao?"

Kính xe quay xuống đập vào mặt là mùi vị dịch thể đàn ông, một cơ thể nhỏ nhắn nằm trên thân nam nhân, tay còn bị cào vạt trói quàng qua cổ người đàn ông. Cảnh sát vừa thấy tình cảnh này ngốc lạng sau một lúc lâu mới lắp bắp nói: "Thật có lỗi đã quấy rầy... Tôi chỉ là thấy người trong xe này lâu quá không đi ra, bên trong lại như có tiếng động lo lắng có thể có chuyện gì đó, cho nên..."

Thiên Yết không kiên nhẫn ngắt lời: "Ngài cảnh sát, như ông thấy đấy, ngài cảnh sát có thể tránh đi một chút không?"

Cảm giác được người trong ngực lúc nghe thấy liền hơi run rẩy một chút, Thiên Yết cong lên khoe miệng cười cười.

"A... Thật có lỗi... Được..."

Cảnh sát thật thà hoàn toàn không biết nên phản ứng thế nào, ngay cả ít nhất nên kiểm tra giấy tờ cũng quên, vội vàng cầm đèn pin đi xa.

Thiên Yết lúc này mới kéo cửa sổ xe lên, ác ý nói: "Em xem, đều là bị tiếng kêu của em gọi tới, thực kích thích."

"Anh... Anh nói bậy..." Ma Kết tức đến run run, lại đột nhiên phát hiện vật lớn trong cơ thể lại càng sưng lên.

"Anh..." Ma Kết vừa kinh vừa sợ, vừa muốn nói chuyện, đã bị nam nhân ngăn chặn môi, tiếp theo đó là mạnh mẽ đâm rút, làm cho cô ngay cả rên cũng rên không được.

Bị cắt ngang, nam nhân quả thực sắp điên rồi, bóp mông cô nâng lên lại ấn xuống. Thân thể Ma Kết đã hoàn toàn mất khống chế, bị nam nhân không có phương pháp gì mà lay đến lay đi. Tay lại bị nam nhân trói chặt không thể tự vuốt ve, khoái cảm dâng cao nhưng lại kém một bước như vậy, Ma Kết không còn cách nào khác chỉ có thể miễn cưỡng lợi dụng lúc nam nhân chuẩn bị đâm vào nói: "Thiên... Thiên Yết..."

Nam nhân lại như là đã biết trước: "Nhảy cảm như vậy..."

"Hức..." Da mặt Ma Kết thật sự rất mỏng, mới rồi gọi tên nam nhân đã là dùng hết dũng khí, hiện tại muốn cô thừa nhận mình sắp cao trào tiếp, cô...

Nam nhân tâm tình rất tốt mà nói: "Kêu ông xã đi, anh giúp em."

Ma Kết nhắm mắt lắc đầu.

Đã biết nam nhân chắc chắn sẽ làm khó cô, cô ngay từ đầu thì không nên cầu cứu nam nhân...

Bỗng nhiên hạ thân nóng lên, tính cự nam nhân nằm trong hoa huyết tốc độ ngày càng chậm có khi còn không vận động nữa.

... Rất... Rất quá đáng..

Nam nhân còn ác ý ở nói nhỏ bên tai: "Gọi đi... gọi một tiếng."

Ma Kết lắc đầu.

Thiên Yết miễn cưỡng cười, lập tức rút nam căn ra, ở ngoài cửa huyết ma sát không chịu tiến vào, dùng bất cứ thủ đoạn tởm tệ nào mà đùa giỡn.

Ma Kết làm sao chịu được nam nhân thành thạo khiêu khích, toàn bộ khoái cảm đều dâng lên, rồi lại bị ngăn cản không ra được, cô không thể làm gì, chỉ có thể nức nở lắc đầu, giống như cầu nam nhân thiện tâm buông tha cô.

"Chịu không nổi rồi? Chịu không nổi thì gọi đi."

Động tác nam nhân ngày càng chậm, chỉ đưa vào một chút lại dừng rồi rút ra đâm chọc hạt hạch bên ngoài mà không chịu tiến vào, trong đầu sôi trào tất cả đều là dục vọng, môi run rẩy, nói năng lộn xộn không khống chế được mà kêu lên: "Ông... xã..."

"Ngoan, lớn tiếng một chút."

Ma Kết đã hoàn toàn vô thức, không nghĩ ngợi mà thì lớn tiếng kêu lên: "Ông xã... A!..."

Thiên Yết lập tức đâm thẳng vào, điên cuồng vận động nhắm vách tường non nớt mà đi đến, đưa Ma Kết lên cao trào. Bí chỗ của Ma Kết lập tức chặt lại, vận xoắn đến Thiên Yết cũng bắn đi ra

"Ahh..." Cuối cùng có thể bắn ra lại bị rót đầy ngập dịch thể nóng bỏng Ma Kết thiếu chút nữa hít thở không thông, chỉ có thể vô lực mà dựa vào nam nhân hô hấp, cái miệng nhỏ nhắn phun ra hơi thở ấm áp phả lên cổ Thiên Yết, làm cho hấn lại dưng đứng lên.

Cảm giác được dục vọng nam nhân lại đang sống dậy, Ma Kết gấp đến độ khóc lên: "Anh... Anh... Đầu chỉ làm một lần..."

Nam nhân dường như nén lại, hít sâu vài cái, mới nâng mông Ma Kết lên làm cho vị trí hai người mập mạp chia lìa. Trọc dịch nóng bỏng nam nhân mới bắn cũng thuận theo bí khẩu chảy ra.

"Em xem em đi, ăn vào thật nhiều mà."

"Anh... Anh không được nói!..." Ma Kết không chịu nổi nhất chính là những lời nói hạ lưu của nam nhân.

Thiên Yết thay cô nói lỏng dây buộc, rút giấy lau khô sạch sẽ dịch thể trên người Ma Kết, lại thay cô mặc quần áo. Ma Kết vội vàng ngồi vào vị trí phó lái, cúi đầu nhìn đầu ngón tay hồng thấu của mình, một ánh mắt cũng không dám nhìn người nọ.

Bên cạnh truyền đến thanh âm loạt xoạt, cô lặng lẽ liếc mắt một cái mới phát hiện nam nhân đang lau trọc dịch trên quần tây, áo somi cũng ướt một mảng lớn, hoàn toàn là kiệt tác của cô.

Ma Kết thẹn thùng mà ấp úng: "Anh... Anh cởi quần áo đưa cho em đi, em đem về giặt sạch cho anh..."

"Thật là có lòng." Nam nhân mỉm cười, "Nhưng mà không cần, phía sau cái áo somi này đều đã bị em cào hư rồi."

"..."

Ma Kết lập tức nỏ hồng mặt mà cúi đầu, không dám nói một câu.

Chevrolet cuối cùng cũng khởi động, lúc ra khỏi bãi đỗ xe đã là mười một giờ.

Xe chạy đến gần nhà Ma Kết mới dừng lại, Ma Kết lại bị quay mặt qua hôn sâu một hồi. Bên tai là thanh âm khăn khăn của nam nhân: "Hôm nay còn lại một phần, tuần tới gặp mặt sẽ bổ sung."

"..."

Ma Kết không dám nói lời nào, đi như chạy trốn, bước nhanh hai bước chạy vào cửa sắt khắc hoa.

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

Sau khi Ma Kết về nhà, đã gần mười một giờ rồi. Phòng khách còn sáng lên ánh đèn vàng nhạt ôn hòa, Tàn cha ngồi ở trên sofa xem TV, trên màn hình là kịch luân lý gia đình. Tàn mẹ cũng ngồi bên cạnh vừa xem vừa đan áo lông.

Lần đầu tiên về trễ như vậy, Ma Kết thấy hai người đều còn chưa ngủ, trong lòng hơi chột dạ. Thoảng đến gần một chút, cúi đầu nói: "Ba mẹ, con đã về."

Tàn mẹ về mặt hiền lành mà nói: "Đã về rồi, đã về là tốt rồi. Ba con có chút chuyện muốn hỏi con đó."

Trong lòng Ma Kết hăng một chút, lập tức khẩn trương lên: chẳng lẽ là... Chuyện của cô cùng Thiên Yết đã bị cha phát hiện? Nếu như vậy, cha đã biết được bao nhiêu? Sẽ không phải... Ngay cả cô đã... với Thiên Yết... Cũng biết?...

"Con gái, con ở trường học đã quen chưa?" Tàn cha cười tủm tỉm nói.

"Dạ... Đã quen rồi." Vì muốn cho lời nói dối này chân thật một chút, Ma Kết lại bồi thêm một câu: "Đều là bạn chơi với nhau từ nhỏ, ở chung cũng rất hòa hợp." Cô bình thường rất ít nói dối, nói dối là do mặt. Nhưng hiện tại vì che dấu quan hệ của cô với người nọ... Aizz... Cô làm sao mà còn trọ ở trường... Mỗi đêm cô đều ngủ trong vòng tay người nọ...

"Học tập tốt không?"

"Học tập? Cũng giống bình thường thôi... Vừa mới khai giảng, cũng chưa có kì thi gì." Ma Kết có chút không hiểu làm sao.

"À, vậy là tốt rồi. Con gái, con trọ ở trường, cha mẹ muốn nhúng tay vào cũng không được. Ban ngày không biết con có chăm chú nghe giảng hay không, buổi tối cũng không biết con có thật sự đọc sách hay không. Con hiện tại cũng có nhiều bạn, thường xuyên ra ngoài chơi đến khuya, hoặc trắng đêm không về. Ba biết con ở tuổi này như vậy thực bình thường, nhưng con phải chú ý, đừng lêu lổng với những người không người tốt, sẽ dễ dàng bị lấy nhỉnh tính xấu của bọn họ. Học tập là quan trọng nhất....."

Ma Kết mới đầu còn có chút lo lắng đề phòng, nghe đến lúc này thì mới thoáng thả lỏng. Cẩn thận suy nghĩ nửa ngày thấy Tàn cha không có câu nào liên quan đến Thiên Yết. "Hiện tại con cũng có nhiều bạn" câu này phạm vi rất rộng, hẳn là không phải nói về Thiên Yết. Hơn nữa cuối cùng lại dừng ở học tập, chỉ cần cô có thể giữ vững thành tích, cha sẽ không phát hiện ra.

Ừm... Ma Kết thoáng buông lỏng trái tim, nói: "Ba ba, ba yên tâm đi, con cũng không còn nhỏ nữa, cũng đã biết phân biệt đúng sai. Nếu ba lo lắng, sau này con sẽ không tham gia hoạt động gì của bạn bè nữa..."

"Ồi chào ôi chào ôi chào... Ba không phải không cho con tham gia hoạt động tập thể..." Tàn cha gấp đến rầu đều dựng lên, "Ồi... Đúng là ba có nói đừng để cho hoạt động ảnh hưởng đến học tập, cũng đừng ra ngoài cùng người khác học hỏi những thứ không tốt, nhưng không phải nói hoàn toàn không cho con tham gia..."

Ma Kết hiểu ý gật đầu: "Con đã biết rồi ba. Con sẽ cố gắng học tập, thi giữa kỳ xem thử thành tích của con đi.""Ừ! Được! Thực là con gái ngoan của ba." Tàn cha cười đến miệng đều kéo lên tận mang tai.

"Vậy... Không có việc gì nữa thì con đi ngủ?"

"Tốt tốt, mau đi đi."

Tàn mẹ cũng chen lời: "Đắp thêm một chăn, đừng để bị cảm lạnh."

"Vâng! Ba mẹ ngủ ngon."

Ma Kết thở phào một hơi, buổi thăm vấn này coi như là hữu kinh vô hiểm mà trôi qua. Khăn trương vừa buông xuống, cảm giác không khoẻ từ hoa huyết lại dâng lên.

Hôm nay lần đầu tiên cô làm với nam nhân trên xe, thân thể đều không thể duỗi thẳng, không gian xe có rèm che vừa nhỏ vừa kín vô hình trung tạo ra một loại áp lực, làm cho cô vô cùng khó chịu. Hôm nay hình như nam nhân đặc biệt điên cuồng, luôn bóp chặt eo hông cô, đặc biệt là phía sau, năm ngón tay đều ghim vào hông thịt mềm mại của cô, hoàn toàn là nắm hông cô mạnh mẽ ấn xuống... Lúc ấy tình cảm mãnh liệt thì không để ý, kết thúc tính sự người bình phục lại mới cảm thấy phía sau đều bị bóp nóng đỏ lên... Tiểu huyết cũng rất khó chịu, tuy rằng lúc ấy được nam nhân giúp đỡ một ít trợ dịch chảy ra, nhưng hiện tại đi vài bước, đã cảm thấy từ tiểu huyết lại có gì đó ảm áp chảy ra... Thất lưng cũng đau đến không thể thẳng dậy, cô cũng

không dám đi nhanh chỉ dám chậm rãi bước từng bước một...

Cởi quần áo ra nhìn gương, Ma Kết mới phát hiện mông eo đều bị bóp đỏ, trên quần lót cũng có chất lỏng màu trắng khả nghi... Mặt cô đỏ bừng lên trực tiếp ném quần lót vào thùng rác, rồi mới nhanh mở vòi sen tắm rửa kì cọ sạch sẽ.

Nam nhân đáng giận... Còn... Còn buộc cô kêu "Ông xã"... Lần tới... Tuyệt đối không thỏa hiệp...

Ma Kết tắm rửa xong nằm ở trên giường, cảm thấy vừa tức vừa thẹn, kéo mạnh chăn trùm lên đầu.

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35

Đúng 9 giờ kết thúc tự học buổi tối, Ma Kết thu dọn xong đeo túi sách lên theo dòng người chậm rãi đi tới cửa trường học. Ở trước cổng nhìn qua lại, tựa hồ chưa thấy Chevrolet quen thuộc, Ma Kết liền đứng tại chỗ chờ. Đêm nay gió thổi thật lạnh, nhiệt độ không khí vốn đã hơi thấp, gió thổi thì càng lạnh hơn. Ma Kết đứng ở tại chỗ run run. Trước đây người nọ chưa bao giờ để cô chờ, mỗi lần đều tới sớm, ngồi trong xe hút thuốc.

Ma Kết có chút lo lắng, lại có một chút chờ mong nam nhân tốt nhất là không đến. Từ buổi sáng thứ hai cô đã lo lắng đề phòng. Người nọ nói "Hôm nay còn lại một phần, cuối tuần gặp sẽ bổ sung" từng chữ từng chữ cô đều nhớ rõ. Thất vọng với mông vẫn còn hồng, cả ngày chủ nhật khắp người đều đau mỏi, nếu người nọ lại làm một lần như thế, cô sợ ngay cả giường cô cũng không xuống được...

Sáng nay thầy giáo còn ở trước mặt mọi người khen ngợi cô, nói cô làm bài tập đơn giản ngắn gọn hoàn toàn có thể làm đáp án tham khảo. Ma Kết ngồi xuống vuốt ve di động người nọ đưa, mặt xấu hổ hơi hơi phỉếm hồng. Ở trong ý thức của cô, cô đã không còn là đứa bé ngoan ngoãn thuần khiết không nhiễm một hạt bụi nào trước kia. Cô cùng con riêng xã hội đen quan hệ thân thiết, còn... với hắn, ở dưới thân hắn gãy giữa rên rỉ, còn... lên áo somi của hắn...

Ma Kết cảm thấy hoảng sợ, tim đập nhanh hơn, cả người cũng hơi nóng lên, không dám nghĩ tiếp, lấy lại bình tĩnh nhìn đám người tới lui trước mắt, xe đạp cùng các loạn xe hơi sang trọng hỗn loạn qua lại.

Lại một trận gió phần phật thổi qua, cuốn theo giấy báo, chai nước ngọt, còn có bình trà sữa plastic. Dòng người đã thưa thớt hơn. Ma Kết nhìn theo chiếc xe tư gia cuối cùng đi qua, nâng cổ tay nhìn đồng hồ, đã chín giờ rưỡi. Di động cô nắm chặt trong tay đến ướt mồ hôi cũng vẫn không có động tĩnh gì. Ma Kết muốn gọi điện thoại, lại sợ người nọ đang có việc gấp. Nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là thôi, xoay người đi về ký túc xá.

Nam nhân lần đầu tiên thất hứa làm cho cô đã lo lắng nhưng lại không hiểu sao mà có chút cảm giác thoải mái. Ít nhất đêm nay, thân thể "Miệt mài quá độ" của cô có thể nghỉ ngơi một chút.

Ma Kết tìm được cái chìa khóa đã lâu không dùng mở cửa, chợt nghe trong phòng ngủ truyền đến tiếng rên rỉ kịch liệt "A! A! Nhanh một chút!". Cô lập tức đỏ mặt, vội vàng đóng cửa lại lui ra ngoài. Vừa định xuống lầu đã bị gọi lại: "Này! Vào đây!"

Bạch Dương đứng ở cửa ngoắc ngoắc cô. Thấy bộ dáng do dự lại ập a ập ứng của cô, không kiên nhẫn mà nói: "Là phim cấp ba, xem cậu sợ tới mức nào kia!"

"Các cậu... Các cậu cũng quá lớn mật đi..."

"Thì sao chứ, chỉ có nam sinh được xem thôi ư. Tôi cảm thấy nữ sinh như chúng ta xem cũng là chuyện bình thường. Gì mà so sánh chứ! "

Ma Kết đập Bạch Dương một, theo vào phòng ngủ.

"À... Sur Từ có việc tìm cậu đấy. Cậu gọi lại cho cậu ta đi "

Ma Kết gạt đầu, lúi điện thoại ra gọi cho Sur Từ

"Cậu tìm tôi có việc gì?"

"Hôm trước cha cậu gọi điện thoại cho tôi, hỏi tình huống cậu ở trường học làm sao!"

"Vậy... Vậy cô nói sao?" Ma Kết xanh mặt.

"Tôi đương nhiên là vì giúp bạn mà không tiếc cả mạng sống! Cậu không nên cùng tên kia lui tới, tôi trừ bỏ giúp cô giấu diếm, chẳng lẽ có thể méc cho cha cậu sao?"

Thấy bộ dáng tức giận của Sur Từ, Ma Kết ngược lại lại yên lòng, máu cũng từng chút từng chút quay về "Cám ơn..."

"Thật không biết tên kia có cái gì mà cậu mê như thế... Hừ! Nếu thành tích thi giữa kỳ của cô giảm xuống, cha cô hỏi đến tôi cũng mặc kệ. Tự cô cần thận một chút! Đừng chơi đến quên hết trời đất!"

"Tôi... Tôi biết... Tôi ở cùng hán thật sự cũng không làm gì..." (￣▽￣)

Còn chưa nghe xong, Sư Tử đã không chịu nổi xua tay: "Cậu có làm gì với hán thì kệ cậu, tôi mới lười quan tâm."

Đang lúc hai người đều im lặng, máy tính bỗng nhiên phát ra hai tiếng thét cao vút "Aaa!...", nam nữ đều có. Ma Kết nhất thời đỏ mặt cúp điện thoại.

"Bạch Dương!... Cậu vẫn nên chú ý thành tích của cậu một chút... Còn có, bên ngoài lộn xộn như vậy, đừng đi nhiều, về còn xem những thứ này..."

"Biết rồi, sao cậu giống như mẹ tôi vậy." Ma Kết đỏ mặt, một lúc lâu sau mới lại ấp úng nói: "Cái đó... Có gì vui chứ?..."

"Có! Tất nhiên là vui, cũng đến xem đi. Xem một chút cho biết."

Ma Kết bị nài ép lời kéo đến trước máy tính, ánh vào mắt là một người đàn ông đang cười lên một người phụ nữ, chuẩn bị đâm vào. Ma Kết liền cảm thấy có chút buồn nôn, lập tức nhắm mắt lại không xem nữa... Chạy.

"Sao vậy, " Bạch Dương còn ở một bên ồn ào, "Cậu xem ngực cô gái này này thật là to, làm điên đảo bao nhiêu đàn ông...."

Ma Kết xấu hổ đến không biết đứng đâu, bỗng nhiên áo túi áo rung rung lên. Như là cứu tinh xuất hiện, Ma Kết chạy nhanh mấy bước ra ban công, đóng cửa lại mới ấn nút nghe.

Nam nhân mới vào thì hỏi: "Em đang ở đâu?"

"Ở ký túc xá... Anh... Anh hôm nay sao không tới?"

"Anh sẽ tới ngay, em xuống dưới đi."

Tâm tình Ma Kết lập tức tốt lên, cúp điện thoại khoác túi sách lên lưng nói một tiếng "Tôi đi đây" thì chạy xuống lầu, Bạch Dương cười cười nhìn theo.

Ra cửa trường, mượn ánh sáng đèn Ma Kết phát hiện vị trí ngồi lái không phải là Thiên Yết. Cô có chút do dự, bỗng nhiên cửa ghế sau mở ra, Thiên Yết từ bên trong đi ra, tóc hỗn độn tay trái lại bó thạch cao, còn dùng vải bông trắng treo lên vai. Trên quần áo màu trắng còn có vết máu.

"Anh..." Ma Kết khiếp sợ nói không nên lời, bỗng nhiên mặt bị nam nhân chạm vào, hình như ẩm ướt.

"Em khóc cái gì."

"Anh..." Ma Kết phát hiện tiếng nói của mình đều mang theo âm khóc nức nở, "Anh đây là xảy ra chuyện gì?..."

"Buổi tối có người gây sự trong khu của anh, vậy nên chiến một trận."

Nam nhân nói thật nhẹ nhàng, làm cô không biết quá trình khinh khủng đến thế nào. Nhưng chỉ tưởng tượng tình cảnh nam nhân tay không đánh nhau, lại bị người ta đâm bị thương, Ma Kết nhìn không được nức nở ra tiếng, muốn ôm nam nhân nhưng tay trái hán lại treo ngang trước ngực.

Bỗng nhiên nước mắt trên mặt bị lau sạch sẽ: "Khóc cái gì, anh cũng không có việc gì. Được rồi, lên xe đi."

Ma Kết ngồi vào xe rồi Thiên Yết mới giới thiệu nói: "Đây là trợ lý của anh, em gọi anh Văn Thanh."

"Anh Văn Thanh."

Người nọ quay lại gạt đầu, một khuôn mặt sạch sẽ sáng sủa, ngay cả râu cũng được cạo sạch sẽ, cả người toát ra khí chất trầm ổn hướng nội, hoàn toàn tương phản với Thiên Yết kiêu ngạo bất tuân, Ma Kết ở cái nhìn đầu tiên cũng rất ấn tượng.

Xe khởi động, Ma Kết mới thật cẩn thận mà nhìn cánh tay trái băng bó của nam nhân, hỏi: "Có nghiêm trọng không? Khi nào mới lành lại?"

"Không có gì. Đại khái nửa tháng mới có thể tháo băng."

"A! Nghiêm trọng như thế!"

Nam nhân nhìn Ma Kết tròn tròn mắt còn phỉếm ánh nước, nhìn không được cúi người ghé vào lỗ tai cô ác ý nói nhỏ: "Đừng vậy, rất nghiêm trọng. Ít nhất hai tuần lễ không thể tận tình "yêu" em... Tuần trước em còn thiếu nợ anh, lần này lại khát tiếp. Đến khi cánh tay anh có thể tự do di chuyển, nhất định phải làm cho em dục tiên dục tử....."

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 36

"Anh!... Anh đừng nói nữa!" Ma Kết vừa xấu hổ lại vừa tức giận, đã bị thương thành như vậy mà còn... Còn là cái loại chuyện này..."Vân... Anh Văn Thanh còn ngồi ở phía trước..." Thanh âm Ma Kết thấp đến không thể nghe được.

Nam nhân miễn cưỡng cười: "Làm cấp dưới mà một chút ý thức ấy cũng không có, sớm đã bị sa thải."

Tuy rằng Ma Kết biết, mỗi ngày ở thế giới ngầm như là đặt đầu trong thông lọng, đánh chiến bằng súng đồ máu là chuyện thực bình thường. Nhưng mà biết thì biết, một khi loại chuyện này rơi xuống trên người thương yêu của mình thì không thể không lo lắng.

"Sau này sẽ còn... còn có loại chuyện này sao?"

Nhìn người yêu hiểm khi mà nhủ lại cặp mày thanh tú, trong mắt lóe ra đều là lo lắng, Thiên Yết khẽ vuốt mặt Ma Kết: "Bảo vệ không tốt, có thể sẽ còn."

"Vây... Vây anh đừng làm nữa! Quá nguy hiểm!" Nếu kẻ tiếp đề cô thấy nam nhân cả người đều là máu... Không... Cô không thể tưởng tượng...

Được người yêu lo lắng cảm giác thật tốt, Thiên Yết cười nói: "Nguy hiểm thì có nguy hiểm một chút, em không tin anh sao?"

"..." Tin tưởng thì tin tưởng, nhưng nam nhân cũng không phải làm bằng sắt...

Thấy bộ dáng người yêu vẫn còn lo lắng, nam nhân lại kẻ sát vào một chút, "Yên tâm đi. Anh sẽ không sao, không thì ai sẽ "yêu" em? Ha?"

"..."

Hơi thở ấm áp của nam nhân xẹt qua vành tai Ma Kết, cô then thùng mà rút cổ, cúi mắt xuống nhìn băng gạc trên tay người nọ.

Nói chuyện với nam nhân, ba câu thì sẽ có một câu không đúng đắn. Chuyện nam nhân quyết định cô cũng không thay đổi được.

Nam nhân lại đến gần hôn cô, Ma Kết muốn đẩy ra, nhưng lại nghĩ đến vết thương của nam nhân, trong lòng lại lập tức mềm nhũn. Nam nhân ngậm môi cô, dọc theo viền môi tinh tế mút vào một lần, rồi mới khiêu mở khớp hàm tiến quân thần tốc. Ma Kết do dự vươn lưỡi ra, lập tức đã bị nam nhân quán lấy.

Nụ hôn sâu chấm dứt, Ma Kết mới phát hiện xe đã dừng lại, đã về đến nhà.

Mình ở trong tình huống có người lạ mà say đắm hôn môi cùng nam nhân đến mức này, quả thực... Ma Kết cũng không dám nhìn biểu tình của lái xe vội mở cửa nhảy xuống.

"Anh trở về điều tra một chút xem là ai đứng sau, tôi nghĩ hơn phân nửa là "Bà ta"."

"Vâng. Yết ca." Văn Thanh giao chìa khóa xe cho Thiên Yết rồi rời khỏi.

Đèn đèn sáng lên, vú Trương có lẽ là vừa mới ngủ, trên bàn trà còn bày bữa ăn khuya nghỉ ngơi.

"Ăn khuya chút không?"

Ma Kết lắc đầu: "Không... Em còn rất no."

Thiên Yết liền ngồi xuống ăn.

Đêm nay nam nhân đã đánh nhau, trên người chắc chắn ra rất nhiều mồ hôi còn có thể dính máu, chắc sẽ muốn tắm rửa. Nhưng nam nhân lại bị thế này, chỉ sợ là không tiện lắm...

Ma Kết do dự nhìn Thiên Yết một. Nam nhân ăn rất chậm, mày nhủ lại như đang suy nghĩ. Thấy tình cảnh này, cuối cùng Ma Kết hạ quyết tâm, lên lầu chuẩn bị nước tắm cho nam nhân.

Ma Kết vén tay áo lên, mở ra nước ấm, chờ nước nóng lên mới dùng nút chặn lỗ thoát nước trong bồn tắm lại.

Nước đầy được một nửa thì nam nhân đi vào, khoanh tay dựa vào tường nhìn Ma Kết.

Ma Kết bị nhìn có chút sợ hãi, đầu óc chậm chạp vòng vo nửa ngày mới ấp úng nói: "Muốn... Muốn em giúp anh cởi quần áo không?"

Nam nhân nhắc nhắc mày: "Em cứ nói đi?"

Nam nhân thường xuyên dùng "Em cứ nói đi" đáp lại cô. Ma Kết có đôi khi thật sự không biết nam nhân rốt cuộc là muốn thế nào, nhưng chưa đoán sai bao giờ.

Ma Kết gỡ hết nút áo nam nhân xong thì không biết nên cởi ra cách nào, đang do dự chợt nghe nam nhân nói: "Dùng kéo cắt đi, dù sao áo somi này cũng không cần nữa."

"Ah..."Ma Kết thật cẩn thận cắt hồi lâu, mới cởi được áo somi ra.

Bộ dáng nam nhân ở trần nửa người rất đẹp, vẫn như lần đầu tiên cô nhìn thấy, vai rộng thắt lưng hẹp, hoàn toàn là mô hình cơ thể nam giới. Cơ bụng rõ ràng, nhưng cũng không phải phình ra từng khối từng khối như mấy huấn luyện viên thể hình, mà là biến mất sau làn da, nhưng sức mạnh trong đó lượng cũng không thể khinh thường.

"Nhìn cái gì, cởi quần nữa." Thanh âm nam nhân vang lên trên đầu Ma Kết.

"..."

Ma Kết khăn trương nuốt nước miếng, tim đập đập như sấm mà kéo xuống khóa quần tây của nam nhân. Quần tây theo chân trượt xuống mặt đất, lộ ra màu quần lót xám bao lấy tượng trưng nam tính thật lớn.

Ma Kết quả thực bị chỗ phình ra kia dọa đến. Sừng sốt một lúc lâu mới đỏ mặt cố lấy dũng khí nói: "Cái đó... Cái đó cũng muốn cởi sao?..."

Tâm tình nam nhân rất tốt, vẫn nhìn cô đỏ mặt cúi đầu quả thực sắp bốc hơi, mới cảm thấy đã trêu chọc cô đủ rồi, chậm rì rì mà nói: "Không cần." Dứt lời đuôi chân dài ra, bước vào bồn tắm lớn.

Lúc này Ma Kết mới như trút được gánh nặng, nhặt lên quần áo trên mặt đất, bỏ vào tủ quần áo bên cạnh, lại mở ngăn tủ khác lấy dầu gội và sữa tắm.

Ma Kết chưa từng tắm cho ai bao giờ..., kỹ thuật thật sự rất tệ lấy vòi sen quét tới quét lui, tẩy rửa thật vất vả, cũng phun đầy nước lên quần mình. Nam nhân lại vẫn chẳng phản nản gì.

"Cởi quần ra."

"A?"

"Cởi quần, ướt hết rồi."

"Ah..."

Ma Kết đến phòng ngủ cởi quần, lại tìm một quần short nhỏ mặc vào, từ lúc đến đây ở cô đã chuẩn bị vài bộ quần áo để phòng việc không có quần áo mặc.

Tiến phòng tắm thì thấy nam nhân đã bắt đầu kỳ cọ, cả người trừ lưng cùng cánh tay đều đã đầy bọt. Thấy tay trái nam nhân bị băng bó không tiện xoay người, Ma Kết liền nói: "Em giúp anh kỳ lưng đi..."

"Tốt." Nam nhân ném bông tắm cho cô.

Chà xát tay phải, trên lưng, cùng trước ngực cũng chưa là cái gì, lúc muốn tắm đến đùi và cẳng chân, Ma Kết đành phải ngồi thấp xuống. Hưng khí thật lớn của người nọ ở bên khoe mặt cô lúc ẩn lúc hiện, mặt Ma Kết không thể ức chế mà càng ngày càng hồng.

Bình thường nam nhân mang quần, cô đương nhiên nhìn không ra. Lúc làm tình với nam nhân cô căn bản chẳng dám nhìn nơi đó của hắn, có khi ngay cả mắt cũng không dám mở. Cho nên hôm nay mới là lần đầu tiên được nhìn trực diện...

Vừa nghĩ tới thứ thật lớn đó của nam nhân ra vào trong cơ thể cô, mạnh mẽ khuấy đảo, lấy ra xuyên vào, ngay cả chân Ma Kết cũng mềm nhũn.

Bỗng nhiên nam nhân kéo cô, đặt trên tường hôn ghì lên.

Hôn môi ập tới bất ngờ lại mạnh mẽ, ngay cả răng cô cũng bị đụng tới, môi cũng bị cắn nát lợi hại. Chân Ma Kết vốn đã có chút mềm, hiện tại đã sắp đứng không được.

Trong thoáng chốc nghe thấy nam nhân ghé vào lỗ tai cô nói nhỏ: "Nhìn bộ dáng hiền lành này của em, thật muốn làm em."

"..." Ma Kết vừa thẹn lại sợ, vội nhắm mắt quay mặt đi không đoái hoài tới nam nhân.

"Hay là dùng cách cười lên cũng được, như vậy tay trái sẽ không sẽ gây trở ngại, em thấy thế nào?"

"Anh! Anh đều đã bị thương! Còn... Còn muốn cái đó! Nhanh đi tắm rửa sạch sẽ rồi đi ngủ, thân thể anh quang lửa như vậy, cảm lạnh thì sao!"

Nam nhân cảm thấy buồn cười: "Làm "vận động" sao lạnh được?"

"Anh... Anh mau buông tay..." Sớm biết vậy, sẽ không nên tốt bụng giúp nam nhân tắm rửa! Lại gặp phải loại chuyện này...

Nam nhân "hừ" một tiếng, trên người Ma Kết nhẹ đi, nam nhân thế nhưng thật sự buông tha cô. Ma Kết không dám nói thêm nữa, lấy vòi sen giúp nam nhân tắm sạch sẽ bọt trên người. Đang lúc tắm đến chân nam nhân bỗng nhiên nói: "Đề đó cho anh, em ra ngoài đi."

"Sao?..."

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

Ma Kết cho là mình nghe lầm.

"Đưa vòi sen cho anh, em ra ngoài đi." Thanh âm trầm thấp của nam nhân vang lên.

Ma Kết thẳng lưng dậy, thấy sắc mặt nam nhân không tốt, lông mày nhíu lại, hai tay cũng nắm chặt thành quyền, gân xanh trên cánh tay phải đều nổi lên, tựa như đang ngấm ngấm chịu đựng tức giận.

Ma Kết có chút bất an, muốn hỏi nam nhân xảy ra chuyện gì, lại cảm thấy nam nhân đã sắp phát hỏa, mình vẫn là không nên ngỗ nghịch ý nam nhân, liền đem vòi hoa sen giao cho hắn, mở cửa đi ra ngoài.

Nam nhân... Rốt cuộc tại sao lại tức giận?

Ma Kết nhớ rõ khi nam nhân ở trên xe còn đùa giỡn cô, khi đó tâm tình nhất định cũng không tệ lắm. Sau khi về nhà sắc mặt cũng bình thường... Cũng chỉ có vừa rồi... Chẳng lẽ là mình cự tuyệt làm cho hắn tức giận?! Vốn nam nhân đêm nay đã nói muốn bồi thường phần thiếu nợ, hiện tại lại bởi vì bị thương mà không tiện, trong lòng nam nhân nhất định rất khó chịu... Đều nói người bệnh là lớn nhất, mình lại còn mạnh mẽ cự tuyệt nam nhân... Xem ra hắn là vì vậy mà tức giận...

Nhưng... Nhưng mà... Cô thật sự không muốn... Nói tiếp, vạn nhất đang lúc tình cảm mãnh liệt, nam nhân lại không cẩn thận đụng đến tay trái thì phải làm sao? Nếu muốn thỏa mãn nguyện vọng nam nhân, vừa muốn làm cho nam nhân ít đi chuyện, sẽ... Sẽ là chính cô chủ động ngồi lên đi... Không... Đây... Đây rất quá... Cô làm không được...

Ma Kết vội nhắm mắt lắc đầu.

Cô không muốn nam nhân tức giận... Nhưng cũng không muốn... Vậy rốt cuộc phải làm sao đây?

Ma Kết ngồi ở mép giường do dự, nghĩ đến tay trái nam nhân đeo băng vải, nuốt nuốt bọt hạ quyết tâm.

Thời điểm Thiên Yết từ phòng tắm đi ra thì thấy Ma Kết choàng áo sơ mi rộng thùng thình của hắn cúi đầu đứng ở mép giường.

Thiên Yết vừa dùng khăn tắm lau tóc, vừa đến gần ngồi trên giường: "Em đổi lại áo này làm gì? Không phải có mua áo ngủ cho em rồi sao?"

Ma Kết không trả lời, chỉ nói: "Em... Em giúp anh lau."

Nói rồi tiến lên tiếp nhận khăn tắm, ở trên đầu nam nhân xoa đến xoa đi đến khi nam nhân nói "Được rồi", mới dừng lại, vào phòng tắm treo khăn tắm lên.

Ma Kết nhìn nhìn gương, mặt mình đã thực đỏ, nghĩ đến lát nữa mà phải làm cái loại việc kia, tim lại đập thịch thịch.

Cô lấy lại bình tĩnh, lại hít sâu vài hơi chậm rãi mở cửa phòng tắm.

Nam nhân như thường ngày ngồi ở đầu giường, lấy remote ấn đến ấn đi. Hình như tin tức tài chính kinh tế buổi chiều còn chưa bắt đầu.

Ma Kết cố lấy dũng khí đi qua ấn cái nút phía dưới TV, TV "opp" mà một tiếng tắt đi.

Thiên Yết nhíu mày: "Em làm gì vậy?"

Ma Kết chậm rãi đến gần, bò lên giường, tách ra chân thật cẩn thận mà ngồi lên người nam nhân, run run hạ thấp người xuống, lại run rẩy dâng môi lên môi nam nhân.

Mí mắt Thiên Yết không dấu vết giật giật, lập tức đảo khách thành chủ mà hung hăng mút vào đôi môi ẩm ướt của người yêu, đem từng cái răng

trong khoang miệng mà lướt qua một lần.

Vừa chấm dứt hôn môi, thấy bảo bối một bên run rẩy một bên thờ dốc, tay phải Thiên Yết hung hăng vuốt ve cái mông trần trụi quang loà của cô, nói: "Quang minh chính đại mà câu dẫn anh? Hửm? Quần lót cũng không mang? Vừa nãy là ai ở trong phòng tắm nói không muốn không muốn?"

Ma Kết nhắm mắt lắc đầu.

Chỉ làm phản đạo đầu cô đã hồi hận. Nam nhân giống như dã thú vậy, cô căn bản không thể thỏa mãn..

Cô giãy giụa ra, lại bị nam nhân bóp thắt lưng đè lại: "Tiếp tục đi, di chuyển nào."

Ngón tay dài nhỏ của nam nhân nóng lên trượt vào khe mông, lại tiếp tục di, như có như không chạm vào tiểu huyết nhục, làm cô sợ run một trận. Thẹn thùng, hồi hận cùng sợ hãi đồng loạt dâng lên, Ma Kết đâm lao phải theo lao, nhưng lại không có năng lực chủ động uy nã nam nhân, lại không muốn hấn giận, nhịn không được nước nở lên.

Thiên Yết thờ dãi: "Đêm nay em sao vậy?" Chủ động ngồi lên người hắn thật sự là hành động dị thường.

"Thực xin lỗi... Em... Em không muốn anh tức giận..."

Nam nhân xoa xoa mái tóc mềm mại của Ma Kết: "Anh tức giận lúc nào?"

"Ồ... Ở trong phòng tắm ... Anh... Anh kêu em ra ngoài..."

Thiên Yết tựa hồ hiểu được chuyện gì rồi: "Em nghĩ rằng anh tức giận?"

"Ừm..."

Nam nhân bật cười: "Em thật ngốc. Khi đó là anh bị em trêu chọc đến không xong, muốn tự giải quyết một chút. Em không muốn làm, anh chỉ có thể tự mình động thủ, đương nhiên sẽ kêu em ra ngoài, bằng không em muốn nhìn anh tự giải quyết?"

"..." Ma Kết trừng to mắt nhìn nam nhân: giằng co nửa ngày, thì ra là cô hiểu lầm còn tự đưa mình tới hoàn cảnh như vậy...

Nam nhân bỗng nhiên cười cười: "Hiện tại nếu em đã tự ngồi lên đây nghĩa là có lòng rồi thì "Làm" luôn đi." Dứt lời đâm đâm Ma Kết.

"A!..."

Cảm thấy kinh sợ lưỡi dao lớn của nam nhân đã trướng lên cứng rắn, dần dần nóng lên, chỉ cách một lớp áo tắm mỏng manh như là lúc nào cũng có thể tiến vào, mặt Ma Kết vốn đã hồng đỏ nay lập tức muốn nhỏ máu.

"Không... Anh vẫn nên nghỉ ngơi đi..."

"Em trêu chọc anh "lên" rồi lại mặc kệ anh, lại muốn cho anh tự đi giải quyết?"

"... Không... Em không phải..." Ma Kết vừa thẹn vừa vội.

"Không muốn? Vậy cho em một lựa chọn: Dùng miệng nhỏ giúp anh. Như vậy em sẽ không đau, sau khi xong việc cũng không cần tắm rửa."

Thấy người yêu ngạc nhiên tròn to mắt: "Miệng?" Thiên Yết cúi người ghé vào lỗ tai cô thấp giọng nói: "Chính là..."

Lập tức ngay cả lỗ tai Ma Kết cũng hồng thắm: "Không! Không muốn!"

"Thế này cũng không muốn, thế kia cũng không muốn, vậy rốt cuộc em muốn thế nào? Em cũng không thể đã khai lửa mà không phụ trách dập a."

Cô không nói lại nam nhân, mình lại đuối lý, đành phải xin khoan dung: "Ừ... Thiên Yết... Tha em đi..."

Thấy người yêu đã thật sự xấu hổ lúng túng đến đâu cũng không nâng dậy, lúc này Thiên Yết mới cảm thấy vừa lòng, "Được rồi. Hôm nay coi như xong, vậy em thiếu hai khoản nợ."

"..." Lại... Lại nhiều thêm một phần..."

"Còn nữa, em gọi một tiếng Ông xã."

"..." Lại nữa! Cô mới tự hứa tuyệt đối không thỏa hiệp!

"Anh đếm một hai ba, đếm tới ba thỏa thuận hủy bỏ."

"Không! Không..." Ma Kết do dự một lúc lâu, vẫn là yếu ớt như muỗi kêu mà gọi một tiếng: "Ông xã..."

"Ừm." Nam nhân hôn hôn trán của cô. "Em ngủ trước đi, anh xem tin tức tài chính kinh tế một lát." Đến nỗi cái nơi kia... Cũng chỉ có thể nhìn một chút. Vừa mới ra một lần, nhìn một chút hẳn là có thể bình phục. Bất quá bộ dáng người yêu nhà mình vất vả chăm chỉ vì mình mà tắm rửa kì cọ, thật sự là... Rất hiền lành, rất chộc người... Mẹ nó mình tự nhiên tốt bụng như thế bỏ qua cho bảo bối, thật sự là... Đầu bị cửa kẹp rồi... Quên đi quên đi, lần sau nhất định phải đòi lại một lượt, làm cho em giường cũng không xuống được.

Ma Kết rụt rè chui vào chăn, nhớ tới đêm nay nhìn qua AV ở kí túc xá, nhìn không được hỏi: "Thiên Yết... Anh xem AV rồi sao?"

"Xem rồi. Hỏi cái này làm gì?"

"Đàn ông... Đều thích làm phụ nữ ngực to sao?"

Thiên Yết cảm thấy hai vấn đề này thật khó xử, qua loa đáp: "Đại đa số đàn ông thì như vậy."

"Vậy... Vậy còn anh?"

"Anh không quan trọng những thứ kia, cùng lắm chỉ để phát tiết"

"..." Trong lòng Tần Qua có chút không hiểu mà thương tâm thất vọng, kéo chăn cao một chút, nhắm hai mắt lại.

Bạn đang đọc truyện [*Ma Kết- Thiên Yết*] *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

Coi như... Coi như cái gì cũng không nghe thấy...

Tuy rằng Ma Kết tự khuyên mình như vậy nhưng trong lòng lại nhìn không được nghĩ đến. Nam nhân nói vậy là có ý gì? Ý là ở cùng cô cũng chỉ là phát tiết dục vọng thôi sao? Vậy nam nhân ra ngoài tìm gái không phải cũng được sao? Tại sao muốn tìm cô?...

Trong đầu Ma Kết đủ các loại suy nghĩ đang bốc lên, bỗng nhiên bên tai lại vang lên thanh âm "Anh chỉ thích làm với em."

"Sao?"

Ma Kết mở mắt ra, thấy nam nhân vẫn chăm chú nhìn cô.

"Trước kia anh có rất nhiều tình một đêm, nhưng đó chẳng qua chỉ là cách thức phát tiết dục vọng mà thôi."

"..." Tuy rằng đã biết nhưng nghe được chính miệng nam nhân thừa nhận trước kia đã làm cùng rất nhiều người, trong lòng Ma Kết vẫn nhìn không được có chút ghen tuông không hiểu nảy lên.

"Hiện tại anh chỉ thích làm với em, cũng chỉ làm với em. Với em là được, em có hiểu không?"

"..." Ma Kết có ngốc cũng biết nam nhân đang nói cái gì. Câu hỏi của nam nhân cô không biết nên trả lời làm sao, đành phải kéo chăn lên cao một chút, nhắm mắt lại: "Em... Em muốn đi ngủ..."

Biết bảo bối gặp loại tình huống này thì sẽ biến thành đà điểu, Thiên Yết cũng không nói ra, mặc cô giả bộ ngủ. Chỉ là tắt đèn, đưa tay ôm cục cưng qua, để cô nằm nghiêng về mình, chậm rãi vuốt ve cái trán cô, đẩy những sợi tóc lòa xòa trên trán ra.

Cái trán Ma Kết rất đẹp, lông mi thanh mảnh cong dài, còn có tóc mái. Bất quá tóc mái cũng không tồi, nhìn qua thanh thuần đáng yêu.

Thiên Yết cười cười trong lòng. Người yêu nhà mình so với những người đàn bà kia còn muốn đáng yêu hơn. Hơn nữa, tuy rằng bề ngoài Ma Kết thoát nhìn yếu đuối nhưng trên thực tế cũng không phải như thế. Trong cuộc đời ngắn ngủi trước đây của hắn, gặp qua rất nhiều người nghe nói hẳn là con riêng của đại ca xã hội đen liền vội tránh xa hoặc là nhanh chạy tới nịnh bợ, nhưng Ma Kết thì không phải như vậy. Từ đầu đến cuối, Ma Kết đều không hề thêm mấy từ "xã hội đen" để hình dung hắn. Ma Kết chỉ cùng một người tên là Thiên Yết cô độc từ nhỏ đến lớn kết thân, chỉ yêu nhau, mà thôi. Còn việc hắn là con ai, có thân phận bối cảnh gì, cô chưa bao giờ để ý đến.

Chuyện tối hôm nay, chỉ sợ là không phải kẻ thù tập kích đơn giản như vậy. Trước kia còn bị nguyên lão xúi giục khiến cho mấy quận tranh đấu, hiện tại địa vị của hắn ở Thiên gia như mặt trời ban trưa, ngay cả nhóm nguyên lão cũng im miệng không nói, người có chút đầu óc cũng sẽ không chọn cái thời điểm thế cục hỗn loạn này mà gây sự. Trừ phi... Là có người thấy tình thế không ổn, đợi không kịp muốn hành động.

Bà ta đang tính toán cái gì, hắn còn không rõ sao? Bất quá chuyện lần này không gây ảnh hưởng lớn nên không thể lật mặt ả, hừ. Hiện tại về phương diện tài chính, Long Đăng phát triển không ngừng, vị trí ông trùm giới giải trí chắc chắn sẽ thuộc về tay hắn, đến lúc đó sẽ ra tay quét sạch bà ta cùng thế lực của mẹ.

Nụ cười của nữ phát thanh viên trong tin tức tài chính kinh tế cũng đã sắp cứng lại mà vẫn tiếp tục dùng giọng khí thông báo tin tức, thanh âm của cô gái thật sự rất chói tai, mặt cũng trang điểm rất đậm khi cười rộ lên hai má đều mất tự nhiên, ngày mai nói giám đốc đài đổi nhân sự thôi, đỡ phải mỗi ngày sáng chưa chiều tối đều nghe, phát ngán.

Thiên Yết tắt đi TV, quay đầu thì thấy Ma Kết đã ngủ rồi, hô hấp ngân nga mà đều đều, thân thể hơi hơi phập phồng. Hắn cởi áo choàng tắm, cúi người hôn hôn trán Ma Kết, trượt vào ổ chăn, muốn ôm cục cứng vào trong ngực, đáng tiếc tay trái vô cùng bất tiện, đành phải bắt đắc dĩ từ bỏ.

Đại khái là do đánh nhau tiêu hao tinh lực, bệnh nhân lại đặc biệt cần nghỉ ngơi, Thiên Yết ngoại lệ mà không dậy sớm. Lúc mở mắt đã là bảy giờ.

Ma Kết đứng ở bên giường, trong tay bưng một chén cháo nóng hôi hổi. Thấy hắn tỉnh lại, lập tức tươi cười, ngồi ở bên giường nói: "Anh dậy rồi? Cảm thấy thế nào?"

Thiên Yết chống tay phải ngồi dậy: "Em dậy mấy giờ?"

"Sáu rưỡi ~ "

"Anh không nghe thấy đồng hồ kêu."

"Trước lúc ngủ em không ngừng nói với chính mình: sáu rưỡi dậy sáu rưỡi dậy sáu rưỡi dậy, sáu rưỡi thì tự nhiên tỉnh dậy! Thực sự dùng được nha!"

Nhìn biểu tình khờ dại của Ma Kết, Thiên Yết không khỏi bật cười. "Em bón anh?"

"Ừm..."

Ma Kết múc một muỗng cháo, thổi thổi, đưa tới bên miệng Thiên Yết.

"Anh muốn dùng miệng bón."

Ma Kết đỏ mặt, đưa muỗng đến gần miệng Thiên Yết, "Đừng lộn xộn nữa, ăn nhanh lên, bằng không em sẽ đi học đó."

Lần đầu bị người nói "lộn xộn", Thiên Yết cũng không đùa dai nữa, nuốt vào muỗng cháo độ ấm vừa phải nói: "Em làm sao đến trường?"

"Kêu taxi là được rồi."

"Anh gọi người đưa em đi." Nói xong liền lấy điện thoại ra nói mấy câu liền sắp xếp ổn thỏa.

Ma Kết cũng không phản đối, từng muỗng từng muỗng mà dứt hết cháo, để chén ở đầu giường rồi chạy vào phòng tắm, rất nhanh đã cầm khăn ướt đi ra.

"Không ngờ tiểu công chúa thật biết chăm sóc người bệnh nha."

"Nói hươu nói vượn."

Ma Kết cũng không để ý lời nói của Thiên Yết dùng mặt lau cho hắn. Ma Kết dịu dàng đụng vào làm cho Thiên Yết mới sáng sớm cũng hơi hơi xao động.

"Quần áo ở đâu?"

"Quần lót ở ngăn tủ bên trái."

Ma Kết lấy ra một quần lót màu tối, giống như lần trước nam nhân hầu hạ cô, nâng lên chân nam nhân giúp hắn xỏ vào, kéo đến đầu gối lại có chút xấu hổ lúng túng mà quay mặt qua chỗ khác, chậm rãi kéo lên. Không biết có phải nam nhân dùng tay giúp đỡ một chút hay không, coi như thuận lợi mà mặc quần lót cho nam nhân.

Nam nhân bỗng nhiên nói: "Không vội, nhanh đi học đi."

"Vây..."

"Vú Trương sẽ chuẩn bị."

"Ah..."

Ma Kết vừa muốn đi lại nghe phía sau còn nói thêm: "Hôn chào buổi sáng đâu?"

"..."

Nghĩ đến "Người bệnh là lớn nhất, người bệnh lớn lớn nhất", Ma Kết đỏ mặt quay lại, cúi người nhẹ nhàng chạm vào môi nam nhân một chút.

"Em đi đây."

"Ừ."

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39

Văn Thanh đưa Ma Kết đưa tới trường học thì vội chạy về Thiên gia. Thiên Yết đã rửa mặt mang quần áo xong, vẫn là bộ dáng lạnh lùng không ai bì nổi, giống như việc bị thương không ảnh hưởng gì tới hắn.

Đối với chuyện phát sinh hôm qua lí do giải thích tựa hồ cũng đã được chuẩn bị kỹ càng, ngay cả tham thảo ý kiến tất yếu cũng miễn. Thời gian Văn Thanh đi theo bên Thiên Nhất Huy cũng không dài, bản thân giỏi về sát ngôn quan sắc, cũng coi như quen biết nhiều người, vị trước mắt này là một trong những người anh quen biết. Nói đến thành thực ôn trọng, tâm tư kín đáo, can đảm can trọng, có lẽ chỉ sau Thiên Nhất Huy và lão quản gia già.

Cái Thiên Yết thiếu chính là kinh nghiệm lăn lộn trong thế giới ngầm. Ít nhất, anh chưa thấy qua người thứ hai, mới trường thành đã nắm trong tay một số tiền lớn, ngồi trên vị trí cổ đông lớn nhất của công ty giải trí hàng đầu, hơn nữa còn là trong tình huống không có cha mẹ bên cạnh dạy dỗ. Tình cảnh như thế chỉ có thể giải thích là "trẻ nghèo" sớm trưởng thành.

Ở trong mắt Văn Thanh, việc Thiên Yết tiếp nhận Hồng bang chỉ là chuyện sớm hay muộn, chỉ xem hắn có thể làm anh em trong bang tin phục hay không, và Thiên Nhất Huy có nguyện ý về hưu hay không. Vấn đề hai vấn đề này cũng không phải chuyện gì lớn, nhưng hiện tại lại tự nhiên nảy ra một người tên Ma Kết thì lập tức khó giải quyết.

Hành động của hai người tới qua, hiển nhiên là đang chìm đắm trong tình yêu cuồng nhiệt. Chuyện này nếu truyền ra ngoài trước khi Thiên Yết tiếp nhận Hồng bang, hắn sẽ không có ngày trở mình. Tô Diêu tuy rằng không can thiệp vào sự vụ trong bang, nhưng vẫn có quan hệ quen thuộc với vài quận, dù sao cũng là địa bàn của cha bà trước kia.

Nếu bà muốn lan truyền chuyện này ra ngoài cũng không khó. Tô Diêu khi chưa biết gì, thì cũng chỉ nổ sừng với Thiên Yết như hôm qua, nhưng nếu là chơi ngầm, chuyện này chỉ sợ sẽ không xong.

Trong đầu Văn Thanh vòng vo trăm ngàn cái ý niệm, liếc kính hậu nhìn Thiên Yết, hắn mặc âu phục đen, tay phải kẹp thuốc lá nhìn ra ngoài cửa sổ. Tư thái cùng vẻ mặt kia, thật sự là lãnh đạo trời sinh.

Tiết trời đã lác cuối đông đầu xuân, bên ngoài đã không còn ảm đạm như mùa đông nữa, tuy rằng ánh mặt trời vẫn chẳng ấm lên mấy. Nhưng hai bên đường, hàng liễu đã nhú ra những mầm xanh nhỏ xíu, màu xanh tươi mát động lòng người làm cho Thiên Yết nhìn không được cũng nhớ tới khuôn mặt dịu dàng kia.

"Mùa xuân đến rồi."

"Đúng vậy."

"Cái gì? Muốn em chơi Piano?" Ma Kết lặp lại một lần.

"Đúng vậy." Chủ nhiệm lớp chậm rãi nhấp ngụm trà, "Việc này, vốn là thầy chỉ định cho Cố Trạch nhảy bài "Thanh xuân như mộng" thôi, nhưng lại nhớ tới lúc em độc tấu Piano trong tiệc tối khai giảng đón học sinh mới rất tuyệt, thầy đã tự chủ trương giúp em hợp tác với bạn ấy một chút, em đàn, bạn ấy nhảy, thật là ông trời tác hợp! Nhất định có thể đoạt được giải tiết mục được yêu thích nhất!" Chủ nhiệm lớp đã một đồng tuổi còn kích động đến hoa chân múa tay.

"... Vâng ạ." Nghe ý của chủ nhiệm lớp như là đã quyết định rồi, Ma Kết cũng không thể nói thêm cái gì. Cô kỳ thật cũng không quá nguyện ý tham gia loại hoạt động này, thứ nhất là bản thân cô kĩ thuật thấp không muốn khoe ra, thứ hai là luyện tập mất rất nhiều thời gian.

Thời gian của cô chia làm hai phần, một phần là để học tập, một phần để yêu đương với Thiên Yết, học tập không thể giảm bớt, tất nhiên sẽ cắt bớt thời gian hai người ở chung. Ngay cả như vậy, làm một học sinh gương mẫu cô cũng rất nhanh thu hồi kinh ngạc, không lộ ra chút gì không thoải mái. "Vậy việc luyện tập...?"

"Luyện tập à, cách ngày kỷ niệm thành lập trường còn tới hơn hai mươi ngày, các em bây giờ có thể bắt đầu rồi. Trong trường có phòng học nhảy, bên trong cũng có một Piano, các em luyện tập vào giờ nghỉ trưa được không? Có ảnh hưởng đến học tập không?"

"Buổi tối tự học nhiều hơn một chút là được rồi."

"Ừ..." Chủ nhiệm lớp sờ cằm, "Việc này thầy đã nói với Cố Trạch rồi, hai em bàn bạc với nhau một chút đi! Đây là chìa khóa."

"Vâng." Ma Kết tiếp nhận cái chìa khóa liền ra ngoài.

Cố Trạch? Cô đã nghe ba nói qua một chút, lúc trước cũng đã gặp qua ở tiệc tối Palm Springs. Cố Trạch là thiếu gia trong gia đình làm giàu bằng chính trị, trước tiên là ngồi vững trong lĩnh vực chính trị, sau đó thì lợi dụng vị trí này nhận thầu một số hợp đồng của chính phủ, nhưng vài năm gần đây lại luôn tranh đấu gay gắt với Triệu gia, đấu hai ba năm song phương có thắng có thua.

Cô với Triệu gia cũng có liên quan... gần... Là con gái bí thư thị ủy, bốn người bọn họ ở cùng một ký túc xá, hiện tại muốn cô hợp tác với con cháu của người đã giúp kẻ thù nhà mình, cũng không biết Cố Trạch có chịu không. Dù sao thiếu gia nhà giàu thường rất ngạo mạn. Tuy nhiên, chủ nhiệm mà không đề cập tới, cô cũng còn chưa để ý đến cô nàng này. Cô mới đến lớp thực nghiệm được vài ngày, đây đầu lại là Thiên Yết, làm gì con thời gian quan tâm đến người khác.

"Ma Kết."

"Hà?"

Ma Kết hồi thần lại mới phát hiện người mình đang nghĩ trong đầu đã ở ngay trước mắt.

Ma Kết vội chào: "Xin chào."

"Cậu mới từ chỗ chủ nhiệm lớp về phải không?" Thanh âm trầm ấm lại vang lên, "Khi nào thì chúng ta bắt đầu luyện tập?"

"Bốn rưỡi chiều được không? Lúc ấy vừa kết thúc tiết thứ ba. Đúng rồi, mình có chìa khóa."

"Ok, vậy bốn rưỡi bắt đầu, luyện đến sáu giờ rưỡi đi ăn cơm chiều rồi bảy giờ đến lớp tự học buổi tối luôn ha?"

"Được."

"Tốt lắm, quyết định vậy đi!" Cố Trạch nói rồi cười một chút, vẫy vẫy tay tiếp tục đi.

Khoảng khắc khi Cố Trạch đi ngang qua, trên người truyền đến hương vị nam tính làm cho đáy lòng Ma Kết hơi hơi rung động. "Cậu ta, cũng không tệ lắm." Cô quay đầu lại nhìn thoáng qua, phát hiện đối phương cũng đang nhìn mình, mỉm cười liền xoay người đi.

Ma Kết ngồi xuống, mở sách đọc vài chữ lại nhìn không được nghĩ tới người kia. Người nọ hiện tại đang làm gì nhỉ? Từ khi hai người tách ra, tuy rằng mỗi ngày đều ăn cơm trưa với nhau, nhưng Thiên Yết rốt cuộc có đến trường hay không cô thật sự không biết.

Trên sân trường cũng không thấy bóng dáng người nọ. Chẳng lẽ sau khi tiếp quản Long Đằng thì không được nhân rồi như trước kia nữa? Hiện tại tay người nọ bị thương, có phải có thể nhân cơ hội nghỉ ngơi một chút hay không?

Ma Kết chống cằm, trong đầu hiện ra hình ảnh người nọ cầm remote chán chết mà ần ần, khoe miệng nhin không được cong lên, tay ngứa ngáy mà gửi tin nhắn cho người nọ: "Tay bị thương có đỡ hơn chút nào không?"

Rất nhanh đã nhận được hồi âm: "Không nhanh như vậy. Giữa trưa gặp ở chỗ cũ."

Ma Kết đem từng chữ trong tin nhắn đọc đi đọc lại mấy lần mới cất di động vào túi.

Giữa lúc đang ăn cơm trưa, Ma Kết liền đem chuyện hợp diễn trong ngày kỷ niệm thành lập trường nói cho Thiên Yết. Nam nhân dường như có chút kinh ngạc mà nhân mày: "Vậy em phải về nhà ở sao?" Nhà hấn cũng không có Piano.

"À không, em với bạn ấy luyện tập buổi chiều, buổi tối vẫn ở nhà anh, không có gì thay đổi."

Nam nhân gật gật đầu, lại hỏi: "Không thể đổi người khác? Cậu ta có đẹp trai không?"

Ma Kết đập hấn một chút: "Hỏi cái này làm gì!"

"Sợ em bị bắt cóc."

"Sao có thể." Người là của cô, sao có thể bị bắt cóc..."

"Hừ"

"Cái giọng điệu gì vậy không biết..." Ma Kết bất mãn mà oán thăm, còn không phải đã bị con sói xấu xa này ăn rồi sao...

"Anh ghen à, đừng lo. Em với cậu ta chỉ hợp tác biểu diễn một tiết mục thôi, đúng giờ em vẫn sẽ về với anh mà." Ma Kết ôm nhẹ thắt lưng Thiên Yết thủ thi.

Thiên Yết cũng thuận theo tay phải nâng lên ôm vai cô, nhả mảy: "Vậy em sẽ chơi Piano à..."

"Ừm." Nói chuyện hợp diễn này cho nam nhân còn có một nguyên do nho nhỏ, cô hy vọng nam nhân biết cô cũng giỏi vài thứ khác, không phải chỉ biết đọc sách ngu ngốc. Cô không muốn nam nhân cảm thấy mình rất nhàm chán. Song, không muốn nam nhân ghen tuông.

Thiên Yết nhả mảy suy nghĩ trong chốc lát, cũng hiểu ý Ma Kết nên cũng chỉ bảo: "Đúng giờ em phải về với anh!"

"Biết rồi, anh đừng lo."

Nghĩ chốc lát lại nói: "Anh không tin em à?"

Cúi xuống nhìn người yêu, Thiên Yết đưa tay lại vuốt vuốt tóc bảo bối, nói một câu không ăn nhập: "Em có muốn thu âm lại làm album không? "

"...Ma Kết xì một tiếng rồi nói, "Không cần đâu, mấy cái đó rất khó, còn phải có chút tên tuổi mới được, không phải tùy tiện chơi Piano là có thể làm." Thầy của cô mới có tư cách đó, tuổi cô còn nhỏ như vậy, không cần quá hoành tráng.

Thiên Yết lại đột nhiên bình thường trở lại: "Cũng tốt."

"Sao?"

"Anh cũng không hy vọng em nổi tiếng."

"...?"

"Khi đó sẽ có rất nhiều người mơ ước em, anh không muốn."

"..."

Ma Kết đỏ mặt đập nam nhân một, lại bị nam nhân bắt được, nắm tay khế hôn một.

"Em chỉ là của anh thôi."

Bạn đang đọc truyện [*Ma Kết- Thiên Yết*] *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40

Gần đây nam nhân nói lời đường mật càng ngày càng dễ dàng, Ma Kết cũng nhìn không được hoài nghi có phải nam nhân đã xem Quỳnh Dao toàn tập, hay là sách tư vấn tình yêu gì đó hay không. Nhưng quả thật mỗi câu mỗi chữ đều phù hợp phong cách của nam nhân, đơn giản thô bạo, rồi lại dịu dàng thấm thiết.

Thấy Ma Kết đỏ mặt không nói lời nào chỉ lo cúi đầu chột đồ ăn, Thiên Yết lại bồi thêm một câu: "Chuyện hợp diễn lần này coi như xong, không có lần sau, có nghe không?"

"Vậy... Vậy độc tấu (một mình biểu diễn đánh đàn)?"

"Cũng không được."

"..."

"Anh đã nói, em nổi tiếng, anh không thích."

Trước kia nam nhân cũng luôn chuyên quyền độc đoán, khi đó Ma Kết còn có chút bất mãn nho nhỏ. Hiện tại cô đã biết nguyên nhân nam nhân lộng quyền, tuy rằng vẫn còn oán thầm nho nhỏ, nhưng cũng lại không thể ức chế mà cảm thấy ngọt ngào, làm cho cả người cô đều mềm nhũn tê dại. Bị người yêu bá đạo độc chiếm, thì ra lại là cảm thụ kỳ diệu như thế, khó trách thiệt nhiều nam nhân đều cam tâm tình nguyện bị vợ quan tâm, mỗi ngày nghe vợ ăn cần dạy bảo không được uống rượu không được uống rượu.

Ma Kết dùng loại âm thanh thấp đến không thể nghe thấy mà trả lời "U...", âm cuối đã bị nam nhân nuốt vào bụng.

Kết thúc tiết học, Ma Kết đúng giờ xuất hiện ở phòng tập nhảy. Piano trong phòng nhảy cũng không phải rất cao cấp, so với cái ở nhà cô còn kém hơn, ngay cả nhãn hiệu cũng là tên chưa thấy qua bao giờ. Trung học mà, chỉ như vậy thôi. Nhân lực vật lực tài lực đều vùi đầu vào học tập rồi, còn ai quan

tâm tới mấy cái hoạt động văn thể này đâu. Cũng may là nhìn không hư hỏng gì, cả cây đàn là một màu đen bóng, phím đàn đen trắng đan nhau, ở dưới ánh đèn có loại sáng bóng cổ điển lịch sự lại tao nhã.

Ma Kết lấy khăn tay ra phúi đi bụi bặm trên ghế, cũng chà lau trên Piano một chút, mở ra nắp đây, thử vài âm rồi mây bay nước chảy mà đàn lên.

"Thanh xuân như mộng" cũng không phải là khúc nhạc khó, gần như có thể xếp vào loại nhạc khúc phổ biến hoặc kỹ thuật thông thường, hoàn toàn không thể so sánh với "Bản giao hưởng thứ nhất của Tchaikovsky" mà cô hay luyện lúc học Piano. Bất quá thời gian gần đây quán với Thiên Yết nhiều lắm, vốn mỗi tuần có mấy giờ luyện đàn cố định đều chẳng biết tại sao mà biến mất, kỹ thuật có chút hạ xuống.

Lúc ấn xuống một nốt cuối cùng, cửa bỗng nhiên vang lên một trận vỗ tay "Bốp bốp". Ma Kết kinh ngạc vội đứng lên, phát hiện thì ra là Cố Trạch.

Cố Trạch mang trang phục tập màu đen, giày trắng, tóc rũ xuống tự nhiên, khí chất liền trở nên cao nhã.

"Cậu không cần luyện đã có thể biểu diễn, thật hâm mộ." Cố Trạch mỉm cười.

Ma Kết lắc đầu: "Làm sao mà được, vừa nãy đã đàn sai vài chỗ rồi." Đầu là kết quả do bỏ bê luyện tập đây mà.

"Cậu nói chuyện thật chẳng giống với bọn họ chút nào." Cố Trạch tự nhiên hưng trí nhìn chằm chằm Ma Kết.

"...? Không giống với ai?" Ma Kết bị nhìn ngượng ngùng quay mặt qua chỗ khác.

"Bọn Bạch Dương đó."

"..."

"Bọn họ tùy tiện lại miệng lưỡi trơn tru, cô thì thận trọng lại lễ phép, thật sự là ăn gạo như nhau lại đường ra trăm loại người khác nhau."

"... Tính cách mình từ nhỏ đã như vậy rồi."

"Ừm... Mình thì thích loại như cậu vậy."

"...?" Thích loại như tôi? Là ý gì?

Đang lúc Ma Kết còn do dự, Cố Trạch đã cười đi qua. Cô đem quần áo đã thay ra đặt ở trên ghế, đóng cửa lại, tự mình đứng ở giữa sàn nhảy bắt đầu khởi động. Ngọn đèn mờ nhạt rơi xuống tấm kính thật lớn cùng bóng người uyển chuyển, Ma Kết đứng ngốc trong chốc lát mới ngồi xuống lúng túng mà ấn phím đàn.

Trong quá khứ cũng không phải chưa có ai tỏ tình với Ma Kết, thư tình cô nhận được nhiều đến nỗi có thể dùng bàn cân để tính. Chỉ là khi đó cô còn chưa biết đến tình yêu, cảm thấy chẳng hiểu tại sao, hơn nữa cha suốt ngày cứ niệm bên tai "Đừng yêu sớm, đừng yêu sớm", Ma Kết cho tới bây giờ cũng chưa từng để ý đến chuyện "Bị người thích" kia. Mà hiện tại bị Thiên Yết kéo vào thế giới tình yêu, hiểu được yêu và được yêu, một khi có người ám chỉ việc này với mình, hơn nữa còn là người quen, không hiểu sao cô lại cảm thấy có chút đứng ngồi không yên, giống như... phản bội Thiên Yết.

Ma Kết lấy có hôm nay không mang nhạc phổ, đàn xong một lần lập tức cấp đít chạy. Mới vừa đi không xa, thì đụng phải bọn Bạch Dương cùng Sư Tử ăn cơm chiều trở về.

Sư Tử đi lên chụp vai cô: "Này, gần đây cậu thật diễm phúc ha."

Ma Kết cảm thấy hỗn loạn: "Diễm phúc gì?"

"Còn giả ngốc gì nữa? Ở chung một phòng với bạch mã hoàng tử của trường còn không phải diễm phúc thì là cái gì?"

"Bạch mã hoàng tử? Cậu nói... Cố Trạch?"

"Đúng vậy!"

... Mà sao bọn họ lại biết chuyện cô hợp diễn với Cố Trạch?

"Sao các cậu biết?"

"Đừng xem thường mạng lưới tình báo của thái tử ta."

Bạch Dương "Khụ khụ" hai tiếng, lại vòng qua cổ cô, ghé vào lỗ tai cô thì thầm "Nhanh nhúng chàm cậu ấy đi, hành động ngay lập tức, chúng tôi bên này sẽ cổ vũ cho cậu thành công!"

"Cậu nói vớ vẩn cái gì?"

"Cái gì? Cậu nghe không hiểu à? Thật không hiểu à?"

"... Các cậu quá dễ tiện rồi!"

Bạch Dương lè mắt: "Chỉ nói giỡn thôi được không... Thật là... Bất quá Cố Trạch thực sự là rất đẹp trai, đáng người lại đẹp, cho tôi cơ hội tôi chắc chắn sẽ làm liền."

"..." Cô sao lại không thấy... Tuy rằng hôm nay mang trang phục luyện tập đúng là rất có khí chất, nhưng cô vẫn cảm thấy Thiên Yết mới là đẹp nhất... (ノ▽ノ) 〇

Ma Kết bất đắc dĩ đỡ trán: "Cậu ngoại trừ mê trai thì còn có thể làm gì khác sao?"

Ma Kết lắc lắc tay, ý bảo không thể nói chuyện với hai người họ nữa, liền xoay người đi luôn. Bạch Dương còn ở sau lưng gọi: "Này! Đừng có lãng phí cơ hội nha!"

Bị hai người xoay một trận như thế, Ma Kết cảm thấy tội nghiệp của mình lại nặng thêm một chút. Bị người thích coi như xong, bị người quen biết thích còn chưa tính, vấn đề là người đó còn là bạch mã hoàng tử?! Cô rất muốn tìm ai đó để nói ra tâm sự trong lòng, nhưng một người để chọn cũng không có. Thiên Yết bạo quân, đương nhiên không được, Sư Tử, Bạch Dương đều là mấy ông ba bà tám, triệu lần không... không... Người thân, cha mẹ đương nhiên càng không thể.

Ma Kết buồn bực mà ngồi ở quán ăn vặt cửa tùy tiện gọi một tô mì, cúi đầu húp nước sùm sụp, ăn mà chẳng có cảm giác ngon miệng gì.

Thế giới hai người của cô với Thiên Yết đang tốt đẹp, sao tự dưng lại nhảy ra một người tên Cố Trạch này. Cô không giống Thiên Yết, ai cũng có thể quăng ra sau não, cô không đành lòng tổn thương bất kì người nào.

Ma Kết ban đầu còn sợ Thiên Yết sẽ đột ngột đến kiểm tra gì đó, nhưng hẳn một lần cũng không tới. Không biết là có việc bận hay hoàn toàn tin tưởng cô. Bất quá Thiên Yết gần đây quả thật bề bộn nhiều việc, có khi buổi tối cũng có điện thoại. Quy định của Thiên Yết là buổi tối sau chín giờ không phải chuyện gì gấp thì không được gọi cho hắn, chính tại cô nghe thấy Thiên Yết dạy bảo một người, từ đó về sau điện thoại của nam nhân sau chín giờ rưỡi chưa từng vang qua. Xem ra gần đây nam nhân quả thật bận rộn. Chắc là đang xử lý chuyện tập kích mấy ngày hôm trước? Thiên Yết không nói, cô cũng không tiện hỏi.

Gần đây Cố Trạch biểu hiện càng rõ ràng hơn. Lúc trước cô còn tồn tại hy vọng "Cậu ấy chỉ là vui đùa một chút thôi", thì bây giờ gần như có thể xác định là cô làm rồi. Ngày hôm sau Cố Trạch chạy tới hỏi cô thích ăn cái gì, cô hàm hồ mà nói gì cũng được, buổi tối sau khi luyện tập xong đã có người đưa tới hộp cơm nóng hôi hổi, các loại đồ ăn phong phú xếp thành một đồng lớn, Ma Kết thật sự thịnh tình không thể từ chối. Ai ngờ cơm hộp này ăn một lần còn có lần thứ hai lần thứ ba, Ma Kết vô luận làm sao cũng không cự tuyệt được. Thế là buổi trưa ăn cơm của Thiên Yết, buổi tối ăn cơm của Cố Trạch, cảm giác bất cả hai tay gần như sắp bức điên cô. Cô lại không dám nói với ai.

Lúc tập luyện nghỉ ngơi rất nhiều, Cố Trạch còn thích cùng cô nói chuyện phiếm, có khi yêu cầu cô đàn một đoạn nhạc khó, rồi mới vỗ tay lộ ra biểu tình "Cậu thật lợi hại"; có khi bắt Ma Kết dạy cậu ta đàn một đoạn. Thân thể Ma Kết bẩm sinh lạnh lẽo, nhưng lại thường bị cô hù dọa đến toát mồ hôi, vô luận như thế nào cũng không từ chối được, chỉ có thể lặp đi lặp lại "Nam nữ thụ thụ bất thân." Mà ngay cả lúc tan học, Cố Trạch cũng thích đem bài tập đến hỏi cô, hoàn toàn bày ra một bộ theo đuổi người yêu. Có lần còn mời Ma Kết ăn cơm trưa cùng nhau, Ma Kết vội vàng nói: "Trưa nào mình cũng có hẹn hết."

Cái này cũng chưa xong, Sư Tử còn ồn ào, vừa nhìn thấy cô liền lập tức hét to: "Ông trời tác hợp! Long phượng tuyệt phối!" Ma Kết đỏ mặt đến muốn chui xuống đất luôn cho rồi, Cố Trạch lại rất tự nhiên đi qua chào hỏi bọn Sư Tử.

Cứ như thế vài ngày sau, chuyện hợp tác luyện tập này khiến cho Ma Kết đầu đầu không thôi. Cố Trạch chắc chắn là có ý với cô, cô đã muốn dùng tất cả các biện pháp để giữ khoảng cách với cậu ta, chỉ còn kém nói cho cậu ta biết "Tôi đã có người yêu rồi." thôi.

Hơn hai mươi ngày này giống như bị dày vò trong địa ngục, Ma Kết cũng không biết làm sao mà mình có thể vượt qua được.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41

Thiên Yết khôi phục rất khá, sau hai tuần thì tháo băng. Lúc Văn Thanh giúp Thiên Yết đổi thuốc, Ma Kết mới nhìn thấy miệng vết thương trên cánh tay hắn, vừa sâu vừa dài, cũng không biết là bị cái gì đâm. Trên lưng cũng đầy các vết bầm tím đã hơi nhạt đi. Không biết tình huống đêm đó khủng khiếp đến cỡ nào. Nói vậy chuyện hôm đó cũng náo loạn rất lớn, nếu không sao cả Thiên Yết cũng bị đánh.

Văn Thanh gỡ băng gác xuống, dùng cồn lau một vòng quanh miệng vết thương, lại bôi thuốc tím lên. Nước thuốc là đặc chế, có chút mạnh, Thiên Yết nhủm mày. Ma Kết không giúp được gì đành phải ngồi bên cạnh hỏi: "Có đau không?"

Nam nhân lắc đầu.

Văn Thanh bôi thuốc xong, cột lại băng vải, nói: "Không được nâng vật nặng, cũng không nên dùng sức." Nói xong có ý ám chỉ mà nhìn thoáng qua Ma Kết.

"Đã biết." Nam nhân không mặc y phục, "Anh tiếp tục giúp tôi theo dõi tình hình bên kia đi."

"Vâng."

Thiên Yết nhìn Văn Thanh ra khỏi phòng ngủ, mới dời tầm mắt dời trở lại người đứng trước mặt. Tay phải ôm lấy eo đối phương, dùng lực một kéo Ma Kết đến trước giường.

"Bày ra một bộ tiểu oán phụ làm cái gì?"

Ma Kết do dự một chút, vẫn là nói: "... Anh sau này... Hay là đừng làm xã hội đen nữa..." Lần trước khuyên bảo đã bị nam nhân từ chối, yên ổn vài ngày Ma Kết thiếu chút nữa đã quên việc này. Hôm nay vừa thấy trên người nam nhân nào là vết dao đâm nào là dấu vết bị vật nặng đập, ý tưởng muốn khuyên nam nhân dừng dính đến xã hội đen lại ngóc đầu dậy. Kỳ thật, cô còn có một chút tư lợi nhỏ nhoi. Nếu nam nhân tiếp tục ở trong xã hội đen, cha chắc chắn sẽ không chấp nhận cho cô quen với hắn. Nếu nam nhân chỉ là một doanh nhân, có lẽ bọn họ còn có một tia hy vọng. Tuy cô biết chuyện gì nam nhân đã quyết định rồi thì rất khó sửa đổi, Ma Kết chỉ là muốn thử một lần...

Nam nhân nhăn mày nhìn cô trong chớp lát, mới chậm rãi nhắm lại mắt nói: "Anh biết em đang lo lắng cái gì. Nhưng đây là mệnh của anh."

"..." Sao đột nhiên nam nhân lại nói nghiêm trọng như thế?

"Piano của em luyện đến đâu rồi?"

"A?" Nam nhân đột nhiên chuyển đề tài làm cho Ma Kết có chút không thích ứng được.

"Anh nói, chuyện em hợp tập luyện thể nào rồi?"

Lông tơ Ma Kết lập tức đều đặn hết lên: hay là nam nhân nghe được tin đồn gì đó rồi? Cô vội vàng đáp ứng: "Luyện cũng gần xong rồi..."

"Ừm." Nam nhân giống như không để ý mà gật đầu.

Sợ nam nhân sẽ tiếp tục truy vấn, Ma Kết liền vội vàng hỏi: "Tiệc kỷ niệm thành lập trường anh có tới không?"

Thiên Yết lười biếng cười: "Có vợ của anh biểu diễn, sao anh lại không đến được."

Ma Kết lập tức đỏ mặt lên: "Ai là vợ của anh..." Tuy rằng nam nhân mở miệng ra là đùa giỡn, chọc ghẹo cô đã như com bữa, nhưng cô vẫn không nhịn được mà đỏ mặt.

Tay phải nam nhân đang vòng qua thắt lưng cô đột nhiên dùng sức kéo, Ma Kết đứng không vững liền gục trên thân nam nhân. Thanh âm trầm thấp vang lên bên tai: "Chuẩn bị trả nợ."

Tim Ma Kết đập điên cuồng, muốn nhanh nhấc người dậy rời xa nam nhân, kết quả bị một tay nam nhân thoải mái ngăn lại. Cô ửng đỏ mặt mà vội nói: "Anh... Thương thế của anh vừa mới tốt... Lộn xộn cái gì..."

"Nếu lo lắng cho tay trái của anh, thì ngồi lên tự mình di chuyển đi."

"Anh... Anh..." Ma Kết dưới tình thế cấp bách thì lại nói lung tung: "Đề đến sau ngày kỷ niệm thành lập trường được không? Em gần đây phải luyện đàn, mệt muốn chết đi..."

Thiên Yết nhún nhún mày, đúng là như thế. Buổi chiều luyện đàn lấy đi rất nhiều thời gian tự học, bài tập Ma Kết không làm xong phải đem về nhà buổi tối làm, nhiều lần còn viết tới mười một giờ, hắn còn phải làm giúp cô.

Thấy Thiên Yết nửa ngày không nhúc nhích như đang ngẫm nghĩ, Ma Kết vội vàng bỏ thêm câu: "Đi mà..."

"Hừ, được rồi."

Gặp người yêu mềm giọng khản đặc, Thiên Yết nói lỏng lẻo, lúc này Ma Kết mới đỏ mặt từ trên thân nam nhân bò dậy.

"Ngày kỷ niệm thành lập trường, đêm hôm đó em nên làm tốt chuẩn bị tâm lý đi."

"..."

Bỗng nhiên, Ma Kết có chút kỳ vọng tiệc tối ngày kỷ niệm thành lập trường đừng đến nhanh như vậy.

Mặc kệ là kỳ vọng thời gian trôi nhanh một chút cũng tốt, hay là chậm một chút cũng tốt, tiệc tối ngày kỷ niệm thành lập trường cuối cùng cũng đến.

"Thanh xuân như mộng" cũng không phải khúc nhạc quá khó, đến ngày thứ ba Ma Kết cũng đã luyện được chín phần. Những ngày còn lại, sở dĩ còn ngâm mình trong phòng học nhảy hoàn toàn là vì phải phối hợp với Cổ Trạch. Cổ Trạch tự biên tập bài nhảy đơn, có nhiều chỗ muốn điều chỉnh thì âm nhạc cũng cần sửa lại theo. Bản thân Cổ Trạch có chút chủ nghĩa hoàn mỹ, hy vọng bày ra mặt tốt nhất của mình, bởi vậy đến vài ngày trước tiệc tối kỷ niệm thành lập trường mới hoàn thành bài múa, Ma Kết thì cũng luyện chung đến cuối cùng.

Trường học vốn nên chuẩn bị trang phục cho hai người, nhưng lại bị Cổ Trạch vung tay cự tuyệt, lý do là trong nhà có có sẵn. Đến ngày diễn tập, Ma Kết mặc một chiếc váy màu lam nhạt. Cổ Trạch cũng mặc vào trang phục ballet chuyên nghiệp..

Diễn tập đại công cáo thành, Ma Kết thở phào nhẹ nhõm, liền nghe thấy Cổ Trạch hơi thở như lan mà ghé vào lỗ tai cô nói: "Ngày mới cho cậu một bất ngờ nho nhỏ."

Cô còn chưa kịp nói không, Cổ Trạch đã cười cười rời khỏi.

Năm nay là kỉ niệm trường học xây dựng được 30 năm, bởi vậy tiệc tối được tổ chức rất long trọng. Bỏ qua hội trường có thể chứa mấy ngàn người, ngược lại chọn sân vận động làm sân khấu. Tất cả học sinh đều tự mang ghế đến ngồi trên sân bóng.

Màn sân khấu đã sớm được dựng lên, Piano được điều chỉnh thử âm cũng đã được đặt trên sân khấu.

Ma Kết từ phòng thay quần áo đi ra, đi qua hành lang thật dài, vừa nhìn ra ngoài, người tới tập nập đông nghìn nghịt làm cho cô áp lực rất lớn. Lúc trước tiệc tối đón người mới đến là hội học sinh chịu trách nhiệm, chỉ những học sinh tiêu biểu cùng vài lãnh đạo trường tới dự, hơn nữa là cô độc tấu, thực nhẹ nhàng thì biểu diễn xong. Hôm nay là lễ kỉ niệm 30 năm, toàn bộ thầy cô giáo, học sinh, tất cả lãnh đạo trường cùng các nhà tài trợ đều đến, cô lại còn hợp tác với Cổ Trạch, hơi chút không khớp sẽ làm trò cười. Hai cấp bậc tiệc tối chênh lệch quá lớn, làm cô khó mà không khẩn trương.

Bởi vì mấy ngày hôm trước về nhà lấy quần áo, mẹ cũng quan tâm chọn trang phục cho cô, Ma Kết đã liên tục hai ngày không ở nhà Thiên Yết. Nam nhân tính tình táo bạo kia hình như thực sự tức giận, nhưng đó là do cô, chỉ là mỗi ngày giữa trưa hẳn cũng không cho cô một khuôn mặt dễ coi.

Giờ phút này dường như làm gì cũng không thể giảm bớt áp lực, Ma Kết dứt tay vào túi váy đụng đến thân kim loại quen thuộc, do dự một chút lấy ra ấn đến một dây số duy nhất.

"Alo?" Điện thoại vang lên hai tiếng thì lập tức được bắt máy, xung quanh cũng không có thanh âm ồn ào, hình như nam nhân còn chưa tới trường học.

"... Anh đã đến chưa?"

"Đang trên đường. Không phải sắp tới tiết mục của em sao?"

"Vâng..."

"Khẩn trương phải không? Cho nên gọi điện thoại cho ông xã?"

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

"... Ai nói thế..."

Biết người yêu thích khẩu thị tâm phi, Thiên Yết cũng không nói ra: "Có gì mà khẩn trương. Cho dù em đàn sai, dưới đài cũng không mấy người biết."

"..."

"Em lo lắng biểu diễn không tốt, còn không bằng quan tâm sáng mai có thể xuống giường hay không."

"Thiên Yết!" Dục vọng nam nhân rất mãnh liệt, còn ngang nhiên mà nói ra như thế làm cho Ma Kết vừa lo vừa sợ.

Thiên Yết còn tiếp tục ác ngôn ác ngữ: "Em tốt nhất là nhanh gọi điện thoại báo cho ba mẹ em đêm nay không về, miễn cho sáng mai bị bọn họ niệm chết."

"Anh..."

"Anh cúp máy đây."

"Cúp" một tiếng, nam nhân cắt đứt trò chuyện.

Ma Kết nắm di động ở tại chỗ đi tới đi lui, do dự hồi lâu mới lại lấy ra cái di động kia. Lý do à, đương nhiên là suốt đêm đi KTV hát chúc mừng.

Cô biết đêm nay nam nhân muốn làm cái gì, tuy rằng cô tưởng tượng không ra nam nhân rốt cuộc muốn kịch liệt đến mức độ nào, nhưng là một câu "Không xuống giường được" đã đủ cho cô sợ hãi. Nhưng là kỳ lạ là cô không muốn quét đi hưng phấn của nam nhân. Loại tâm tình đã sợ hãi lại còn nguyên ý này đối với Ma Kết mà nói, thật sự là vô cùng kỳ lạ. Cô không cảm lòng nổi mà nghĩ, chẳng lẽ mình đã hy vọng bị nam nhân ôm? Câu hỏi vớ vẩn này chợt lóe lên trong óc Ma Kết, cô hốt hoảng lắc đầu.

Bất quá bị nam nhân đùa giỡn một hồi như thế, hình như quả thật không còn khẩn trương như lúc đầu nữa. Ma Kết bỗng nhiên lại nghĩ tới "Bất ngờ nhỏ" mà Cố Trạch nói hôm trước, trái tim lập tức lại tăng tốc lên. Bất quá ở trên sân khấu, Cố Trạch chắc sẽ không dám làm ra hành động khác người gì, nghĩ đến đây Ma Kết cảm thấy an tâm một chút. Chỉ cần không ở trước mặt Thiên Yết, muốn làm cái gì thì đều theo cô đi.

"Ma Kết Ma Kết!"

Phía sau một thanh âm kèm theo tiếng bước chân vội vã truyền đến.

"Mau mau kiểm tra một chút, qua vài tiết mục nữa sẽ tới các cậu!"

Ma Kết vội vàng gạt đi những ý tưởng lộn xộn, đi qua hành lang vào phòng thay quần áo.

Tám màn đồ thăm chậm rãi được kéo lên, trên sân khấu không một bóng người, lại có từng đợt tiếng đàn đồ xuống.

Bỗng nhiên, lớp màn sân khấu bên trong được vén lên một góc, một bóng trắng đột nhiên xuất hiện. Cố Trạch nhẹ nhàng nhảy, xoay tròn, đi ra trung tâm sân khấu. Lúc này, đoạn nhạc dạo cũng vừa chấm dứt, tầng màn bên trong sân khấu kia cũng từ từ được kéo lên, lộ ra Piano màu đen cùng Ma Kết âu phục trắng.

Ánh sáng trắng nhu hòa chiếu lên sân khấu, trên đài bỗng nhiên bay ra tầng tầng lớp lớp sương mù, giống như là người đang ở giữa tiên cảnh.

Dưới đài lập tức "Aaaa" mà hét chói tai. Ma Kết lên sân khấu, quả nhiên so với Cố Trạch còn muốn rung động hơn. Thứ hấp dẫn ánh mắt người ta nhất, thường thường đều muốn để đến cuối cùng mới xuất hiện.

Ma Kết thấp đầu đàn Piano, ngọn đèn chiếu vào mặt cô có vẻ càng thêm tái nhợt, gần như muốn hòa cùng một sắc với âu phục. Lòng mi thật dài hạ xuống trên mặt một bóng đen u buồn, ngay cả cái cảm mượt mà cũng có chút sắc nhọn.

Ngón tay Ma Kết rất đẹp, dài nhỏ trắng nõn, móng tay cũng được cắt sạch sẽ chỉnh tề, vừa nhìn thì biết đã luyện qua Piano, khớp xương hơi nổi lên một chút, nhưng là không ảnh hưởng tổng thể mỹ quan.

Khán giả ngồi ở dưới đài sau khi hét chói tai dường như cũng bị tình cảnh này rung động đến, dần dần cũng không dám lên tiếng, để cho âm thanh Piano quanh quẩn khắp sân vận động.

Tiếng đàn du dương, kỹ thuật nhảy tuyệt đẹp, làm lòng người say đắm.

Ma Kết một lòng một dạ chỉ muốn buổi diễn kết thúc hoàn mỹ, cũng không một lần nhìn về dưới đài, nói chi đến tìm bóng dáng Thiên Yết trong đám người.

Tới lúc biểu diễn thực sự, thời gian lại trôi qua rất nhanh. Ma Kết cảm thấy chỉ trong nháy mắt ngắn ngủn thì đã đàn xong. Cô khẽ khẽ thở phào nhẹ nhõm, đứng lên đập nắp đàn. Hoàn hảo, hôm nay hoàn toàn không đàn sai.

Ma Kết ngẩng đầu, Cố Trạch đứng ở giữa sân khấu thực tự nhiên vươn tay về phía cô. Ma Kết cũng thực tự nhiên đi qua mà nắm tay cô. Cô giật mình muốn rút tay lại nhưng bị cậu ta giữ chặt lại.

Cố Trạch cầm tay cô cùng cúi đầu với khán giả, Ma Kết trộm nhìn thoáng qua thính phòng. Ngoài một loạt ánh đèn chiếu xuống phi thường chói mắt, phía sau đều đông nghịt người, phân không rõ mặt ai với ai. Trong lòng Ma Kết có chút tiếc nuối, cũng đành phải thôi.

Bỗng nhiên một thanh nữ sinh cầm bông hồng từ một bên cầu thang xông lên sân khấu, đưa cho Cố Trạch.

Toàn bộ người xem vốn đang chìm đắm trong bầu không khí dịu dàng tuyệt đẹp, bỗng nhiên bị cô gái này quấy đảo, lập tức cười to rồi vỗ tay rộ lên. Thậm chí còn có người ồn ào la "Nhận đi! Nhận đi!" Cố Trạch cũng không nhận nhỏ, thoải mái tiếp nhận hoa hồng. Làm người ta mở rộng tầm mắt chính là sau khi nữ sinh kia xuống đài, Cố Trạch lại đem hoa hồng tặng cho Ma Kết.

Lúc Cố Trạch đưa hoa hồng cho cô, còn nói "Tặng cho em", mặt Ma Kết "Bùm" một thì đỏ lên, khuôn mặt tái nhợt hiện lên một tia huyết sắc.

Đây... Đây là chuyện gì?

Chẳng lẽ chính là "Bất ngờ nhỏ" mà Cố Trạch nói? Nhưng sao cậu ta có thể đem đồ người khác đưa tặng lại cho cô?

Đứng rồi! Thiên Yết còn ở dưới đài!

Ma Kết đứng ngốc không dám nhận, bị một màn bất ngờ này thì không biết nên làm thế nào cho phải. Dưới đài cũng bắt đầu khe khẽ thì thào.

Đúng lúc này, lại một người từ cầu thang đi lên.

Ma Kết thấy Cổ Trạch nhẹ nhnú mày thì vội vàng xoay người lại, người đang không nhanh không chậm đi về phía bọn họ là Thiên Yết.

Đại não Ma Kết chết máy, hoàn toàn không biết nên phản ứng thế nào.

Thiên Yết mang âu phục đen, ngực trái còn gắn một bông hoa nhỏ, vốn là trang phục chính thức lại trở nên giản dị vài phần. Trên tay hắn ôm một bó hoa to, hồng đỏ xen kẽ hồng trắng, còn được gói tỉ mỉ đóng, dùng một dây ruy băng trắng cột lại.

Thiên Yết đi đến trước mặt Ma Kết, đem bó hoa đưa tới, thấp giọng nói: "Biểu diễn thực tuyệt."

Ma Kết đầu tiên là "bùm" một máu dồn hết lên đầu, rồi lại lập tức rút xuống sạch sẽ, sắc mặt so với âu phục còn muốn trắng hơn.

Nam nhân này điên rồi sao! Hắn lên đây làm gì? Hắn làm như Cổ Trạch không tồn tại sao!

Ma Kết hoàn toàn không dám nhìn sắc mặt Cổ Trạch, vội vàng nhận bó hoa của nam nhân, thấp giọng thúc giục: "Anh còn không mau đi xuống..."

Thiên Yết vừa lòng mà nhìn Cổ Trạch cười một rồi mới không nhanh không chậm đi xuống.

Nam nhân chuyên quyền độc đoán thật sự là tới cảnh giới cao nhất rồi, hoàn toàn mặc kệ dưới đài ồ lên ra sao.

Thái tử hắc đạo rõ ràng ngang nhiên lên đài tặng hoa, còn ăn mặc lịch sự đẹp đẽ, quả thực là tin tức chấn động nhất ngày hôm nay. Ma Kết bị nam nhân làm rối loạn một trận như thế, hoàn toàn không biết nên phản ứng thế nào, chỉ muốn nhanh chạy trốn vào sau sân khấu. Cổ Trạch lại phản ứng rất nhanh, tiến lên vài bước cầm microphone để trước miệng nói: "Tôi vốn thấy bạn học Ma Kết không có ai tặng hoa, cho nên tự cho là thông minh mà tặng hoa cho cô ấy. Hiện tại bạn Thiên Yết đi lên giải vây cho tôi."

Người xem dưới đài lập tức phát ra một tràng "À ~", một bên cười một bên lại vỗ tay cho hai người tới năm phút.

Một màn đột nhiên nhảy ra này cứ như vậy bị Cổ Trạch dễ dàng giải quyết, quả nhiên là con trai nhà chính khách, tâm tư nhanh nhạy biết ăn nói.

Ma Kết choáng váng hồ hồ, hoàn toàn quên mất mình kết thúc như thế nào.

Thẳng đến khi hương hoa hồng kích thích truyền vào mũi cô mới chậm rãi tỉnh táo lại.

Cổ Trạch ngồi nghỉ ngơi ở khu ghế hậu trường, ánh mắt vẫn không tiêu cự mà nhìn thẳng phía trước, bộ ngực phập phồng dường như là bị dọa đến quá, phải hít thở sâu.

Nhìn mặt cậu ta xanh trắng đan nhau giống như thật không vui, Ma Kết có chút do dự mà đến gần nói: "Thật có lỗi... Mình nhất thời có chút không phản ứng kịp..."

"Không có gì." Cổ Trạch lắc lắc tay, "Mình không nên nhất thời hứng khởi như vậy, thiếu chút nữa khiến cho tất cả mọi người sượng mặt."

Ma Kết cảm thấy đều là tại mình không biết nhận hoa đúng lúc mới làm Cổ Trạch mất hết mặt mũi như vậy, thế là vội xin lỗi: "Thực xin lỗi..."

"Không sao không có việc gì, thật sự không sao đâu." Cổ Trạch cười cười, Ma Kết lại cảm thấy cô cười thực miễn cưỡng.

Cô tìm chuyện để nói: "Bạn nhảy thật sự rất tốt, mẹ mình nói con trai học khiêu vũ thật là tài."

"Cám ơn."

Ma Kết cảm thấy nếu không nói cái gì, không khí giữa hai người sẽ lạnh hơn. Đầu lộn xộn một đoàn mà đang muốn mở miệng, lại đột nhiên nghe được ở phòng thay quần áo có người gọi: "Ma Kết! Có người tìm!"

Ma Kết có chút do dự mà nhìn Cổ Trạch một, chạm phải ánh mắt đối phương, lại vội né đi. Cô đi nhanh hai bước đến phòng thay quần áo mở ra một khe nhỏ, thì thấy tây trang màu đen gắn hoa nhỏ. Cô thuận thế nhìn lên thì bắt gặp nam nhân đang cúi đầu nhìn cô về mặt vô cùng khó chịu.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43

"Anh..." Ma Kết trong nháy mắt cảm thấy bất ngờ lại ngọt ngào, hoàn toàn đánh mất ngôn ngữ.

Cô hoàn toàn không nghĩ tới nam nhân sẽ đến hậu trường, trong phòng thay quần áo mọi người đang bận rộn lui tới chuẩn bị tiết mục kế tiếp, hẳn không sợ bị bắt gặp sao. Hiện tại tất cả mọi người lại rón cồ ra xem, Ma Kết xấu hổ đến thực muốn nhanh chạy đi tìm cái tủ nào đó mà giấu nam nhân vào. Hẳn còn ngại quan hệ hai người bọn họ chưa bày ra ánh sáng hoàn toàn sao?

Nam nhân hất hất cằm: "Đi thôi."

"Ừ... Cái này..." Ma Kết muốn nói không biết tiếp theo còn có tiết mục gì hay không, biểu tình của Cố Trạch dường như cũng không đúng lắm, nhưng chưa kịp mở miệng đã bị nam nhân mạnh mẽ trừng một: "Sao vậy? Nợ nhiều quá sợ không trả hết ah?"

"Anh... Anh nói bây cái gì vậy..." Xung quanh nhiều người nhìn như thế, nam nhân còn nói rõ ra như thế. Tuy rằng người ngoài nghe không hiểu, nhưng ý tứ tình sắc trong đó Ma Kết lại nhất thanh nhị sở, cô nhìn không được đập nam nhân một.

Nam nhân thoải mái tiếp được nắm tay cô: "Được rồi, đi thôi."

Ma Kết thực sự lo lắng kế tiếp còn có... có chuyện gì hay không, nhưng lại lo lắng nam nhân sẽ xử cô ngay tại chỗ này, sẽ càng phiền toái hơn. Cân nhắc một chút, đành phải nói: "Anh chờ một chút, em đi qua nói với Cố Trạch một tiếng."

"Hừ."

Thiên Yết nhìn mày nhìn Ma Kết chạy qua cúi người nói gì đó với Cố Trạch, Cố Trạch cười gật đầu với cô, rồi mới chuyển tầm mắt đến phía cửa.

Thiên Yết lạnh lùng cười.

Muốn cướp người của tôi, cậu còn non lắm

Ma Kết sau khi chạy một vòng chào tất cả mọi người mới theo nam nhân đi qua hành lang đến bãi đậu xe. Đương nhiên, trên tay còn cầm một bó hoa hồng to.

Chung quanh cũng không có ai, Ma Kết mới cúi đầu hỏi han: "Anh lên sân khấu làm gì... Làm em thật xấu hổ..."

Nam nhân vòng qua thắt lưng cô, "Có người muốn ngang nhiên tranh đoạt vợ của anh, anh đương nhiên phải cướp về." Vốn bó hoa kia là chờ tiệc tối chấm dứt nhìn thấy Ma Kết mới tặng, nhưng tình huống thay đổi, hẳn cũng thuận theo biến hóa mà thay đổi kế hoạch.

"Anh... Anh nói lung tung cái gì vậy..."

"Anh nói lung tung cái gì?" Thiên Yết ha ha cười, "Rõ ràng dám công khai tặng hoa thổ lộ, cậu ta có ý với em, em nhìn không ra sao?"

"Anh hiểu lầm rồi..."

"Hiểu lầm?" Giọng nam nhân như là nghe thấy điều gì cực kỳ ngớ ngẩn, "Chẳng lẽ em còn đem lí do thoái thác lần kia tưởng thật?" Ngón hành cứ chỉ bắt ngờ của cậu ta, biểu cảm ánh mắt, hẳn còn có thể nhìn lắm sao? Nhất là ánh mắt cuối cùng nhìn về phía hắn kia, cực kỳ thất vọng còn pha vài phần không cam lòng, thuần túy là tình địch nhìn tình địch, trong lòng hai người đều biết rõ ràng, chỉ có kẻ ngốc trước mặt này mới nhìn không ra. "Bình thường cậu ta hẳn là vô cùng tích cực ân cần với em phải không? Hả? Mấy ngày nay ở trong thế giới hai người, nói vậy quan hệ hẳn là đã tăng mạnh? Đến mấy lữ thừa rồi hả?"

"Anh... Cái gì mà thế giới hai người, cái gì mấy lữ thừa?..." Cố Trạch tuy là có theo đuổi cô, nhưng cô có thể từ chối thì tận lực từ chối. Hai người chỉ luyện tập chung một chỗ mà thôi, sao vào trong miệng nam nhân thì biến thành thế giới hai người?

Thiên Yết vừa thấy biểu tình kia của Ma Kết thì biết mình đoán được tám chín phần: "Chết tiệt, mới mấy ngày không gặp mà em đã có chuyện."

"... Em với cậu ấy thật sự không có chuyện gì..."

Thiên Yết "Hừ" một tiếng, như là miễn cưỡng tiếp nhận lời nói của Ma Kết. "Sau này mà có loại tình huống này, thì trực tiếp nói cho cậu ta, em có nam nhân rồi."

"Nói bây cái gì vậy..." Lời nói của nam nhân luôn có thể dễ dàng làm cô đỏ mặt. Tuy biết nam nhân đại khái cũng chỉ nói như thế thôi, nhưng trong lòng Ma Kết vẫn là rất vui.

Đúng vậy, Thiên Yết là nam nhân của cô.

Thiên Yết vĩ đại, kiên nghị, anh tuấn, lãnh khốc, dịu dàng, lãng mạn, là nam nhân của cô.

Nam nhân dắt tay cô, cô cũng nhẹ nhàng nắm lấy.

"Cám ơn anh... Hoa, em rất thích..."

Cảm thấy có thể nam nhân đang nhìn cô, Ma Kết ngưng ngừng cúi đầu, chôn khuôn mặt đỏ hồng trong hoa hồng.

"Người còn đẹp hơn hoa."

Đột nhiên trong đầu Thiên Yết toát ra câu này.

Thời điểm Ma Kết làm dục hòa của hắn dâng lên rất nhiều, hiện giờ là loại tiêu biểu nhất. Hắn chịu không nổi nhất chính là bộ dáng Ma Kết đỏ mặt thẹn thùng, lập tức làm hắn dục hòa đốt người, muốn đem người đặt ở dưới thân hung hăng yêu thương đến ngất xỉu đi.

May mắn ở phía trước là bãi đậu xe. (=)))

Thiên Yết mở cửa ghế phụ, Ma Kết ôm hoa ngồi vào. Rồi hắn vòng qua bên kia lên xe, vừa ngồi vào lập tức vươn người đặt Ma Kết lên lưng ghế dựa hôn thắm thiết.

Ma Kết sợ đè hư hoa nên không ra tay chống cự nam nhân đang tàn sát bừa bãi, vì thế bị hôn mạnh mẽ đến ngay cả đường khí đều cạn kiệt mới được buông ra.

Nhìn môi bảo bối tron bóng, bộ dáng đỏ mặt mở ra cái miệng nhỏ nhắn thở hồng hển, tâm tình Thiên Yết lập tức tốt lên, vừa khởi động xe vừa nói: "Thưa dịp còn chưa về nhà em nên chuẩn bị tâm lý thật tốt đi."

"..." Bị nam nhân nhắc mới nhớ, ngay cả lỗ tai Ma Kết đều đỏ, chỉ còn kém chui vào trong ghế dựa thôi. Không biết đêm nay nam nhân muốn gây sức ép cô như thế nào... Ma Kết không dám tưởng tượng mà nhắm hai mắt lại.

"Đừng rồi, có cái bắt ngờ cho em."

"..." Lại là bắt ngờ? Đêm nay cô quả thực đã bị bắt ngờ hù dọa sợ rồi. Còn nữa sao? "Bắt ngờ gì?"

"Nhìn sẽ biết." Nam nhân thần bí mà cười cười.

Hôm nay Thiên Yết lái xe rất nhanh, cơ bản đều là hơn trăm km/h, hiển nhiên là nóng lòng đợi không kịp. Ma Kết nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ nhanh xẹt qua, tim đập cũng càng lúc càng nhanh.

Buổi tối vốn ít xe, không kẹt, Thiên Yết chỉ tốn hơn mười phút thì đã từ trường học về tới nhà.

Vú Trương còn ở phòng khách lau dọn, đối với Ma Kết đã quen thuộc như người trong nhà: "Tiểu Kết hôm nay về sớm thế à, có muốn ăn khuya chút gì không?"

Ma Kết đang muốn đáp ứng, mượn cơ hội kéo dài chút thời gian, chợt nghe nam nhân nói: "Không cần. Vú Trương, hôm nay con với cô ấy có chút việc, vú lau xong phòng khách thì đi ngủ đi, trên lầu không cần dọn."

"Ah, được."

Nghe ý tứ trong lời Thiên Yết như là muốn đại chiến ba trăm hiệp, Ma Kết vốn đã thẹn thùng, nghe xong câu này lại bốc khói từ đầu đến chân. Còn chưa kịp phản ứng, đã bị nam nhân túm lên lầu hai.

Phòng ngủ của nam nhân ở cuối hành lang lầu hai, hôm nay nam nhân lại không trực tiếp mang cô vào phòng ngủ quảng lên giường, mà lại mở ra cửa phòng giữa hành lang, ấn công tắc mở đèn.

Nhà Thiên Yết có rất nhiều phòng, bởi vì lo lắng đến tính chất công việc trong xã hội đen của nam nhân, Ma Kết cho tới bây giờ cũng chưa từng chủ động đi vào mấy phòng này. Cô sợ nam nhân sẽ không vui, hoặc là lỡ như có giấy tờ cơ mật gì đó.

Đây là lần đầu tiên cô tiến vào một phòng khác phòng ngủ. Căn phòng được trang trí rất thanh lịch, giá sách bằng gỗ lim dựa vào tường, trên mặt bàn bày đầy sách, còn có mấy khung ảnh. Nhưng mà tối quá không thấy được, ở giữa phòng là một thứ rất lớn, giờ phút này đang bị một tấm vải màu đen phủ lên, ở dưới ánh đèn vàng tỏa ra ánh sáng óng ánh.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44

Ma Kết bỗng nhiên có chút không dám tưởng tượng phía dưới kia là cái gì. Cô chần chờ nhìn nam nhân một, nam nhân cười đi lên phía trước, vươn tay kéo mờ tấm vải màu đen.

Một cái Piano lớn kiểu dáng tuyệt đẹp xuất hiện ở trước mặt Ma Kết.

Cả cây Piano một màu xanh đậm, tĩnh lặng mà mềm mại. Bên hông đàn còn khắc mấy chữ Ma Kết quen thuộc đến không thể sẽ quen thuộc hơn: STEINWAY & SONS (1).

Làm một học viên Piano chuyên nghiệp, thương hiệu STEINWAY như sấm bên tai. STEINWAY là một trong những hãng sản xuất Piano cao cấp tốt nhất trên thế giới, không chỉ những nghệ sĩ dương cầm nổi tiếng thế giới thích sử dụng nó, mà trong rất nhiều các cuộc thi Piano quốc tế cũng đem Steinway liệt vào nhạc cụ chỉ định dự thi. Cho đến nay, cấu trúc tam giác cơ bản đã được phát triển và thiết kế bởi Steinway đã trở thành thước đo chuẩn mực trong thiết kế cùng cách thức chế tạo Piano cao cấp trong thế giới hiện đại. Một cái Piano Steinway bình thường trong nước đã hơn một trăm vạn, nam nhân vùng tay hào phóng thế này quả thực không phải điều Ma Kết có thể tưởng tượng. Hơn nữa nam nhân luôn có mức sống bình thường, tuy là đầu xỏ trong giới kinh doanh giải trí, nhưng xe hân đi chỉ sợ cũng không tới trăm vạn, lại phung phí nhiều tiền như thế mua đồ cho cô... Phải biết rằng, cái ở nhà Ma Kết kia cũng chỉ là Schimmel (2) mấy chục vạn... (

"..."

Thiên Yết thấy ánh mắt người yêu đắm đắm, không nói một lời, không khỏi cảm thấy có chút buồn cười: "Sao vậy? Không thích à?"

Ma Kết vội vàng lắc đầu: "Không... Em... Em thực sự rất thích... Nhưng là... Cái này rất đắt..."

"Không đắt." Hắn đầu tư vào điện ảnh mấy trăm triệu đều có, mua cái Piano quả thực cũng không tính là gì.

Thấy người yêu dùng ánh mắt hoài nghi nhìn hắn, Thiên Yết gõ gõ Piano: "Không đàn cho ông xã em nghe một khúc sao?"

"Ồ..."

Ma Kết tiến lên hai bước, đặt hoa trên đàn, thoải mái ngồi lên băng ghế rồi mới thật cẩn thận mở nắp đàn.

Mỗi một phím đàn dường như đều sáng lên, một hạt bụi cũng không có, quả thực giống như một tác phẩm nghệ thuật.

Ma Kết tùy tiện ấn vài nốt nhạc, lập tức cảm thấy khác biệt. Vừa mới đàn cái Piano "Thấp kém" ở trường học kia giờ lại đàn cái Piano cao cấp này, cao thấp rõ rệt. Vô luận là âm sắc, chất lượng âm thanh, xúc cảm ngón tay chạm đến phím đàn, hay là cảm giác phát lực đè xuống, gần như một trời một vực. Mà ngay cả cái mấy chục vạn ở nhà kia, cũng đều theo không kịp. Cái Steinway này...

Ma Kết lập tức thu tay, ngửa đầu nhìn nam nhân: "Anh rốt cuộc tốn bao nhiêu tiền?"

Nam nhân nhún mày, giọng nói cũng trở nên không tốt lắm: "Sao vậy, em muốn trả cho anh?"

"... Không phải..."

"Em thích là được rồi, quan tâm nó bao nhiêu tiền làm gì." Dù sao đối với Thiên Yết cũng là không đáng kể.

"... Cái Piano này thật quá tốt, em thật sự là..."

Thiên Yết không kiên nhẫn ngắt lời: "Dừng dài dòng, nhanh đàn một khúc cho chồng em nghe đi."

"..."

Ngón tay Ma Kết đặt lên phím đàn, do dự trong chốc lát, mới đè xuống nốt nhạc.

Vậy thì đàn "Tình yêu lãng mạn" (3) đi, tuy rằng hơi ưu thương một chút, nhưng tên bản nhạc tương đối phù hợp với quan hệ hiện tại của hai người...

Đêm nay, lúc Thiên Yết nhìn thấy Cố Trạch ngang nhiên tặng hoa cho người yêu nhà mình tâm tình quả thực nát bét hết, thiếu chút nữa đi lên đánh cho hắn một đấm. Sau đó cũng lên sân khấu hoàn toàn là do bị kích đến bất kể hậu quả. Đến bây giờ nhìn người yêu cúi xuống chỉ vì mình mà chơi đàn, tâm tình cuối cùng mới chuyển biến tốt đẹp hơn. Tặng hoa là cái đỉnh, tặng đàn mới làm cho người yêu nhớ rõ. Ma Kết thích cây đàn này như thế, cũng không uổng công hắn sai người chuyên môn chạy một chuyến đến Hamburg, Đức (4).

Thấy hai tay người yêu chăm chú mà di động trên phím đàn, ngón tay dài nhỏ trắng nõn ở dưới ánh đèn giống như sáng lên ánh sáng nhu hòa, mái tóc cũng hơi hơi phát phơ, Thiên Yết bỗng nhiên không thể kiềm chế, tiến lên ôm Ma Kết vào lòng, để cô ngồi trên chân mình.

Ma Kết đang yên đang lành chơi đàn, lại bị nam nhân quấy rầy như thế, lập tức dừng lại nghiêng đầu nhìn nam nhân: "Anh làm gì vậy?..."

Thiên Yết hôn mặt cô: "Em tiếp tục đàn đi."

"Anh như vậy... Em không thể giẫm lên bàn đạp..."

"Vậy thì không giẫm lên."

"Anh... Anh đừng hôn đến hôn đi như vậy..."

"Được, không hôn."

Ma Kết cảm thấy nam nhân nhất định muốn làm trò quỷ, có chút chán chờ: "Hay là anh để em xuống đi..."

Thiên Yết "hừ" một tiếng: "Chúng ta đánh cược không?"

"Cá cược cái gì?... " Ma Kết bỗng nhiên có chút sợ hãi.

"Nếu em có thể đàn hoàn thành một bản nhạc, đêm nay bỏ qua em, khoản nợ trước kia cũng xóa bỏ."

"..." Quả nhiên nam nhân nhất định muốn làm chuyện gì đó! Hơn nữa hơn phân nửa... Là phương diện kia... Nhưng là... Tiền đặt cược thật sự rất mê người... Dù sao đêm nay chắc sẽ chạy không thoát, không bằng cá cược một phen, may mắn còn có thể..."

Thấy người yêu cúi đầu lông mi hơi hơi run rẩy, ngọn lửa trong lòng Thiên Yết càng bùng cao: "Như thế nào? Thực có lời phải không? Em không nói lời nào, anh coi như em chấp nhận?"

"..."

Trái tim Ma Kết đập mạnh một nhịp, ngón tay dùng lực, tiếng nhạc nhu hòa dần vang lên.

Thiên Yết lười biếng nở nụ cười, cõm ra âu phục của Ma Kết, lại không nhanh không chậm mà gỡ từng nút áo somi bên trong

Động tác của nam nhân chậm rãi như là nắm chắc phần thắng, chỉ xét ở phần bình tĩnh này thì Ma Kết đã thua một mảng lớn, trong lòng thật khản trương. Tuy rằng cô tự nhắc nhở mình không cần quan tâm tới nam nhân làm gì, chuyên tâm đánh đàn là được. Nhưng mà càng nghĩ như thế, lại càng không có cách nào không chú ý đến động tác của nam nhân trên người cô.

Ngón tay thon dài lại mang một chút cảm giác lạnh lẽo của nam nhân duỗi vào, mon trón da thịt cô, Ma Kết chưa bao giờ thấy mình mãi cảm như vậy, chỉ là xẹt qua thất lưng đã khiến cho cô run rẩy một trận. Loại tâm tình này tựa như chờ đợi lắng tri..

Thiên Yết cắn lỗ tai Ma Kết, tay trái lướt qua ngực cô, tình sắc mười phần mà vuốt ve đầu nhũ cô, nụ hoa vốn mềm mại lập tức đứng lên như mũi nhọn, tùy ý nam nhân chà đạp.

Gập thân thể thành thực như thế, Thiên Yết cười khế bên tai Ma Kết một chút, mặt Ma Kết lập tức đỏ lên.

Tay phải Thiên Yết cũng không nhàn rỗi, cách quần con vuốt ve cảm địa, Ma Kết gất gao cắn môi dưới mới kềm chế rên rỉ, nhưng cả người run rẩy vô luận thế nào cũng không ức chế được. Bản nhạc mới đàn được một phần ba ngón tay cô đã vô lực, đã có một số nốt ấn không chuẩn. Nếu cứ tiếp tục như vậy, cô chỉ sợ lạnh ít dữ nhiều...

Ma Kết mặc niệm dưới đáy lòng là không có gì không có gì, tay nam nhân duỗi ra kéo dây thất sau lưng làm vấy tuột xuống eo lộ ra phần thân mê người, lòng bàn tay nam nhân không kiêng kị mà nắm lấy một bên no đủ xoa nắn. Tay kia cũng thò vào trong quần nhỏ vuốt ve hạt hạch ướt át.

Trên dưới đồng thời bị nam nhân không gì kiêng kỵ mà kích thích, Ma Kết làm sao chống đỡ được, cả người mềm nhũn như một bãi bùn, đàn sai rất nhiều nốt nhạc, nửa người trên hoàn toàn dựa vào ngón tay chống đỡ, bằng không sớm đã nằm sấp trên đàn. Cuối cùng ngay cả khớp hàm cũng thất thủ, tiếng rên rỉ so với tiếng đàn còn muốn tuyệt vời hơn cuối cùng cũng thoát ra.

"Ừm~..."

(1)STEINWAY & SONS:

được thành lập năm 1850 tại Đức bởi Henrich Egelhard Steinweg cùng sáu người con trai. Thời kì còn khó khăn, người ta kể rằng ông ráp cây dương cầm đầu tiên của mình ở trong... bếp. Năm 1850 Steinweg qua New York Mỹ.Cây đàn đầu tiên của nhà Steinway được bán cho một gia đình ở New York với giá 500 đô la. Cây đàn ấy hiện được trưng bày tại viện bảo tàng New York's Metropolitan Museum of Art.Trong nhà, một chiếc Steinway có thể là vật báu, đắt hơn một chiếc xe hơi hạng sang.

Hai trụ sở sản xuất chính được đặt tại Hamburg (Đức) và New York (Mỹ)

Trụ sở New York

Steinway & Sons Grand Piano D-247

Có ai thấy nó màu xanh đen hem, thấy hem??? Cây này hơn \$215,000 nhá, hơn 4,3 tỉ VNĐ nhá. Ôi! cưng vợ đến thế là cùng~ (´▽`)

2) Schimmel: là một nhà sản xuất đàn piano Đức. Công ty được thành lập vào năm 1885 tại Leipzig bởi Wilhelm Schimmel.

(3) Tình yêu lãng mạn: "Romance de amour" là một bản nhạc (hay một làn điệu) dân ca Tây Ban Nha không biết do ai sáng tác và từ bao giờ. Narciso Yepes (người Tây Ban Nha) là người đã có công chuyển soạn và chơi bản nhạc này cho nó trở nên nổi tiếng. Đây là một bản tình ca bất hủ cho những người học chơi âm nhạc cổ điển với cây Guitar.

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45

Cô cần bản không nên đánh cược với nam nhân này! Hắn đã là tay già đời phong hoa nguyệt trãng, cô cơ bản một chút phần thắng cũng không có! Lúc ấy sao lại bị ma ám mà...

Thiên Yết ôm chặt Ma Kết, mút vào cái cổ mềm nhũn trắng nõn của cô, tay trái càng thêm dùng sức bóp mạnh đầu nhũ, hai điểm trước ngực kia của Ma Kết đã sớm không chịu nổi tra tấn vừa hồng vừa sưng. Tay phải của nam nhân cũng đem hết khả năng mà khiêu khích cửa huyết cô, miết hai bên cánh hoa, bóp nắn hạt hạch, lại ở lối vào cào nhẹ. Hoa huyết bị kích thích không ngừng chảy ra mặt dịch ướt át.

Ma Kết rốt cuộc chịu không được, chơi đàn hoàn toàn không ra một giai điệu nào. Cô dùng hết một tia khí lực cuối cùng, mới run rẩy đưa tay khép lại nắp đàn lên cao trào trong tay nam nhân.

Thấy cục cưng vô lực nằm trên nắp đàn thờ đốc, ngón tay cuộn lại, hơi thở ra trên nắp đàn xanh đậm hình thành một vòng hơi nước trắng tinh mịn, cái lưng mảnh khảnh cũng cấp tốc phập phồng, tâm tình Thiên Yết quả thực tốt vô cùng. Ma Kết phản ứng nhanh như vậy, có lẽ cũng đã tích lũy mấy ngày.

"Đã chịu thua chưa?"

Ma Kết không còn lời nào để nói, đành phải để cho Thiên Yết cởi ra chiếc váy đáng thương, và quần lót trắng nhor. Cho dù cô cố gắng níu lại, cũng bị nam nhân phát tay cởi ra.

"Em hôm nay thật xinh đẹp" Nam nhân cắn lỗ tai cô.

Thiên Yết ôm lấy Ma Kết đặt cô lên nắp đàn đối diện với hắn.

Ma Kết giãy giụa, khóe mắt ẩm ướt, thanh âm đều run rẩy lên: "Anh... Không nên ở chỗ này..."

"Sẽ ở nơi này." Thiên Yết tách ra hai chân mảnh khảnh của Ma Kết, phong cảnh bí ẩn bị nhìn thấy không sót một chút gì. "Từ lúc em ở trên sân khấu anh đã nghĩ đến chuyện này. Cởi ra váy, ở trên Piano yêu em."

"Hức..." Nam nhân lại còn nói hạ lưu như thế, Ma Kết xấu hổ muốn khép hai chân lại nhưng không được người nọ giữ quá chặt, không có cách nào nhanh lấy tay che miệng rồi quay mặt qua chỗ khác.

"Cho em sau này mỗi lần đánh đàn đều sẽ nhớ đến anh như thế nào làm em"

"Anh không cần nói nữa!"

Đêm nay nam nhân lại bị cái gì kích thích? Sao lại hạ lưu như thế? Trước kia đều không có...

Trong đầu Ma Kết nhện không được hiện ra tình cảnh biểu diễn ban tối, khác biệt chính là khán giả không phải xem đánh đàn với nhảy, mà là xem..

Ma Kết vừa mới cao trào một lần lại bởi vì lời nói hạ lưu thô tục của nam nhân mà hoa huyết co rút lại. Khóe mắt cô hồng hồng, nắm chặt tay muốn đánh nam nhân, nhưng đánh lên người nam nhân rồi lại một chút khí lực cũng không có.

Không để ý cục cưng cố sức chống đẩy, Thiên Yết ôm thắt lưng Ma Kết, cúi thân xuống hung hăng cắn môi cô. Ma Kết ngồi ở trên nắp đàn chật hẹp hoàn toàn không thể giữ vững trọng tâm, chỉ có thể bám vai kẹp thắt lưng nam nhân mới miễn cưỡng ổn định để không ngã sấp xuống.

Thiên Yết xoa khuôn mặt mềm nhũn sấp búng máu của cô: "Kẹp nhanh như thế? Đợi không kịp muốn ông xã đi vào hả?" Ma Kết chỉ nhanh nhắm mắt nằm ở đầu vai nam nhân không gạt cũng không lắc.

Nam nhân bình thường thích đùa giỡn cô, nhất là ở trên giường lại càng hạ lưu hơn. Ma Kết càng phản bác, nam nhân càng ô ngôn uế ngữ lợi hại. Cho nên hiện tại cô đã có kinh nghiệm, đó là không để ý tới nam nhân, nếu thật sự nhịn không được, cũng chỉ nói một câu "Không cần nói nữa."

Đầy tay Thiên Yết đều là ái dịch của Ma Kết, vừa lúc dễ dàng mà thăm dò vào mật đạo bí ẩn. Tuy rằng hai người đã làm nhiều lần, nhưng loại chuyện này mỗi lần đều làm cho Ma Kết sợ hãi, gắt gao bám vai nam nhân, cả người đều tỉnh tề run rẩy, tràn ra tiếng nước nở ả nhần.

"Đều đã làm nhiều lần như thế, còn sợ sao?"

Ma Kết cúi đầu mà "Ừm" một tiếng.

Nam nhân tựa hồ thở dài một hơi, ba ngón tay bắt đầu di chuyển trong huyết đạo ấm nóng, lại từng chút từng chút vuốt ve hạt hạch, cảm thấy đã đủ ẩm ướt, mới rút ngón tay ra, thay bằng tính cự nóng bỏng đặt trước hoa huyết ẩm ướt. Ma Kết sợ hãi kẹp chặt thắt lưng nam nhân.

Nam nhân hôn hôn lỗ tai cô: "Nhìn một chút." Nói xong đem thủy dịch còn lại bôi lên tính cự vận sức chờ phát động, chậm rãi đẩy vào.

"A! A..."

Tuy rằng không phải loại đau đớn xé rách như lần đầu, nhưng Ma Kết vẫn theo phản xạ cong thân lên, ngón tay trên vai nam nhân đều cuộn tròn.

Thiên Yết dừng ở trong thân thể Ma Kết, tinh mịn mà hôn gương mặt cực cung, cổ, xương quai xanh trắng nõn, ngực mềm mại, chờ cô ngửa đầu từng ngậm từng ngậm thờ, chậm rãi thích ứng.

Ma Kết thờ hờn hờn một hồi lâu, trong mắt đều phiếm lệ quang, mới chậm rãi vươn người tới, tìm môi Thiên Yết nhẹ nhàng mút vào.

Nếu người yêu đã ám chỉ, Thiên Yết liền không khách khí động lên. Hơi hơi rút ra một chút lại hung hăng đâm vào, đem tiếng thét chói tai của Ma Kết đều nuốt hết vào bụng. Môi Ma Kết bị chặn kêu đều kêu không được, chỉ có thể từ xoang mũi phát ra tiếng rên rỉ.

Nam nhân tựa như máy đóng cọc (=,=!!!), vừa nhanh vừa mạnh mẽ từng chút đâm vào. Ma Kết thật vất vả mới phát ra tiếng, miễn cưỡng nói: "Anh... Anh chậm một chút... A!..." Nam nhân lại như là làm chưa đủ mạnh, bỗng nhiên ôm lấy Ma Kết ngồi lên nắp đàn, bóp mạnh cô ần xuống.

Ma Kết ngẩng đầu vô ý thức mà rên rỉ, thân thể cũng theo nam nhân đâm vào mà nảy lên, móng tay đều đâm vào lưng nam nhân. Thiên Yết một ngậm ngậm lấy đầu nhũ hồng của cực cung vươn lưỡi tận dụng hết khả năng mà đùa giỡn. Nơi kia vốn là điểm mẫn cảm của Ma Kết, bị tra tấn như thế làm sao chịu được, cả người giống bị điện giật mà run rẩy, trước mắt một mảnh trắng xóa, khi phục hồi tinh thần mới phát giác mình cao trào lần hai, tung tóe đầy bụng nam nhân, hai chân còn gắt gao kẹp chặt thắt lưng nam nhân.

Ma Kết còn chưa kịp cảm thấy then, chợt nghe nam nhân ghé vào lỗ tai cô bật ra hơi thở càng trầm nặng. Cô sợ hãi mà vòng tay quanh cổ nam nhân, nam nhân lại bỗng nhiên đứng lên đi thẳng về phía mặt tường rồi đặt cô ở trên tường.

Lúc ngồi trên đàn còn có một phần sức nặng có thể đặt trên chân nam nhân để chống đỡ, hiện tại bị nam nhân biến thành cái loại tư thế này sức nặng hoàn toàn tập trung tại vị trí kia, nam nhân tùy tiện rút ra xuyên vào một chút thì gần như có thể đâm thủng cô. Toàn thân Ma Kết ướt đầm mồ hôi, đã kêu không ra tiếng, tay bám trên bả vai nam nhân cũng sắp vô lực, hoàn toàn như nò mạnh hết đà, tùy ý nam nhân điên cuồng gây sức ép.

Cô nỗ lực gượng tay lên sờ sờ trán nam nhân thay hấn lau đi mồ hôi. Chỉ một chút như vậy, thì cảm thấy cả người nam nhân giật lên một chút, nhiệt lưu nóng bỏng trong nháy mắt bắn vào thân thể, nóng đến cô theo phản xạ mà run rẩy.

Thiên Yết từng chút từng chút hít sâu, đặt Ma Kết giữa mình và bức tường, ở bên tai người yêu thấp giọng nói: "Em có biết hay không, lúc em ở trên sân khấu đánh đàn, một bộ tình khiết thanh thuần, làm cho anh lập tức cứng lên."

Biết nam nhân lại bắt đầu muốn hạ lưu, Ma Kết nhanh nhắm mắt quay mặt qua chỗ khác, tuy rằng không nói một lời, nhưng gương mặt hồng thấu đã bại lộ tâm tư của cô.

"Muốn lột sạch em ngay tại chỗ, làm em trước mặt mọi người, để cho bọn họ nhìn xem học sinh ngoan ngoan bộ dáng dâm đẳng như thế nào."

Ma Kết rút cuộc chịu không nổi đưa tay che kín miệng nam nhân.

Nam nhân lại cảm tay cô, tinh tế hôn lên một ngón lại một ngón.

Tuy rằng Ma Kết ghét nhất bị nam nhân nói lời nói hạ lưu, nhưng giờ phút này hai hàng lông mày nhú chặt của nam nhân lại làm cho trong lòng cô không hiểu sao mà co rút đau đớn, rất muốn vuốt lên giữa mày nam nhân.

"Đừng tham gia vào loại biểu diễn đồ bỏ đó nữa."

"..."

"Ông xã em không thích em xuất đầu lộ diện bên ngoài."

Trái tim Ma Kết chậm một nhịp, ngay cả hô hấp cũng dừng lại, miễn cưỡng "... Ân..." một tiếng, thấp giọng nói: "Sau này... Sẽ không đi..."

Vừa dứt lời, đã bị nam nhân dịu dàng ngậm môi vào.

Đêm nay phát sinh nhiều chuyện làm cho tâm tình Ma Kết có chút phức tạp.

Một bạn học tốt như Cố Trạch lại công khai tỏ tình với cô, cô bị sốc cũng có chút áy náy. Cô đã yêu Thiên Yết nên không có cách nào chia trái tim cho

người khác. Thiên Yết bá đạo lại lẳng mạn, đối với người khác lạnh khốc đối với cô lại dịu dàng, giống như giăng ra một lưới đầy mật, làm cho cô căn bản không thể trốn, hiện tại đã hãm sâu vào không thể quay lại.

Nam nhân sẽ ôm cô cắt móng tay cho cô, mua một bó hoa hồng to ở trước mặt mọi người tặng cô, đối với ngôi sao đang tới cửa lại hờ hững. Bỏ ra mấy triệu mua đàn muốn cô vui vẻ, muốn ở trên cây đàn cô quý trọng nhất ôm cô, kết quả cũng không có làm đến cuối cùng trên đàn. Bá đạo mà không cho phép cô ra ngoài "Xuất đầu lộ diện", khi hỏi lý do lại chỉ nói là "Không thích", làm cho lòng cô loạn thành một khối.

Lấy địa vị quyền thế của nam nhân như vậy, muốn gió được gió muốn mưa được mưa, ngay cả minh tinh ngôi sao cũng chạy lại, muốn cái gì được đó, nói không chừng một ánh mắt là đã có người chạy đến thực hiện dùm. Nhưng nam nhân lại phí sức mà mua niềm vui cho cô, sau chín giờ không cho cấp dưới gọi điện thoại, sợ cô hiểu lầm còn có thể giải thích, quả thực là đem cô nâng trong lòng bàn tay.

Nam nhân đối với cô tốt như thế cô cũng sắp không chịu nổi.

Tuy rằng cô cũng yêu nam nhân, thân xác cùng trái tim đều trao cho nam nhân, nhưng vẫn cảm thấy không bởi thường được một phần mười tình yêu của nam nhân đối với cô.

Cô thậm chí lo lắng, cô có phải đã dùng hết hạnh phúc cả đời này rồi hay không.

"Em đang khóc cái gì?"

Ma Kết mở mắt ra, hết thấy trước mắt đều bị nước mắt làm cho mờ hồ. Cô chớp mắt vài cái, mới nhìn rõ bộ dáng nhẵn mặt nhẵn mày của nam nhân.

"Sao vậy?"

"Không có..." Ma Kết lắc đầu, càng ôm chặt nam nhân hơn, tựa đầu vào vai nam nhân, "Chúng ta tới phòng ngủ đi..."

Thiên Yết nhặt quần áo sạch sẽ trên mặt đất lên đem Ma Kết bọc lại, ôm cô tắt đèn đi ra cửa.

"Đem nơi đó của em kẹp chặt một chút, nếu chảy ra cái gì đó xuống đất ngày mai vú Trương lại phải lau một lần."

Ma Kết đập Thiên Yết một quyền, nghe thấy nam nhân cười khẽ một tiếng.

Thiên Yết đặt Ma Kết lên giường, cởi ra quần áo ra. Kết quả của việc tích lũy quá lâu là làm một lần đến sắp chết. Để cục cưng nằm úp sấp trên giường làm một lần, thấy Ma Kết mệt đến không nổi nữa, vốn đã tính từ bỏ kết quả nhìn đến thân thể cục cưng nơi nơi dính bạch dịch, hạ thể rồi tỉnh rồi ngủ, hoa huyết run rẩy không thể khép lại, Thiên Yết bị kích thích đến mắt đều đỏ, lật Ma Kết nằm ngửa làm tiếp một lần, lúc đi tắm cũng nhịn không được lại làm một lần. Thân thể Ma Kết hoàn toàn thoát lực mà mặc cho nam nhân gây sức ép, cuối cùng ngay cả khí lực rên rỉ trợn mắt cũng mất.

Ngay cả như thế, nhưng lúc nam nhân giúp cô lau khô tóc, lúc chồm lên hôn môi cô, trong mơ mơ hồ hồ cô vẫn cảm thấy nam nhân thật đẹp trai. Vô luận là mặt mày thâm thúy, đôi mắt dị sắc, cái mũi cao thẳng, môi hơi mỏng, hay là cái cảm kiên nghị, quả thực đẹp trai đến cực điểm, cả khuôn mặt cũng như sáng lên. Chẳng lẽ đây là tâm tình trong mắt người yêu hóa Tây Thi sao...

"Cười ngây ngô cái gì vậy?"

Đây là câu cuối cùng Ma Kết nghe thấy đêm nay, sau đó thì hoàn toàn mất ý thức.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46

Trong mơ mơ hồ hồ hình như có người gảy tóc trên trán cô, Ma Kết cố sức mà chậm rãi mở to mắt, ánh vào mi mắt là ngũ quan lạnh lùng của nam nhân, đôi mắt kỳ dị mang một chút ôn nhu. Muốn nam nhân dịu dàng âu yếm là không có khả năng, nhưng lúc nam nhân nhìn cô mặt mày cũng thoáng ôn hòa một ít, chỉ một chút vậy thôi đã làm cho cô thực thích.

Ma Kết nắm chặt, mắt nhìn nam nhân lại ngưng ngừng, rừ mi nói: "Chào buổi sáng..."

"Chào buổi sáng."

Nam nhân nói xong thì vẫn không nhúc nhích, như thể đang còn nhìn cô. Ma Kết vô cùng xấu hổ, cả người đều muốn lui vào trong chăn. Vừa động một chút cả người đều đau râm rĩ, từ thân thể đến đầu ngón tay như bị mất đi khí lực, nơi phía sau bị sử dụng quá độ đã nóng lên, nhưng toàn thân đều khô mát, hiển nhiên đã được nam nhân tắm cho.

Tính tình nam nhân tuy xấu, nhưng mỗi lần làm xong đều nhất định sẽ tắm rửa cho cô, đem gì đó lấy ra. Cũng chưa từng có thói quen hư hỏng dừng ở

trong thân thể cô ngủ. Dựa vào một đặc điểm này của nam nhân, tuy rằng mỗi lần sau khi xong việc Ma Kết đều cảm thấy tiểu huyết sung đỏ nóng lên, vô cùng khó chịu, nhưng cũng chưa bị đau bụng lần nào.

"Ngủ tiếp một lát đi." Thiên Yết nói cũng nằm vào ổ chăn, ôm Ma Kết vào ngực.

Trong ngực nam nhân ấm áp lại kiên cố, Ma Kết vui mừng trong vòng tay nam nhân, cảm thấy chưa bao giờ an toàn như lúc này, giống như hết thấy sóng gió nam nhân đều sẽ thay cô ngăn cản.

Mỗi tuần hai buổi tối Ma Kết đều sẽ về nhà ở, hai người rất ít khi có cơ hội trải qua buổi sáng cuối tuần, bầu không khí dịu dàng sau quan hệ như vậy. Ánh nắng mùa xuân ấm áp xuyên qua bức màn chiếu vào phòng, không gian ấm áp và yên tĩnh, hai người đều lặng lẽ hưởng thụ giờ phút này.

"Anh... cánh tay anh khô hằn chưa?" Ngày hôm qua bị nam nhân làm đến thần trí mơ hồ, ngay cả vết thương của nam nhân cũng quên, Ma Kết ảo não cắn môi.

"Chút tổn thương ấy không tính là gì." Lúc nam nhân nói chuyện, ngực rung rung, run rẩy rất nhỏ truyền đến trên người Ma Kết, làm cho cô cảm thấy như là bị cù lét.

"Ừm..." Ma Kết do dự trong chốc lát, cố lấy dũng khí hỏi: "Cái Piano kia... Rốt cuộc anh tốn bao nhiêu tiền?" Đồng hồ có thể không quan tâm, di động có thể không kể đến, nhiều nhất cũng chỉ mấy chục ngàn thôi, nhưng Piano thì không được.

"Không phải anh đã nói là đừng quan tâm sao?" Thiên Yết vắt lông mày.

"Không được... Cái này rất đắt tiền... Không phải là anh tham ô công quỹ chứ?"

Nam nhân bật cười: "Sao có thể như vậy? Ông xã em ngay cả mấy triệu cũng không có nỗi sao?"

"..." Quả nhiên là mấy triệu... Đã biết giá cả, trong lòng lại không thoải mái, sớm biết vậy còn không bằng đừng hỏi...

"Được rồi, được rồi, mấy triệu cũng chỉ bằng một chiếc xe thể thao thôi, đừng nghĩ nhiều về nó làm gì"

"..."

Ma Kết không thêm nói nữa, yên lặng dán mặt vào ngực nam nhân.

"Anh còn chưa có hỏi em. Tối hôm qua em khóc cái gì?"

"Làm gì có..."

"Đừng giả bộ với anh."

"Chỉ là... có chút chịu không nổi... Chảy nước mắt một chút... phản ứng tự nhiên thôi..."

"Chịu không nổi? Bị anh làm chịu không nổi? Hừm?"

"..." Ma Kết biết mặt mình nhất định đã nóng lên.

"Quên đi, em không muốn nói anh cũng không ép em."

"Ừm..." Ma Kết nhìn đồng hồ tay một chút, "Tin tức tài chính kinh tế buổi sáng đã phát sóng rồi..." Bắt đầu từ khi nào thì cô biết chính xác giờ chiếu tin tức tài chính sáng trưa tối?...

"Không xem, ngủ thêm một lát đi."

"Em ngủ đủ rồi, thật đó..."

Ma Kết nói rồi nhồm người lên, lướt qua nam nhân, lấy được remote ở tủ đầu giường, ấn mở TV chuyển đến kênh tin tức. Da thịt bạch ngọc còn lưu ứ ngân cử như vậy hiện lộ trước mắt Thiên Yết, hấn làm sao nhìn được, tay ở dưới chăn không biết sờ chỗ nào hung hăng néo một, Ma Kết "Ư~" mà một tiếng mềm nhũn trong ngực nam nhân, vừa muốn giãy giụa, ập đến lại là một hôn sâu thấm thiết.

"Khỏa thân xoay đến xoay đi, là muốn câu dẫn anh sao? Hừm?"

"Không có..."

Giăng co nửa ngày, tóc tai đều rối bời, Thiên Yết cuối cùng mới buông tha cho người yêu. Ma Kết nghiêng người dựa vào nam nhân xem tin tức một lát, mí mắt chậm rãi trở nên nặng nề, đầu nghiêng qua ngủ thiếp đi.

Thiên Yết tắt TV, đắp chăn cho Ma Kết, đứng dậy ra ban công gọi điện thoại cho Văn Thanh, rồi mới quay trở vào, ôm cục cưng ở trong buổi sáng mùa xuân xinh đẹp chìm vào giấc ngủ.

Đương nhiên, khi Ma Kết xuống giường cả người đều đau nhức vô cùng, đi đường cũng không xong, ngốc đến trưa mới dám về nhà, đây đều là chuyện sau đó.

Ma Kết đi vào phòng học, do dự một chút, vẫn lại nhìn về vị trí của Cố Trạch. Cố Trạch đang cúi đầu đọc sách, mái tóc đen rũ xuống, bị gió vén lên hai ba sợi, điềm tĩnh thực thụ.

Trước kia cô không chú ý nam sinh, hiện tại bị bắt chú ý, đối phương cũng không tồi, nhưng cô đã có người trong lòng.

Vậy đại khái là sai sót ngẫu nhiên đi.

Ma Kết đi qua, khom lưng xuống: "Đêm hôm đó có chuyện gì không?"

Cố Trạch ngẩng đầu cười: "Không có chuyện gì, hình như là tổ chức bỏ phiếu bình chọn tiết mục được yêu thích nhất, nhưng không có thời gian thống kê số phiếu, lúc tiệc tối chấm dứt kết quả bỏ phiếu mới được công bố."

Ma Kết lúc này mới cảm thấy an tâm một chút: "Tốt... Cảm ơn cậu... Ngày đó thật ngại quá."

"Thật sự không có việc gì, ha ha, cậu đừng để ý."

"Ừm..."

Bỗng nhiên Cố Trạch chớp mắt, dựa sát vào một chút, hạ giọng: "Minh hỏi cậu một vấn đề?"

"?..."

"Cậu với Thiên Yết... Là quan hệ gì vậy? Minh thấy các cậu có vẻ rất tốt." Bình thường cũng nghe được một ít tin đồn đại ca với tiểu đệ gì đó, nhưng nụ cười lạnh lùng của Thiên Yết vào buổi tối thứ sáu đó, giống như tuyên chiến, lại mang một chút khinh thường và kiêu ngạo.

Trái tim Ma Kết đập mạnh! Nhảy dựng, nói: "Chỉ là bạn bình thường thôi." Cuối cùng vì muốn gia tăng tính chân thật, lại bồi thêm một câu: "Trước kia thầy giáo có để mình giúp bạn ấy học tập, cứ như vậy thì thân nhau."

"Như vậy à, ha ha..." Thấy lông mi Ma Kết hơi hơi run run, mắt cũng không nhìn mình, Cố Trạch cảm thấy đã hiểu rõ.

Ma Kết vội trở lại chỗ ngồi của mình, trái tim còn căng thẳng nhảy loạn. Cô hoài nghi có phải Cố Trạch đã nhìn ra cái gì hay không, cũng không biết lí do thoái thác vừa rồi có dùng được hay không.

Mặc kệ như thế nào, đêm đó Thiên Yết ngang nhiên lên đài tặng hoa, hẳn cũng đã trở thành đề tài bàn tán.

Quả nhiên, tiết học cuối cùng buổi sáng vừa kết thúc, Ma Kết đã thấy Sư Từ ở cửa vò đầu bứt tóc bên cạnh là Bạch Dương

"Hai cậu đến làm gì vậy?"

"Nói nhảm, đến xem công chúa Piano của chúng ta chứ sao." Sư Từ héch hớ mũi lên trời nói làm bầm.

"Cái gì mà công chúa Piano..."

"Ôi trời, quan hệ của cậu cùng tên khốn kiếp kia rốt cuộc tốt tới mức nào? Hắn còn lên sân khấu tặng hoa cho cậu, thiếu chút nữa làm cho bạch mã hoàng tử của trường xấu hổ cậu có biết hay không?"

"... Tôi cũng không biết... Là do anh ta đột nhiên chạy lên mà?"

"Tôi mặc kệ cậu có gần gũi hơn với hắn hay không, nhưng gần đây hoàn toàn không để ý đến tôi, tôi bây giờ cũng không tìm tôi, mỗi ngày đều lẫn lộn với tên kia phải không?"

"Nào có, thời gian gần đây không phải tôi đều luyện đàn sao?"

Nghe được hai chữ "Luyện đàn", Bạch Dương bỗng nhướn mày, ánh mắt vô cùng sỗ sàng: "Ai da, cậu rốt cuộc có cưa được anh chàng đó không?"

"... cậu nói bậy cái gì vậy..."

"Có được không? Chắc cũng được một chút chứ?" Bạch Dương xoay quanh trái phải Ma Kết, "Gần đây làn da cậu trở nên trắng hơn, khí sắc lại tốt, tinh thần sáng sủa, tôi nghe người ta nói, đây nhất định là do yêu đương làm nên! Khai nhanh lên, có phải đã làm đến cùng với Cố Trạch rồi hay không!"

Con gái có tình yêu liền trở nên trong veo tươi tắn. Mặc dù lúc nhỏ đã cảm thấy Ma Kết xinh đẹp như búp bê, bởi vậy nhìn không được chủ động tiếp cận cô, nhưng cũng không có giống như bây giờ, vẫn tỉnh thanh tú lại ẩn ẩn một chút tinh tế mong manh, tựa như hoa đào mùa xuân bị mưa xuống rửa

sạch, nhẹ nhàng chạm vào một chút cũng sẽ làm đóa hoa rơi xuống.

"Thật sự là không có..." Ma Kết vội vàng xoa tay.

Làn da cô có trắng lên không? Khí sắc có thay đổi không?... Rõ ràng bị nam nhân kia gây sức ép đến không còn sức xuống giường... sẽ không phải... Không phải là của nam nhân làm cho làn da cô thay đổi, tinh thần sảng khoái chứ...

Ma Kết không thể ức chế mà đỏ mặt, đẩy Sur Từ cùng Bạch Dương ra đi lên lầu.

"Này, này đừng đẩy nữa!!"

"Nè! Lại không để ý tới tôi?! Đi đâu vậy?"

"Ăn cơm trưa ~ "

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47

Thiên gia.

Tô Diêu ngồi trên băng ghế dài khắc hoa theo phong cách xưa, nói là ngồi không bằng nói là tư thế tùy thời có thể đứng dậy tấn công. Bà đã hơn bốn mươi, chăm sóc rất khá, khỏe mạnh chỉ có chút nếp nhăn, trên mặt lại được trang điểm đánh phấn tỉ mỉ, thoát nhìn như là mới hơn ba mươi tuổi. Tô Diêu mang một chiếc áo khoác lông chồn dài tới đầu gối, trên cổ là một khăn choàng lông nhưng nhìn ấm áp lại thoải mái, bên trong còn có thể loáng thoáng nhìn thấy một chuỗi vòng cổ ngọc bích.

Tô Diêu ngồi bên cạnh Thiên Trinh, trang điểm đậm nét, cô mang một áo khoác đen ngắn tay da báo phối với váy ngắn, một cây màu đen, giày cao gót mười phân, mái tóc uốn tùy ý thả ra, một bên nghiêng đầu son móng tay màu đỏ tươi, một bên không chút để ý nói: "Aiz mẹ, mẹ không nên tức giận về việc đó nữa. Dù sao anh ta cũng đã bị thương rồi."

Tô Diêu "Hừ" một tiếng: "Không tức giận? Mẹ sao có thể không tức giận! Nó bị thương một chút thì có tính là gì? Kết quả còn không phải nó vẫn được lợi sao? Mẹ thật vất vả chuẩn bị sẵn sàng từ trên xuống dưới, hết thầy đều đã an bài tốt, chỉ chờ nó nhảy vào, tốt nhất là tàn phế luôn, nếu không tàn phế thì cũng có thể mang cái danh hành sự bất lực, đến lúc đó nhóm nguyên lão không ưa nó cũng có thể lấy đó làm lý do ngăn chân. Hiện tại thì hay rồi, bên này rõ ràng có tay trong của nó, nếu không phải mẹ diệt khẩu nhanh, tên đó đã khai ra mẹ chủ mưu chuyện này rồi!"

"Aizz, mẹ, loại chuyện này rất dễ dàng lưu lại chứng cứ."

"Nó cũng đã trúng mấu gậy trong lúc hỗn loạn rồi, bất quá không phải nó cũng có lợi còn gì? Ở trước mặt lão gia ăn nói bừa bãi một chút đã qua cửa, lại chẳng biết thế nào mà không rò rỉ ra một chút tin đồn, tuy rằng chưa đụng đến chúng ta, nhưng lão gia sợ nhất là phụ nữ tham gia vào chính sự, con xem hiện tại nó đã theo dõi mẹ con chúng ta! Lần sau muốn làm việc cũng không biết phải chờ tới lúc nào!" Tô Diêu càng nói càng căm giận, bộ ngực phập phồng cao thấp, con mắt cũng sắp trừng ra ngoài.

"Mẹ, mẹ không có quyền cũng không có thế, ở trong bang cũng rất khó có thể làm ra chuyện gì. Ba thì vốn kiêng kỵ thế lực của ông ngoại, vấn đề phòng mẹ đó thôi." Thiên Trinh son xong tay trái, đôi tay tiếp tục chậm rãi son. Nước son này cũng không tệ lắm, ít nhất không có mùi giống mấy cái trước kia.

Vừa thấy thái độ "tọa sơn quan hổ đấu" của con gái, Tô Diêu tức sắp học máu: "Mày thật sự là không quan tâm, nó đã sắp lên làm chủ rồi mà mày còn ở chỗ này son móng tay, mày cho là nó ngồi đó rồi thì chúng ta có thể có trái cây tốt gì để ăn không? Hơn nữa nó là con trai của người phụ nữ kia, thù mới hận cũ chất lên, mười cái mạng cũng không đủ cho chúng ta xài!"

"Mẹ, con đã nói rồi, cho dù mẹ tạm thời đầu lại anh ta, Hồng bang cũng không thể để một phụ nữ lên làm chủ a. Trừ phi con biến tính, bằng không sao có thể có cơ hội. Anh ta là con trai độc nhất của ba, phỏng chừng anh ấy có phạm lỗi tày trời gì ba đều có thể tha thứ, chúng ta cũng không có cách nào." Nói tiếp, nếu không phải lúc đó mẹ bức mẹ anh ta, anh ấy cũng không cần ghen đến giờ để báo thù.

"Không có cách không có cách, chẳng lẽ chờ hán đến làm thịt chúng ta?" Mấy liễu Tô Diêu dựng thẳng, đập chén trà đặt lên bàn, vài giọt nước bắn tung tóe lên mấy móng tay Thiên Trinh đang son.

"Mẹ! Con đang son móng tay nà!" Thiên Trinh khó chịu liếc mắt một, vội vàng thôi thôi móng tay.

Tô Diêu lại giống như hoàn toàn không biết, hai mắt nhìn chăm chăm vào lá trà di động trong chén: "Nếu nhúng tay vào nữa, lão gia sẽ bắt mất."

Thiên Trinh trở mình xem thường: "Mẹ, theo như mẹ nói, mẹ ở trong bang rất khó làm ra chuyện gì đó." Phụ nữ lớn tuổi chính là như vậy, chỉ biết cùng phụ nữ lục đục với nhau, lúc muốn đấu với nam nhân thì một chút ý nghĩ chính trị cũng không có. Nói không chừng còn chưa làm chuyện gì ra hồn đã bị

ông già mượn cơ hội diệt sạch.

"Vậy con nói nên làm như thế nào?!"

Thiên Trinh không nhanh không chậm mà son xong một móng tay cuối cùng, lại nhẹ nhàng thổi thổi, mới nói: "Gần đây mới bứt dây động rừng, chúng ta cần phải yên tĩnh một thời gian ngắn. Nếu muốn tham gia bang đầu, không bằng chơi một trận lớn."

"Chơi lớn? Chơi làm sao?"

Thiên Trinh lạnh lùng cười, trong mắt lộ ra một tia tàn nhẫn.

Mấy nốt nhạc đệm nhỏ này đều là quá khứ, ngày ngọt ngào vẫn chậm rãi tiến về phía trước.

Ma Kết với Cố Trạch tựa hồ lại khôi phục quan hệ bạn bè bình thường như ngày xưa, gặp mặt thì chào hỏi, cười một chút rồi đi qua. Ma Kết cự tuyệt thừa nhận, có lần còn giả bộ tức giận, làm Bạch Dương không dám bàn luận về đề tài "Cửa hoàng tử trường học" này nữa.

Mỗi ngày Ma Kết cùng Thiên Yết đi vào giấc ngủ, rồi cùng nhau tỉnh lại.

Ban ngày đi học, giữa trưa cùng nam nhân ăn cơm hộp, buổi tối lại cùng nam nhân ngủ say.

Tựa như cặp vợ chồng tân hôn.

Phương diện dự vọng của Thiên Yết rất mãnh liệt, cho dù là một ngày trước đã mệt mỏi lắm, sáng hôm sau vẫn thường thường cương, tùy tiện đặt ở giữa hai chân cô, cô nhiều lần đều bị nhiệt độ của vật kia nóng đến bưng tỉnh. Đương nhiên, Ma Kết muốn dậy sớm đến trường, mỗi ngày đều làm là không có khả năng. Vì thế Thiên Yết thường tập trung vào tối thứ hai và tối thứ năm, hai ngày một trận nhỏ, năm ngày một trận lớn. Vì săn sóc người yêu, một tuần chỉ làm hai lần như thế, cho nên mỗi lần Thiên Yết đều làm đến vô cùng kịch liệt, làm cho Ma Kết đối với thứ hai và thứ năm sinh ra bóng đen tâm lý. Vì tránh cho ngủ đến khi mặt trời lên cao, Thiên Yết muốn tiến hành tính sự bình thường vừa về nhà liền túm Ma Kết lên giường, làm xong hai lần sẽ tắm rửa, như vậy Ma Kết sẽ còn đủ thời gian để nghỉ ngơi. Thế là mỗi lần đến thứ hai và thứ năm, Ma Kết đều khăn trương muốn chết, từ lúc lên xe nam nhân đã bắt đầu khăn trương. Nam nhân lại rất thích thứ hai và thứ năm, mỗi lần Ma Kết từ trên xe bước xuống đều bị nam nhân trực tiếp bế lên phòng ngủ như là để phòng cô chạy trốn, nhiều lần đều ở trên hành lang lâu hai đã bắt đầu kích hôn.

Tính sự như vậy, kỳ thật cũng coi như thường xuyên. Dấu hôn trên người Ma Kết thường thường còn chưa nhạt đi đã bị cái mới đè lên, tiết thể dục đối với cô cũng trở thành làm phức tạp. Tiết thể dục lại rất hợp với tình hình mà chỉ có một ngày thứ tư, hơn nữa thể dục của lớp thực nghiệm hoàn toàn là thùng rỗng kêu to, mỗi lần đều là hoạt động tự do. Nhưng là mùa xuân càng ngày càng gần mùa hè, thời tiết càng thêm nóng lên, thường thường hoạt động một chút thì đã nóng đến muốn cởi áo khoác, lộ ra ba lỗ, thế là dấu hôn trên cổ trước ngực sẽ thành vấn đề lớn. Có một lần không cẩn thận bị một học sinh cùng lớp nhìn thấy, chỉ chỉ trước ngực, hỏi: "Ma Kết, điểm đồ này là cái gì vậy? Dị ứng sao?" Ma Kết cúi đầu vừa thấy, hoảng hốt vội vã che đi, nói: "Đừng vậy.... Có chút dị ứng hải sản..." Trở về liền vừa – xấu hổ – lại vừa – tức giận nói với nam nhân, sau này không cho hôn xương quai xanh, nam nhân lười biếng cười cười, không hôn xương quai xanh thì cắn đùi trong của em, dù sao làn da nơi đó non mịn lại miễn cảm..

Tính sự đi qua, Thiên Yết gầy gầy tóc mái Ma Kết. Sợi tóc bị mồ hôi dính ướt, mềm mại vắt lên trán. "Này, có phải em sắp thi giữa kì không?"

"Hm..." Nam nhân hoàn toàn không chú ý đến việc học ở trường học sao? Đã bao lâu hần không tới trường học?

"Thi xong là ngày mùng một tháng năm đúng không?"

"Ừm..."

"Ra ngoài du lịch với anh đi."

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48

"... Du lịch?... Đi chỗ nào?"

"Đảo Hạ."

Đảo Hạ là thành thị ven biển nổi tiếng, nằm phía nam đất nước, bốn mùa ôn hòa như hạ, không khí trong lành tốt nhất cả nước, hàng năm du khách đến như mắc cù, là thành phố du lịch nổi tiếng. Gần đây thị trường bất động sản nóng lên kéo theo giá phòng khách sạn tăng cao, ngược lại đối với ngành du lịch có nhiều tổn hại.

"... Ừm... Em phải hỏi ba đã..." Ma Kết cũng đã đi du lịch nhiều lần, nhưng đều là đi cùng cha mẹ, ngay cả đi một mình với Sư Tử cũng chưa từng. Bây giờ muốn đi du lịch cùng nam nhân, tuy rằng cô nguyện ý, chỉ sợ không qua được cửa cha mẹ.

"Hừ, phiền phức."

Thiên Yết khó chịu mà quần lông mày lại.

"Được rồi..." Ma Kết đưa tay xoa trán nam nhân. Gần đây cô thực thích làm như thế, bởi vì có lần thấy cha đang xem TV, bên trong lúc đôi vợ chồng đùa giỡn xong rồi nằm ở trên giường, cô gái âu yếm sờ cái trán chàng trai. Ma Kết cảm thấy như vậy rất đáng yêu, liền thử dùng trên người Thiên Yết. Nam nhân tựa hồ cũng thực hưởng thụ, làm cho cô rất vui. "Nếu thi giữa kỳ tốt, hẳn là sẽ không sao."

Nam nhân giễu cợt một tiếng: "Em sẽ thi không tốt sao?"

Ma Kết đập nam nhân một: "Bị anh chiếm nhiều thời gian như thế..."

"Oh, làm sao đây. Vậy lần sau nằm úp làm đi, anh ở phía sau bận việc của anh, em ở phía trước làm bài tập của em."

Ma Kết nghĩ đến cảnh tượng kia liền cảm thấy buồn cười: "Anh nói bấy cái gì vậy..." Mỗi lần cô đều bị nam nhân làm đến mí mắt cũng không mở được, ý thức cũng hoàn toàn là tan rã, sao còn có thể làm bài tập gì.

Nam nhân cũng cười, hôn nựng má Ma Kết một chút rồi ôm cô vào phòng tắm.

Bảng xếp hạng thi giữa kì hai được công bố, Ma Kết cuối cùng cũng thở dài phào nhẹ nhõm. Từ khai giảng đến giờ đã làm ra nhiều chuyện như thế, sống chung với Thiên Yết, rồi hợp diễn đánh đàn, ngón hết của cô không ít thời gian. Từ nhỏ cô học hành luôn đứng nhất, nếu rớt vài hạng chắc chắn sẽ bị cha cần nắn. Lỡ như bị rớt hạng sẽ bị cha cưỡng chế về nhà ở, công cuộc sống chung với nam nhân sẽ ngấm nước nóng... Nghĩ đến không thể mỗi sáng tỉnh dậy trong vòng tay nam nhân, Ma Kết đã cảm thấy mất mát. Bởi vậy cô gấp rút nỗ lực ôn tập, mấy ngày cuối cùng thi ngay cả tính sự hai ngày mỗi tuần cũng miễn, nam nhân tuy rằng khó chịu nhưng cũng biết không thể để việc nhỏ làm hỏng việc lớn, nên mới miễn cưỡng đồng ý, chỉ là nói lúc đi du lịch phải bồi thường gấp bội.

Tần cha nhìn xếp hạng thứ nhất trên phiếu điểm, vừa lòng mà gật gật đầu, nói: "Lần này cũng không muốn thưởng cho cái gì sao? Muốn đi du lịch không?" Đứa nhỏ này, cũng không thể mỗi ngày ở nhà đọc sách được.

Ma Kết đem những lời Thiên Yết dạy thuộc lâu lâu nói ra: "Vâng... Con có hẹn cùng với một người bạn học đi du lịch."

"Sao? Đi đâu du lịch?"

"Đảo Hạ"

"Bạn học? Sư Tử sao?"

"Không phải, là bạn cùng lớp hiện tại."

"Ồ..." Tần cha như có điều suy nghĩ mà sờ sờ cằm, "Nếu có dịp để ba mời nó một bữa cơm."

"Không cần không cần!" Ma Kết vội vàng xua tay, "Con đã lớn thế này rồi, cũng có bạn riêng mình. Lúc anh hai bằng tuổi con đã có thể tự lập rồi!"

"Nói cũng đúng... Vậy để ba lấy cho con một ngàn tiền mặt, còn có thể tín dụng, đủ dùng không?"

"Đủ dùng đủ dùng..."

"Vậy sáng ngày mốt kêu lái xe đưa con ra sân bay, thuận tiện đón người bạn kia của con đi cùng luôn."

Ma Kết vội lắc đầu: "Nhà bạn ấy có xe riêng, đưa đến sân bay là được rồi..."

...Trận thử thách này cuối cùng hữu kinh vô hiểm mà trôi qua.

Ma Kết với nam nhân càng gần gũi với nhau, ở trước mặt Tần cha thì càng thêm chột dạ. Tần cha cùng lái xe đều dặn cô không nên thân cận với Thiên Yết quá, bây giờ đầu chỉ dừng lại ở thân cận quá, đã đến mức trèo lên giường người ta luôn rồi. Mỗi khi muốn nói dối trước mặt cha, trong lòng Ma Kết ỉn nhiều sinh ra áy náy. Trước kia lời cha nói cô đều răm rắp nghe theo.

Kỳ thật gần đây cô đã nghĩ, yêu đương vụng trộm như vậy muốn duy trì đến lúc nào đây? Đêm đó nam nhân đã ngang nhiên lên sân khấu tặng hoa, việc này toàn trường đều đã biết, nói không chừng lan truyền rồi sẽ có nháy đến tai cha. Một câu hôm nay của cha "Mời nó một bữa cơm" cũng cảm giác như là đã có chút nghi ngờ đối với quan hệ bạn bè của cô. Gió yên biển lặng như vậy không biết còn có thể kéo dài bao lâu? Nam nhân tựa hồ cũng không có ý gì rời khỏi xã hội đen... đoạn tình cảm này, phải làm sao đây?...

Ma Kết lắc đầu, thu hồi suy nghĩ miên man.

Dù sao vô luận như thế nào, cô đều phải ở cùng với nam nhân.

Cho dù cha mẹ không đồng ý cũng được, ngăn cấm cũng thế.

Nam nhân đặt ghế ở khoang hạng nhất, vô cùng rộng rãi, tiếp viên hàng không cũng rất ân cần, không có việc gì cũng lượn tới lượn lui bên cạnh Thiên Yết và Ma Kết, làm cho Thiên Yết cảm thấy thực phiền, lạnh lùng quăng một câu: "Tiểu thư, phiền cô im lặng một chút được không."

Tiếp viên hàng không xinh đẹp lập tức vô cùng thương tâm, bĩu môi đi ra. Ma Kết nhìn không được nhẹ nhàng đập nam nhân một chút, Thiên Yết nói: "Vốn nên như vậy, giống y chang ruồi bọ."

Thời tiết đảo Hạ quả nhiên rất nóng, Ma Kết với Thiên Yết sau khi xuống sân bay thì liền đổi quần áo thành áo ngắn quần short.

Ma Kết vẫn ghé vào cửa kính xe nhìn ra bên ngoài. Trời xanh không một bóng mây, phong cảnh nhiệt đới tuyệt vời. Hai bên đường là một hàng dừa phủ rợp; vô luận là đường xá hay là kiến trúc, cây cối hoa cỏ đều vô cùng phát triển, xanh um tươi tốt, hơn nữa cũng không có nhiều khói bụi như thành phố lớn, lá cây đều một màu xám đen. Nơi này cây cối đều xanh tươi ướt át, toàn bộ thành thị đều là một loại màu xanh biếc, cảm giác như được hơi nước bao phủ, nhưng đồng thời mặt trời cũng rất nóng bức.

Nam nhân đã đặt trước khách sạn 5 sao, đem hành lý cất vào rồi đưa Ma Kết đi dạo phố.

Ma Kết trước giờ đều là tìm hiểu cuộc sống qua lời cha mẹ, lần đầu tiên thoát ly nên vô cùng lạ lẫm.

Trên đường rất nhiều người bán hàng rong rao hoa quả nhiệt đới, rất nhiều điều lúc trước Ma Kết chưa từng thấy qua, như là cây dừa, cây long nhãn, quả khế. Ma Kết tò mò lạ lẫm mà ngó trái ngó phải, người bán hàng rong vừa thấy khách sang, cũng nhanh chạy đến chào hàng. Cuối cùng Thiên Yết mua cho cô một trái dừa, cầm ống hút bên trên để uống.

"Ah~... Hương vị hoàn toàn khác với đồ trong siêu thị..."

"Cái kia là bỏ thêm tinh dầu với chất tạo ngọt."

Cuối cùng Ma Kết còn muốn ăn thêm cơm dừa tự nhiên, Thiên Yết không có biện pháp đành dùng dao cắt một miếng cho cô. "Cơm dừa gì chứ, em thử xem, toàn là xơ, rất cứng."

Ma Kết ăn một ngụm thì nhũn mày: "Cũng không giống trong siêu thị bán a..."

Cơm chiều Thiên Yết tùy tiện chọn một quán ăn nhỏ ven đường, bán rau xào, cũng bán những que barbeque. Trước kia Ma Kết chưa bao giờ tới loại cửa hàng này, bởi vì Tần mẹ luôn nói "Không sạch sẽ". Hai người ngồi ở trong quán, như những người dân ven đường, ăn chút rau xào giá rẻ, mực nướng, nam nhân còn gọi một ly bia hơi độ cồn thấp. Ma Kết bắt chước nam nhân uống một ngụm, không nghĩ lại khó uống muốn chết, mặt nhăn mày nhíu mới nuốt vào, nam nhân cười rộ lên, đứng dậy đi mua cho cô một trái dừa uống.

Ma Kết cùng Thiên Yết chậm rãi ăn, ngẫu nhiên còn tán gẫu một chút chuyện thiên nam địa bắc, một bữa cơm thế nhưng ăn cả một tiếng rưỡi đồng hồ.

Ban đêm không khí có chút ẩm ướt, hương vị hỗn loạn của barbeque cùng rau xào, còn có thanh âm người bán hàng rong rao to. Cho tới bây giờ đều ăn cơm ở nhà hàng cao nhã dùng dao nĩa nghe Piano, Ma Kết cũng không cảm thấy không thích ứng, ngược lại thực thích. Giống như đây là chân thật, cuộc sống vợ chồng bình dân.

Lúc đi ra tiệm cơm, trăng đã lên trên Đông Sơn. Trên bầu trời trắng sáng sao thưa, ven đường còn có hàng rong bán hoa quả ăn vặt, xe hơi sang trọng đi như nước chảy, đèn sau tạo ra từng vệt sáng đỏ, biến mất ở góc phương xa. Ma Kết nắm tay Thiên Yết trên đường quay về khách sạn, quá mức an bình hạnh phúc, nhưng lại không hiểu sao lại cảm thấy không chân thực.

Thiên Yết cũng không nói gì, giống như đang hưởng thụ giờ phút an bình này.

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49

Hai người cứ như vậy chậm rãi trở về khách sạn.

Hôm nay buổi sáng đi máy bay, buổi chiều lại đi dạo thật lâu, Ma Kết mệt chết đi được, Thiên Yết cũng không miễn cưỡng cô. Ma Kết rửa mặt lại ngâm nước tắm rửa xong liền nằm trên giường xem TV, Thiên Yết lột cho cô vài trái long nhãn ăn.

"Anh đi chơi như vậy, chuyện của công ty làm sao xử lý?" Ma Kết phun hạt nhãn vào lòng bàn tay, bị nam nhân đón được ném vào thùng rác.

"Có việc bọn họ sẽ xử lý, nếu không được sẽ gọi điện thoại cho anh hoặc gửi e-mail."

"À..."

"Ăn xong thì ngủ đi, ngày mai đi ngắm biển."

"Được đó được đó!" Ma Kết phấn khích vô cùng, nhanh nằm xuống kéo chăn đến ngực, "Anh cũng ngủ đi!"

"Anh đi xem hôm nay công ty có chuyện gì không đã."

"Ừm! Vậy phải nhanh một chút rồi đi ngủ nha!"

"Ừ." Thiên Yết xoa xoa đầu Ma Kết, đóng cửa đi ra ngoài.

Thiên Yết đặt phòng Deluxe Suite (1), tuy rằng kém phòng tổng thống, nhưng thiết bị nội thất cũng tương đối cao cấp. Có phòng khách, phòng ngủ, thư phòng riêng biệt, phòng tắm siêu lớn, bồn tắm siêu rộng, TV Plasma độ nét cao, đường truyền internet nhanh chóng... hiệu quả cách âm cũng rất tốt.

Thiên Yết đi đến ban công mới lấy di động ra gọi điện thoại.

"Văn Thanh, gần đây Tô Diêu có hành động gì không?"

"Không có, Yết ca. Gần đây này hai mẹ con họ rất im lặng, hoàn toàn không thấy bóng dáng bà ấy trong bang."

Muốn làm cái quỷ gì đây? "Anh chú ý bà ta một chút."

"Tôi biết. Mặt khác, Yết ca chuyện lần trước anh kêu tôi điều tra, tôi cơ bản đã điều tra xong rồi."

"Nói đi."

"Cậu ta tên là Cố Trạch, con trai duy nhất của Cố thị."

"Cố thị? Gần đây không phải đã lụi bại rồi sao."

"Vâng. Cố thị là gia đình chính trị, lợi dụng chức vụ để nhận thầu mấy hợp đồng của chính phủ rồi ở giữa mưu lợi bất chính. Bất quá gần đây lực lượng của Triệu gia rất mạnh, có lẽ Cố thị sẽ không vượt qua được. Nhưng là "con rết khó chết hẳn", bây giờ vẫn còn chống đỡ cái mác nhà giàu."

"Sắp lụi bại? Nên muốn lôi kéo vojw tôi? Muốn vay tiền để ngóc đầu trở lại?"

"..."

"Đi. Anh tiếp tục điều tra đi. Có việc thì báo cho tôi."

"Muốn giúp Triệu gia loại bỏ Cố thị không?"

"Tạm thời không cần. Vốn số đã hết, không cần chúng ta động thủ. Với lại, vô duyên cớ vô cớ chúng ta giúp đỡ Triệu gia làm gì."

"Đúng vậy."

Thiên Yết cúp điện thoại, thở hắt ra.

Luôn luôn có loại cảm giác yên lặng trước bão táp.

Thực con mẹ nó khó chịu.

Thiên Yết cởi quần áo, xốc lên một góc chăn nhỏ nằm vào. Cục cưng bé nhỏ "Úm" một tiếng, mơ mơ màng màng nghiêng thân dựa vào lòng hắn. "Sao trễ như vậy mới đi ngủ...."

Giọng mũi mềm nhu nhu, làm cho buồn bực trong lòng Thiên Yết lập tức tan thành mây khói, "Ừ, ngủ đi."

"Úm..."

Hồ hấp Ma Kết lại trở nên nhẹ nhàng. Thiên Yết nhin không được ấn lên trán cô một nụ hôn.

Sáng sớm hôm sau Thiên Yết mang Ma Kết đến bờ biển.

Kỳ thật thành phố A không phải không có biển, chỉ là đường bờ biển không dài, ven bờ lại bị các khu công nghiệp chiếm lấy. Nước biển thường thường

đều là màu xám, cũng không có hải âu bay lượn. Đảo Hạ là đảo nhiệt đới nhỏ lại chuyên về du lịch, biển đẹp hơn rất nhiều.

Thiên Yết cùng Ma Kết đi chân trần trên bờ cát. Thiên Yết mang áo somi trắng, tùy ý cài vài nút, quần xám cuộn đến một nửa cẳng chân, gió biển thổi vào đầu tóc hất, thoải mái lại đẹp trai, tựa như một cảnh trong phim. Sóng biển từng đợt từng đợt đánh lên rồi lại lui xuống, để lại đầy vỏ sò, cục đá. Xa xa trời xanh một màu biển, hải âu xoay quanh, gần chỗ trên bờ cát dài lại có hàng dừa đủ loại kiểu dáng, cong về phía bờ biển, trên cây còn có vài trái dừa non.

Gió biển mang theo vị mặn thối đến, làm cho Ma Kết cảm thấy đầu óc thật rộng lớn. Cô bị kích động uống một ngụm nước biển, kết quả mặn đến nhứu này. Trong lúc đó Thiên Yết ở trên bờ, hất đứng dưới tàng cây nhìn theo, như là sợ cô không cẩn thận sẽ rơi xuống biển.

Ma Kết cảm thấy dường như mình được giải thoát khỏi cuộc sống của mười năm với các quy tắc, làm náo loạn buổi sáng sớm yên tĩnh.

Phía trước bỗng nhiên có một thiếu niên người địa phương đi tới, mang một túi thật lớn toàn là vỏ sò ốc biển.

"Chị ơi, mua một chút vỏ sò cho em trai đi! Túi lớn thế này chỉ có 50 đồng thôi!"

Em trai? Ma Kết nhìn không được cười rộ lên. May mắn cậu bé chưa nói là con trai...

"Chị mua cái túi lớn này về làm gì. Còn tới năm mươi đồng."

"Vây bốn mươi lăm đồng, không thể giảm nữa đâu." Thiếu niên lui về sau một bước tiếp tục chào hàng. "Đem ốc biển áp lên tai có thể nghe được thanh âm của biển đó! Vỏ sò cũng có thể trang trí, nhìn rất đẹp!"

"Nhóc có vỏ sò xuyên thành vòng tay không."

"Có a có a!" Thiếu niên vội lục trong cái túi to, lấy ra một vòng tay vỏ sò. Vỏ sò được mài giữa vỏ cùng mượt mà, sò lên rất sừng tay. Tuy rằng so với vòng ngọc trai mấy chục ngàn, loại vòng tay bằng vỏ sò thô sơ này có vẻ keo kiệt một chút, nhưng lại có một phen phong vị khác.

Thiên Yết chọn ba cái, lại từ cái túi lớn kia lấy ra một con ốc biển. "Cái này bao nhiêu tiền?"

"Hai mươi đồng."

Thiên Yết không hề mặc cả, lấy ra hai mươi đồng cho cô thiếu niên.

Thiếu niên vội không ngừng cúi đầu: "Cám ơn anh trai, chúc gia đình anh hạnh phúc nha!" Nói rồi vẫy vẫy tay, tiếp tục đi chào hàng.

Thiên Yết khom lưng xuống, "Nâng chân lên."

"...?"

Nam nhân nâng chân trái Ma Kết lên, mang vỏ sò vào cho cô, kéo đến mắt cá chân. Khung xương của Ma Kết vốn nhỏ, màu da lại trắng, mang lác tay vỏ sò màu phấn hồng thật sự là rất đẹp.

Ma Kết có chút ngượng ngùng: "Mang lên chân làm gì..." Địa vị nam nhân trong bang có bao nhiêu tôn quý cô không biết, nhưng cô biết địa vị của nam nhân trong giới giải trí. Hẳn tùy tiện ký một hợp đồng là có thể quyết định một diễn viên nổi tiếng hay không, lúc nam nhân mất hứng cũng có thể xóa sổ một minh tinh, trên tay nắm giữ cuộc sống của không biết bao nhiêu người. Tay nam nhân quý giá như vậy, lại thay cô cắt móng tay, mặc quần lót, lột vỏ nhãn, cầm chân thay cô đeo lác, giống như hôm nay vậy, làm cho Ma Kết đã cảm động lại áy náy, có loại cảm giác bất công với nam nhân.

"Cái này gọi là xiềng xích."

"..."

"Sau này em chạy không thoát."

"Nói tầm bậy..."

Ma Kết đỏ mặt cúi đầu không dám nhìn nam nhân, mặc cho nam nhân mang vào chân phải giúp cô, còn lại một chuỗi lại đeo lên tay phải cô, dặt tay cô chậm rãi đi dạo trên bãi biển.

Đảo Hạ có rất nhiều cảnh đẹp, đêm đó Thiên Yết mang Ma Kết đến "chiến đấu" ở "chiến trường" tiếp theo: Suối nước nóng.

Suối nước nóng là một trong những cảnh đẹp nổi tiếng của Hạ đảo, nằm trên vành đai núi lửa, suối nước to nhỏ hơn năm mươi chỗ, bị khai phá thành khách sạn suối nước nóng thì có hơn hai mươi nơi. Thiên Yết mang Ma Kết đến một khách sạn suối nước nóng tên là "Phong Lữ". Khách sạn được trang hoàng rất độc đáo, cho dù sảnh chính hay là phòng nghỉ đều được trang trí dựa theo phong cách truyền thống Nhật Bản, tiếp viên mang Kimono, tường, sàn nhà hoàn toàn được làm từ gỗ, trên sàn nhà được trải chiếu Tatami đặt một chiếc bàn con thấp. Có một suối nước nóng lớn cho khách hàng dùng chung, mặt khác còn có suối nước nóng loại nhỏ tư nhân. Thiên Yết không hề nghi ngờ đặt cái phía sau.

Ma Kết đứng trước gương buộc lại dây lưng áo tắm thật lâu, cuối cùng bất đắc dĩ thấp giọng kêu lên: "Thiên Yết..."

"Sao vậy?" Nam nhân ăn mặc chỉnh tề từ phòng khách đi tới.

"Em không buộc được cái này..."

Nam nhân cười nói: "Buộc làm gì? Dù sao lát nữa cũng phải cởi."

Ma Kết lập tức đỏ mặt đánh nam nhân một.

Thiên Yết không nói gì dắt cô đi qua phòng khách đẩy cửa ra.

Trước mắt là suối nước nóng màu xanh biếc, toả khói nóng nghi ngút. Thiên Yết cởi quần áo đi vào, Ma Kết ở trên bờ do dự trong chốc lát mới đến đối diện nam nhân, chậm rãi cởi quần áo xuống nước. Hơi nước bốc lên thật nhiều ít nhất có thể ngăn trở tầm mắt một chút. Từ khi bước vào tình yêu lãng mạn với nam nhân tới nay, cô không có thói quen để lộ thân thể trước mặt nam nhân. Một mặt là thẹn thùng, một mặt là sợ "thú tính" của hắn nổi dậy.

(1) Phòng Deluxe Suite:Loại phòng cao cấp và thường ở tầng cao với các trang bị và dịch vụ kèm theo. Thông thường mỗi phòng Suite gồm 1 phòng ngủ, 1 phòng khách, 2 phòng vệ sinh và nhiều ban công hướng đẹp

Bạn đang đọc truyện *[Ma Kết- Thiên Yết]* *Tiểu Công Chúa Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50

"Ngồi xa như vậy làm gì?"

"Ừm..." Ma Kết ấp úng nói không ra lời.

"Lại đây."

"..."

Giọng nam nhân thấp hơn: "Lại đây."

Ma Kết do dự một chút, mới đẩy nước đi qua.

Khuôn mặt nam nhân trong hơi nước từ từ rõ ràng, hai cánh tay đều khoát lên bờ, vài sợi tóc đen rũ xuống che khuất cái trán, trên chóp mũi dính sương mù ngưng kết thành bọt nước, theo cái mũi cao thẳng chảy xuống, môi mỏng màu hồng, làn da lộ trên mặt nước cũng đầy những giọt nước men theo cơ thể chảy vào trong ao.

Ma Kết đi đến giữa ao thấy nam nhân như vậy cũng không dám đi tiếp nữa.

Rất gọi cảm.

Hoàn toàn là kiểu gọi cảm của đàn ông trưởng thành.

Giống như đến gần từng bước sẽ bị bắt ăn sạch sẽ.

Trước kia Ma Kết chỉ mơ mơ hồ hồ cảm thấy Sur Từ thích ngôi sao điện ảnh Âu Mĩ ngực bự, ăn mặc mát mẻ rồi làm chút tư thế câu nhân thì coi như gọi cảm. Nhưng bây giờ cô lại cảm thấy những người đó hoàn toàn không thể so với Thiên Yết đầy hormone nam tính trước mặt.

"Sừng sờ làm cái gì?" Thanh âm nam nhân ở trong tiếng nước ùng ục ùng ục càng thêm khàn khàn khó phân biệt. "Gọi em lại đây."

"..."

Ma Kết còn đang do dự, nam nhân bỗng nhiên tiến lên từng bước, kéo thắt lưng cô trực tiếp ôm người vào lòng.

Dưới thân thể một nóng cháy gì đó làm cho Ma Kết lập tức bùng tỉnh. Giờ phút này cô bị nam nhân gắt gao ôm vào trong ngực, hai người da thịt dán da thịt, nhiệt độ trên thân nam nhân truyền đến, gần như muốn hòa tan cô.

"Anh... Anh làm gì..."

Chóp mũi Thiên Yết từng chút từng chút tiến lại gần, đụng vào chóp mũi Ma Kết. Ma Kết chịu không nổi nam nhân nhìn chăm chú, đỏ mặt rừ mắt nhìn mặt nước. Mặt mày nam nhân vốn sâu sắc, nhìn chăm chăm như vậy làm cho cả người cô đều run lên.

Thiên Yết hơi hơi quay mặt một góc hôn Ma Kết.

Ngâm hai mảnh môi mím vào trong chốc lát, mới duỗi đầu lưỡi vào, quấn lấy đầu lưỡi nhỏ nhỏ thẹn thùng quay cuồng.

Mới vừa bị hơi nước xông lên, môi hai người vừa ẩm ướt vừa trơn. Thiên Yết hôn đến có chút không kiềm chế được, nhưng lại đụng phải răng nanh Ma Kết. Ma Kết cũng có chút động tình, hai tay bò lên trên vai nam nhân, móng tay cũng muốn bấm sâu vào da thịt.

Thiên Yết hôn đủ rồi, mới buông ra Ma Kết thở hổn hển, tay trái quờ quạng trên bờ, từ áo tắm lấy ra một vòng cổ.

Mặt dây chuyền là một chiếc nhẫn: Nụ hôn nổi tiếng nước Pháp (1). Do nhà thiết kế người Pháp Philippe Tournaire thiết kế, ở giữa bốn cạnh khảm một viên kim cương lớn, lộn lại là tháp Eiffel, vô cùng xinh đẹp. Chiếc nhẫn này không bán trong nước, là Thiên Yết sai người đi Hongkong mua.

"Mang trên tay cha em phát hiện sẽ dò hỏi, vậy làm thành vòng cổ cho em đeo." Thiên Yết nói, đem dây chuyền vòng qua cổ đeo lên cho Ma Kết.

Ma Kết có chút thất thần, cúi đầu sững sờ nhìn chiếc nhẫn lấp lánh ánh sáng trước ngực.

Nam nhân đang làm cái gì?... Đây xem như cầu hôn cô sao...

"Sao vậy, mỗi lần tặng quà cho em em đều biểu hiện vẻ mặt ngốc nghếch này? Không thích sao?" Thanh âm trầm thấp của nam nhân vang lên bên tai, Ma Kết mới chậm rãi kịp phản ứng, nặng nề mà gật gật đầu: "Thích... Thực sự rất thích... Cảm ơn anh..."

Bất tri bất giác, nam nhân đã tặng cô rất nhiều thứ.

Di động, đồng hồ, hoa, Piano, hiện tại thậm chí ngay cả nhẫn cũng tặng.

Trong khoảng thời gian quen biết với nam nhân, Ma Kết mới chậm rãi phát hiện, tuy nam nhân mặt ngoài lạnh lùng nhưng thật ra rất chu đáo cẩn thận, cũng rất lãng mạn. Nam nhân sẽ không viết thư tình buồn nôn, sẽ không chơi ghi-ta ca hát tình ca, cũng sẽ không nói lời ngon tiếng ngọt như là "Anh yêu em cả một đời", nhưng nam nhân tặng cô những thứ này cũng đã lãng mạn chết người rồi.

Cái loại cảm giác nam nhân tặng cô Piano lần trước lại tới nữa...Cô cái gì cũng chưa cho nam nhân.

Không... Nếu trái tim với thân thể cũng tính, vậy cô cũng đã cho nam nhân gì đó rồi.

Trong lòng Ma Kết dâng lên một loại cảm xúc phức tạp không hiểu, ngay cả cái mũi cũng hơi cay cay. Chậm rãi ôm lấy cổ nam nhân, đem mặt chôn ở hõm vai hắn.

Nam nhân rốt cuộc thích mình ở điểm nào nhất?

Trừ bỏ bộ dạng trắng nõn nhả nhả một chút, còn có gì khác tốt đâu? Thân thể cứng nhắc ôm vào không xúc, ngay cả Sư Tử cũng từng nói cô nhảm chán, nam nhân không cảm thấy cô nhảm chán sao?... Ở trên giường cái gì cũng không làm, chỉ biết mặc cho nam nhân đùa nghịch tới đùa nghịch đi, xong việc còn muốn để nam nhân giúp cô tắm rửa... Nếu như là mỹ nữ đáng người nóng bỏng, bình thường có dịp gì còn có thể dắt ra ngoài khoe một chút, còn như mình, che dấu còn không kịp nào dám dắt đi ra ngoài khoe khoang?... Như vậy tính ra, nam nhân gần như hoàn toàn làm "Giao dịch thua lỗ".

Thấy cục cưng chăm chú nhìn chiếc nhẫn sừng sốt hồi lâu, rõ ràng không phải bộ dáng nhận được quà nên vui mừng nhảy nhót, Thiên Yết nhíu mày hỏi: "Sao vậy?" Muốn nâng mặt Ma Kết lên nhìn xem, nhưng cô vẫn cố ý vùi vào.

Sau một lúc lâu, mới rầu rĩ lên tiếng: "Thiên Yết..."

"Ân?"

"Anh rốt cuộc... Thích em ở điểm nào nhất?..."

Thì ra cục cưng lo lắng vấn đề này.

Đại khái là trong tình yêu, không người nào có thể tự tin trăm phần trăm.

Cho dù người quyền lực mạnh mẽ bao nhiêu, ở trước mặt người trong lòng cũng cảm thấy bất an không yên, sợ giờ phút này chỉ là hư ảo.

Thiên Yết chậm rãi xoa mái tóc mềm mại của Ma Kết, giờ phút này bởi vì hơi nước sương mù đã trở nên hơi ẩm ướt.

"Em là ánh sáng của anh."

"..."

Nam nhân cứ như vậy không có câu sau. Thật sự là phù hợp với tác phong trước giờ của hắn.

Nhưng Ma Kết đại khái đã hiểu. Tuy rằng cô không thể tưởng tượng mình ở trong lòng nam nhân rốt cuộc là vị trí nào, cũng không biết tại sao nam nhân lại so sánh cô với ánh sáng.

Ma Kết chôn ở hõm vai nam nhân do dự trong chốc lát, ánh mắt ẩm ướt, cổ lấy dũng khí chủ động hôn môi nam nhân, cũng vurun hai chân vòng qua thắt lưng hắn.

Thiên Yết khẽ vuốt ve cái lưng mềm nhẵn đến có thể hút vào da thịt bàn tay của Ma Kết, cười nói: "Người ta nói nhẵn nạy có thể chinh phục hết thầy, thì ra là sự thật."

Ma Kết quay mặt qua chỗ khác không để ý tới nam nhân, mặc cho hắn tình sắc mùi hương mà vuốt ve thắt lưng, mông cô, còn duỗi một ngón tay đi vào. Nước ẩm cũng theo ngón tay vào tiểu huyết mẫn cảm, Ma Kết tuy rằng ngoài miệng không nói lời nào nhưng lông mi đã run rẩy đến rồi tình rồi mủ.

Nam nhân ôm Ma Kết lên cao một chút, vùi đầu hôn xuong quai xanh cô: "Có phải em xài kem chống nắng không?"

"Kem... kem chống nắng gì? Em đâu có dùng cái đó?..."

"Vậy sao em phơi nắng cả một ngày cũng không đen?"

"Em không biết... Ừ~!..."

Nam nhân lại bỏ thêm hai ngón tay, Ma Kết bất ngờ không kịp đề phòng đã kêu ra tiếng, ưỡn người về phía sau, thân thể cứng còng để cho ba ngón tay nam nhân căng ra dùng đạo, bắt buộc động tác tính cụ lấy ra xuyên vào tiền tiến xuất xuất, ngón tay còn cào nhẹ vào nội vách tường mềm mại

Dưới ánh trăng đầy sương mù, thân thể bạch ngọc như phiếm ánh sáng bạc óng ánh. Bọt nước trong suốt theo da thịt trượt xuống, bị nam nhân từ dưới hôn lên mút vào hai điểm nổi trước ngực, Ma Kết nhẵn nạy không được mà rên rỉ ra tiếng, tuyến lệ cũng chịu không nổi kích thích tràn ra nước mắt.

Thấy khoe mắt đuôi mày cực cung đều đã trầm mê say đắm trong bể dục, Thiên Yết cảm thấy cuối cùng đã có thể bắt đầu hưởng dụng, tách ra hai cánh hoa của người yêu, tính cụ cứng rắn như sắt để tại huyết khẩu mềm mại, trong nước suối ẩm áp chậm rãi đâm vào.

"A!..."

(1) Nụ hôn nổi tiếng nước Pháp:French Kiss là một chiếc nhẫn trong bộ sưu tập của nhà thiết kế người Pháp Philippe Tournaire. Ông đã tái hiện kiến trúc đặc trưng của từng quốc gia ngay trên những chiếc nhẫn vàng và bạc, khiến người xem phải ngỡ ngàng và khám phục.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51

Ma Kết chống vai nam nhân, ngưỡng mặt ngậm lệ thở thật sâu, nội vách tường ẩm ướt nóng bỏng nấp máy, chậm rãi đem tính cụ cực đại của nam nhân nuốt vào.

Thiên Yết thỏa mãn mà thờ dài một tiếng.

Đem cực cung từ một chút *** cũng không biết dạy dỗ đến chủ động kẹp thắt lưng hắn thật sự là không dễ dàng.

Người xưa nói, phụ nữ bề ngoài càng thánh khiết không thể chơi thì ở trên giường càng *** dâng.

Hắn chỉ có thể đồng ý một phần những lời này.

Cực cung nhà hắn bình thường da mặt mông, ở trên giường lại then thùng muốn chết. Nhưng là đối với tình hình người yêu không biết gì mà vô thức bày ra tư thái câu nhân, mới làm cho nam nhân dục hỏa đốt người. Có một lần Ma Kết trong lúc làm tình chịu không nổi mà cắn môi dưới, bộ dáng khổ sở lại ản nhẵn kia ngay lập tức làm Thiên Yết điên cuồng lên.

Thuần khiết lại câu nhân, cực cung làm sao mà có thể kết hợp hai mâu thuẫn này lại?

Thiên Yết nhếch khoe miệng, thắt lưng dụng lực ở trong mật đạo ẩm nóng của người yêu mạnh mẽ đâm chọc.

"Úm... Úm!... A!..."

Mặt đạo bị chống đỡ lớn đến cực đại lại bị kịch liệt ma sát, Ma Kết bị buộc kêu ra tiếng, lại nghe thấy nam nhân ghé vào lỗ tai cậu nói nhỏ: "Em kêu lớn tiếng một chút bằng không bên cạnh nghe không được."

Mặt Ma Kết lập tức ửng đỏ cháy sạch, vội vàng lấy tay che miệng, lại bị nam nhân ác ý kéo ra.

"Kêu đi nào, dù sao bên cạnh cũng không biết em là ai."

"Hức... Anh khổ nạn..." Ma Kết vất vả nhẫn nại vật lớn kích thích trong cơ thể, nhưng lại bị nam nhân đùa giỡn phân tâm.

"Ah... Nói không chừng bên cạnh cũng đang làm cái chuyện này..." Ánh mắt nam nhân bỗng nhiên trở nên tà ác lại nguy hiểm, để sát vào bên tai Ma Kết thấp giọng nói: "Một gã đàn ông trắng kiện đặt một phụ nữ trắng noãn đầy đặn ở bên ao mảnh liệt lắm..."

"Anh đừng nói nữa!..."

Nghe nam nhân nói lời *** dục Ma Kết tựa như bị điện giật, hoa huyết co rút mạnh mẽ.

Thiên Yết còn cắn lỗ tai cô: "Nhạy cảm như vậy, định hút chết anh sao."

Ma Kết đỏ mặt đến muốn nhỏ máu, hung hăng đập nam nhân một quyền, nam nhân lại không buông tha, nói thêm một câu: "Lần sau nói hạ lưu rõ ràng hơn một chút, không chừng em sẽ cao trào ngay."

Ma Kết nức nở lắc đầu, lại phát hiện thân dưới của mình thật sự có phản ứng, hoa huyết lại co rút thêm, thủy dịch tiết ra nhày càng nhiều. Nam nhân hiển nhiên cũng đã nhận ra, khẽ cười một tiếng, một bên ác liệt hơn mà nói nhỏ bên tai Ma Kết, một bên đè ép hạt hạch bên ngoài. Lỗ tai Ma Kết đều đỏ, cả người cũng run rẩy khôn ngừng. Nam nhân nhẹ nhàng búng ngón tay, ái dịch bắn ra.

"Ah... Tiểu yêu tinh nhạy cảm..." Trên tay Thiên Yết dính mật dịch, đưa vào miệng người yêu xoa bóp.

Ma Kết đã không còn muốn sửa lời ô ngôn uế ngữ của nam nhân nữa, chỉ chôn ở hõm vai nam nhân gất gao kẹp thất lưng hắn.

Thiên Yết cuối cùng cũng chơi đủ tiền diễn, bắt đầu bữa ăn chính. Tinh cự bùng bùng phần chấn luật động di chuyển, lấy ra xuyên vào vừa nhanh vừa mạnh mẽ. Ma Kết bắt đầu còn bắt kịp nhịp độ, sau đó thì hoàn toàn không có cách nào thích ứng, bị đâm đến nảy lên nảy xuống, ngay cả rên rỉ cũng đứt quãng, vật lớn trong cơ thể nóng giống thanh sắt nung, muốn làm cháy hồng cả nội tạng cô. Ma Kết chịu không nổi mà cầu xin tha thứ: "Anh... Anh chậm một chút..."

Lần đầu tiên nam nhân nghe xong thì dừng lại chậm rãi rút ra, rồi chậm rãi đẩy vào.

Nam nhân thật sự chậm lại, này còn gọi là làm tình.

Nội vách tường mềm yếu tinh tế nổi lên cảm giác ngứa ngáy, như là không chiếm được âu yếm của nam nhân mà kháng nghị, bức Ma Kết miễn cưỡng buông bỏ xấu hổ nói: "Anh... Anh sao có thể như vậy..."

Nam nhân ác liệt mà cười: "Anh làm sao? Em kêu anh chậm anh cũng chậm, còn muốn sao nữa?"

Ma Kết đổi, muốn xem ai đầu hàng trước, nam nhân lại nhàn nhã như là không sao cả, vẫn chậm rãi di chuyển, ngón tay còn thỉnh thoảng còn ở nơi hai người mập mạp xoa ắn, làm Tần Qua từng đợt từng đợt sợ run. Ma Kết nhin trong chớp lát, cuối cùng che mặt cam chịu: "Anh... Anh nhanh.... nhanh lên đi..."

"Tuân mệnh."

Nam nhân ghé vào lỗ tai cô khẽ cười một tiếng, chậm rãi lui đến cửa huyết, rồi mạnh mẽ mà đâm hết vào. Ma Kết còn chưa thở được một hơi đã bị nam nhân liên tiếp mãnh liệt đâm đến thở không nổi.

Tần suất cùng lực đạo hoàn toàn khác xa so với vừa rồi, ngay cả nội tạng cũng muốn bị đâm xáo trộn, làm Ma Kết có loại ảo giác mình sắp bị phá vỡ. Cô làm sao còn hơi sức mà lo lắng bên cạnh có người hay không, một đầu hỗn loạn mà rên rỉ.

Chiếc nhẫn theo động tác hai người nhoáng lên nhoáng xuống, phản xạ từ ngọn đèn bên cạnh ao lờ lờ tỏa sáng. Trên đôi môi đỏ tươi, đầu nhũ hồng nhạt của Ma Kết cũng dính bọt nước, như là hấp dẫn người tới nhắm nháp.

Không gì có thể mê người hơn so với hình ảnh này.

Thiên Yết xoay người ngồi ở bên cạnh ao, ôm Ma Kết lên người, găm cắn ngực cùng xương quai xanh của cô, nhấc cô lên lại mạnh mẽ ấn xuống. Ma Kết hoàn toàn ngồi trên dục vọng nam nhân, móng tay đâm sâu vào lưng nam nhân, bị đâm đến kêu lên: "Không... muốn... Sắp phá hư... A!..."

Trên trán Thiên Yết nổi gân xanh, vớ lấy áo choàng tẩm trải trên nền đá cẩm thạch, để Ma Kết nằm sắp xuống, bóp cái miệng trắng noãn của cô ra sức va chạm.

Cả cây côn thịt tiến vào nơi sâu chưa từng có, tiếng nước "lồm bồm" vang khắp nơi, chỉ sợ bên cạnh chưa nghe đến tiếng người, đã nghe tiếng thân thể va

chạm vào nhau.

Thiên Yết cúi thân xuống găm cán tẩm lưng như ngọc của Ma Kết, tay trái vuốt ve đầu nhũ phần hồng trước ngực người yêu một chút, tay phải lại xoa nắn mông cắn mọng. Ma Kết luôn luôn không chống đỡ nổi kỹ xảo của nam nhân, hơn nữa tiểu huyết vốn đã bị đâm đến không chịu nổi, cả người run rẩy vài cái, cao trào lại đến.

Nội vách tường vận xoắn nhanh nút vào tính cụ nóng cháy, làm cho Thiên Yết càng thêm mất kiểm soát, mạnh lật Ma Kết lại, mở hai chân cô ra, điên cuồng mà rút ra đâm vào, ngay cả mị thịt cũng bị kéo ra lại bị nhét trở về.

Trước mắt Ma Kết tối sầm, thiếu chút nữa bị đâm bay đi.

Nam nhân kéo dài luật động di chuyển quả thực muốn xuyên thủng cậu, nội vách tường cũng bị ma sát thật đáng sợ, cậu nói không nên lời, chỉ thấy ánh mắt nam nhân đều đỏ, cả người chảy ra mồ hôi tinh mịn, trên tóc cũng nhỏ xuống mồ hôi.

Trước giờ nam nhân chưa từng mất khống chế đến như vậy.

Thiên Yết cúi xuống hôn môi cô, cô nhắm mắt vươn lưỡi quấn vào với nam nhân.

Đây là chút khí lực còn sót lại của cậu.

"Mỗi lần anh ở trong mộng ôm em, em chính là cái dạng này."

"..."

"Bị anh lấn qua lộn lại làm, làm đến nói cũng nói không nên lời, nơi đó mở ra không thể khép lại."

Ma Kết tuy rằng nói không nên lời, nhưng còn có thể đỏ mặt, lông mi run rẩy đến rồi tỉnh rồi ngủ.

Thiên Yết một bên luật động di chuyển, một bên nhứ chặt lông mày nhìn Ma Kết: "Thật muốn cứ như vậy làm chết em."

Toàn thân Ma Kết run rẩy, phía dưới cũng theo phản xạ mà co rút lại, chỉ nghe nam nhân thở dốc càng ngày càng trầm nặng, rồi một cổ nhiệt lưu đánh vào thân thể.

Cô thở hổn hển mấy hơi mới bình phục lại một chút. Chạm rãi mở mắt ra, nam nhân chống trên người cô nhìn coo, trong mắt như có tia sáng, thâm sâu lại đầy cảm xúc.

Ma Kết do dự một chút, vươn hai tay ôm lấy cổ nam nhân kéo xuống nhẹ nhàng hôn lên.

Đêm nay ánh trăng thật tròn.

Ánh mắt Ma Kết xuyên qua bả vai nam nhân nhìn bầu trời đêm.

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52

Trong nháy mắt nam nhân nói ra mấy câu hạ lưu kia, cô thật sự muốn cứ như vậy bị làm chết trong ngực nam nhân.

Sao lại có tâm tình như vậy.

Yêu nam nhân đến hận không thể chết đi, để có thể giữ lại giờ khắc hạnh phúc này.

Là nam nhân theo đuổi cô trước, cô cũng biết nam nhân thật tâm thương cô.

Nhưng là hiện tại cô lại nhện không được lo lắng, bởi vì thật sự là quá hạnh phúc, hạnh phúc giống như hư ảo. Thật sợ khi tỉnh lại, nam nhân sẽ không muốn mình nữa. Hoặc là sau khi về nhà, nam nhân sẽ chia tay mình. Chỉ là tưởng tượng một chút thôi cậu đã khổ sở đến thờ không nổi, trái tim dường như muốn ngừng lại.

Nếu giờ khắc này chết đi, thì dù loại thống khổ sau này cậu cũng không cần biết. Cô chết ở trong thời điểm hạnh phúc nhất, quả thực là cái chết ý nghĩa.

Tình tình mê mê quen với nam nhân lâu như thế, mới nhận ra được mình yêu anh bao nhiêu.

Rời xa nam nhân, cô thực sẽ chết.

Nam nhân tựa như thuốc độc, mà cô đã sớm trúng độc nguy kịch.

...

Mấy ngày sau, để chăm sóc Ma Kết, Thiên Yết hủy bỏ tất cả các kế hoạch đã định ra lúc trước, chỉ ở trong khách sạn suối nước nóng. Ban ngày ở trong phòng dùng trà, xem TV. Thiên Yết mua một ít sách cho Ma Kết xem, chính mình thì thỉnh thoảng cũng lên mạng xử lý một chút việc công ty. Có đôi khi hai người cùng nhau tản bộ ở rừng cây gần đó, mua trái dừa ở xe bán hàng rong ven đường uống, mua chút mực xiên ăn.

Buổi tối thì tất nhiên là làm tình.

Từ bảy tám giờ làm tới tận mười hai giờ, đôi tư thế làm, mỗi đêm đều làm đến ý thức Ma Kết mơ mơ hồ hồ, nhiều lần còn ngất xỉu đi. Có khi Ma Kết còn đang trong mộng, đã bị ngón tay ở trước ngực, dưới thân gây tỉnh, còn chưa ý thức được chuyện gì đã bị nam nhân chặn miệng sáp nhập tính cụ, kế tiếp chính là ở trong rung rung lắc lắc mà chậm rãi tỉnh lại.

Cô cũng không biết thể lực của nam nhân sao lại kinh người như vậy, mỗi ngày làm đều giống như không biết mệt. Cô tới đêm thứ hai là đã đến cực hạn, vài ngày sau đều phải dựa vào nam nhân chăm sóc.

Tuy rằng thất lưng đau đến sắp đứt, phía dưới cũng sưng đến nóng đỏ lên, nhưng cô thực sự thỏa mãn, giống như chiếm được toàn bộ nam nhân. Cam tâm tình nguyện, bị nam nhân bày ra các loại tư thế, đổi góc độ sáp nhập.

Đứa con gái Vua thép thương yêu nhất thì có là gì đâu. Hiện tại cô chỉ là một người yêu nam nhân đến phát cuồng mà thôi.

Nam nhân hôn lên từng tắc từng tắc trên cơ thể cô.

Từ ngón tay đến ngón chân, từ cái trán, khóe mắt, đôi môi, vành tai, đến cổ, xương quai xanh, đầu nhũ, sườn thất lưng, rốn, rồi đến đùi trong, mông, cuối cùng đến tiểu huyết. Mỗi một chỗ đều bị mút vào rồi lại bị lười âu yếm. Ma Kết muốn gãy giữa nhưng mỗi lần đều bị nam nhân giữ chặt, thậm chí còn dùng cà-vạt trói cô lại, rồi mới tiếp tục màn hôn môi mắc cỡ chết người này.

Kết quả của việc làm tình liên tục chính là xương sống thất lưng đau nhức, cả người vô lực, dấu hôn trải rộng toàn thân. Mấy chỗ quan trọng đều xanh tím, thất lưng và mông cũng bị bóp đến đỏ lên. Hai điểm trước ngực vừa hồng vừa sưng, mẫn cảm đến không chịu được, chạm vào một chút thì toàn thân run lên. Nam nhân thực thích tư thế cười lên người, lúc đó có thể thỏa thích mút vào cổ cùng ngực cô, làm cho nơi kia loang lổ một mảng hồng ngân...

Sau đó, vị khách bên cạnh chịu không nổi tiếng ồn liền đi tìm quản lý phàn nàn, quản lý không dám đắc tội Thiên Yết, không còn cách nào khác chỉ có thể đổi phòng cho khách. Cho đến khi bọn họ trả phòng, vị khách trọ cũng không biết hai người ở bên cạnh mỗi đêm đều um um a a rốt cuộc là ai. Mỗi ngày nhân viên phục vụ tới dọn phòng cũng mặt đỏ tìm đập: phòng ngủ thường thường đều tràn ngập một cỗ hương vị dịch thể nồng đậm, trên chăn mền cũng dính dịch trắng khả nghi, nhưng người thì luôn không còn ở đó... Nhân viên dọn phòng đương nhiên không biết, quản lý khách sạn đã được báo trước, vị này là ông trùm giới giải trí, cổ đông lớn nhất của Long Đằng, nếu hành trình cuộc sống bị tiết lộ ra ngoài, khách sạn này cũng không cần mở cửa nữa.

...

Trong mơ mơ hồ hồ, dường như có người vuốt ve mặt cô.

Ma Kết mở mắt, chỉ thấy nam nhân ăn mặc chỉnh tề mà nửa quỳ nửa ngồi trước mặt cô.

"Thiên... Thiên Yết?....."

"Dậy đi."

"Hmm..."

Bên ngoài có vẻ còn tối, Ma Kết không biết nam nhân gọi cô sớm như thế làm gì, nhưng vẫn nghe lời ngồi dậy. Mới vừa cử động cả người đau như bị vỡ nát. Nhớ tới tối qua nam nhân lại dùng biện pháp hạ lưu buộc cô kêu "Ông xã", Ma Kết không ngẩng đầu lên. Nam nhân rốt cuộc còn bao nhiêu thủ đoạn hạ lưu như vậy nữa?

Ma Kết lấy áo lót, quần nhỏ mặc cho cô, Ma Kết vội vàng nói: "Em tự làm..."

Nam nhân lại hồ hững, lấy váy lại để cô đi hai chân vào.

Chờ Ma Kết đánh răng rửa mặt đi ra, trên chiếc bàn con đã đặt một phần trứng ốp lết nóng hổi, một đĩa bánh Tart trứng, một chén cháo yến mạch, còn có một trái dừa đã cắt ống hút.

"Ăn đi." Nam nhân nói ngắn gọn.

Mới sang sớm đã dựng đầu nhân viên khách sạn người ta dậy làm bữa sáng?... Hắn thật là...

Ma Kết một bên oán thầm nhưng đáy lòng lại dâng lên cảm giác tê dại.

Chậm rãi ăn bữa sáng, rồi đi giày ra ngoài, nam nhân ở phía sau phủ thêm áo khoác dài của hắn cho cô.

Thấy ánh mắt người yêu dò hỏi, Thiên Yết nói: "Buổi sáng bên ngoài rất lạnh."

Lúc này mới bốn năm giờ sáng, trời vẫn tối đen, vòm trời rải rác các ngôi sao. Không khí mang một chút ẩm ướt, lại có chút mát mẻ. Bốn phía yên tĩnh, ngay cả thanh âm côn trùng kêu cũng không có. Ma Kết cùng Thiên Yết đi trên đường nhỏ, lá cây với cỏ ma xát để giày tạo nên tiếng vang.

Trước cửa khách sạn đậu một chiếc Bentley (1)màu đen, Ma Kết có chút kinh ngạc mà nhìn nam nhân, nam nhân lại vô cùng tự nhiên đi lên phía trước, lấy chìa khóa mở cửa xe.

"Lên đi."

Ma Kết nghe lời ngồi vào xe, nam nhân liền khởi động xe chạy lên đường lớn.

Ma Kết không biết nam nhân muốn dẫn cô đi đâu. Cô cũng không hỏi.

Nam nhân vẫn nhìn thẳng phía trước. Trong bóng tối hình dáng hắn thực kiên nghị, ngón tay thon dài khoác lên tay lái, tính cách trưởng thành lơ đãng toát ra.

Ma Kết chỉ cảm thấy cô mà nhìn nam nhân nhiều thêm một, sẽ càng yêu nam nhân nhiều hơn một chút.

Nam nhân dẫn cô đi nơi nào cũng tốt, vô luận cùng trời cuối đất, cô cũng sẽ không có dị nghị gì.

Quang cảnh dần rộng lớn hơn, một loạt cây dừa bên đường xẹt qua, bờ cát hiện ra trước mắt Ma Kết.

Thì ra đây là một con đường ven biển, phía trước thì không biết đi đâu nhưng bên phải là bờ cát rộng lớn cùng đại dương mênh mông. Xa xa từng con sóng đập vào bờ, nổi lên lớp bọt trắng xóa.

Trên con đường rộng lớn vắng xe, chỉ có đèn đường đơn độc đứng lặng. Ma Kết ấn kiếng xe xuống, gió biển mằn mặn ẩm ướt thổi vào, thanh âm sóng biển đánh vào bờ dường như ở cạnh bên tai.

Ào ào... ào ào...

Nam nhân bỗng nhiên bắt lấy bàn tay cô đang đặt trên đầu gối, mười ngón đan vào nhau.

Ma Kết ngơ ngác quay lại, nam nhân lại không nói gì, cũng không có nhìn cậu.

Ma Kết nhẹ nhàng cầm tay nam nhân, kéo cửa kính xe.

Âm thanh song biển biến mất, ngay cả đồng hồ cũng như dừng lại. Trong ý thức, cảm giác như chỉ có mình nam nhân.

Cô thật hy vọng thời gian cứ dừng lại như vậy, để vẫn ở cạnh nam nhân. Đi đến vô cùng.

Sắc trời vẫn đang là màu xanh sẫm, nơi biển và trời đụng nhau lộ ra một tia sáng.

Mặt trời sắp mọc.

Phía trước hiện lên biển báo, đường ven biển sắp kết thúc. Giống như đã tới chân trời góc biển.

Thiên Yết giảm tốc độ xe, chậm rãi dừng cuối đường, tắt máy mở cửa xe, dắt tay Ma Kết chậm rãi đi xuống bờ cát.

(1)Bentley: do Waltar Owen Bentley và một vài người bạn sáng lập vào năm 1919. Năm 1930, Bentley cho ra đời mẫu xe lớn nhất và sang trọng nhất mang tên Bentley 8L. Tuy nhiên, Bentley 8L chỉ sản xuất được 100 chiếc và không đủ tạo ra lợi nhuận cho công ty, hãng xe chỉ tồn tại được một năm. Đến năm 1931, hãng Rolls-Royce đã mua lại Bentley. Xe Bentley được cải tạo thành "phiên bản xe thể thao" của mác xe sang trọng Rolls-Royce.

Bệnh tiểu đường đã được đẩy lùi,

và đau tim chuẩn bị tái phát ($\overline{\quad}^3\overline{\quad}$)

Bạn đang đọc truyện [Ma Kết- Thiên Yết] Tiểu Công Chúa Của Ác Ma được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

